

تاوانگر و زه کان

نووسینی

ئیمامی زهه بی

وه رگی پانی

عباس محمد امین

نارین

تاوانگر و راکان

نووسيفي
ئيمامى زهه بى
وه رگيت رانى
عيسى محمد أمين

ناون

له راستيدا كتيبي تاوانگر و راکان (الكباثر) سوودمهنده بۆ وتاربيزان نامۆزگار يکه ران و ئاگه دارلار يکه بۆ بى ئاگايان و دوولان، سهركونه كرده بۆ سه ريچيکه ران و له سنور ده رچوان، پينيشانده ره بۆ خوو په وشتى جوان و بهرز پاگرتنى، به تاييه ت خاوهنى ئه م كتيبه (په حمه تى خاوى لى بيت)، چاره سه رى هه ندى بابته تى تيدا كردوه كه سوودمهنده بۆ دنيا و دواپوژيان، قسه ي له سه ر هه ندى بابته تى كردوه كه تيگه شتن لى گرانه له كتيبه زانستى و بابته تيه كاندا به تاييه ت بۆ زانا و خويندكاران به گشتى.

له پيشه كى ليكوته ر وه رگير او ه

ناون

به ناوی خوی گه وره و میهره بان

پیشه کی وهرگیپر

له راستیدا کتیبی (الکبائر) تاوانه گه وره كان که ئیستا له بهرده ستمدايه بۆ وهرگیپران به زمانی شیرینی کوردی، کتیبیکی په سهند کراوه لای سه رجه م زانایانی ئیسلام، تا ئه مپۆ که سیک توانجی لی نه گرتوو ه ئه مه ش ده گه ریته وه بۆ به توانایی خاوه نه که ی که ئیمامی زه هه بییه . هه ربۆیه بریارم دا به پشتیوانی خوی گه وره ئه م کتیبه وهرگیپریم .

گرنگترین کاره كانم له م وهرگیپرانه دا :-

۱- گه پراوه ی سه رجه م ئایه ته كانی قورئانی پیروژ بۆ هه مان فؤنت که له قورئاندا نووسراوه ((مصحف المدينة)) .

۲- هه ولماوه فه رموده شیرینه كان به گویره ی پیویست سه رو ژیری بۆ بکه م، بۆ ئه وه ی خوینه ری خو شه ویست به په وانی بیخوینیته وه .

۳- هه ولماوه سوود له (سه حیجی) بوخاری وهربگرم که وهرگیپراوه ته سه ر زمانی کوردی ئه مه ش بۆ ئه وه ی زیاتر خوینه ره سوودی لی وهربگریت .

۴- له پاقه ی ئایه ته كانی قورئاندا زیاتر سوودم له ته فسیری ئاسان وهرگرتوو ه .

۵- هه روه ها به دواداچوونم بۆ ئه و فه رمودانه کردوو ه که لیكۆله ر پالفته ی کردوو ه، دیاره هه مووی له جیگه ی خو یه تی و ه یچ گرفتییکیان نیه وراست و دروستن .

له کۆتاییدا ئه وه ی که پیکاو مانه له لایه ن خواوه یه وه ئه وه ی که هه له و په له یه له لایه ن ئیمه وه یه ، پاکی و بیگه ردی هه ربۆ خوی گه وره یه .

به ناوی خوی گه وره و میهره بان

پیشه کی لیکۆله ر

سوپاس و ستایش بۆ خوی جیهانیان، ئە نجام و کۆتایی ته نها بۆ له خوا ترساوانه،
 دوژمنایه تیش ته نها بۆ سته مکارانه، شاهیدی ده ده م که هیچ که س شایسته ی په رستن نیه
 جگه له خودای تاک و ته نها و بی هاوه ل و بی هاوتایه، شاهیدی ده ده م که محمد به نده و
 پیغه مبه ری خودایه، نیردراوه به کتیبیکی پوون و ئاشکرا، که جیا که ره وه یه له نیوان حق
 و ناحه ق، گومان و راستی، پینومایی و گومراییدا .

پاشان:

له راستیدا کتیبی تاوانه گه وره کان (الکبائر) سوودمه نده بۆ وتاریبیژان و ئامۆژگاریکه ران،
 ئاگه دارکردنه وه یه که بۆ بی ئاگایان و دوودلان، سه رکۆنه کردنه بۆ سه ریپچیکه ران و له سنوور
 ده رچووان، پینیشاندهره بۆ خوو په وشتی جوان و به رز راگرتنی، به تایبه ت خاوه نی ئە م
 کتیبه (په حمه تی خوی لی بیّت)، چاره سه ری هه ندی بابه تی تیدا کردووه که سوودمه نده بۆ
 دنیاو دواپۆژیان، قسه ی له سه ره ندی بابه ت کردووه که تیگه شتن لیی گرانه له کتیبه زانستی
 و بابه تیه کانداه تایبه ت بۆ زانا و خویندکاران به گشتی.

له گه ل ئە وه ی ئە م کتیبه خاوه ن پله و پیگه یه کی به رز و گه وره یه، به لام خاوه نه که ی
 ره حمه تی خوی لی بیّت) هه ندی چیرۆک و گیرانه وه و فه رمووده ی لاوازو به لکو
 هه لبه سترای تیدا باسکردووه، سه ره پای ئە وه ی که بابه ته کانی نایابه و به لگه کانی قورئان
 و فه رمووده راسته کان زۆر له جیگه ی خۆیه تی.

هه ربۆیه داوام کرد له کۆمپانیای (شروق) بۆ راستکردنه وه و پالفته کردنی کتیبی (الکبائر)
 بۆ چاره سه ری عه یبه کانی، وه ک لابردنی فه رمووده لاوازو هه لبه ستراره کان و هیشته نه وه ی
 فه رمووده راست و دروسته کان، هه ربۆیه ناومان نا به (صحیح ته ذیب الکبائر) .

داواکارم له خوای گه وره بیکاته مایه ی سوودو قازانج، تهنه پشت به ئه وده به ستین و
باشترین په ناگه مانه.

لیکۆلەر

ژیاننامه ی نووسەر

یه که م: ناوی و په چه نه کی:

(شمس الدین) (محمد) ی کوری (أحمد) کوری عوسمان کوری قایماز کوری عبد الله ی تورکمانی نه ژادی فارقی، دیمه شقی، زهه بییه .

دووه م: نه دایک بوونی:

له (میافارقین) له دیمه شق له دایک بووه له مانگی په بیعی نه وه لی سالی (۶۷۳ ک - ۱۲۷۴ ز).

سییه م: ماموستاکانی:

ئیمامی زهه بی (په حمه تی خوی لی بیټ) ماموستای زور بووه له وانه (أبو العباس العامري - أحمد عبد القادر) (ت: ۶۷۳ ک)، ابن الصابوني (ت: ۶۸۰ ک)، أمين الدين ابن عساكر (ت: ۶۸۷ ک)، نه مانه هه موویان نیشته جیی دیمه شق بوون، له شاری (حلب): (أحمد بن محمد بن النصيبي) (ت: ۶۹۲ ک)، له (مكة): محي الدين الطبري (ت: ۶۹۴ ک)، له مه دینه: کافور بن عبد الله الطواشي، له نه سکه نده رییه: علي بن أحمد بن عبد المحسن الهاشمي الحسيني الواسطي الغرافي (ت: ۷۰۴ ک) .

چواره م: خویندکارهکانی:

له راستیدا نه وانه ی زانستیان له ئیمامی زهه بی وه رگرتووه زور بوون، له وانه البرزالي، العلائي، ابن كثير، ابن رافع، ابن رجب) وکه سانیکي زوری تر .

پینجه م: وه سف و پیاوه لدانی زانایان :

ئیمامی (الصفدي) خویندکاری خوی دهر باره ی ده لیت: ئیمامی زهه بی بیرمه ندیکه نکولی لی ناکریت، زانایه له زانستی فهرمووده و پیاوهکانی، زور به چاکی ژیاننامه یان ده زانیت، ته م و مژی له سهر میژوویان هه لداوته وه، بیرو هوش و زیره کیی له پاده به دهر بووه، وه (تاج الدين السبكي): دهر باره ی ده لیت: ماموستامانه و پییشه وامانه، پییشه واو (حافظ)، فهرمووده ناسی سهرده م.

مهروه ها يه كيكي تر له خویندکاره كانی (الحسيني) (۷۶۵ك مردووه) ده لیت: پیشه واول
رابه رو میژوو نووسی فه رموده ناسانی شام.

شه شه: پیشه واهه بی (ره حمه تی خوی لی بیت) سه روه تیکی زوری بومان
جیهیشتووه له بواری نووسیندا که دونیای پر کردووه له زانست و زانیاری، هه ندی له وانه:
تاریخ الإسلام الكبير، میزان الاعتدال في نقد الرجال، طبقات الحفاظ، تجريد الأصول في
أحاديث الرسول، الإعلام بوفيات الأعلام، الرخصة في الغناء والطرب بشرطه، الضعفاء، ذيل
الضعفاء، الكبائر، نه وهی ئیسته له به رده ستدایه، مختصر تهذيب الكمال للمزي، مختصر
سنن البيهقي، سير أعلام النبلاء، العبر، ذيل تاريخ الإسلام، الطب النبوي، مختصر دول
الإسلام، جگه له مانه زوریکی تریش.

حه وته م: کوچی دوايي:

پیشه وایم می زه هه بی (ره حمه تی خوی لی بیت) له پوژی سییه م له مانگی (ذی القعدة)
(ك ۷۴۸ - ۱۳۴۸ ك) کوچی دوايي کردووه، له گورستانی (الباب الصغير) له دیمه شق (۱)
نیژراوه.

کاری من له م کتیبه دا

۱- هه موو ده قه کانی قورئانم گپراوه ته وه بو ژماره و سوره ته کان نه وه ش له ده قی کتیبه که دا .

۲- هه موو فه رمووده راسته کانم داوه ته پال نه و که سانه ی که گپراویانه ته وه .

۳- هه رچی فه رمووده ی لاوازو هه لبه ستر او هه یه لام بردووه .

۴- نه گه ر فه رمووده که له دهره وه ی بوخاری و موسلیم بیټ، حوکمی زانایانم له سه ری هیناوه .

۵- هه موو نه ووشانه ی که نامۆیه له خواره وه پوونم کردۆته وه .

داواکارم خوای گه وره بیکاته مایه ی سوود و قازانج، هه روه ها بیخاته سه ر ته رازووی کاره باشه کانمان له پۆژیکدا که مال و مندال قازانجی نیه جگه له و که سه نه بیټ که به دلئیکی پاکه وه بجیته خزمه تی خوای گه وره .

لئیکۆله ره وه

الشیخ \ السید عبد الغنی زاید

ئیمام و وتاریبیرۆ مامۆستا

محقق للتراث الإسلامي

به ناوی خوی گه وره و میهره بان

سوپاس و ستایش بۆ خوی جیهانیان، دوزمنایه تی ته نها بۆ سته مکارانه، دروود و سه لام له سه ر پیشه و امان محمد ﷺ پیشه وای پیغه مبه ران و له خواترسان، له سه ر یارو یاوه رانی تا پۆژی دوا یی .

پاشان:

ئه م کتیبه به شیوه یه کی گشتی باسی تاوانه گه وره کان و قه ده غه کراوه کان له خو ده گریت، خوی گه وره له کتیبه که یدا گره نتی داوه به و که سه ی که خو ی ده پاریزیت له تاوانه گه وره کان ئه و له تاوانه بچوکه کانی خو ش بیته، وه ک ده فه رمو یته ﴿إِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ مُدْخَلًا كَرِيمًا﴾ (النساء: ۳۱).
واته: ئه گه رخۆتان بپاریزن له و تاوانه گه ورانه ی قه ده غه کراوه، ئه وه له گونا هه کانی تر تان چاوپۆشی ده که ین و ده تان خه ی نه جیه کی خو ش و سازگارو پیزداره وه.

خوی گه وره ده فه رمو یته: ﴿وَالَّذِينَ يَحْتَبُونَ كِبْرَ الْأَيْمِ وَالْفَوَاحِشِ وَإِذَا مَا عَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ﴾ (الشوری: ۳۷). واته: ئه وانه ی خو یان له گونا ه ی گه وره و تاوانی خراپ و ناشرین ده پاریزن، کاتی که تو و په ده بن (له سه ر هه له یه که به رامبه ریان ده کریت) هه ر ئه مان چاوپۆشی ده که ن و لیده بوورن...

هه روه ها ده فه رمو یته: ﴿الَّذِينَ يَحْتَبُونَ كِبْرَ الْأَيْمِ وَالْفَوَاحِشِ إِلَّا اللَّمَمَ إِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ﴾ (النجم: ۳۲). واته: ئه وانه ی که خو یان ده پاریزن له گونا ه و تاوانه گه وره کان له گو فتارو کرداری به د جگه له ورده گونا هان، به راستی په روه ردگاری تو ئه ی پیغه مبه ر ﷺ، ئه ی نیماندار چاوپۆشی زۆر فراوانه .

پیغه مبهری خوا ﷺ ده فهرمویت (الصَّلَوَاتُ الْخَمْسُ وَالْجُمُعَةُ إِلَى الْجُمُعَةِ وَرَمَضَانُ إِلَى رَمَضَانَ مُكَفَّرَاتُ مَا بَيْنَهُنَّ إِذَا اجْتَنَبَ الْكَبَائِرَ) ^(۱).

واته: پینج فهرزه ی نویژ، ههینی بۆ ههینی، په مه زان بۆ په مه زان، ده بنه که فاره تی تاوانه کان به مه رجی دور بیته له تاوانه گه وره کان.

لیره دا وا پیویسته لی کۆلینه وه له تاوانه گه وره کان بکهین بۆ ئه وه ی موسلمانان لی به دور بن، زانایانی ئیسلام ده رباره ی تاوانه گه وره کان پاو بۆ چوونی جیاوازیان هه یه:

وتراوه: تاوانه گه وره کان بریتین له حهوت دانه، به لگه یان ئه م فهرموده یه ی پیغه مبهر ﷺ ه که له (أبو هريره) وه - په زای خوی لی بیته - ده لیت: پیغه مبهری خوا فهرمووی: (اجْتَنِبُوا السَّبْعَ الْمُوبِقَاتِ) قالوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا هُنَّ؟ قَالَ: الشِّرْكَ بِاللَّهِ، وَالسُّحْرُ، وَقَتْلُ النَّفْسِ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ، وَأَكْلُ الرِّبَا، وَأَكْلُ مَالِ الْيَتِيمِ، وَالتَّوَلَّى يَوْمَ الزَّحْفِ، وَقَذْفُ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ الْغَافِلَاتِ)؛

واته: (خوتان له و حهوت شته بپاریزن که له ناوبه رن) وتیان ئه ی پیغه مبهری خوا ئه وانه چین؟ فهرمووی: هاوه ل بۆ خوا په یدا کردن، سیحرو جادوو کردن، کوشتنی که سیک که خوی گه وره قه ده غه ی کردووه ئیلا به حهق وراستی نه بی، خواردنی پریا، خواردنی مالی هه تیو، پشت هه لکردن له کاتی جهنگدا، تۆمه تبارکردنی ئافره تانی ئیماندارو داوین پاک و بی ناگا.

(ابن عباس) په زای خوی لی بیته ده لیت: تاوانه گه وره کان نزیک ده بیته وه له حهفتا دانه، نه ک حهوت دانه، هه رکه سیک یه کیک له م تاوانه گه ورانه ئه نجام بدات که له دونیادا سزای بۆ دیاری کراوه ئه مه ش وه ک: کوشتن، زینا کردن، دزیکردن، یا ئه و تاوانه خاوه نه که ی به سزادان و توو په یی هه په شه ی لی کراوه له پۆژی دوا ییدا، یا بهر نه فرین (لعن) ده که ویت له سه ر زمانی پیغه مبهر محمد ﷺ ئه مانه هه موویان به تاوانی گه وره

^۱ - مسلم (۲۳۳).

ده ژميردرين، پيوسته بزانيں كه هه ندي تاواني گه وره هه ن له هه نديكي تر گه وره ترن، ئايا نه تبينيوه كه پيغه مبه ر ﷺ هاوه ل په يدا كردن (شرك) ي به گه وره تريني تاوانه گه وره كان له قه له م داوه، له گه ل ئه وه شدا خاوه نه كه ي به هه تا هه تايي له ناو دوزه خدا ده مي نيته وه، به هيچ شي وه يه ك لي نabor دريت .

خوای گه وره ده فهرمويت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾
 (النساء: ۴۸) واته: به راستي خوا خوش ناييت ئه گه رهاوه لي بو بريار بدريت، بي جگه له وه له هر گونا هيكي تربيه وييت خوش ده بيت.

تاوانی یه کهم

هاوهل و شهريک دانان بو خوی گهوره

بیگومان گهوره ترین تاوان: هاوهل پهیدا کردنه بو خوی گهوره ئه وهش دوو جوړه:

یه کهم: له گهل خوادا شتیك هاوچه شن و هاوتا بکریته وه له یه کتاپه رستیډا، له: دار، یا بهرد، یا خوړ، یا مانگ، یا پیاو چاک، یا ئه ستیره، یا فریشته، یا هر شتیکی تر جگه له مانه، ئه مه به پراستی هاوهل پهیدا کردنی گهوره یه، خوی گهوره ده فهرمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ (النساء: ۴۸، ۱۱۶). واته: به پراستی خوا خوش نابیت ئه گهر هاوهلی بو بریار بدریت، بیجگه له وه له هر گونا هیکی تر بیه ویت خوش ده بیت.

خوا گهوره ده فهرمویت: ﴿إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾ (لقمان: ۱۳). واته: به پراستی هاوتاو هاوبهش بریار دان سته میکی زور گهوره و نا پره وایه.

خوی گهوره ده فهرمویت: ﴿إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَهُ النَّارُ﴾ (المائدة: ۷۲)، واته: دلنیا بن ئه وهی شهريک و هاوبهش بو خوا بریار بدات، ئه وه بیگومان خوا به هه شتی لی حرام کردووه و شوین و جیگا و سه ره نجامی ناگره.

هر که سیک هاوهل بو خودا پهیدا بکات پاشان به و شیوه یه مرد، ئه وه له هاوهلانی لوزه خه به بی نکولی، وهک چون هر که سیک له سه ریه کتاپه رستی بمریت ئه وه له هاوهلانی به هه شته، ته نانهت ئه گهر له دوزخه خیشدا سزا بدریت، له فهرموده ی پراستی و (صه حیچدا) هاتووه که پیغه مبه ر ﷺ فهرمویه تی: (أَلَا أَنْبِئُكُمْ بِكَبِيرِ الْكِبَائِرِ ثَلَاثًا؟ قَالُوا: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: الْإِشْرَاكُ بِاللَّهِ، وَعُقُوقُ الْوَالِدَيْنِ، وَجَلْسَ وَكَانَ مُتَكِنًا فَقَالَ: أَلَا وَقَوْلُ الزُّورِ، قَالَ:

فما زال يُكْرِهُهَا حَتَّى قُلْنَا لَيْتَهُ سَكَتَ ^(۱). واته: پیغه مبهری خوا سیّ جار فہرموی: ئایا مہوالتان پیّ بدہم گہورہترینی گوناہہکان کامہیہ؟ سیّ جار (لہسہر یہک ئەمہی فہرموو) وتیان بہئی ئەی پیغه مبهری خوا، فہرموی: ہاوەلّ و شہریک بپریاردان بۆ خوای گہورہ، سہرپیچی کردنی دایک و باوک (پاشان دانیشٹ پیشتہر شانی دادابوو. فہرموی: شایہتی ناہق، ہہر بہردہوام دووبارہی دەکردہوہ تاوہکو وتمان: خۆزگہ بیدہنگ دەبوو

جوڑی دووہم: ریایی کردنہ بہ کردار:

وہک خوای گہورہ دەفہرمویت: فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ﴿ (الکھف: ۱۱۰)، واتہ: جا ئەوہی دەیہویت بہ دیداری پەرہردگاری شاد بیت، با کارو کردہوہی چاک و دروست ئەنجام بدات و بہہیچ شیوہیہک لہ پەرستنیدا ہیچ کہ سیک نہکاتہ ہاوەلّ و شہریک .

پیغه مبهر ﷺ فہرمویہتی: (إِيَّاكُمْ وَالشِّرْكَ الْأَصْغَرُ، قالوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا الشِّرْكَ الْأَصْغَرُ؟ قال: الرِّيَاءُ، يَقُولُ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى يَوْمَ يُجَازَى الْعِبَادُ بِأَعْمَالِهِمْ أَذْهَبُوا إِلَى الَّذِينَ كُنْتُمْ تَرَاوَنُ بِأَعْمَالِكُمْ فِي الدُّنْيَا انظُرُوا هل تَجِدُونَهُمْ جَزَاءً) ^(۱)

واتہ: خۆتان بپاریزن لہ ہاوەلّ پەیدا کردنی بچوک، وتیان ئەی پیغه مبهری خوا ہاوەلّ پەیدا کردنی بچوک چیہ؟ فہرموی: ریایہ خوای گہورہ لہ پۆژی دواییدا کہ پاداشتی بہندہکانی دەداتہوہ، دەفہرمویت بپۆن بۆ لای ئەو کہ سانہی کہ بہ کردارہ کانتان ریاتان بۆ دەکردن، بزائن ہیچ پاداشتان لایان دەست دەکہویت.

پیغه مبهر ﷺ فہرمویہتی: خوای گہورہ دەفہرمویت: (من عملَ عملاً أشركَ معي فيه غيبي، فهو للذي أشركَ وأنا منه بريء). واتہ: پیغه مبهر ﷺ فہرمویہتی: (خوای گہورہ

^۱ - البخاري (۲۶۵۴)، ومسلم (۸۷).

^۱ - أحمد (۵ / ۴۲۸، ۴۲۹)، وقال الهيثمي في المجمع (۱ / ۱۰۲): رجاله رجال الثقات.

ده فهرمویت: هه ركه سيك كرداريك نه نجام بدات جگه له من كه سيكي تر به شداری پی بکات، نه وه نه و کاره ی هه ربؤ نه و نه نجامداوه و من لی بی به ریم)

هه روه ها فه رموویه تی: (من سَمِعَ سَمِعَ اللهُ بِهِ وَمَنْ يَرَأَى يَرَأَى اللهُ بِهِ)^(۱). واته: نه وه ی کرداریك نه نجام بدات به ریا بیدات به گوئی خه لکیدا، خوا ریسوای ده کات و ناوه پوکی ئاشکرا ده کات، هه ركه سيكيش کاری بکات مه به سستی بو خوا نه بیته، به نیه تی خوئی له گه ل ده کات ..

له (أبو هريرة) وه - په زای خوای لی بیته -، پیغه مبه ر^(ص) فه رموویه تی: (رُبَّ صَائِمٍ لَيْسَ لَهُ مِنْ صِيَامِهِ إِلَّا الْجُوعُ وَرُبَّ قَائِمٍ لَيْسَ لَهُ مِنْ قِيَامِهِ إِلَّا السَّهْنُ)^(۲). واته: هه ندی له پوژو گران هه یه هیچی ده ست ناکه ویته جگه له برسیتی و تینویتی نه بی، وه هه ندی له وه که سانه ی که شه و نویتژ ده که ن جگه له شه و نخوونی نه بیته هیچیان ده ست ناکه ویته .

نه مه مانای نه وه یه ، هه ركه سيك نویتژ و پوژوی بو خوا نه بی پاداشتی ده ست ناکه ویته .

خوای گه وره ده فه رمویت: ﴿ وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا ﴾ (الفرقان: ۲۳)، واته: نه و کرده وانه ی کردبوویان له پینا و غه یری خوادا پاداشته کانمان پوچ کرده وه و کردمان به ته پ و توژیکی په رش و بلاو .

پرسیار کرا له دانایه ک: دل سوژ کییه؟ وتی: دل سوژ نه و که سه یه که کرده وه چاکه کانی ده شاریتته وه وه ک چون کرده وه ناشرینه کانی ده شاریتته وه .

وه (فضیل بن عیاض) - په زای خوای لی بیته - ده لیت: (وازهینان له کار و کرده وه له بهر خه لک رپایه، کارکردن له بهر خه لک هاوه ل په یدا کردنه (شرك)، دل سوژی نه وه یه که خوای گه وره له و دووانه بتپاریزیت) .

^۱ - البخاري (۶۴۲۹)، ومسلم (۲۹۸۷) .

^۲ - أحمد (۳۷۲ | ۲)، وابن حبان (۵۶۴ موارد)

تاوانی دووه م

کوشتنی که سیک

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿ وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَعَصِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا ﴾ (النساء: ۹۳). واته: هه رکه سیک به دهستی نه نقه ست ئیمانداریک بکوژیت، نه وه تو له ی نه وکه سه دوزه خه، نه مره تیایدا، هه روه ها خوا لی تو په بووه و نه فرینی لی کردووه و سزایه کی گه وره و بی سنووری بو ناماده کردووه.

وه ده فهرمویت: ﴿ وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ﴾ (الفرقان: ۶۸). واته: هه روه ها نه وانه ی هیچ جوړه په رستراویکی تر له گه ل خوادا ناپه رستن، که سیش ناکوژن که خوا کوشتنی حه رام کردبیت مه گه ر به حه ق و په وا، هه روه ها زینا ناکه ن و نزیکي ناکه ون، جا نه وه ی نه و جوړه کاره خراپانه نه نجام بدات نه وه تووشی سزاو نازارو ریسوایی ده بیت.

هه روه ها ده فهرمویت: ﴿ مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنَّهُ مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا ﴾ (المائدة: ۳۲). واته: له بهر نه وه ی کاره ساتی کوشتنی ناپه وای ناوا پوو نه دات ئیمه پیویستمان کرد له سه ر نه وه ی ئیسرائیل نه وه ی که سیک به ناحه ق بکوژیت و له جیاتی کوژراویک نه بیت، یان گونا هو تاوانی گه وره ی نه نجام نه دابیت له زه ویدا و ه کو جه رده یی و ده ستریزی و هتد) نه وه وه که نه وه وایه هه روه مووخه لکی کوشتبیت.

هه روه ها ده فهرمویت: (قَالَ ﴿ وَإِذَا الْمَوْءِدَةُ سُئِلَتْ ﴿٨﴾ بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ ﴾ (التکویر: ۸، ۹)
 واته: کاتیک کچی زینده به چالکراو پرسیری لیده کریت. به چ گوناھیک، به چ تومه تیک
 کورزا؟!

پیغه مبر ﷺ فهرموویه تی: خوټان له وحه وت تاوانه بیاریزن، یه کیک له وانه: کوشتنی
 که سیکه که خوی گه وره قه ده غه ی کردوه ئیلا به حه ق و پاستی نه بیټ .

پیاویک به پیغه مبره ی خوی وت: چ تاوانیک لای خوی گه وره زور گه وره یه؟ نه ویش
 فهرمووی: (أَنْ تَجْعَلَ لِلَّهِ نِدَاءً وَهُوَ خَلْقَكَ). واته له گه ل خوادا شتیک هاوتا بکه یته وه له
 پرستندا له گه ل نه وه دا خوی گه وره دروستی کردوی ((. وتی: پاشان چی تر؟ فهرمووی:
 (وَأَنْ تَقْتُلَ وَلَدَكَ تَخَافُ أَنْ يَطْعَمَ مَعَكَ) مندالله که ت بکوژیت له ترسی نه وه ی نانت له گه ل
 بخوات ((وتی: پاشان چی تر؟ فهرمووی: (أَنْ تُزَانِيَ حَلِيلَةَ جَارِكَ) زینا له گه ل دراوسیکه تدا
 بکه یته ((خوی گه وره بو پشت راست کردنه وه ی نه م فهرمووده یه نه م ده قه ی دابه زاند:
 ﴿ وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ
 يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ﴾ (الفرقان: ۶۸) . واته: هه روه ها نه وانه ی هیچ جوړه په رستراویکی تر
 له گه ل خوادا ناپه رستن، که سیش ناکوژن که خوا کوشتنی حه رام کرد بیټ مه گه ر به حه ق و
 په وا، هه روه ها زینا ناکه ن و نزیکی ناکه ون، جا نه وه ی نه و جوړه کاره خراپانه نه نجام
 بدات نه وه تووشی سزاو نازارو پیسوایی ده بیټ.

پیغه مبر ﷺ فهرموویه تی: (إِذَا التَّقَى الْمُسْلِمَانِ بَسِيفَيْهِمَا فَالْقَاتِلُ وَالْمَقْتُولُ فِي النَّارِ)
 قیل: یا رسول الله هذا القاتل، فما بال المقتول؟ قال (إنه كان حريصاً على قتل صاحبه).
 واته: (نه گه ر دوو موسلمان به شمشیره که یان له گه ل یه کتر به شه په اتن نه وه بکوژو کورزاو
 بو دوزخ ده چن) و ترا: نه ی پیغه مبره ی خوا نه مه بکوژه، نه ی کورزاو بو؟ فهرمووی: ()
 بیگومان نه ویش سوور بوو له سه ر کوشتنی هاوړپیه که ی .

(أبو سليمان الخطابي) ده لى ئەمە بە و شیوهیە دەبیت ئەگەر هەردوولا یە کتر نه کوژن بە هۆی لیکدانه وه (تأویل)، بە لکو له سەر دوژمنایه تییه ک شه پ بکن که سه رچاوه که ی بگه ریته وه بۆ هۆزایه تی یا ناوچه گه ری، یا له بهر دونیا، یا ده سه لات و پله و پایه، یا پاره وو سامان، به لام ئە وهی شه پی له سنوور ده رچوو ه کان (أهل البغي) ده کات به مه رجیک له سەر ئە و سیفه ته بیت که ده بیت کوشتاریان له گه ل بکریت، یا به رگری له خۆی، یا ناموس و شه ره فی بکات، ئە مانه به هیچ شیوه یه ک ناچنه ئە و چوار چیوه یه، چونکه ئە مه شه پ ده کات بۆ ئە وهی گیانی خۆی بیاریزیت و هیچ مه به ستیکی تری نیه بۆ له ناوبردنی هاوپی که ی، ئە وهی که شه پ له گه ل له سنوور ده رچوو ه کان یا چه ته و دزه کان ده کات سوور نیه له سەر کوشتنیان، به لکو ده یه ویت له خۆی دووریان بخاته وه، خو ئە گه ر هیرشبه ره که وازی هینا ئە میش وازی لی ده هینیت و شوینی ناکه ویت، بیگومان ئە م فه رموده بۆ خاوه ن ئە م سیفه تانه نه هاتوو، به لام ئە وهی له م چوار چیوه یه ده رچوو ئە وه هه ره شه ی ئە و فه رموده یه ده یگریته وه که نیسته له خزمه تیداین، خوا زانا تره .

پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی: (لَا تَرْجِعُوا بَعْدِي كُفَّارًا يَضْرِبُ بَعْضُكُمْ رِقَابَ بَعْضٍ)^(۱). واته: دوا ی من مه بن به کافر، هه ندیکتان بدن له گه ردنی ئە وی ترتان. هه روه ها فه رموویه تی: (لَا يَزَالُ الْمُؤْمِنُ فِي فُسْحَةٍ مِنْ دِينِهِ مَا لَمْ يُصِبْ دَمًا حَرَامًا). واته: به رده وام مرۆقی باوه ردار له ناو فراوانی ئاینه که یدایه به مه رجیک خوینی که سیکی به حه رامی نه رشتی.

هه روه ها فه رموویه تی: (أَوَّلُ مَا يُقْضَى بَيْنَ النَّاسِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِي الدَّمَاءِ). واته: یه که م دادوه ری له نیوان به نده کاندایه که ده کریت له پۆژی دوا ییدا ده رباره ی خوین رشتنه .

^۱ - البخاري (۱۲۱)، ومسلم (۶۵) .

وه فەرموویەتی: (الْكَبَائِرُ: الْإِشْرَاكُ بِاللَّهِ، وَعُقُوقُ الْوَالِدَيْنِ، وَقَتْلُ النَّفْسِ، وَالْيَمِينِ الْغُمُوسُ. واتە: تاوانه گه وره كان: هاوێڵ بۆخوا بپێردان، دل ئیشانی دایک و باوک، کوشتنی کەسیک، سویندی درۆ. لەبەر ئەوە ناوێراوه بە (الْغُمُوس) چونکە خاوەنەکە ی دەخاتە ناگرەوه.

پێغه مبه‌ر ﷺ فەرموویەتی: (لَا تُقْتَلُ نَفْسٌ ظُلْمًا إِلَّا كَانَ عَلَىٰ بَنِ آدَمَ الْأَوَّلِ كِفْلٌ مِنْ دَمِهَا وَذَلِكَ لِأَنَّهُ أَوَّلُ مَنْ سَنَّ الْقَتْلَ) ^(۵). واتە: هیچ کەسیک بە ناحق ناکوژیت ئیلا ئەو ی یەکەمی ئادەم پشکیکی بەر دەکەوێت، چونکە ئەو یەکەم کەس بوو پێبازی کوشتنی داھینا.

هەروەها فەرموویەتی: (مَنْ قَتَلَ مُعَاهِدًا لَمْ يَرِحْ رَائِحَةَ الْجَنَّةِ وَإِنَّ رِيحَهَا تُوجَدُ مِنْ مَسِيرَةِ أَرْبَعِينَ عَامًا). واتە: هەرکەسیک پەیمان بەستیک بکوژیت بۆنی بەهەشت ناکات، بێگومان بۆنی بەهەشت دووری چل سال هەستی پێ دەکریت.

ئەمە ئەگەر کەسیک پەیمان بەستیک بکوژیت، وەک ئەو ی کە پەیمانی داوه لە جوله کە و گاوری لە ولاتی ئیسلامدا – ئە ی کوشتنی موسلمانیک دەبی چۆن بیّت.

تاوانی سی یه م

جادوو (السحر)

بیگومان جادووزان بی باوره په، خوی گه وره دهفه رمویت: ﴿ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَنُ وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ ﴾ (البقرة: ۱۰۲). واته: هه رگیز سوله یمان کافر نه بووه، به لکو شهیتانه کان کافر بوون و خه لکیان فیری سیحر و جادوو کردوو.

شهیتانه نه فرهت لیکراوه کان هیچ شتیکیان له مرؤفه کان ناویت جگه نه وه نه بی که بی باوه پیمان بکن و هاوهل بو خوا برپار بدن، خوی گه وره دهه ربارهی هاروت و ماروت دهفه رمویت: ﴿ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَنعَلَمُونَ مَا يَنْصُرُهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ ﴾ (البقرة: ۱۰۲). واته: نه وانیش که سیان فیری هیچ شتی که نه ده کرد تا پییان نه وتایه: نه م کارهی نیمه بو تا قی کردنه وهیه و خوت کافر مه که (که چی هه ندیک هه ر کولیان نه دا) له فریشتانه وه شت وا فیرده بوون که ژن و میردی پی له یه ک جوودا بکن، (هه رچه نده) نه و جادووگه رانه ناتوانن هیچ زیانیک به که س بگه یه نن، مه گه ر ویستی خوی له سه ر بیّت، نه و خه لکه سه رگه ردانه هه میسه فیری شتی که ده بن که زیانیا ن لی ده داو سوودی نیه بویان، بیگومان ده شزانن نه وهی کالای وای کپی بیّت و شتی و ا فیّر بیّت له و دنیا هیچ به هره یه کی ده ست ناکه ویّت.

خه لکیکی زور ده بینی له گومرا که ران ده چنه ناو سیحر و جادوو وه ته نها وا گومان ده بن که حه رام و قه ده غه یه، هه ست ناکه ن نه و کاره بی باوه پریه، بویه ده ست

وره ده دهنه کارو باری ژن و میړده وه نه و کارهش جادووه، بو خوشه ویستی پیاو بو نافرته و پق بوونه وه لی، هاوشیوهی نه مانهش به چند وشه یه کی نادیار و بی مانا که زوره ی شیرک و گومراییه .

سزای جادووکهر: کوشتنه، چونکه بی باوه پری ده کا به خوا، یا هاوشیوهی بی باوه پریه. پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی: (خوتان له حوت تاوانه گه وره که بیارین) یه کی که له وانیه که باسی کردووه جادووکردنه .

پیویسته مروقی بروادار له خوا بترسیت و کاری نه کات دنیاو دواپوژی له ده ست بدات.

له (بجاله بن عبده) وه وتی: ئیمامی (عمر) - په زای خوی لی بیت - سالی پیش مردنی هات بو لامان، وتی: هه موو جادووکهر یکی ژن و پیاو بکوژن.

له (ابن مسعود) وه - په زای خوی لی بیت - به (مرفوع) ییه وه هاتووه که ده لیت: (إِنَّ الرُّقَى وَالْتَّمَائِمَ وَالْتَّوَلَةَ شِرْكٌ)^(۱).

التَّمَائِمُ: کوی (تمیمة) هیه، بریتیه له کومه له موورویه که نه فامه کان هه لیده واسن به خویان و مندال و نازه له کانیان، پروایان وایه که نه مه له چاوی پیس ده یان پاریزیت، به راستی نه مه کاری نه فامه نه وهی نه م کاره بکات نه وه هاوه لی بو خوا په یدا کردووه .

التَّوَلَةُ: جوړیکه له جادوو، بریتیه له خوشه ویست کردنی نافرته لای پیاوه که ی، نه مهش به هاوه ل په یدا کردن هه ژمار ده کریت، له بهر نه وه نه فامه کان پروایان وایه نه وه کاریگری هیه به پیچه وانیه نه وهی که خوا برپاری له سهر نه دات.

(الخطابی) - په حمه تی خوی لی بیت - ده لیت: به لام نه گهر نووشته (الرقیة) به قورئان بیت، یا به یه کی که له ناوه کانی خوی گه وره نه وه ناساییه، چونکه پیغه مبه ر ﷺ نوشته ی بو حسن و حسین کردووه و فه رموویه تی: (أَعِيدُكُمْ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ مِنْ كُلِّ

۱ - الرقی: نووشته

شَيْطَانٍ وَهَامَّةٍ وَمَنْ كُلَّ عَيْنٍ لَأَمَّةٍ (۳). واته :داواده که م له خوی گه وره بتانپاریزیت به ناوه
 پیروزهکانی خوئی، له هه موو شهیتانیکی ژه هراوی، وه له هه موو چاویک که مروؤ توشی
 شله ژان و شیت بوون دهکات.

تاوانی چواره م

نویژنه کردن

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿ فَلَئِنْ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَاتِ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غِيًّا ﴾ (مریم: ۵۹). واته: له دواى ئەوان كه سانیک له نه وه کانیان بوونه جینشین، كه نویژنه کانیان به زایه داو شوینی ئاره زووه کانی نه فسیان كه وتن، ئەوانه تووشی گومرایی و سه رگهردانی و سزاده بن (له دونیا و قیامه تدا)

(ابن عباس) ده فهرمویت: (واتای ئەوه نیه كه به گشتی وازیان له نویژنه هیناوه، به لام ئەوهیه كه له کاتی خویدا دواى ده خه ن.

خوای گه وره له ئایه تیک ده فهرمویت: ﴿ فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ ۖ الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ﴾ (الماعون: ۴، ۵). واته: جا هاوارو واوهیلی بو نویژنه رانیك... ئەو نویژنه رانه ی گوی ناده ن به نویژنه کانیان و کاریگه ری نیه له سه ریان و دلی ناده نی و لیلی غافلن....

وه له ئایه تیکی ترده ده فهرمویت: ﴿ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا لَا تُلْهِكُمْ اَمْوَالُكُمْ وَلَا اَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ وَمَنْ يَفْعَلْۙ ذٰلِكَۙ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴾ (المنافقون: ۹). واته: ئەه ی ئەو كه سانه ی باوه پرتان هیناوه، هه ولّ بده ن نه مالّ و سامانتان، نه پۆله کانتان، نه بینه هوی ئەوه ی كه له یادی وخواو به ده ست هینانی په زامه ندی ئەو كه مته رخه می و بی ئاگاتان بکن، جا هه ر كه س له یادی خوا كه مته رخه می بکات، ئائه وانه هه ر خویمان خه ساره ت مه ندرو زه ره ره مه ندن.

پاڤه زانان ده فهرمون؛ وشه ی (ذکر الله) له م نایه ته پینج فهرزه ی نویژ ده گه یه نیت، هه رکه سیك به هوی مال و سامان و کرپن و فروشتن و ژیانه وه نویژه کانی دوا بخات ئه وه له زهره ر مه ندانه .

خوای گه وره ده رباره ی نه هلی دوزه خ ده فهرمویت: ﴿ مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ ﴿٤٢﴾ قَالُوا لَوْ نَرَىٰكَ مِنَ الْمُصَلِّينَ ﴿٤٣﴾ وَلَمْ نَكُ نُطْعِمُ الْمَسْكِينِ ﴿٤٤﴾ وَكُنَّا نَحُوضُ مَعَ الْخَائِضِينَ ﴿٤٥﴾ وَكُنَّا نُكَذِّبُ بَيَّوْمَ الَّذِينَ ﴿٤٦﴾ حَقَّ أَتْنَا الْيَقِينَ ﴿٤٧﴾ فَمَا نَنْفَعُهُمْ شَفَعَةُ الشَّفِيعِينَ ﴿٤٨﴾ (المدثر: ٤٢ - ٤٨). واته: نه وه چی بووئیوهی پاپیچی دوزه خ کرد؟! به که ساسیه وه ده لاین؛ نیمه له نویژکه ران نه بووین... خوراکمان به هه ژاران نه ده به خشی... نیمه له گه ل دهم دریژوبی نابرووه کاندای قسه ی خومان ده کردول بابه تی نه وانمان ده گوت و په خنه ی بی جیمان ده گرت و له گه لیان پو ده چووین. نیمه بروامان به پوژی پاداشت نه بوو. هه تا مردن یه خه ی پی گرتین و ته مه نمان کوتای هات. که واته نیتر تکای تکاکاران سوودیان پی ناگه یه نیت.

پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی: (بین الرجل و بین الشکر و الکفر ترک الصلاة).

واته: نیوانی که سیك و بی باوهر وازهینانه له نویژ.

له (صه حی) بوخاریدا هاتوو پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی: (من ترك صلاة العصر حبط عمله)^(٢). واته: هه رکه سیك نویژی عه سرواز لی بهینیت کرده وه که ی به تال ده بیته وه هه روه ها ﷺ فه رموویه تی: (أمرت أن أقاتل الناس حتى يقولوا: أن لا إله إلا الله، وأن محمداً رسول الله، ويقيموا الصلاة، ويؤتوا الزكاة، فإذا فعلوا ذلك عصموا مني دماءهم وأموالهم إلا بحق الإسلام وحسابهم على الله)^(٣).

واته: فه رمانم پی کراوه له گه ل خه لکدا بجه نگم هه تا ده لاین؛ هیهچ که س شایه نی په رستن نیه جگه له خوای تا قانه، محمد پیغه مبه ری خواجه، نویژه کانیان ده که ن، زه کانی

^٢ - البخاري (٥٥٣).

^٣ - البخاري (٢٥)، ومسلم (٢٢).

ماله كانيان ددهن، نه گهر نه وانه يان نه جامدا، نه وه خوین و ماليان له من حهرام ده بی
 ئیلا به حه قی ئیسلام نه بی و، لیپرسینه وه یان لای خواجه .

ئیمامی (عمر) - په زای خوی لی بیت - ده لیت: هه رکه سیک له ئیسلامدا نویت نه کات
 هیچ مافیکی نیه .

به ش

له چی کاتیکدا مندا ل فهرمانی نویت کردنی پی ده کريت

له (أبو داود) وه له (السنن) پیغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی: (مُرُوا الصَّبِيَّ بِالصَّلَاةِ إِذَا
 بَلَغَ سَبْعَ سِنِينَ وَإِذَا بَلَغَ عَشْرَ سِنِينَ فَأَضْرِبُوهُ عَلَيْهَا). واته: فهرمان به مندا ل کانتان بکه ن
 بو نویت کردن له حه وت سالیدا، نه گهر گه یشته ده سال له سه ر نه کردنی نازاری بده ن .

پیشه وا (ابو سليمان الخطابي) ده لیت: نه م فهرمووده یه به لگه یه له سه ر پیدا گیری
 سزا نه گهر مندا ل که پیگه یشتوو بوو (بلوغ) نویتی نه ده کرد، هه ندی له ها وه له کانی ئیمامی
 شافعی - په حمه تی خویان لی بی - نه م فهرمووده یه ده کات به به لگه له سه ر کوشتنی نه گهر
 به نه نقه ست نویتی نه ده کرد دوا ی ته مه نی پیگه یشتنی (بلوغ)، هه روه ها ده لیت: نه گهر
 شایه نی لیدان بوو له پیش پیگه یشتنی (بلوغ) نه وا دوا ی پیگه یشتنی شایه نی سزایه کی
 گه وره تره جگه له لیدان، وه له دوا ی لیدان هیچ شتی که له کوشتن گه وره تر نیه .

به شیکي تر

سزای که سیک په له له نویت دا ده کات و کرنوش و سوژده ی ناته واوه

له ئیمامی (احمد) له (ابو مسعود البدری) - په زای خویان لی بیت - ده لیت: پیغه مبه ر
 ﷺ فهرموویه تی (لَا تَجْزِيءُ صَلَاةٌ لَّا يُقِيمُ الرَّجُلُ فِيهَا صَلْبَهُ فِي الرُّكُوعِ وَالسُّجُودِ)^(۱). واته
 هیچ نویتیک دروست نیه که خاوه نه که ی تیدا پشته ریک نه کات له کرنوش و سووجه
 بردندا.

^۱ - الترمذي (۲۶۵)، وقال: (صحيح)، وابن ماجه (۸۷۰)، وصححه الشيخ الألباني.

ئەمە دەقیكە لە پیغەمبەرەوھ ﷺ كە ھەر كەسیك نوێژ بكات و پشتی راست نەكاتەوھ لە كرنۆش و سوژدەدا ئەوا نوێژەكەى بەتالە، ئەمە لە نوێژی فەرزدا، بەوشیوھیه دانیابوون (الطمانینە) لە نوێژدا ئەوھیه كە ھەموو ئەندامەكانی جەستە لە شوینی خۆیدا جیگیر بیٔ.

ھەروھە پیغەمبەر ﷺ ھەرموویەتی: (أشد الناس سرقةً الذي يسرق من صلاته، قيل: يا رسول الله وكيف يسرق من صلاته؟ قال: لا يتم ركوعها ولا سجودها أو قال لا يُقيم صلبه في الركوع والسجود)^(٢). واتە: توندترین كەس لە ناو خەلكدا ئەو كەسەھیه كە دزی لە نوێژەكەى دەكات، وترا: ئەى چۆن دزی لە نوێژەكەیدا دەكا؟ ھەرمووی: كرنۆش و سوژدە و خویندەنەوھى تەواو نیه).

ھەروھە پیغەمبەر ﷺ ھەرموویەتی: (تلك صلاة المنافق يجلس يرقب الشمس حتى إذا كانت بين قرني الشيطان قام فنقرها أربعا لا يذكر الله فيها إلا قليلاً).

واتە: ئەوھ نوێژی دوو پووھ دادەنیشیٔ چاودیٔرى خۆر دەكا ھەتا دەكەوێتە نیوان دوو شاخی شەیتانەوھ (خۆرئاوا بوون) ھەل دەستی بەپەلە چوار ركات نوێژ دەكات یادی خواى تیدا ناكات كەمىك نەبیٔ.

لە (ابن عباس) وھ - پەزای خوايان لیبیٔ - پیغەمبەرى خوا ﷺ ھەرمووی: (إذا سجد أحدكم فليضع وجهه وأنفه ويديه على الارض، فإن الله تعالى أوحى إلي أن أسجد على سبعة أعضاء: الجبهة والانف والكفين والركبتين، وصدور القدمين وألا أكف شعرا ولا ثوبا، فمن صلى ولم يعط كل عضو منها حقه لعنه ذلك العضو حتى يفرغ من صلاته).

واتە: ئەگەر ھەریەكێك لە ئیوھ سوژدەى برد با نیوچاوان ولووت و ھەردوو دەستی بخاتە سەرزەو، چونكە بە راستى خواى گەورە پەيامى بو ناردووم كە سوژدە لەسەر ھەوت ئەندام ببەم: نیوچاوان ولووت و ھەردوو ناو لەپى دەست، ھەردوو ئەژنۆ، و، سینگی

^٢ - أحمد (٥ \ ٣١٠)، والدارمي (١٣٢٨).

پنیهکان دهست بۆ قز و جلهکانم نه بهم، ئەگەر هه رکه سیك نوێژی کرد و مافی هه موو ئەندامیک له ئەندامهکانی نه دا ئەوا ئەو ئەندامه نه فره تی لیده کات هه تا ئەو که سه له نوێژه که ده بیته وه .

وه له بوخاریه وه له (حذیفه بن الیمان) هوه - په زای خویان لی بیته - که ئەو پیاویکی بینیه نوێژه کات و پرکوع و سوژده ی ته واو نیه، حوزه یفه یش پی وت؛ نوێژت نه کردوه، ئەگه ر بمری له سه ر ئەو پاکیه نامری که پیغه مبه ری ﷺ له سه ر بووه .

به شیکی تر

سزای واز هینان له نوێژی به کۆمه ل له گه ل بوونی توانادا

خوای گه وره ده فه رمویت: ﴿يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ﴾ ٤٤ خَشَعَةً أَبْصَرُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَلِيمُونَ ﴿ (القلم: ٤٢، ٤٣).

واته: پۆژیک دیت په رده له سه ر هه موو شتیك لاده بریت و لاق ده رده که ویت، خوا نه ناسه کان بانگ ده کرین بۆ سوژده بردن، به لام ناتوانن. ئەوانه، ئەو پۆژه چاویان شوپه و زه لیل و خه جاله تی به ته واوی دایان ده گریت، چونکه کاتی خۆی بانگ ئەکران بۆ نوێژ کردن و سوژده بردن له کاتی کدا له و په پی ته ندروستی و سه ربه ستیدا بوون (به لام گالته یان پی ده هات).

(ابراهیم التمیمی) ده لیت: مه به ست له (الی السجود) بۆ نوێژی فه رز .

(سعید بن المسیب) ده لیت: مه به ست له و ده قه ئەوه یه: ئەو کۆمه له کاتیک که گوئیان له (حي على الصلاة، حي على الفلاح) ده بوو نه ده چون به ده م بانگه وه، له کاتی کدا له شیان ساغ و سه لامه ت بوو .

(كعب الأحبار) ده لئيت: سويند به خوا ئەم ده قه دانه به زيوه ئيلا بو ئەوكه سانه نه بيت
كه له نويزي به كۆمه ل دوا ده كه وتن .

چي هه ره شه يه ك له مه به هيتره بو كه سيك كه نويزي به كۆمه ل واز لي بهينيت له گه
ئه وه دا كات و تواناي هاتني هه بيت .

پيغه مبه ر ﷺ فه رمويه تي: (وَلَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَمَرَ بِالصَّلَاةِ فَتُقَامَ ثُمَّ أَمَرَ رَجُلًا فَيُصَلِّيَ
بِالنَّاسِ ثُمَّ أَنْطَلِقَ مَعِيَ بِرِجَالٍ مَعَهُمْ حُزْمٌ مِنْ حَطَبٍ إِلَى قَوْمٍ لَّا يَشْهَدُونَ الصَّلَاةَ فَأَحْرَقُوا
عَلَيْهِمْ بُيُوتَهُمْ بِالنَّارِ)^(۱).

واته: له خووليامدا بوو فه رمان بكه م به دابه ستني نويز، پاشان فه رمان بكه م
به كه سيك پيش نويزي بكات، ئينجا له گه ل چه ند پياويكدا برۆين به چارۆكه داره وه بو لاي
ئه وكه سانه كه ئاماده ي نويزي به كۆمه ل نابن، ماله كانيان بسوتينين به سه رياندا (كه نايه ن
بو مزگه وت) .

هه ره شه ناكات به سوتاندني مالي هيچ كه سيك ئيلا له سه ر وازه ينان له ئه ركيك
نه بيت، له گه ل ئه وه شدا له ماله كاندا مندا ل و خيزان و كه لوپه لي تيدا يه .

له (صه حيي) موسليما هاتوه، پياويكي كويز هاته خزمه ت پيغه مبه ر ﷺ وتي:
ئه ي پيغه مبه ري خوا كه سيك نيه من بهينيت بو مزگه وت، داواي له پيغه مبه ر ﷺ كرد كه
ريگه ي پي بدات له ماله كه يدا نويز بكات، ئه ويش ريگه ي پيدا، به لام كاتي ك كه پشتي
تيكردو پويشت، بانگي كردو و فه رموي: (هل تسمع النداء)، واته: ئايه گويت له بانگ
ده بيت؟ وتي: به لي، فه رموي: (فأجب)، واته وه لامي بانگ بده ره وه (ده بي بيت بو
مزگه وت) .

^۱ - البخاري (٦٤٤)، ومسلم (٦٥١).

ئەمە پياويكى كويڤر بوو پرسىياري ئەوھى كرد له ناپه حەتى هاتنيدا بۆ مزگەوت،
له گەل ئەوھشدا پيڤه مبه رﷺ رېگه ي پى نەدا له ماله كەيدا نويز ئە نجام بدات، چ جا بۆ
كه سيك كه تەندروسته و چاوى ساغه و هيچ بيانوويه كي نيه ؟!

(الربيع بن خثيم) به هۆى نه خوڤشيه وه به شيك له جهسته ي له كار كهوت، كاتيك كه
دهچوو بۆ نويز دوو كهس دهچوونه ژير بالى، پى وترا : باوكى محمد، خوتو رېگهت
پيدراوه كه له مالدا نويز بكهيت چونكه بيانوت ههيه (عذر)، ئەو وپش وتى : ئيوه بۆ خوتان
دهلئىن، بهلكو من گويم له بانگدەر دهلئيت: (حي على الصلاة حي على الفلاح) جا
ههركه سيك پى دهكرى و دهتوانى وه لامي بداته وه، تەنانەت ئەگەر به خشان يان له سه
سك بيت با پروات و ئە نجامى بدات.

(حاتم الاصم) دهلئيت: جار يك نويزيكي به كۆمه لم له دهست چوو (أبو أسحاق البخاري)
هات بۆ لام و سه ره خوڤشى ليكردم، به لام ئەگەر منداليكم بمردايه ئەوا ده ههزار كهس
دههاتن بۆ سه ره خوڤشى كردن، له بهر ئەوھى به لاو مووسيبه تى دين لاي خه لك ئاسانتره له
به لاو مووسيبه تى دنيا.

به شيكى تر

له فەزل و گەورەيى ئامادەبوونى نويزى خەوتنان (العشاو) و به يانيان.

ئامادەبوونى نويزى شيوان و به يانيان و به تەنگە وه هاتنيان زۆر پيوسته، چونكه
پيڤه مبه رﷺ فهرموويه تى: (ليس صَلاةٌ أَثْقَلُ عَلَى الْمُنَافِقِينَ مِنَ الْفَجْرِ وَالْعِشَاءِ وَلَوْ
يَعْلَمُونَ مَا فِيهِمَا لِأَتَوْهُمَا وَلَوْ حَبَوًّا)^(۱).

واته : هيچ نويزيك به قەد نويزى به يانيان و خەوتنان قورس نيه له سه ر دوو پرووه كان،
ئەگەر بيانزانايه چ خيريكى تيدايه بۆى دههاتن ئەگەر به گاگولكيش بوايه .

١- البخاري (٦٥٧)، ومسلم (٢٥٢) .

تاوانی پینجه م

نه دانی زه کات

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرًا لَّهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخِلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ﴾ (ال عمران: ۱۸۰). واته: وا گومان نه بهن نه وانهی که به خیلی و په زیلی ده کهن، له و نازو نیعمه تانه ی خوا پیی به خشیوون، نابه خشن، کاریکی چاکه بویان، نه خیرئه وه کاریکی خراپ و نادرسته بویان، چونکه نه و شتانه ی که نه یانده به خشی له پوژی قیامه تدا ده ست دینیتته بینیان و ده بنه کو ت له گه ردنیاندا.

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿ وَوَيْلٌ لِّلْمُشْرِكِينَ ﴿۶﴾ الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ ﴾ (فصلت: ۶). واته: وهیل و سزای سهخت بو موشریک و هاوه لگه ران ناماده یه. نه وانهی که زه کان نادهن و نه وانه ش که بی باوه پین به پوژی قیامه ت.

هه روه ها ده فهرمویت: ﴿ يَتَأْتِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا اِنَّ كَثِيْرًا مِّنَ الْاَجْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لِيَآكُلُوْنَ اَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّوْنَ عَن سَبِيْلِ اللّٰهِ وَالَّذِيْنَ يَكْتَنِزُوْنَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يَنْفِقُوْنَهَا فِي سَبِيْلِ اللّٰهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ ﴿۳۴﴾ يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوْبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هٰذَا مَا كَنَزْتُمْ لِاَنْفُسِكُمْ فَذُقُوْا مَا كُنْتُمْ تَكْتَنِزُوْنَ ﴾ (التوبة: ۳۴، ۳۵). واته: نه ی نه وکه سانه ی باوه پرتان هیناوه، چاک بزنان که زوربه ی حاخامی جووله که کان و قه شه ی گا وره کان، مال و سامانی خه لکی به ناحق ده خون، به ره ه لستی پینازو ناینی خوا ده کهن، جا نه وانهی که نالتوون و زیو کو ده که نه وه و قایمی ده کهن و له پیناوی پینازی خوادا و بو په زامه ندی نه و نایبه خشن، مژده ی سزایه کی پر نییشیان بده ری

۱) (نهو سزا سهخته) له پوژيکدا ده بېت نهو پارو سامانه ی کویان کردو ته وه، له دوزه خدا سوور ده کړیته وه، ناو چاوو و لا ته نیشته و پشتمانی پی داخ ده کړیت، ئینجا پینان ده وتریت: نه مه نهو سامانه یه که کوټان ده کرده وه بو خوټان، ده بچیژن سزای نه وه ی که بو خوټان کوټان ده کرده وه.

پیغه مېهر ﷺ فه رموویه تی: ما من صاحب ذهب ولا فضة لا يؤدي منها حقها إلا إذا كان يوم القيامة صفت له صفائح من نار فأحمي عليها في نار جهنم فيكوى بها جنبه وجبينه وظهره كلما بردت أعيدت له في يوم كان مقداره خمسين ألف سنة حتى يقضى بين العباد فيرى سبيله إما إلى الجنة وإما إلى النار قيل يا رسول الله فالإبل قال ولا صاحب إبل لا يؤدي منها حقها ومن حقها حلبها يوم وريها إلا إذا كان يوم القيامة بطح لها بقاع قرقر أوفر ما كانت لا يفقد منها فصيلاً واحداً تطؤه بأخفافها وتعضه بأفواهها كلما مر عليه أولاه ردد عليه أخرها في يوم كان مقداره خمسين ألف سنة حتى يقضى بين العباد فيرى سبيله إما إلى الجنة وإما إلى النار قيل يا رسول الله فالبقر والغنم قال ولا صاحب بقر ولا غنم لا يؤدي منها حقها إلا إذا كان يوم القيامة بطح لها بقاع قرقر لا يفقد منها شيئاً ليس فيها عقصاء ولا جحاء ولا عصباء تنطحه بقرونها وتطؤه بأظلافها كلما مر عليه أولاه ردد عليه أخرها في يوم كان مقداره خمسين ألف سنة حتى يقضى بين العباد فيرى سبيله إما إلى الجنة وإما إلى النار^(۱).

واته: هيچ خاوهن زيړ و زيويک نيه که حه قی نه دات ئیلا له پوژي دواييدا ده خريته ناگر، ئینجا له ناو ناگری دوزه خدا ته نیشته و ناوچه وان و پشتمانی پی داخ ده کړیت، هرکه سارد بو وه ده یگه پیننه وه بو دوخی پی شوو، له پوژيکدا که به رامبه ر به په نجا هزار ساله، هه تا نهو کاته ی دادوهری ده کړیت له نیوان بهنده کانی خوادا، ئینجا پریگه ی پی نیشان ده دریت یان بو به هه شته یان بو دوزه خ) و ترا: نه ی پیغه مېهری خوا خاوهن

حوشتریش؟ فه رمووی؛ (هیچ خاوهن حوشتریک نیه که مافی(زه کاتی) نه دات ئیلا له پوژی دوايیدا، له سه ردهم دهیکه وینن له زهویه کی فراواندا، هه تا شوینیک له جهسته ی نامینی به سمه کانی دهیشیلیت و به ددانه کانی گازی لی دهگریت، هه رکه یه که م دانه ی به سه ریدا تیپه ری دواين دانه دیت به سه ریدا، له پوژیکدا به رامبه ر به په نجا هه زار ساله، هه تا نه و کاته ی دادوه ری دهگریت له نیوان به نده کانی خوادا، ئینجا ریگی پی نیشان ده دریت یان بو به هه شته یان بو دوزه خ)، و ترا: ئه ی پیغه مبه ری خوا خاوهن مانگا و مه ریش؛ فه رمووی؛ (هیچ خاوهن مانگا و مه ریک نیه که مافی(زه کاتی) نه دات ئیلا له پوژی دوايیدا له سه ردهم دهیکه وینن له زهویه کی فراواندا، هیچی له وانه بو نامینیتته وه، نه شاخ چه ماوه و نه بی شاخ و نه شاخ شکاو، به شاخه کانی قوچی لی دهدات و به سمه کانی دهیشیلیت هه رکه یه که م دانه ی به سه ریدا تیپه ری دواين دانه دیت به سه ریدا، له پوژیکدا به رامبه ر به په نجا هه زار ساله، هه تا نه و کاته ی دادوه ری دهگریت له نیوان به نده کانی خوادا، ئینجا ریگی پی نیشان ده دریت یان بو به هه شته یان بو دوزه خ).

له (أبو هريرة) وه - په زای خوی لی بیت - ده لیت: پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی: (من آتاه الله مالا فلم يؤد زكاته مثل له يوم القيامة شجاعا أقرع له زبيبتان يطوقه يوم القيامة ثم يأخذ بلهزميه يعني شذقيه ثم يقول أنا مالك أنا كنزك ثم تلا).

واته: هه رکه سیك مالیکی پی ببه خشیت و زه کاتی لی نه دات، له پوژی دوايیدا لی ده بیت به پیره ماریکی که چه ل، دوو نیزه ی هه یه، به ملیدا ده نالی و هه ردوو شه ویلکه ی دهگری و پی ده لیت: من ماله که تم، من گه نجینه که تم، پاشان، پاشان نه م نایه ته ی خوینده وه: ﴿ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرًا لَّهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخُلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ﴾ (ال عمران: ۱۸۰) (۲). واته: وا گومان نه به ن نه وانه ی که به خیلی و په زیلی ده که ن، له و نازو نیعمه تانه ی خوا پیی به خشیوون، نابه خشن، کاریکی

چا كه بۆيان، نه خيّر ئه وه كارىكى خراپ و نادروسته بۆيان، چونكه ئه و شتانه ي كه نه يانده به خشى له پۆژى قيامه تدا ده ست دىنيته بينيان و ده بنه كۆت له گه ردنياندا.

(ابن مسعود) - په زاي خواي لى بيت - له م ده قه ي قورئاندا كه ده رباره ي ئه و كه سانه

دابه زيوو ه زه كاتى ماله كه يان ناده ن : ﴿يَوْمَ يُحْمَى عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَى بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كَرَزْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ (التوبة: ۳۵).

واته : (ئه و سزا سه خته) له پۆژي كدا ده بيت ئه و پاره و سامانه ي كۆيان كردۆته وه ، له دۆزه خدا سوور ده كريتته وه ، ناوچه وان و لاته نيشت و پشتيانى پى داخ ده كريت ، ئينجا پييان ده وترىت : ئه مه ئه و سامانه يه كه كۆتان ده كرده وه بۆ خۆتان ، ده بچيژن سزاي ئه وه ي كه بۆ خۆتان كۆده كرده وه .

فه رموى : هيچ دينار و دره ميك له سه ر يه ك دانانرى و كۆنا كريتته وه ، به لكو پيستي له شى فراوان ده بيت تاكو هه موو دينار و دره مه كانى هه يبوو له سه رى دابندريت .

ئه گه روترا : بۆچى ناوچاوان و ته نيشت و پشت تايبه ت كراوه به داخ كردن ؛ ده وترىت : چونكه ده وله مهندي په زيل ئه گه ر هه ژاريك بينيت چاوى لى ده شاريتته وه و لاي لى ده كات ، ئه گه ر نزيك بوويه وه لى ، ئه وه پشتى تيده كات ، ئه و ئه ندامانه داخ ده كرين ، له به ر ئه وه ي ده بيت پاداشت له چه شنى كرده وه بيت .

نامۆژگارى

به و كه سانه بلى كه له دنيا دا فيلبازى و ساخته كار سه رقالى كردوون ، به راستى سبه ينى هاوارو داديان ده بيت - ئه وه ي كۆيان كردووه ته وه سووديان پى ناگه يه نيت - ئه گه ر پۆژى دوايان هات ئه بى چۆن له به ر چاوو دلان ديار نه مابى و وون بووبيت ﴿يَوْمَ يُحْمَى عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَى بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كَرَزْتُمْ

لِأَنْفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْزِبُونَ ﴿۱﴾ يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ
وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كَنْزْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْزِبُونَ ﴿۲﴾ ماله كه ی له گه
خوی برد بو شوینی سزادان، خستویه تی ناو به وده قیکه وه، بو ئه وه ی پلیته کان گهرم
بیته و سزاکه ی داخ کردنی به هیتر بکات؛

ئه گهر هه ژاریکیان تووش بیته، واده زانن سزایان تووش بووه، ئه گهر داوای شتیکی لی
بکن زور تورپه ده بن وه ک پشکویه کی گه شاوه یان لی دیت، خو ئه گهر به نهرم و نیانی
وه لامیان بده نه وه ئه م جوړه قسه و قسه لۆکه ده لین؛ فلان که س هاوکاری کردیت، یا
ئه وه ی تو داوای ده که ی وانیه، یا ئه گهر خوی گهره بیویستایه ئیوه شی بی نیازو
ده وله مه ند ده کرد .

به لام ئه م جوړه که سانه حیکمه تی خویان بیرچووه ته وه له ده وله مه ند کردن و
هه ژارکردندا، ئای خویه گیان ئه بی چنده خه مبار و په شیمان بن کاتی که ده چنه ناو
گوړه کانیان ﴿۱﴾ يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَذَا
مَا كَنْزْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْزِبُونَ ﴿۲﴾ له داهاتویه کی نزدیکدا میراتگره کانیان
به بی ماندووبوون به شی خویان ده بن، ئه و پرسپاری لی ده کریت چون ئه م پاره ی کو
کردوه ته وه و له چیدا خه رچی کردووه، به لام دپکه که ی بو ئه وه و به ره مه که ی بو
میراتگره، کوانی سووربوونی مال کوکه ره وه کان، ئه ی کوا ئه قلیان ﴿۱﴾ يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ
جَهَنَّمَ فَتُكْوَىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كَنْزْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ
تَكْزِبُونَ ﴿۲﴾ خو ئه گهر له ریزه کانی دوزه خدا بیان بینیت، له ناو ئه و دینارو دره مانه دا
ده سووتین که بووه به پشکو لای راست و چه بیان داخ ده کات که له دنیا دا پرویان
له هه ژاران ودرده گتپرا .

ئه گهر له دوزه خدا بیان بینیت ناوی (حمیم) یان ده رخوارد ده دریت، چون شیواو و
هاوارو دادیانه ﴿۱﴾ يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ

هَذَا مَا كَزْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿۳۵﴾ چه‌ند جار له دنيا‌دا ئاموژگاری ده‌كران به لام نه‌وان به هيچ شيوه يه كه لكیان لی وهرنه ده‌گرت.

چه‌ند جار ترسینران به سزای خوا هيچ يه كيك له‌وان به باي خه يالیدا نه‌ده‌هات.

چه‌ند جار به نه‌دانی زه‌كات ئاگه‌دار كرانه‌وه هيچ يه كيك له‌وان ئاماده‌یی تیدا نه‌بوو زه‌كات بدات .

وايان ده‌زانی به و مال و سامانه ده‌بن به زیره‌كترین و به‌نرخ‌ترین كه‌س، خو نه‌وه نه

دار عه‌سای پیغه‌مبه‌ر موسایه و نه كیوی (طور) ه ﴿يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كَزْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ﴾؟ (التوبة: ۳۵). واته : ((نه‌و سزا سه‌خته) له پوژيكا ده‌بیټ نه‌و پاره‌و سامانه‌ی كویان كرده‌ته‌وه، له دۆزه‌خدا سوور ده‌كریته‌وه، ناو چه‌وان و لاته‌نیشته و پشتیانی پی داخ ده‌كریټ، ئینجا پییان ده‌وتریټ: نه‌مه نه‌و سامانه‌یه كه كۆتان ده‌كرده‌وه بو خۆتان، ده‌بچیزن سزای نه‌وه‌ی كه بو خۆتان كۆده‌كرده‌وه).

تاوانی شه شههه

به پوژوو نه بوونی پوژیک له مانگی په مه زان به بی بیانوو

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٨٣﴾ أَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ فَمَنْ كَانَتْ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ ﴿١٨٤﴾ (البقرة: ١٨٣ - ١٨٤) واته: ئه ی ئه و که سانه ی باوه پرتان هیناوه پوژووی په مه زان له سه رتان پیویست کراوه هه روه کو له سه ر گه لانی پییش ئیوه پیویست کرابوو بیگرن، بو ئه وه ی خواناسی و پاریزگاری بکه ن. چهنه پوژیکی ژمیردراوی دیاریکراوه (که مانگی په مه زانه) خو ئه گه ر که سیك له ئیوه نه خوش بوو یان له سه فهدا بووبا به ئه ندازه ی ئه و پوژانه ی بوی نه گیراوه له پوژانیکی تردا بیانگریته وه.

له پیغه مبه ره وه ﷺ فه رموویه تی: (بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ: شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَإِقَامِ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ، وَالْحَجِّ، وَصَوْمِ رَمَضَانَ).

واته: ئیسلام له سه ر پینج شت بنیات نراوه: شایه تیدان که هیچ کهس شایه نی په رستن نیه جگه له خوای تاقانه، (محمد) یش ﷺ په وانه کراوی خوایه، هه روه ها نوژ کردن، زه کاتدان، حه ج کردن پوژوو گرتن).

له (ابن عباس) وه - په زای خوای لی بیّت - ده لیّت: بنه مای ئیسلام و دین سی شته: شایه تیدان که هیچ کهس شایه نی په رستن نیه جگه له خوای تاقانه، نوژ کردن، پوژوو گرتن، هه رکه سیك یه کیك له مانه وازلی بهی نیّت ئه وه بی باوه ره.

تاوانی جهوتهم

وازهینان له فهریزه‌ی جهج له گهل بوونی توانادا

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ سَبِيْلًا﴾ (ال عمران: ٩٧). واته: خوای گه وره بپریاریداوه له سه رخه لکی جهج و سهردانی (بیت الحرام) به ته نها ئه وانه‌ی که توانای (دارایی و ته ندروستیان) هه‌یه.

(عمر) کوری (خطاب) ده لئیت: واهات به خه یالمدا چهند پیاویک بنیرم بو شاره کان، نه ماشا بکن بزنانن کی توانای هه‌یه و جهج ناکات، سه رانه یان (جزیه) لی وه ریگرن چونکه ئه وانه موسلمان نین.

وله (ابن عباس) وه ده لئیت: هه‌یچ که سیک نیه جهج نه کاو زه کاتی ماله که‌ی نه دات، ئیلا له کاتی مردنیدا داوای گه پانه وه ده کات بو دنیا، ئه مه ش ته نها بی باوه پان داوای گه پانه وه ده که ن؟ وتی: ئه مه له کتیبی خوادا هاتووه: ﴿وَأَنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْوَعْدُ بِالْمَوْتِ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا اٰخِرْتَنِيْ اِلَىٰ اٰجَلٍ قَرِيْبٍ فَاَصْدَقَ﴾ (١١) واته: زه کاتی مالم ده رب کردایه ﴿وَاَكُنْ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ﴾ (المنافقون: ١٠) واته: جهج ده کرد ﴿وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللّٰهُ نَفْسًا اِذَا جَاءَ اٰجَلُهَا وَاللّٰهُ خَبِيْرٌ بِمَا تَعْمَلُوْنَ﴾ (المنافقون: ١١) وترا: زه کات له چهند واجب ده بیته؟ وتی: به دووسه د دینار به قیমে تی ئالتون. وترا: ئه‌ی جهج به چی واجب ده بیته؟ وتی: به تیشوو (خواردنت هه بیته بو ریگه و بان)، حوشتری به رز (هوی گواستنه وه بو ریگه و بان).

له (سعید) کوری (جبیر) وه ده لئیت: هاوسنیه کم مرد و توانای جهج کردنی هه بوو به لام جهجی نه کرد، نویرم له سه‌ری نه کرد.

تاوانی هه شته م

دل ئیشانی دایک و باوک

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿ وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أٰفٍ وَلَا نَهْرَهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ﴾ (الاسراء: ۲۳) واته: په روه ردگاری تو بریاری داوه که جگه له و که سی تر نه په رستن، هه روه ها بریاری داوه چاکه کاریش بن له گه ل دایک و باوکتاندا، هه رکاتیک یه کیکیان یا هه ردوکیان به پیری که وتنه لای تو (ته نانه ت) ئوفیان له ده ست مه که و (هه رگیز) پیا یاندا هه لمه شاخی و هاواریان به سه ردا مه که، به رده و امیش قسه و گفتوو گووت له گه لیاندا باچاک و جوان و به جی بیّت .

مانای ئه وه یه چاک و نه رموونیان و به سوژ بن له گه لیاندا . ئه گه ر که وتنه ساله وه به بیزاریی هه قسه یان له گه ل مه که ن .

پیویسته چۆن ئه وان خزمه تی تو یان کردوو به هه مان شیوه توش خزمه تیان بکه یت، له گه ل ئه وه شدا فه زل و گه وره یی بو دایک و باوکه به هیچ شیوه یه که یه کسان نابن ئه و دوو خزمه ته، به رده وام ئه وان به رگه ی نارپه حه تیه کانی تو یان گرتوو ئه مه ش له پینا و ئه وه ی که تو بژیّت، به لام ئه گه ر ئه وان تو زیك له پیریدا نازاری تو بدن حه ز ده که ی بمرن و پزگارت بیّت لییان، پاشان خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿ وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ﴾ (۳۳) واته: قسه یه کی زور له سه رخوو نه رم و نیان.

وه هه روه ها خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿ أَنْ أَشْكُرَ لِي وَلِوَالِدَيْكَ ﴾ (لقمان: ۱۴)

ته ماشا بکه په حمه تی خوات لی بیټ چون خوی گه وره سوپاسی خوی به ستوه ته وه
به سوپاسی دایک و باوکه وه .

(ابن عباس) ده لیت ؛ سی شت گری دراون به سی شته وه ، یه کیکیان قبول نایټ به بی
نوی تریان ؛

یه که م ؛ خوی گه وره ده فهرمویت ﴿ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأَحْذَرُوا فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا
أَنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلَّغُ الْمُبِينُ ﴾ (المائدة : ۹۲) واته ؛ (نهی ئیمانداران فرمانداری خوا بن ،
فرمانداری پیغه مبه ریش بن و وریا بن و ئاگادار بن (نه کهن سه ریچی له فرمان و
پنمایه کانیا بکه ن) جا نه گهر پشت هه لکه ن و یاخی بین نه وه بزائن به راستی کاری
پیغه مبه ری نیمه ته نها راگه یاندنی ئاشکرا و پوونی په یامه که یه .

نوی فهرمانی خوا جیبه جی بکات و فهرمانی پیغه مبه ره که ی جیبه جی نه کات لی
وه رناگریټ .

دووه م ؛ خوی گه وره ده فهرمویت : ﴿ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ﴾ (البقرة : ۴۳)
هه رکه سیك نویژ بکات و زه کات نه دات لی و ه رناگریټ .

سی یم ؛ خوی گه وره ده فهرمویت : أَنْ أَشْكُرَ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَى الْمَصِيرِ ﴿ (لقمان : ۱۴) ،
هه رکه سیك سوپاسی خوا بکات و سوپاسی دایک و باوکی نه کات لی و ه رناگریټ ، له به ر
نمیه پیغه مبه ره ﷺ فهرمویه تی : (رضا الله من رضا الوالدين ، وسخط الله من سخط
الوالدين)^(۱) . واته ؛ په زامه ندی خوا به په زامه ندی دایک و باوکه وه یه ، تو په یی خوا به
تو په یی دایک و باوکه .

^۱ - الترمذي (۱۸۹۹) ، والحاكم في المستدرک (۴ | ۱۵۱ ، ۱۵۲) وصححه .

له (صه حیحی) بوخاری موسلیمدا هاتووہ که پیغهمبهر ﷺ فهرموویه تی: (أَلَا أَنْبِئُكُمْ بِأَكْبَرِ الْكِبَائِرِ: الْإِشْرَاكُ بِاللَّهِ، وَعُقُوقُ الْوَالِدَيْنِ) . واته: ئایا هه والتان پی بدهم گه وره ترین تاوان کامه یه: شه ریک بریاردان بو خوی گه وره، دل ئیشانی دایک و باوک).

وه هه رکه سیك هاوکاری و چاکه یان له گه ل بکات ئه گه ر پیویستیان پی هه بوو، له (صه حیحی) بوخاری موسلیمدا هاتووہ: (جَاءَ رَجُلٌ اِلَى رَسُولِ اللّٰهِ ﷺ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللّٰهِ مَنْ أَحَقُّ النَّاسِ بِحُسْنِ صَحَابَتِي قَالَ أُمُّكَ قَالَ ثُمَّ مَنْ قَالَ ثُمَّ أُمُّكَ قَالَ ثُمَّ مَنْ قَالَ ثُمَّ أُمُّكَ قَالَ ثُمَّ مَنْ قَالَ ثُمَّ أُمُّكَ).

واته: پیاویک هاته خزمهت پیغهمبهر ﷺ وتی: ئه ی پیغهمبهری خواکی شایسته ترینی خه لکه که به چاکی هاوپییه تی بکه م، فهرمووی: دایکت، وتی: دوا ی ئه و چ که سی؟ فهرمووی: دایکت. وتی: دوا ی ئه و کی؟ فهرمووی: دایکت. وتی: دوا ی ئه و؟ فهرمووی: باوکت.

له م فهرموده یه دا سی جار جه ختی له سه ر ریزگرتن له دایک کردوه ته وه، بو باوکیش یه ک جار، له بهر ئه وه ی سۆزو به زهیی دایک زیاتره و نه رمونیانی زۆرتره، له گه ل ئه وه دا به بۆنه ی ئه و منداله وه تووشی ده یان گرفتی قورس و گران ده بیئت له ژیاندا، وه ک: قوناغه کانی سک پری و مندال بوون و شیردان و شه و نخونی و ده یان ئازاری تر.

پیغهمبهر ﷺ فهرموویه تی: (ثَلَاثُ دَعَوَاتٍ مُّسْتَجَابَاتٌ لَا شَكَّ فِيهِنَّ: دَعْوَةُ الْمَظْلُومِ، وَدَعْوَةُ الْمُسَافِرِ، وَدَعْوَةُ الْوَالِدِ عَلَى وَلَدِهِ) ^(١). واته: سی پاران هه گیرا ده بی و هیچ گومانی تییدا نیه: پاران هه ی سته م لی کراو، پاران هه ی پیوار، دوعای باوک له منداله که ی.

ناموژگاری

ئەي ئەو كەسەي مافه كانت له بير خۆت بردوه ته وه، راهاتوو له سەر سه رپيچي دايك و باوك، بېرت چوه ته وه چي له سهرت واجبه، بي ناگاي له وه ي كه تو له نيوان هه ردوو دهستي ئەوداي، نازانيت چاكه ي دايك و باوك به سهرته وه قهرزه ؟ به لام تو ئەو چاكه ده ده يته وه به بي پيژي كردن و شورەيي، له گه ل ئەوه شدا داواي به هه شت ده كه ي، نازانيت به هه شت له ژي رپيچي دايكتدايه .

تو مانگ له سكيذا هه ليگرتووي به ئەندازه ي تو سال، له كاتي داناني تو دا خهريك ده بوو گيان و دلي ده رچييت، ئينجا له سنگي پاكي شيري پيداويت، له بهر تو شه ونخوني كيشاوه، به دهسته كانی راستي پيستي تو ي پاك كردوه ته وه، زور خواردني له بهردهم تو ي داناوه خوي نه يخواردوو، كوشي بو كردووي به بي شكه، بهردهوام و بهردهوام له خه مي تو دا بووه .

ئەگه ر تووشي نه خو شيه ك ببیت، ده گاته ئەوپه رپي بيژاري و خه فەت، هه رچي هه يه و نه له پاره و سامان له پيناو سه لامه تي تو دا ده يخاته بهردهست پزيشك، ئەگه ر سه رپشكي بكن له نيوان هه لبيژاردني ژياني توو مردني ئەودا، ئەوه به بي دوو دلي مردني خوي هه لده برييت !!

ده بي چه ندين جار به ناشرينترين شيوه مامه له ت له گه ليذا كردي، به لام ئەو له بري ئەودا به ناشكرا و به نهيني نزا و دوعاي سه ركه وتن و سه رفرازي بو كردوويت، كه له كاتي پريدا پيويستي به تو هه بوو، به باي خه يال تدا نه ده هات و به ساده ترين شيوه مامه له ت له گه ليذا ده كرد، خۆت تير ده كرد و ئەو به زگي برسي، سه رزه نشتت ده كردو ئەو هه رپازي بوو، فه زلي مال و مندالت داوه به سه ر ئەودا، خزمه ت كردني زور ئاسان بووه به لام تو به لاتوه زور به زه حمه ت و گران ته ماشا ت ده كرد، ته مه ني مانه وه ي لاي تو زور كه م بوو، به لام تو به لاتوه زور زور بوو، پشتت تي ده كردو ئەويش ته نها تو ي شك ده برد . به لام

نازانی خوی گه وره تهنانه وتنی وشه ی ئۆفیشی قه ده غه کردوه به رامبه ر به دایک و باوک،
 ئە گەر ئازاریان بده ی چاوه پروان به له دنیا دا سزا ده دریییت پیش قیامهت، ئە مه ش به هوی
 له فه رمان ده رچوونی منداله کانت، له دوا پۆژیشدا به دوورکه وتنه وه له په حمه تی خوا سزا
 ده دریییت، بانگ ده کریییت به زمانی هه په شه و سه رزه نشتکردن: ﴿ ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمْتَ يَدَاكَ
 وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ ﴾ (الحج: ۱۰). واته: (ئە وسا پیی ده وترییت) ئە م سه ره ئه نجامه
 کاره کانی خۆته تووشت هاتوو، بیگومانیش خوا به هیچ جوړیک سته م له به نده کانی
 ناکات.

تاوانی نؤیه م

وازهینان له خزم

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ﴾ (النساء: ۱) واته: له و
خوایه بترسن که له یه کتر داواده کهن به ناوهینانی ئه وه وه، هول بدن په یوه ندی
خزمایه تیش بپاریزن و (پته وی بکن) چونکه به راستی خوا (همیشه و برده وام)
چاودیره به سهرتانه وه.

وه خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتُقَطِّعُوا
أَرْحَامَكُمْ﴾ (۲۲) ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى أَبْصَرَهُمْ﴾ (محمد: ۲۲، ۲۳) واته: نایا
ئیوه به تهمان ئه گهر له غه زا پشت هل بکن یا خود ده سه لاتتان که و ته ده ست، تووی
نازاوه و گنده لی و تاوان له زه ویدا بچینن و هرچی په یوه ندی خزمایه تیش هه یه
بیچرینن و له ناوی بهرن؟! ئه و جوړه که سانه ئه وانان که خوا نه فرینی لی کردون و
که بی کردون و کویری هیناوه به سهر چاویاندا. هه روه ها خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿
الَّذِينَ يُؤْتُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنْقُضُونَ الْمِيثَاقَ﴾ (۲۰) ﴿وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ
وَيَخْلِفُونَ سِوَةَ الْحِسَابِ﴾ (الرعد: ۲۰ - ۲۱) واته: ئه و که سانه ن وه فا ده کهن و به ئه مه کن له
به رامبه رنه و په یمانه وه که هه یانه له گهل خوای په روه ردگار داو ئه و په یمانه ش ناشکینن و
به لین هه لئاوه شیننه وه.... ئه وانان که هرچی خوا فرمانی به گه یاندنی داوه
ده یکه یه نن و به دل له په روه ردگاریان ده ترسن و له لیپرسینه وه و حیسابی توندی
قیامه تیش سل ده که نه وه.

پیغه مبه ره علیه السلام فه رموویه تی: (قَالَ لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ قَاطِعٌ) . واته: ناچیتته به هه شته وه که سیك په یوه ندی خزمایه تی بیچرینیت .

هه روه ها فه رموویه تی: (وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيَصِلْ رَحِمَهُ) . واته: هه رکه سیك برپوای به خواو به پوژی دوایی هه یه با په یوه ندی خزمایه تی جیبه جی بکات .

وه فه رموویه تی: (لَيْسَ الْوَأَصِلُ بِالْمُكَافِيٍّ وَلَكِنْ الْوَأَصِلُ الَّذِي إِذَا قُطِعَتْ رَحِمُهُ وَصَلَّهَا) . واته: خزم دوست نه و که سه نیه که له به رامبه ری سهردان و په یوه ندی خزمایه تی، سهردان بکات، به لکو خزم دوست نه و که سه یه نه گهر سهردانی نه کراو په یوه ندی خزمایه تی له گه ل پچرا نه و بیکات و به جی بیئی .

وه پیغه مبه ره فه رموویه تی: (خَوَّاهُ الْغُورَةُ دَهْفَةُ رَمِيَّتِ) : (أَنَا الرَّحْمَنُ وَهِيَ الرَّحْمُ فَمَنْ وَصَلَّهَا وَصَلَّتْهُ، وَمَنْ قَطَعَهَا قَطَعَتْهُ) . واته: من (الرحمن) م په یوه ندی خزمایه تیش (صلة الرحم) په حم و سوژه، هه رکه سیك خزم دوستی و سهردانی خزم بکات، نه وه منیش سوژو به زه یی به سهردا ده رژینم، نه وه ش په یوه ندی خزمایه تی بیچرینیت منیش ده پیچرینیم .

(علي) کوری (حسین) - په زای خویان لی بیت - به کورپه که ی وت: نه ی کوره بچکوله که م: هاورپییه تی نه و که سه مه که که سهردانی خزم و که س ناکات (صلة الرحم) چونکه من له سی شوینی قورئاندا بینیومه نه فرینی لی کراوه .

تاوانی دهیه م

زینا کردن

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿ وَلَا تَقْرَبُوا الزَّيْنَةَ إِنَّهُ كَانَ فَحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا ﴾
(الإسراء: ۳۲). واته: هه رگیز نه که ن توخنی زینا بکه ون و لئی نزیک بینه وه، چونکه نه وه
به راستی گونا هو و تاوان و هه له و پچکه یه کی زور نا قولایه .

هه روه ها خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿ وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ
النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ﴿٦٨﴾ يُضْعَفُ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدُ فِيهِ مُهَانًا ﴿٦٩﴾ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ
سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴾ (الفرقان: ۶۸-۷۰). واته: هه روه ها نه وانیه هیچ
جوړه په رستراویکی تر له گه ل خوادا ناپه رستن، که سیش نا کوژن که خوا کوشتنی حه رام
کردیته مه گه ر به حق و په وا، هه روه ها زینا ناکه ن و نزیکی ناکه ون، جا نه وه ی نه و جوړه
کاره خرابانه نه نجام بدات نه وه تووشی سزاو نازارو پيسوایی ده بیته. له قیامه تیشدا نازارو
سزای بو چند به رانبر ده کریت و به زه لیلی و خه جاله تی و شه رمه زارییه وه ده بیته ژیا نی
تیدا به ریته سهر. مه گه ر نه و که سه ی که ته و به بکات و باوه پ بهیته و کارو کرده وه ی
چاکه نه نجام بدات، نا نه و جوړه که سانه خوا کارو کرده وه خرابه کانیشیان بو ده گوړیت
به چاکه، چونکه هه میشه و به رده وام خوای گه وره لیخوشبو و میهره بانه.

ده روه ها خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿ الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةً جَلْدَةً وَلَا
تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلْيَشْهَدْ عَذَابَهُمَا طَائِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴾ (النور:
۲). واته: سه د قامچی له هه ریه ک له نافرته و پیاوی زینا که ر بوه شینن، به زه بی نه تانگریته

له به جیهینانی فهرمانی خوادا بۆیان، ئەگەر ئیوه باوه پرتان به خواو به پۆژی دوا یی هیناوه،
با دهسته یه کیش له ئیمانداران ئاماده ی سزاکه یان بن.

زانایان ده فهرموون: ئەمه سزای ئەو که سه یه که له دونیادا زینا ده کات، ئەمه ئەگەر
گه نچ بوو ژنی نه هینا بوو یا شووی نه کرد بوو - به لام ئەگەر ژندار بوو یان شووی کرد بوو
ئەگەر یه ک جاریش بیّت له ژیانیدا، ئەوه به بهرد په جم ده کرین هه تا ده مرن، به وشپوه یه
ئەمه له سوننه تی پیغه مبه ردا هاتوو.

پیغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی: قال لا یزنی الزانی حین یزنی وهو مؤمن، ولا یسرق
السارق حین یسرق وهو مؤمن، ولا یشرّب الخمر حین یشرّبها وهو مؤمن، ولا ینتهب نهبه
ذات شرف یرفع الناس إلیه أبصارهم فیها حین ینتهبها وهو مؤمن^(۲).

واته: زیناکه ر له کاتی زینا کردنه که دا باوه پدار نابیّت، مه یخۆر له کاتی
مه یخواردنه وه که یدا باوه پدار نابیّت، دز له کاتی دزیکردنه که یدا باوه پدار نابیّت، وه که سیك
که خه لک بۆی بپوانن له کاتی تالانکردنه که یدا باوه پدار نابیّت.

له سه حیخی بوخاریدا هاتوو له باسی خه وی پیغه مبه ر ﷺ که (سمره بن جندب)
ده یگیریتته وه، تییدا هاتوو که پیغه مبه ر ﷺ جبریل و میکائیل هاتن بۆ لای، فهرمووی:
فانطلقا فأتینا علی مثل التنور، أعلاه ضیق و أسفله واسع، فیه لغط وأصوات، قال:
فاطلعنا فیه فإذا فیه رجال ونساء عراة، فإذا هم یأتیهم لهب من أسفل منهم، فإذا أتاهم
ذلك اللهب ضوضوا، أي صاحوا من شدة حره، فقلت لهما: من هؤلاء، قالا: هؤلاء الزناة
والزواني - یعنی من الرجال والنساء - فهذا عذابهم إلى يوم القيامة. واته: که وتینه ری
هه تا گه شتین به شتیک وه که ته نوور وابوو سه ره وه ی ته نگ و خواره وه ی فراوان، ده نگ و
هاواری لی ده هات، فهرمووی: ته ماشامان کرد بینیمان کۆمه له پیاو و ئافره تیککی به پوتی
تیدایه، له خواره وه ناگریان بۆ ده هات، که نه و ناگره تیژهی ده گه یشته جهسته یان پ

^۲ - البخاری (۲۴۷۵)، و مسلم (۵۷).

به دهم هاواريان ده كرد، منيش به جبريل و ميكائيل فرمود: ئەمانه كين؟ وتيان؛
ئەوكه سانهن كه زينا ده كهن - له ئافره تان و پياوان - تا پوژى دوايى ئەمه سزايانه.

له پيغه مبهروه ﷺ هاتوو: شهيتان سه ربازه گاني له سه رزه ويدا بلاو ده كاته وه و
پينان ده لئيت؛ كى له ئيوه موسلمانىكى له ريگه ده ركرد، ئەوه تاجيكي گولينه له سه رى
ده نيم، جا گه وره ترين و باشترييان ئەوكه سه يه كه فيتنه كه ي گه وره تربيت، يه كيكيان
ديت بو لاي پيى ده لئيت؛ وازم له و پياوه نه هينا هه تا خيزانه كه ي ته لاقدا، شهيتان ده لئيت؛
شتيكي زور گرنگ نه كردوو، ژنيكي تر ده هينيت، پاشان دانه يه كي تريان ديت و ده لئيت؛
وازم له و پياوه نه هينا هه تا له گه ل برا كه يدا دا يانم به شه ردا، ئەو يش ده لئيت؛ شتيكي گرنگ
نه كردوو، توژيكي تر ئاشت ده بنه وه، پاشان يه كيكي تريان ديت و ده لئيت؛ وازم له و
پياوه نه هينا هه تا زينام پيكرد، شهيتانيش ده لئيت؛ ئافه رين باشتري شتت كردوو ئينجا
له خو ي نزيكي ده كاته وه و تاجى پيژى له سه رى ده كات.

گه وره ترين زينا؛ زينا كردنه له گه ل دايك و خوشك ژنى باوكدا، وه له (البراء) وه كه
خالوى پيغه مبه رى خوا ﷺ ناردى بو لاي پياويك كه ژنى باوكى خو ي ماره كردبوو كه
بيكوژيت و ماله كه به پينج يه ك دابه ش بكات.

تاوانی یازدهههههه

نیربازی (اللواط)

خوای گه وره له چه ندین شوینی کتیبه که یدا چیرۆکی نه ته وهی (لوط) ی بو باس کردووین، له وانه ش: ﴿ فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَلَيْهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً مِّن سِجِّيلٍ مَّنضُودٍ ﴿٨٢﴾ مُسَوِّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ ﴿٨٣﴾ (هود: ۸۲، ۸۳). واته: جا کاتیک فه رمانی ئیمه بو تیاچوونیاں هات، شارۆچکه که یانمان ژیره و ژوور کرد و به قوری سووره وه کراوی وه ک به رد، چین له سهر چین به رد بارانمان کرد. هه موو ئه و به ردانه دیاری کراو بوون، له لایه ن په روه ردگارته وه (که بدات به سهر ته وقه سه ری کیدا) ئه م کاره سات و ئه م به رد بارانه ش وه نه بیته ژور دوور بیته له سته مکارانه وه (له هه موو سه رده می کدا، کاتیک پۆده چن له تاوانکاریدا).

سته مکارانی ئه م ئوممه ته ش ئه گه ر ئه و کاره ی نه ته وه ی (لوط) بکه ن شایه نی ئه وه ن وه ک ئه وان سزا بدرین.

پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموو یه تی: (إِنَّ أَخْوَفَ مَا أَخَافُ عَلَىٰ أُمَّتِي عَمَلُ قَوْمِ لُوطٍ). واته: ترسناکترین شت که ده ترسم به سهر ئوممه ته که مدا بیته کاری قهومی (لوط) ه نیربازی.

پیغه مبه رسی جار نه فره تی لی کردووین، فه رموو یه تی: (لَعَنَ اللَّهُ مَنْ عَمَلَ عَمَلَ قَوْمِ لُوطٍ، لَعَنَ اللَّهُ مَنْ عَمَلَ عَمَلِ قَوْمِ لُوطٍ، لَعَنَ اللَّهُ مَنْ عَمَلَ عَمَلِ قَوْمِ لُوطٍ) (۲). واته:

۲ - أخرجه أحمد ۱ / ۱۲۷، ۳۰۹، وابن حبان (۵۳).

نه فره تی خوا له وکه سه ی که کاری نه ته وه ی (لوط) ده کات، نه فره تی خوا له وکه سه ی کاری نه ته وه ی (لوط) ده کات، نه فره تی خوا له وکه سه ی کاری نه ته وه ی (لوط) ده کات.

هروه ها فه رموویه تی: (من وَجَدْتُمُوهُ يَعْمَلُ عَمَلًا قَوْمِ لُوطٍ فَأَقْتُلُوا الْفَاعِلَ وَالْمَفْعُولَ). واته: هه رکه سیکتان بینی کاری نه ته وه ی (لوط) ی نه نجامدا بکه رو کارتیکراو بکوژن.

زانایانی ئیسلام یه ک ده ننگن له سه ر نه وه ی نیربازی یه کیکه له تاوانه گه وره کان که خوی گه وره قه ده غه ی کردووه، وه ک ده فه رموویت: ﴿أَتَاتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿۱۶۵﴾ وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ﴿۱۶۶﴾ (الشعراء: ۱۶۵ - ۱۶۶). واته: ئایا له ناو نه وه موو خه لکه دا ئیوه به شوین نیرینه دا ده گه رپین و ده تانه ویت ناره زووی جوت بوون له گه ل نه واندا جیبه جی بکه ن؟ وازیش ده هیئن له هاوسه ر که په روه ردگارتان بوی دروست کردوون، به لکو ئیوه هه رقه ومیکی ناله بارو به دپه وشت و ناره سه نن.

هروه ها ده فه رموویت: ﴿وَلُوطًا ءَآيَاتُهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَبَحِينَئِهِ مِنَ الْقَرِيَةِ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْفَحْشَىٰ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا سَوِيًّا فَاسِقِينَ ﴿۷۴﴾ (الانبیاء: ۷۴). واته: به (لوط) پیغه مبه ریش حکمه ت ودانایی وزانیاریمان به خشی و پرزگارمان کرد له وشاره ی که کرده وه پیسه کانیا ن تیدا نه نجام ددها، بیگومان نه وانه قه ومیکی ناله بارو خراپ و به دخوو تاوانکار بوون.

نه وگونده ی که نه وکاره ی تیدا نه نجام دده را ناوی (سدوم) بوو، خه لکی نه وگونده نه و کاره پیسانه یان نه نجام ددها که خوی گه وره باسی کردووه، پیاوه کان ده چوونه لای به کتیره وه له بارویانه کانیا ندا زرتیان ده کیشا، له گه ل چه ندین شتی ناپه سه ندونا ماقول!.

ته ماشا کردنی لوسکه و بی تووک و نافرته به مه به سستی ناره زووی جنسیه وه زینایه، پیغه مبه ریش ﷺ فه رموویه تی: (زِنَا الْعَيْنِ النَّظَرُ وَزِنَا اللِّسَانِ الْمُنْطِقُ وَالنَّفْسُ تَتَمَنَّى

وَتَشْتَهِي وَالْفَرْجُ يُصَدِّقُ ذَلِكَ كُلَّهُ أَوْ يَكْذِبُهُ (۳). واته: زینای چاو ته ماشاگردنی نامه حره مه، زینای زمان قسه کردنه، هه واو ئاره زو و ئاوات ده خوازیت و حه ز ده کات، داوینیش یان ئه وه ده سلمینیت یا ده یخا به درووه .

(سفیان الثوري) چووه حه مامه وه مندالیکی جوانیش هاته ژوره وه، وتی: ده ریکه نه ده ره وه، به پاستی من له گه ل هه ر ئافره تیکدا شه ی تانیک به دی ده که م، وه له گه ل هه ر مندالیکی چه ندین شه ی تان به ده ی ده که م .

پیاویک هاته لای ئیمامی (أحمد) مندالیکی له گه لدا بوو، ئیمام (أحمد) پیی وت: ئه مه کییه له گه لندا؟ وتی: کوری خوشکمه، ئیمام (أحمد) وتی: جاریکی تر مه یهینه بو لامان، وه له گه لیدا ری مه که نه وه ک گومانی خراپت پی ببه ن، ئه وه ی که تو و ئه ونه ناسی .

بهش

سزای ئه وه که سه ی که خه لکی ده باته لای خو ی

ده گینه وه له (خالد) ی کوری (ولید) که پیاویکی له یه کیک له ناوچه کان بینی که له دواوه خه لکی ده چوونه لای، نامه یه کی نارد بو خه لیفه (أبو بکر الصديق) - په زای خویان لی بیت - ئه ویش پراویژی به هه ندیک له هاوه لانی کرد، ئیمامی (علي) کوری (أبي طالب) فه رموی: ئه م کاره ته نها یه ک نه ته وه کردوو یانه، خوی گه وره فیری کردووین چی پیان کردوو، منیش پیم وایه به ئاگر بسووتینریت، پاشان (أبو بکر) نامه یه کی نارد که بسووتینریت، پاشان خالد سوتاندی.

۳ - البخاري (۶۲۴۳)، وملم (۲۶۵۷).

به شیکی تر

دهرباره‌ی چوونه لای نافرته له دواوه

ئوه‌ی په‌یوه‌ندی به (لواط) وه هه‌یه چونه لای نافرته له دواوه، ئه‌مه‌ش خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی قه‌ده‌غه‌یان کردووه، خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویتی: ﴿نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ فَأَتُوا حَرْثَكُمْ أَنَّى شِئْتُمْ﴾ (البقرة: ۲۲۳). واته: چۆن ده‌توانن به ئاره‌زووی خۆتان له پیش و پاشه‌وه بچنه لایان به‌لام به‌ته‌نها له‌یه‌ک شوینه‌وه (وه‌ک له‌شه‌ر‌عدا دیاری کراوه).

هوی دابه‌زینی ئه‌م ئایه‌ته ئه‌وه بوو: که جوله‌که‌کان له سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ردا ده‌یانوت: ئه‌گه‌ر پیاویک بچیته لای خیزانه‌که‌یه‌وه له دواوه به‌لام بیخاته پیشه‌وه، ئه‌وه منداله‌که خیل ده‌بیته، هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ پرسیا‌ری ئه‌وه‌یان لی کرد، خوی گه‌وره له وه‌لامدا بو به درۆ خستنه‌وه‌ی جوله‌که‌کان ئه‌م ئایه‌ته‌ی دابه‌زاند ﴿نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ فَأَتُوا حَرْثَكُمْ أَنَّى شِئْتُمْ﴾ که ده‌توانن بچنه لای خیزانه‌کانتان ئه‌گه‌ر ویستی با له‌سه‌ر شیوه‌ی سوژده‌یان کرنۆش با بچنه لایان به‌یه‌ک ده‌مه‌وانه‌وه. واته: ته‌نها ئه‌و شوینه‌ی که شه‌رع دیاری کردووه، ئه‌ویش بریتییه له شوینی مندال بوون، به‌لام دواوه ته‌نها شوینی فری‌دانی بیسه‌ بۆیه پیس و قیزه‌ونه.

پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: (مَلْعُونٌ مِّنْ أَتَىٰ امْرَأَتُهُ فِي دُبُرِهَا). واته: نه‌فرته لی‌کراوه ئه‌و‌که‌سه‌ی له دواوه ده‌چیته لای ژنه‌که‌ی.

پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: (مَنْ أَتَىٰ حَائِضًا أَوْ امْرَأَةً فِي دُبُرِهَا أَوْ كَاهِنًا فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أَنْزَلَ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ) (۳). واته: هه‌ر‌که‌سیک بچیته لای نافرته‌تیک له سوو‌ری مانگانه‌دابی، یا نافرته‌تیک له دواوه، یا فال‌گریک ئه‌وه بی باوه‌ر بووه به‌وه‌ی که دابه‌زیوه بو‌سه‌ر (محمد) ﷺ.

۲ - الترمذی (۱۳۵) وصحه‌ الشیخ‌ الألبانی .

هه ركه سيك جيماع له گهل ژنه كه يدا بكات له كاتي سوورپي مانگانهدا، يا له دواوه بچيته لاي ئه وه نه فره تي لي كراوه و ئه وسزا تونده ده يگره تته وه، به هه مان شيوه ئه وه ي بچيته لاي جادوزگه ريك، يا ئه ستيره ناس و ئه وكه سه ي كه بانگه شه ي ئه وه ده كات كه هه ر شتيك ون بييت ده يدوزيته وه، ده رباره ي نادياره كان (غيبيات) قسه ده كات، پرسياياري لي بكات و به پراستي شي بزانييت .

به پراستي زوريك له نه فامان تووشي ئه م تاوانه بوون، ئه مهش به هوي شاره زا نه بوونيانه له زانست وزانياري .

پيوسته له سه مر مؤقه ته وبه بكات له هه موو تاوانه كان، داوا بكات له خواي گه وره ليي خوش بييت له سه ر ئه و تاوانانه ي كه به نه فامي ئه نجامي داوه، بو ئه وه ي ئه و ته مه نه ي ماويه تي به خوشبه ختي ته واوي بكات .

تاوانی دوازدهیهه

ریبا (سو وهرگرتن)

خوای گهوره دهفه رمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوا الرِّبَا أَضْعَافًا مُّضَاعَفَةً﴾
(آل عمران: ۱۳۰). واته: ئەه ی ئەوانه ی باوه پرتان هیناوه سوو به چه ند قات و چه ند به رامبه ر
مهخۆن.

خوای گهوره دهفه رمویت: ﴿الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ
الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا﴾ (البقرة: ۲۷۵).
واته: ئەوانه ی سوو دهخۆن، هه لسوکه وت ناکه ن و راست نابنه وه (له گوردا)
مهگروهک ئەو که سه ی که شهیتان دهستی لیوه شان دبیت (هه ر له دونیادا سروشتی نین،
له قیامه تیشدا وهک شیت دهن) چونکه ئەوانه ده لئین: کپین و فروشتن وهک سوو وایه.

کانتیک خوای گهوره خه لکی زیندوو ده کاته وه له پوژی دوا ییدا به په له له گوره کانیا ن
ددره چن، ئیلا ئەو که سانه نه بییت که ریبا دهخۆن، ئەوانه هه لدهستن و ده که ون وهک
که سیک که ئی و په رکه می تووش بووبی، چونکه کانتیک له دونیادا ریبا یان ده خوارد سکیا ن
پن گه وره ده کرد و قورس ده بوون، بویه له قیامه تدا ناتوانن ههستن وهک که سیکی
ئاسایی، ئەوانه هه رکه ده یانه ویت ههستن تا بگن به و خه لکه ی که به په له پیده که ن به لام
ناتوانن.

له (ابن عمر) وه به (مرفوع) هاتوو: ئەگه ر خه لکی به دوا ی دینارو دره م بکه ون،
کپین و فروشتنی پیوه بکه ن و دوا ی کلکی مانگا کانیا ن بکه ون و واز بهینن له جیهاد کردن

له پیناوی خوادا، خوای گه وره به لایه کیان بۆ داده به زینیت لای نابات له سهریان هه تا ده گه پینه وه بۆ ئایینه که یان.

بهش

قه دهغه کردنی وه رگرتنی دیاری له قه رزار

له (ابن مسعود) وه - په زای خوای لی بیت - فه رمووی: ئە گه ر قه رزت به لای که سیکه وه بوو شتیکی به دیاری بۆ هینای لی وه ر مه گره چونکه ئە وه پریایه .

(الحسن) - په حمه تی خوای لی بیت - ده لیت: ئە گه ر قه رزت به لای که سیکه وه بوو ئە وه ی له مال ه که ی ده یخوی حه رامه . به فه رمووده یه کی پیغه مبه ر ﷺ ئە م وته یه پشت راست ده بیته وه: (من شَفَعَ لِأَخِيهِ بِشَفَاعَةِ فَأَهْدَىٰ لَهُ هَدِيَّةً عَلَيْهَا فَقَبِلَهَا فَقَدْ أَتَىٰ أَبَا عَظِيمًا مِنْ أَبْوَابِ الرَّبِّ) . واته: ئە وه ی تکا کاری بۆ برا که ی بکات له بری ئە وه دیاری وه ر بگریت، ئە وه چوو ته ده رگایه کی گه وره وه له ده رگا کانی پریا .

تاوانی سیازدهیه م

خواردنی مالی هه تیوو زولم لیگردنیان

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا﴾ (النساء: ۱۰). واته: به پراستی ئه وانه ی که مالی هه تیوان به ناحق و سته م ده خون، بیگومان ئه وانه ته نها ئاگر ده خون و ئه و ماله ده بیته ئاگر له سکياند، له قیامه تیشدا ده چنه ناو ئاگری دوزه خه وه.

وه هه روه ها خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ﴾ (الانعام: ۱۵۲). واته: نزيك مال و سامانی هه تیو مه که ون مه گه ر به چاکی و له قازانجی نه بیته، هه تا ئه و کاته ی گه وره ده بیته و به ته واوی پی ده گات.

(السدي) - په حمه تی خوای لی بیته - له پراقی ئه م ده قه دا ده لیته: ئه و که سه ی مال و سامانی هه تیو ده خوات به ناحق له پوژنی قیامه تدا زیندوو ده کریته وه و ئاگر له دم و لوت و گوئی و چاوی ده رده چیت، هه رکه خه لکی ته ماشای ده که ن ده زانن ئه وه مالی هه تیوی خواردوو ه .

زانایان: ده لین: هه ر به خیو که ریکی هه تیو ئه گه ر هه ژار بوو ده توانیته له و ماله بخوات به پی پیویست و هه ستانی به ئه نجامدانی کاروباری هه تیوه که، ئه وه ی له سه رووی ئه وه بیت ئه وه هه رامه، چونکه خوای گه وره فهرمویه تی: ﴿وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ ۖ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ ۚ فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهَدُوا عَلَيْهِمْ ۗ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا﴾ (النساء: ۶). واته: ئه وه ی ده و له مه نده با ده ستی بیاریزیته و ئه وه ش که هه ژاره با لی بخوات و له سنوور دهرنه چیت و زیاده ره وی نه کات، جا کاتیک مال و سامانه کانیا ن ته سلیم ده که نه وه ئه وه شایه تیان له سه ر بگرن (هه رچه نده) ته نها خوا به سه بو لیپرسینه وه و چاودیری.

ده رباره ی خواردنی مالی هه تیو (ابن الجوزي) (١) له ته فسیره که یدا چوار بۆچوون و وته ی گواستوه ته وه :

یه که م: وه رگرتنی به مه بهستی قه رز .

دووهم: به پئی پیویست له مالی هه تیو بخوات به بی زیاده په ویی (إسراف).

سییه م: ده بیّت به ئەندازه ی ماندوو بوونی خۆی بخوات .

چوارهم: به پئی پیویست لیّی ده خوات، ئەگەر باری ئابووری باش بوو ئەوه بۆی

ده گه پینیتته وه، ئەگه رنا ئەوه بۆی حه لاله .

له سه حیحی بوخاریدا هاتوو په یغه مبه ر ﷺ فه رموو یه تی: (أنا وَكَافِلُ الْيَتِيمِ فِي الْجَنَّةِ

هَكَذَا) . واته: من به خیوکه ری هه تیو له به هه شتدا به م شیوه یین . ئاماژه ی به په نجهی

شایه تمان و په نجهی ناو پرست کردوه .

وه له سه حیحی موسلیمدا هاتوو: (أنا وَكَافِلُ الْيَتِيمِ لَهُ أَوْ لِغَيْرِهِ أَنَا وَهُوَ كَهَاتَيْنِ فِي

الْجَنَّةِ وَأَشَارَ مَالِكٌ بِالسَّبَابَةِ وَالْوَسْطَى أَنَا وَكَافِلُ الْيَتِيمِ لَهُ وَغَيْرِهِ أَنَا وَهُوَ كَهَاتَيْنِ فِي

الْجَنَّةِ)^(١) . واته: من و خاوهن یا به خیوکه ری هه تیو که مندالیّی خۆی بیّت یا جگه له خۆی

له به هه شتدا، وهك ئەم دوو په نجه پیکه وه یین . ئاماژه ی به په نجهی شایه تمان و په نجهی

ناو پرست کرد .

دهسته به رکردنی هه تیو ئەوه یه که ههستی به نجامدانی ئەو کارانه ی که له

به رژه وهندی ئەودایه له خواردن و خواردنه وه و گه شه کردنی سامانی، ئەگه ر پاره هه بوو،

به لام ئەگه ر سامان نه بوو ده بیّت خه رجی و جل و به رگی بۆ دابین بکات، وشه ی (له

ولغیره) واته: یه کسانه ئەگه ره ته یوه که خزم بوو یان بیگانه .

که فاله تی خزم بۆ هه تیو بریتیه له : باپیره یا برای یا دایکی یا مامه ی یا پیاوی دایکی
یا خالۆی یا هه ر خزمیکی تری بیټ .

بیگانە : ئەو کە سه یه کە هیچ په یوه ندیه کی خزمایه تی له نیوانیاندا نه بیټ .

پیاویک به (أبو درداء) ی وت : ئامۆژگاریم بکه ؟ فه رمووی : به زه بیټ به هه تیودا
بیته وه وله خۆتی نزیک بکه ره وه ، ئەوه ی خۆت ده یخۆی بیده به ئەویش .

پیغه مبه ری خوا عليه السلام فه رموویه تی : (السَّاعِي عَلَى الْأُرْمَلَةِ وَالْمِسْكِينِ كَالْمُجَاهِدِ فِي
سَبِيلِ اللَّهِ) . واته : ئەو کە سه ی خزمه تی بیوه ژن و هه ژاران ده کات وه کو مواهیدیک وایه له
بیتهاری خوادا .

تاوانی چوارده

درو کردن به ناوی خوی گه وره و پیغه مبه ره که ی علیه السلام

خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ وُجُوهُهُم مُّسْوَدَّةٌ ﴾ (الزمر: ٦٠). واته: جا پوژی قیامت ده بینیت، ئەوانه ی درو یان به ناوی خواوه ده کرد (شتی نارپه وایان تیکه لی دین ده کرد) پوخساریان په ش و تاریکه.

(الحسن) - په حمه تی خوی لی بیّت - ده لیّت: ئەوانه ئە و که سانه ن که ده لیّن: ئە گه ر بمانویستایه ده مانکرد، وه ئە گه ر بمانویستایه نه مانده کرد.

(ابن الجوزي) له ته فسیره که یدا ده لیّت: هه ندی له زانایان پییان وایه درو کردن به ده م خوی گه وره و پیغه مبه ره وه کوفره خاوه نه که ی له ئیسلام ده رده چیت، گومانی تیدا نیه درو کردن به ده م خوی گه وره و پیغه مبه ره وه له حه لال کردنی حه رام و حه رام کردنی حه لال کوفر و بی باوه رپه کی راسته قینه یه، مه به ست له م باسه دا ته نها ئە وه یه درو کردنه جگه له وه (١).

پیغه مبه ره علیه السلام فه رموویه تی: (من كَذَبَ عَلَيَّ مُتَعَمِّدًا فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ).

واته: هه رکه س به مه به ست درو به ده م منه وه بکات با جیگا بو خوی خوش بکات له ناگردا.

هه وه ها پیغه مبه ره علیه السلام فه رموویه تی: (من حَدَّثَ عَنِّي بِحَدِيثٍ يَرَى أَنَّهُ كَذِبٌ فَهُوَ أَحَدُ الْكٰذِبِيْنَ). واته: هه رکه سیك قسه یه ک ده رباره ی من بلیّت و بزانیّت راست نیه، ئە وه به کیکه له درو زانان.

هه وه ها فه رموویه تی: (إِنَّ كَذِباً عَلِي، لَيْسَ كَكَذِبِ عَلِي أَحَدٍ فَمَنْ كَذَبَ عَلِي مُتَعَمِّدًا فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ). واته: بیگومان درو کردن به دهم منه وه، وهك درو کردن نی به به دهم هیچ که سیکی تره وه، جا هه رکه س درو به دهم منه وه به نه نقه ست بکات با شوینی خوئی ساز بکات له ناگردا .

هه وه ها پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی: (مَنْ يَقُلْ مَا لَمْ أَقُلْ فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ)^(١). واته: هه رکه س به دهم منه وه شتیک بلیت که من نه موتبیت ده با جیگای خوئی خوش بکات له ناگردا .

تاوانی پازده

پشت هه لکردن له کاتی جه نگدا

دروست نیه بۆ موجهیدی موسلمان پشت هه لبات له کاتی جه نگدا نه گهر به رامبه ره که ی دووبه رامبه ریان زیاتر بوو، مه گهر بۆ فیلیک یا پوشتنی بۆ لای کومه لیکتی تر، خوی گه وره دهه فهرمویت: ﴿ وَمَنْ يُؤْلِهِمْ يَوْمَئِذٍ دُبْرُهُ إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِقِنَالٍ أَوْ مُتَحَيِّزًا إِلَىٰ فِتْنَةٍ فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴾ (الأنفال: ۱۶). واته: هه رکهس لهو پوژده دا رابکاته دواوه و پشتیان تیبات نه وه به راستی له گهل خه شم و قینی خوادا گه پاره ته وه و سه ره نجام جی و ریگه ی دوزه خه که ناخوشتین جیگه و سه ره نجامه، مه گهر مه بهستی به کارهینانی هونه ری جهنگ بیته یا خود مه بهستی شوین گوپین و جی گوپین بیته بۆ لای دهسته یه کی تر.

وه له (أبو هريرة) وه - په زای خوی لی بیته - وتی: پیغه مبه ری خوادا رضی الله عنه فهرموویه تی: (اجتنبوا السبع الموبقات) قالوا: يا رسول الله وما هن؟ قال: والتولي يوم الزحف

واته: (خوتان لهو حهوت شته بپاریزن که له ناوبه ره) وتیان نه ی پیغه مبه ری خوا نه وانه چین؟ فهرمووی: (..... وپشت هه لکردن له کاتی جه نگدا).

وه له (ابن عباس) وه - په زای خوی لی بیته - وتی: کاتیک که نه م دهقه دابه زی: ﴿ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عَشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتِينَ ﴾ (الأنفال: ۶۵). واته: نه گهر بیست کهس خوراگره بیته له نیوه، نه وه زال دهن به سه ر دووسه د که سدا.

خوی گه وره بوی دیاری کردن که نابیته موسلمان پشت له جهنگ بکات، نه گهر بیست به رامبه ر به دووسه د بوو، پاشان نه م دهقه دابه زی: ﴿ فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا

مَأْتَيْنِ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٦٦﴾ (الأنفال: ٦٦). واته: جا
 ئە گەر سەد کەسی خۆراگر هەبیّت لە ئێو، ئەو زالی دەبن بە سەر دووسەد کە سداو ئە گەر
 هەزار کەستان هەبیّت، ئەو زالی دەبن بە سەر دوو هەزاردا، ئەویش بە ویست و یارمەتی
 خوا، خوایش یارو یاوهری خۆراگرانە.

ئینجا بۆی ئاسان کردن که نابیت پشت له جهنگ هەلبکەن ئە گەر پێژەری موسلمان
 سەد بەرامبەر بە دووسەد بوو^(١).

تاوانی شازدهیه م

فیل و ناپاکی و زولمی نیمام له ژیردهسته گانی

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ لَوْلَا أَنَّهُمْ كَانُوا إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ لَهُمْ لَوْلَا ذَلِكَ لَفَعَلْنَا بَعْضَهُمُ بَعْضًا سَخِرَ لَكَ مِنْهُمُ إِلَىٰ ذَاتِ الْحَقِّ وَالْبَاطِلِ إِنَّهُم كَانُوا ظَالِمِينَ ﴾ (الشوری: ٤٢). واته: بیگومان ته نها نه وانه به رپرس ده بن که ستم له خه لکی ده کهن و ده ستریزی ده کهن به ناحق له زه ویدا، نا نه وانه سزاو نازاری به نیشیان بوهیه.

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿ وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَفْلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ ﴿٤٢﴾ مَهْطِعِينَ مُقْنِعِي رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ وَأَفْئِدَتُهُمْ مَوَّاءَةٌ ﴾ (ابراهیم: ٤٢، ٤٣). واته: نهی پیغه مبه ﷺ نهی نیماندار) وا گومان مه به که خوا بی ناگابه له و کارو کرده وهیه ستمکاران ده یکهن، به پاستی خوا سزا که یان دوا ده خات بی پوزیک که چاوه کانیان تیایدا نه بله ق ده بن. به په له و شیرزه ییه وه دین، سه ریان به رز کرنه وه و له ترس و سامناکی نه و پوزده دا چاویان داناخریت، دله پراوکییانه و دل و ده روونیان به تاله و هیچ حالی نین.

وه خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿ وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ﴾ (الشعراء: ٢٢٢). واته: سه ره نجام نه وانه ی ستم میان کردووه ده زانن که به چون تیکشکاویه ک ده گ رینه وه بولای خوا و چون ژیره و ژورر ده بن و تیاده چن.

ه رده ها ده فهرمویت: ﴿ كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴾ (المائدة: ٧٩). واته: نه وانه قه ده غه ی به کتریان نه ده کرد له خراپه و تاوانیک که ده یانکرد، سویند بیت به خوا نه وه ی که ده یکهن زور خراپ و ناپه سه نده !

پيغه مبهري ﷺ فه رمويه تي: (مَنْ غَشَّنَا فَلَيْسَ مِنَّا). واته: نه وهى فيل و ناپاكي بكات له

نيمه نيه.

هه روه ها پيغه مبهري ﷺ فه رمويه تي: (الظُّلَمَ ظُلَمَاتٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ). واته: سته مكرن

مايهى تاريخيه له پوژى دواييدا.

هه روه ها پيغه مبهري ﷺ فه رمويه تي: (كُلُّكُمْ رَاعٍ وَكُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ) (٢). واته:

هه مومتان شوانن، هه مومتان بهرپرسيارن له سه رشوانيه كه تان .

هه روه ها پيغه مبهري ﷺ فه رمويه تي: (ما من عبدٍ استرعاه الله رعيَةً فلم يحطها

بنصيحة، إلا لم يجد راحة الجنة). واته: هه ر بهنده يه ك كه خوا خه لكانيك بخاته ژير

دهسته يه وه و نه و سهرپه رشتياريان بيت نه گه ر به دلسوزى و چاكي كاريان جى به جى

نه كات، نه وه بوئى به هه شت ناكات.

وه يه كيك له دوعا كاني پيغه مبهري ﷺ فه رمويه تي: (اللهم من ولى من أمر هذه الأمة

شيئاً، رفق بهم فارقو به، ومن شق عليهم فشق عليه). واته: خوايه گيان نه وهى كاروبارى

نه م نه ته وه ده كه ويته ژير ده ستى و له گه لياندا نه رم و نيانه، نه رم و نيان به له گه لياندا، وه

نه وهى دووبه ره كى ده خاته نيوانيان، له ناوى ببه.

هه روه ها پيشه و امان ﷺ فه رمويه تي: (مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ فِيهِ فَهُوَ رَدٌّ).

واته: هه ركه س شتيك دابهيتيت له م دينه دا و له ديندا نه بيت نه وه بهرپه رچ ده دريته وه .

هه روه ها پيغه مبهري ﷺ فه رمويه تي: (مَنْ أَحْدَثَ حَدَثًا أَوْ آوَى مُحَدَّثًا فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ

اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ، لَا يُقْبَلُ اللَّهُ مِنْهُ صَرْفٌ وَلَا عَدْلٌ). واته: هه ركه سيك

خرابه كاريه ك بكات يان په ناى خراپه كار بدات نه وه نه فرينى خواو فريشته كان و هه مور

خه لكى لى بيت، خوا هيچ په رستش و عيباده تيكي لى وه رنا گريت نه فه رزون ه سوونه ت.

هه روه ها خوشه ويست ﷺ فه رمويه تي: (مَنْ لَا يَرْحَمُ لَّا يَرْحَمُ). واته: هه ركه س

ره حم نه كات و ميهره بانى نه نوينيت، په حمى پى ناكريت .

مهروه ها پیغه مبه رمان عليه السلام فه رموويه تی: (لَا يَرْحَمُ اللَّهُ مَنْ لَا يَرْحَمُ النَّاسَ). واته: خوی گه وره به زهیی به که سیدا نایه ته وه که ئە و که سه به زهیی به خه لکدا نه یه ته وه

مهروه ها عليه السلام فه رموويه تی: (الْإِمَامُ الْعَادِلُ فِي ظِلِّهِ يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّهُ). واته: پیشه واو سه رکرده یه کی دادپه روه ره له ژیر سیبه ری عه رشی خوادا ده بیته که له و پوژده دا هیچ سیبه ری کی دیکه نیه .

مهروه ها پیغه مبه ر عليه السلام فه رموويه تی: (الْمُقْسِطُونَ عَلَى مَنَابِرٍ مِنْ نُورِ الَّذِينَ يَعْدِلُونَ فِي حُكْمِهِمْ وَأَهْلِيهِمْ وَمَا وَلُوا). واته: دادپه روه ره ان له سه ر مینه ری کی نوورین دان: ئە وانن که دادپه روه رن له ده سه لات و مالی خویاندا و شته کانی تریش .

وه کاتیک که پیغه مبه ر عليه السلام (معاذی نارد بو یه مه ن فه رمووی: (إِيَّاكَ وَكَرَائِمَ أَمْوَالِهِمْ، وَأَتَى دَعْوَةَ الْمَظْلُومِ فَإِنَّهُ لَيْسَ بَيْنَهُ وَبَيْنَ اللَّهِ حِجَابٌ). واته: ده خیله دادپه روه ره به له ماله کانیاندا، وه بترسه له نزای سته م لی کراوان چونکه بیگومان له نیوان ئە وان و خوی گه ورده دا هیچ په رده یه ک نیه .

پیغه مبه ر عليه السلام ده فه رمووی: (إِنَّكُمْ سَتَحْرِصُونَ عَلَى الْإِمَارَةِ وَسَتَكُونُ نَدَامَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ). واته: نیوه زور به په روشن بو ئە میری و سه رکردایه تی، ئە گه ر چی له قیامه تدا په شیمانی له دوایه .

مهروه ها پیغه مبه ر عليه السلام فه رموويه تی: (إِنَّا وَاللَّهِ لَا نُؤَلِّي هَذَا الْعَمَلَ أَحَدًا سَأَلَهُ أَوْ أَحَدًا حَرَصَ عَلَيْهِ). واته: سویند به خوا نیمه که سیك ناکه یینه به رپرس له ده سه لاتدا که خوی داوای به رپرسیاریتی بکات، یا که سیك له سه ری سوور بیته .

تاوانی حه فدهیه م

لووتبه رزی (الکبر)

لووتبه رزی: بریتیه له شانازی وله خو بایی بوون و فیززلی.

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿ وَقَالَ مُوسَىٰ إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِّنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴾ (غافر: ۲۷). واته: موساش وتی: بیگومان من په نا ده گرم به په روه ردگاری خو م که په روه ردگاری ئیوه شه له هه موو لووتبه رز و خو به زل زانیک که باوه ری به پوژی لیپرسینه وه نه بیئت.

وه هه روه ها خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ ﴾ (النحل: ۲۳). واته: به راستی ئه و زاته ئه و که سانه ی خو ش ناویت که لووتبه رزن و خو یان به گه وره ده نوینن.

پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی: (بَيْنَمَا رَجُلٌ يَجْرُ إِزَارَهُ مِنَ الْخِيَلَاءِ خُسْفًا بِهِ فَهُوَ يَتَجَلَّجَلُ فِي الْأَرْضِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ). واته: کابرایه ک به که ش و فشه وه دامینی ده خشانده و خو ی ده نواند، خوای گه وره بردی به ناخی زه ویدا، ئیتر تا پوژی قیامه ت هه ر به ناخی زه ویدا پو ده چیت !.

یه که م تاوان که سه ریچی خوای پی کراوه لووت به رزییه

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴾ (البقرة: ۳۴). واته: کاتیکیش به فریشته کانمان وت: سوژده به رن بو ئاده م سوژده یان برد، جگه له ئیبلیس نه بیئت که سه ریچی کرد و خو ی به گه وره زانی و خو ی خسته ریزی کافره کانه وه.

پیغه مبه ر عليه السلام فه رموویه تی: (الْكِبْرُ بَطْرُ الْحَقِّ وَغَمَطُ النَّاسِ). واته: خو به زل زانین شارندنه وهی حهق و پراستی یه و، به سوک ته ماشاگردنی خه لکه.

وه هه روه ها پیغه مبه ر عليه السلام فه رموویه تی: (لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ أَحَدٌ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ مِنْ كِبْرٍ). واته: هیچ که سیك ناچیته به هه شته وه که توزقاله گه ردیله یه ک لووت به رزی له دلیدا هه بیته.

خوای گه وره ده فه رموویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخَالٍ فَخُورٍ﴾ (لقمان: ۱۸). واته: به پراستی خوا ئه وکه سانه ی خو ش ناویت که خو هه لکیش و فه خر فروش و فیزاوین.

هه روه ها پیغه مبه ر عليه السلام فه رموویه تی: (اخْتَصَمَتِ الْجَنَّةُ وَالنَّارُ، فَقَالَتِ الْجَنَّةُ: مَا لِي لَا يَدْخُلْنِي إِلَّا ضُعَفَاءُ النَّاسِ وَسَقَطُهُمْ؟ وَقَالَتِ النَّارُ: أُوتِرْتُ بِالْجَبَّارِينَ بِالْمُتَكَبِّرِينَ). واته: به هه شت و دوزه خ که وتنه مشت و مپ، به هه شت وتی: ئه وه چییه که س نایه ته ناو منه وه جگه له لاوازو بی ده سه لاته کان نه بیته؟ ئاگریش وتی: به شی منیش ته نها سته مکارو لووت به رزانه.

خوای گه وره ده فه رموویت: ﴿وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخَالٍ فَخُورٍ﴾ (لقمان: ۱۸). واته: هه روه ها پروت و هه رمه گیپره له خه لکی و به سه رزه ویدا به نازو فیزه وه مه پو، به پراستی خوا ئه وکه سانه ی خو ش ناویت که خو هه لکیش و فه خر فروش و فیزاوین.

(سلمة) ی کوری (الأکوع) ده لیت: پیاویک له خزمه تی پیغه مبه ر عليه السلام به دهستی چه پی نانی خوارد، فه رمووی: (به دهستی پراستت بخو)، وتی: ناتوانم، فه رمووی: (به لکو ئه توانیت، هیچ شتیك به ره لستی نه کرد جگه له خو به زل زانین نه بی) دوا ی ئه وه نه یتوانی ئه ودهسته ی بیات بو ده می !.

وه پيغه مبهري ﷺ فه رمويه تي؛ (أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِأَهْلِ النَّارِ، كُلُّ عُتُلٍ جَوَّازٍ مُسْتَكْبِرٍ. واته؛ نايه هه والتان پي بدهم به دانيشتواني دوزهخ؛ هه موو دلرهق و سه ختگير و خوبه زلزانن .

خراپترين جوړي لووت به رزي نه وه يه كه كه سيك به هو ي زانست و چا كه وه خوي به گه وره بزانييت، نه م كه سه هيج سوودي له زانسته كه ي وهر نه گرتووه، بيگومان نه وه ي زانست فير بيت بو دواړو قيامه تي، نه و زانسته واي لي دهكات نه رم و نيان و پوخ سووك و خوبه كه م زان بيت، به رده وام له گه ل نه فسيدا له به ربه ره كاني بيت و ليپرسينه وه ي له گه ل بكات، چونكه نه فس نه گه ر ليپرسينه وه ي له گه ل نه كر ييت له ريگه ي راست دهر ده چييت .

وه نه وه ي زانست بخوي نييت بو شانازي پيكر دن و ده سه لات و خه لك به كه م زانين، به راستي نه مه گه وره ترين لووت به رزيه، ناچيته به هه شته وه هه ركه سيك به قه دهر توزقاله گه رديله يه ك لووت به رزي له دليدا هه بيت.

تاوانی هه ژدهیه م

شایه تی دان به درۆ

خوای گه وره ده فه رمویت : ﴿ وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا ﴾ (الفرقان: ۷۲) . واته : (بهنده کانی خوای میهره بان) ئه وانه شن که شایه تی ناحه ق ناده ن، هه رگیز له شوینیکدا ئاماده نابن که شایه تی ناحه قی تیدا ئه نجام ده دریت بان درۆی تیا دا بکریت، کاتیکیش به لای گه مه و گالته ی نه فاماندا تیده په پن، به هیمنی وبه له سه رخۆیی و سه ره رزییه وه تیده په پن.

وه خوای گه وره ده فه رمویت : ﴿ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ ﴾ (الحج: ۳۰) . واته : هه ره ما له گوفتاری درۆ و قسه ی هه لبه سترا و خۆتان به دوور بگرن.

شایه تیدانی درۆ چه ندین تاوانی تر به دوای خۆیدا ده هیئیت له وانه :

به که م: درۆ به ده مه وه کردن، خوای گه وره ده فه رمویت : ﴿ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ ﴾ (غافر: ۲۸) . واته : به راستی خوا هیدایه ت و پینموویی که سیك ناکات زیاده پدن و درۆ زۆر ده که ن .

دروهم: ئه وه سته مه که به هۆی شایه تی دان له سه ر که سیك مال و سه روه تی ئه و که سه بو خۆت حه لال ده که ی .

سی یه م: ئه و سته مه که به هۆی ئه و شایه تی دان ه وه مالی که سیك بو که سیکی تر حه لال ده کات .

پیغه مبهەر ﷺ فه رموویه تی؛ (فَمَنْ قَضَيْتُ لَهُ بِحَقِّ مُسْلِمٍ فَإِنَّمَا هِيَ قِطْعَةٌ مِنَ النَّارِ
 قَلِيًّا خُذَهَا أَوْ فَلَيتْرُكُهَا) . واته؛ جا هه رکه س حه قی موسلمانیکم بۆ دابری که مافی خوی
 نه بوو، ئه وه پارچه یه که له ئاگری بۆ دانه بپرم جا ئیتر که یفی خویه تی با وهری بگریت یا
 وازی لیبهینیت .

چواره م؛ به وشایه تیدانه پری به کاریک ده دات که خوی گه وره حه رامی کردووه له مال
 و خوین و ئابروو، پیغه مبهەر ﷺ فه رموویه تی؛ ((أَلَا أَنْبِئُكُمْ بِأَكْبَرِ الْكِبَائِرِ ثَلَاثًا ؟)
 منها : (أَلَا وَقَوْلُ الزُّورِ، قَالَ: فَمَا زَالَ يُكْرَرُهَا حَتَّى قُلْنَا لَيْتَهُ سَكَتَ (۱) . واته؛ شایه تی
 ناهه ق، هه ربه رده وام دووباره ی ده کرده وه هه تا وتمان؛ خۆزگه بیده نگ ده بوو !

تاوانی نۆزده یه م

خواردنه وهی مهی (عارهق)

خوای گه وره ده فهرمویت : ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْحَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَمُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٩٠﴾ إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْحَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ ﴾ (المائدة: ٩٠، ٩١) . واته : ئەهی ئەوانه ی که باوه پرتان هیناوه دلنیا بن که عه رهق و قومار و گوشتی مالاتی سه ریرا و بو غه یری خوا له شوینانه ی که خه لک به پیرۆزی داناوه نه ک ئیسلام، بورج و حه رام و حه لال زانین به هۆی هه لدانی زاره وه، ئەمانه هه ر پیسن و له کارو کرده وهی شهیتانن، که واته ئیوه ش خۆتانی لی به دوور بگرن و خۆتانی لی بپاریزن، بو ئەوهی سه رفرازی و به خته وهی به ده ست بهینن (له هه ردوو جیهاندا) . به راستی شهیتان هه ر ده یه ویت له ریگه ی عارهق و نوماره وه دوژمنایه تی و بوغزو کینه بخاته نیوانتانه وه و له یادکردنی خوا و ناوه پیرۆزه کانی ویلتان بکات، هه روه ها سست و ته مبه لتان بکات له ئەنجامدانی نوپۆزه کان به شینه یی، ئایا ئیتر به س نیه؟ ئایا کۆل نادهن؟! (جا هه ر که ئەم ئایه ته پیرۆزه هاته خواره وه، جار درا به ناو شاری مه دینه دا که عارهق حه رام کراوه، ئەوسا ئیمانداران قه رابه وگۆزه و دیزه و هه رچی عارهقی تیادا بوو پشتیانه کۆلان) .

خوای گه وره ده فهرمویت : ﴿ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا كَالَّذِي فِيهَا وَلَهُ ءَعْدَابٌ مُّهِمٌ ﴿١٤﴾ ﴾ (النساء: ١٤) . واته : (به لام) ئەوهی یاخی نیت له خوا و پیغه مبه ره که ی و ده رچیت له سنوره کانی، ئەوه خوا ده یخاته ناو ناگرێکه وه که بو هه میشه تیادا ده مینیتته وه و سزایه کی سه ر شوپکه ر و ریسواکه ری بو ده یه .

بيگومان مهی دايکی هموو تاوانه كانه، بيگومان نه فرته كراوه له و كه سهی كه ده بخواته وه له چهندين فهرموده دا هاتووه، له (ابن عمر) - په زای خويان لی بیت - وتی: پیغه مبهري عليه السلام فهرمووی: (كُلُّ مُسْكِرٍ خَمْرٌ، وَكُلُّ خَمْرٍ حَرَامٌ، وَمَنْ شَرِبَ الْخَمْرَ فِي الدُّنْيَا فَمَاتَ وَهُوَ يُدْمِنُهَا لَمْ يَتَّبْ لَمْ يَشْرِبْهَا فِي الْآخِرَةِ) . واته: هموو مه سته كريك به مهی داده نریت، هموو مه یه ك حه رام و قه ده غه یه، نه وهی له دونیادا مهی بخواته وه و پاهاتی له سهری و بمریت و ته و به نه كات هه رگیز له پوژی دوايیدا نا بخواته وه.

وه له (جابر) وه - په زای خوی لی بیت - وتی: پیغه مبهري خوا فهرمووی تهی: (إِنَّ عَلَى اللَّهِ عِزَّ وَجِلَ عَهْدًا لِمَنْ يَشْرَبُ الْمُسْكِرَ أَنْ يَسْقِيَهُ مِنْ طِينَةِ الْخَبَالِ) قالوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا طِينَةُ الْخَبَالِ؟ قال: (عَرَقُ أَهْلِ النَّارِ أَوْ عُصَارَةُ أَهْلِ النَّارِ) . واته: خوی گوره په یمانیکی له سه رخوی واجب کردووه بو نه و كه سهی كه مهی ده خواته وه، ده بی قوراوی (الخبال) بخواته وه و ترا: نهی پیغه مبهري خوا قوراوی (الخبال) چیه؟ فهرمووی: ناره قی خه لکی ناو دوژه خه، یا کیمی خه لکی ناو دوژه خه.

پیغه مبهري عليه السلام فهرمووی تهی: (من شرب الخمر في الدنيا ثم لم يتب منها، حرما في الآخرة) . واته: نه وهی له دونیادا مهی بخواته وه، پاشان ته و بهی نه کرد بیت لی، له پوژی دوايی لی بی به ش ده کریت.

مهی خوړی هه میشه یی نه گه ر پیش مردن ته و بهی نه کرد، ده چیته دوژه خ

پیغه مبهري عليه السلام فهرمووی تهی: (لا يدخل الجنة عاق ولا مُدْمِنٌ خَمْرٍ) ^(۱) . واته: ناچیته به هه شته وه كه سیك دلی دايك و باوك نازار بدات، وه كه سیك به رده وام بیت له سهر مهی خوار دنه وه .

^۱ - النسائي (۵۶۷۲)، وصحه الشيخ الألباني .

نهوهی مهی دهخواتهوه له کاتی خواردنهوهدا بروادارنیه

پیغه مبهەر ﷺ فهرموویه تی : (وَلَا يَسْرِقُ السَّارِقُ حِينَ يَسْرِقُ وَهُوَ مُؤْمِنٌ، وَلَا يَزْنِي الزَّانِي حِينَ يَزْنِي وَهُوَ مُؤْمِنٌ، وَلَا يَشْرَبُ الْخَمْرَ حِينَ يَشْرَبُهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ) .

واته : دز له کاتی دزیکردنه کهیدا باوه پدارنا بیټ، زینا کار له کاتی زینا کردنه کهیدا باوه پدارنا بیټ، مه یخوړ له کاتی مه یخواردنه وه کهیدا باوه پدارنا بیټ .

ئه و که سانه ی که نه فره تیان لیکراوه به هوی خواردنه وه ی مه یه وه

پیغه مبهەر ﷺ فهرموویه تی : (لَعْنُ اللَّهِ الْخَمْرَ وَلَعْنُ شَارِبِهَا وَسَاقِيهَا وَعَاصِرِهَا وَمُعْتَصِرِهَا وَبَائِعِهَا وَمُبْتَاعِهَا وَحَامِلِهَا وَالْمَحْمُولَةَ إِلَيْهِ) . واته : خوی گه وره نه فره تی کردوه له مه ی و نه وه ی دهیخواته وه، نه وه ی دهیگیږیټ و نه وه ی دهیگوشیټ و نه وه ی بوی دهگوشن، نه وه ی دهیفرۆشیټ و دهیکږیټ و، نه وه ی باری دهکات و نه وه ی بوی بار دهکن .

مه ی دروست نیه چاره سه ری نه خوشی پی بکریټ

له (أم سلمة) وه - په زای خوی لی بیټ - وتی : کچیکم نازاری هه بوو له گوزه یه کدا مه یم بو دروست ده کرد، له و کاته داپیغه مبهەر ﷺ هاته ژووره وه، به سه ر ناگره وه بوو، فهرموی : نه مه چیه نه ی دایکی (سلمة؟) منیش وتم ده مه ویټ کچه که می پی چاره سه ر بکم، پیغه مبهەر ﷺ فهرموی : (إِنْ اللَّهُ تَعَالَى لَمْ يَجْعَلْ شِفَاءَ أُمَّتِي فِيمَا حَرَّمَ عَلَيْهَا) (۱) واته : به پاستی خوی گه وره چاره سه ری ئوممه ته که می له شتیکی هه رامدا دانه ناوه .

بهش

ئو حه شیشه ی که دروست ده کریت له گه لای (القنب)، حه رامه وهک مه ی خاوه نه که ی ده بی حه ددی شهرعی لی بدریت، بیگومان خراپتره له مه ی، له و پوهی که ئه قل و ئاره زو به ته واوه تی له ناو ده بات هه تا ئه و پیاوه وهک ئافره تانی لیدیت، یا توانای نامینیت به سر مال و مندالیداو، وه چه ندین شتی خراپی تر، مه ی خراپتره له و پوهی که دژایه تی و کوشتار بلاو ده کاته وه، هه ردوو له یادی خوا و له نویژ دوورمان ده خاته وه.

هه ندی له زانایانی (خلف) سزایان بو ئه و تاوانه دیاری نه کردوو، برپویان وایه ئه وه ی به کاری ده هینیت ته نها سه رزه نشت ده کریت، بویه گومانیان وایه ئه مه ئه قل ده گوریت به بی به کار هینانی به زم و پرهم وهک به نج کردن وایه، زانایانی پیشین قسه یان له سه رهم بابه ته نه کردوو، بیگومان ئه وه ی ده یخواته وه یان به کاری ده هینیت و ئالوده ی ده بیت وهک خواردنه وه ی مه ی وایه به لکو زیانی زیاتره، هه تا وای لی ده کات ئارام ناگری له سه ری (واته له کاتی نه مانی ماده که) تا له یادی خوا و نویژکردن دووری ده خاته وه، له گه له ئه وه شدا حه یاو حورمه تی له ده ست ده دات و توانای پیاوه تی و ئاره زو و ئه قلی له ناو ده بات، جگه له مانه چه ندین زیان و ئاسه واری خراپ به جی ده هیلیت .

به لام کاتیک که ده بینریت ئه و ماده یه شله مه نی نیه و وشکه وهک خواردن به کارده هینریت، زانایانی مه زه بی ئیمامی ئه حمه د و جگه له وانیش سی رای جیاوازیان هه یه له سه رئه وه ی پیسه یان پا که :

یه که م: پیسه وهک مه ی، ئه م بوچوونه راست و په سه نده،

دووهم: پیس نیه چونکه به ستوو و شله مه نی نیه .

سییه م: جیاوازی ده کریت له نیوان ئه وه ی که به ستوو و ئه وه ی که شله مه نییه .

به هه ر حال ئه وه یه کیکه له وانیه که خوی گه وره و پیغه مبه ره که ی حه رامی کردوو وهک مه ی وایه له پوهی زمان و ماناوه .

له (أبو موسى) وه وتی؛ ئەی پیغه مبهری خوا؛ فتوامان بۆ بده ده رباره ی ئەو دوو شه رابه ی که خۆمان له یه مهن دروستی ده که یین، یه که میان (البتع) ئەو هه ش له هه نگوین دروست ده کریت، داده نریت هه تا رهنگی ده گوریت، وه (المز) ئەو هه ش گه نمه شامی و جویه ده مینیتته وه له گه ل ئاودا هه تا ده گوریت، وتی؛ پیغه مبهری خوا ﷺ ئەگه ر قسه ی بکر دایه ت قسه کانی کورت و پر مانا بوو، پیغه مبه ر فه رموی (أَنْهَى عَنْ كُلِّ مُسْكِرٍ أَسْكَرَ عَنِ الصَّلَاةِ)^(۱). واته؛ من هه موو مه سته که ی که بی ئاگات بکات له نوێژ قه ده غه ی ده که م. وه پیغه مبه ر ﷺ فه رمویه تی؛ (مَا أَسْكَرَ كَثِيرُهُ فَقَلِيلُهُ حَرَامٌ)^(۲). واته؛ ئەو شته ی که زۆره که ی بی هۆش بکات که مه که ی حه رامه .

جیاوازی نیه له نیوان ئەو جوړه ی که ده خوریتته وه یان ده خوریت، چونکه هه ندی جار مه ی شتی لی دروست ده کریت، وه ک نان .

وه ئەو حه شیشه ش هه ندی جار له نا ئاودا ده توینریتته وه و ده خوریتته وه، به هه مان شیوه ش مه ی ده خوریت، به هه مان شیوه حه شیشه ش ده خوریت و ده خوریتته وه، ئەی بۆچی زانایانی پیشین باسیان نه کردوو، چونکه له سه رده می ئەواندا نه بووه، به لکو له گه ل هاتنی ته ته ر (مه غول) کاندایه م کاره یان هینا بۆ ولاتی ئیسلام، له پیا هه لدانیدا مۆنراوه یه ک وتراوه؛

فتلك على الشقى مصيبتان

فأكلها وزارعها حلال

واته:

ئا ئەوه بۆ نه گبه ت دوو کاره ساته

خواردنی و چاندنی حه لاله

۱- مسلم (۱۷۳۳).

۲- أبو داود (۳۶۸۱)، والترمذي (۱۸۶۵)، والنسائي (۵۵۹۸)، وابن ماجه (۳۳۹۲)، وصححه الشيخ الألباني.

وه وتراوه :

عشت في أكلها بأقبح عيشة
يا أبا الجهل بعته بحشيشة

قل لمن يأكل الحشيشة جهلاً
قيمة المرء جوهر فلماذا

واته :

له خواردنیدا خراپترین زیانت به سه ربرد

به و که سه بلی که به نه فامی چه شیشه ده خوات

ئه ی برای نه زان به چه شیشه فروشتت

نرخسی مروؤ گه وه ره ئه ی بوچی

چاره شهر بو ئه و که سه ی که گیروده ی ئه م نه خوشیه بووه ئه وه یه که په شیمان

بیته وه و بگه پیته وه بو جیبه جیکردنی فه رمانه کانی خوای گه وره .

تاوانی بیسته م

قومار کردن

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْحُمُرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَمُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٩٠﴾ إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْهَوُونَ ﴿٩١﴾ (المائدة: ٩٠، ٩١). واته: نهی نه وکه سانهی که باوه پرتان هیناوه دلنیا بن که عه رهق و قومار و گوشتی مالاتی سه ربپا و بو غهیری خوا له و شوینانهی که خه لک به پیروزی داناوه نهک نیسلام، بورج و حه رام و حه لال زانین به هوئی هه لدانی زاره وه نه مانه هه ر پیسن و له کارو کرده وهی شهیتانن، که واته نیوش خو تانی لی دور بگرن و خو تانی لی بیاریزن، بو نه وهی سه رفرازی و به خته وه ری به دست بهینن) له هه ردوو جیهاندا). به راستی شهیتان هه ر دهیه ویت له ریگهی عارهق و قومار وه دورثمنایه تی و بوغزو کینه بخاته نیوانتانه وه و له یادکرده وهی خوا و ناوه پیروزه کانی ویلتان بکات، هه روه ها سست و ته مه لتان بکات له نه نجامدانی نویزه کان به شینهیی، نایا نیتر بهس نیه؟ نایا کول نادهن؟! (جا هه ر که نه م نایه ته پیروزه هاته خواره وه، جار درا به ناو شاری مه دینه دا که عارهق حه رام کراوه، نه وسا نیمانداران نه رابه وگوزه و دیزه و هه رچی عارهقی تیادا بوورپشتیانه کولان).

(المیسر) : بریتیه له هه موو جو ره کانی قومار: زاری تاو له یا شه تره نج یا هیلکه یا بهرد یا هه رشتیکی تر.

نهوش بریتیه له خواردنی مالی خه لک به ناحهق که خوای گه وره قه ده غه ی کردوو ه. وهک ده فهرمویت: ﴿وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَطْلِ وَتُدُلُّوا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ أَمْوَالِ

النَّاسِ بِالْآثِمِ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿البقرة: ۱۸۸﴾. واته: نه کهن مال و دارایی به کتر له نیوانتاندای به ناحق بخون، نه کهن هندیکی بدن به کاربه دهستان بوئه وهی هندیکی مالی خه لکی بخون له پیگهی ناحق و گونا هوه، له کاتیکیدا خوشتان دهزانن که ئه و کاره ره وانیه.

وه پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی: (إِنَّ رِجَالًا يَتَخَوَّضُونَ فِي مَالِ اللَّهِ بِغَيْرِ حَقِّ فَلَهُمُ النَّارُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ). واته: ئه وانیه به شیوه یه کی نا حقه و نا ته ندروست هه لسوکه وت به مالی خوی گه وره وه ده کهن، به شی ئه وان ناگره له پوژی دوا ییدا.

پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی: (مَنْ قَالَ لِصَاحِبِهِ تَعَالَ أَقَامِرِكَ فَلْيَتَّصِدْ). واته: هه رکه سیکی به هاو پیگهی وت: با قومار بکهین با خیر بکات.

جا ئه گه ر ته نها به وتنی (با قومار بکهین) ده بیته خاوه نه که ی که فاره ت بدا یا خیر بکات، جا ئه و که سه ی که به کردار ده یکات ده بیته سزاو تاوانی چه نده گه وره بیته.

بهش

زانایانی ئیسلام پراو بوچوونی جیاوازیان هه یه ده ربارهی یاریکردن به تاوله و شه ترهنج ئه گه ر مه به ست پیی بارمه و ره ن نه بیته، به لام یه ک ده نگن له سه ر قه ده غه کردنی تاوله، پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی: (مَنْ لَعِبَ بِالنَّرْدِ شِرِّ فَكَأَنَّمَا صَبَغَ يَدَهُ فِي لَحْمِ خَنْزِيرٍ وَدَمِهِ). واته: ئه وه ی یاری به زاری تاوله بکات وه ک ئه وه وایه ده ستی رهنگ کردبی له گوشت و خوینی به رزدا.

به لام (شه ترهنج) زوربه ی زانایان برپویان وایه یاری کردن پیی حه رامه، جا ئه گه ر له بهر شتیکی بیته، یان بو خوشی، به لام ئه گه ر له بهر شتیکی بوو به یه ک ده نگ حه رامه، وه ئه گه ر یاریه که بو خوشی بوو ئه وه لای زوربه ی زانایان حه رامه، به لام له ئیمامی شافعیه وه هاتووه که ئه گه ر ده ست به تال بوو پیگری له واجبیکی نه گرت یا نویتز له کاتی خویدا بکات ئه وه موباحه و ناساییه.

پرسیار کرا له ئیمامی (النووي) - په حمه تی خوی لی بیت - دهرباره ی یاریکردن به شه تره نج ئایا حه رامه یان دروسته؟ فه رمووی؛ لای زوربه ی زانایان حه رامه .

هه روه ها پرسیا ری لی کرا دهرباره ی یاریکردن به شه تره نج ئایا دروسته یا دروست نیه؟ ئایا نه و که سه پیی تاوان بار ده بیت یان نا؟ فه رمووی؛ نه گه ربه و هویه وه نویژیکی له دستدا له کاتی خویدا، یا له سه ر شتیکی یاری کرد نه وه حه رامه، نه گه ر وانه بی نه وه باش نیه لای ئیمامی شافعی، وه حه رامه لای جگه له شافعی.

به لگه له سه ر حه رام بوونی له سه ر قسه ی زوربه ی زانایان هاتووه خوی گه وره ده فه رموویت: ﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أَلْمَيْتَةُ وَالْدَّمُ وَلَحْمُ الْخَنزِيرِ وَمَا أُهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَمِ﴾ (المائدة: ۳). واته: له سه رتان حه رام کراوه خواردنی گوشتی مرداره وه بوو، وه خوین، گوشتی به راز، هه روه ها نه و مالاته ش که سه ر ده برپرین و ناوی غه یری خوی له سه ر ده بریت هه روه ها مالاتی خنکاویش، نه وه ش که به ئازارو لیدان مردار بوته وه، نه وه ش که ده که ویته خواره وه، نه وه ش که به لیدانی مالاتیکی تر مردار بوو بیته وه، نه وانه ش که درنده په لاماری دابن و لیی خواردین مه گه ر فریای چه قو که وتبن، هه روه ها حه رام کراوه خواردنی گوشتی نه و مالاتانه ی له و شوینانه دا سه ر ده برپرین که هاناو هاواری بز غه یری خوا تیدا ده بریت، هه روه ها حه رامه له سه رتان داوا کردنی چاره نوستان به هزی (الأزلام) وه وه کو نه و شتانه ی که له ریگه ی هه لدانی زاره وه ده ست بکه ویت هه روه ها فالگرته وه و بورجه کان و قاوه گرته وه، هتد).

ئیمامی (علي) کوپی (ابي طالب) - په زای خوی لی بیت - فه رموویته ی؛ شه تره نج قوما ری عه جه مه کانه، وه ئیمامی (علي) تیپه ری به لای خه لکیکدا یاری شه تره نجیان ده کرد فه رمووی؛ نه م په یکه رانه چیه به دیاریه وه خووتان پیوه گرته وه، نه گه ر پارچه یه ک

ئەسکل بگرن بە دەستەووە هەتا دەکوژیتەووە، باشتەرە لەووەی ئەووە بگرن بە دەستانەووە، سویند بە خوا ئیووە بۆ ئەمە دروست نە کراون.

پرسیار کرا لە (إبراهيم النخعي)؛ چی دەلێت دەربارە ی یاریکردن بە شە ترەنج؛ وتی: نە فرەت لی کراووە.

ئەمەش وەك ئەووە وایە كە سێکی تر هاوڕێیەتی كۆمەلە مە ی خۆرێك بكات دابنیشی
 لەگەڵیاندا كاتێك كە سەرە مەرگی دیت كە سێك بیئت بۆ لای بلی شایە تمان بیئە، ئەویش
 پێی بلی تۆزی مەیم بەرێ و پاشان بمریت، پیغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: (يَمُوتُ كُلُّ إِنْسَانٍ
 عَلَى مَا عَاشَ عَلَيْهِ، وَيَبْعَثُ عَلَى مَا مَاتَ عَلَيْهِ). واتە: هەموو كە سێك لە سەر ئەووە دەمریت
 كە لە سەری ژیاووە، وە لە سەر ئەووەش زیندوو دەكریتەووە كە لە سەری دەمریت.

تاوانی بیست و یهك

تۆمه تبارکردنی ئافره تانی داوین پاك

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لُعْنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿۲۳﴾ يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿النور: ۲۳، ۲۴﴾ . واته: بهراستی ئەوانه ی ئافره تانی ئیماندار ی داوین پاك و خاوهن و میرد و بی ئاگا له گوناها، تۆمه تبار ده کهن، ئەوانه نه فرینیان لیكراوه له دنیاو قیامه تدا و سزایه کی گه وره و سهخت ئاماده یه بۆیان (له تۆله ی له که دارکردنی پاکاندا) .

وه خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شَهَدَاءَ فَأَجْلَدُوهُمْ ثَمَنِينَ جَلْدَةً وَلَا يَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿۴﴾ (النور: ۴) . واته: ئەوانه ی که بوختان ده کهن بۆ ئافره تانی داوین پاك و خاوین میرد، پاشان ناتوانن چوار که سیش به شایه ت بهینن، ئەوانه هه شتا قامچیان لی بدن و هه رگیز شایه ت بیان لی وهرمه گرن، ئەوانه له پیزی تاوانباروله سنوور ده رچوو و یاخیه کاندان .

خوای گه وره پوونی کردوه ته وه که هه رکه سیک ئافره تیکی داوین پاك تۆمه تباربکات به زینا و داوین پیسی ئەوه له دنیا دا نه فرینی لی ده کریت و له دوا پوژیشدا سزایه کی گه وره و به ئیشی بۆ ئاماده یه، وه له دنیا دا سزای (الحد) ی لی ده دریت که: هه شتا قامچی ده کات، جاریکی تر به هیچ شیوه یه که شایه تی لی وهرناگریت هه رچه نده راستیش بلیت .

پیغه مبه ر ﷺ فه رموو یه تی: (خۆتان له و حه وت کاره بپاریزن که له ناویه رن) یه کیك له وانه (تۆمه تبارکردنی ئافره تانی داوین پاك و بی ئاگا له برواداران .

القذف: واته: تۆمه تبارکردنی ئافره تیکی بی ئاگای موسلمان، وهك: ئەى زیناکەر، یا ئەى داوین پیس، یا ئەى قه حپه، یا به ژنیک بلیت ئەى حیز، یا به مندالیک بلیت: ئەى نفل، یا کور قه حپه، یا به کچیک بلیت: ئەى حیز، یا قه حپه، وشه ی قه حپه به مانای زیناکه ردیته.

ئەگەر پیاویک ئەمه به ژنه که ی بلیت یا ژن به پیاوه که ی بلیت، وهك به پیاویک بلیت: ئەى زیناکەر، یا به مندالیک بلیت ئەى شووکردوو، ئەوه ده بیته سزای (الحدی لی بدریته هه شتا قامچی، مه گەر به لگه یه ک بو ئەو تۆمه ته بهینیت، ئینجا پرزگاری ده بیته. وه به لگه ش وهك چۆن خوای گه وره باسی کردوو ده بیته چوار شاهید بهینیت شایه تی بدن له سه ر پاستی و دروستی ئەو تۆمه ته جا ئەگەر ئافره ت بیته یان پیاو^(۱)، به لام ئەگه ربو تۆمه ته که ی به لگه ی پیویستی نه هیئا، ئەوه داری (الحدی لی ده دریته.

به هه مان شیوه ئەگەر خزمه تکاره که ی تۆمه تبار بکات وهك بلیت: ئەى زیناکه ر یا ئەى زینا له گه ل کراو، یا هه ر وشه یه کی تر ئەم واتایه ببه خشیت، له فه رمووده ی پیغه مبه ردالله هاتوو که فه رموویه تی: (من قَذَفَ مَمْلُوكَهُ بِالزَّانَا أُقِيمَ عَلَيْهِ الْحَدُّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَّا أَنْ يَكُونَ كَمَا قَالَ). واته: ئەوه ی خزمه تکاره که ی تۆمه تبار بکات به زینا ئەوه له پوژی دوایدا داری (الحدی لی ده دریته، مه گه ر ئەوه ی وتویه تی پاست بیته).

پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی: (إِنَّ الْعَبْدَ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ مِنْ رِضْوَانِ اللَّهِ لَا يُلْقِي لَهَا بَالًا يَرْفَعُ اللَّهُ بِهَا دَرَجَاتٍ وَإِنَّ الْعَبْدَ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ مِنْ سَخَطِ اللَّهِ لَا يُلْقِي لَهَا بَالًا يَهْوِي بِهَا فِي جَهَنَّمَ). واته: جاری واهیه به نده یه کی خوا وشه یه ک دی به ده میدا له به رخودا، هه یج بایه خیکی پی نادا، خوای گه وره به چه ندين پله به هوی ئەو وشه یه وه به رزی ده کاته وه،

۱ - نیمامی زه هه بی ئامازه ده کات به و ده قه ی خوای گه وره که ئەفه رمویته: (والذین یرمون المحصنات ثم لم یأتوا بأربعة شهداء فاجلدوهم ثمانین جلده ولا تقبلوا لهم شهادة أبداً وأولئک هم الفاسقون) (النور: ۴).

بهندهی وایش ههیه وشهیهك دی به ده میدا، كه خودای لئی ده پنهنجی و پیتی پازی نییه، گوی نادا به وشهیه، به لام به ره و دوزه خ هه لی ده دیری.

وه (معاد) كورپی (جبل) وتی: ئه ی پیغه مبه ری خوا، ئایا ئیمه سزا ده دریین له سهر ئه و شتانه ی كه ده یلین؟ پیغه مبه ریش فه رموی: (تَكَلَّتْكَ أُمُّكَ يَا مُعَادُ، وَهَلْ يَكُ النَّاسُ فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِهِمْ - أَوْ عَلَى مَنَاخِرِهِمْ - إِلَّا حَصَائِدُ أَلْسِنَتِهِمْ)^(۱). واته: له باری دایكت بچی ئه ی (معاد) ئایا ئه و خه لکه ی به ناو دوزه خدا له سهر ناوچه وانیان راده کیشرین نیلا دروینه ی زمانه کانیانه.

وه له فه رموده یه کی تر دا هاتوو (مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيَقُلْ خَيْرًا أَوْ لِيَصْمُتْ)^(۱). واته: هه رکه س بر وای به خواو پوژی د وایی هه یه ئه وه با قسه یه کی باش بکات یان بیده نگ بیئت.

وه خوای گه وره ده فه رمویت: ﴿ مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ ﴾ (ق: ۱۸). واته: هه رقه یه ك له ده م ده رچیت خیرا چاودیریکی ناماده تو ماری ده کات.

^۱ - الترمذی (۲۶۱۶)، وابن ماجه (۳۹۷۳)، وصحه الشیخ الألبانی.
- البخاری (۶۸۵۸)، ومسلم (۱۶۶۰).

تاوانی بیست و دوو

شاردنه وهی دهسکه وت (الغنیمة) له کاتی جه نگدا

خوای گه وره دهفه رمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِنِينَ﴾ (الانفال: ۵۸). واته: به پراستی
خو که سانی په یمان شکین و ناپاکی خوش ناویت.

وه خوای گه وره دهفه رمویت: ﴿وَمَا كَانَ لِنَبِيِّ أَنْ يَعْلَمَ مَن يَغُلُّ وَمَن يَغْلُلْ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
ثُمَّ تَوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ (آل عمران: ۱۶۱). واته: (هه ندیک گومانیان
برد که پیغه مبه ر ﷺ له دابه شکردنی دهسکه وتدا نادادی دهکات) بیگومان بو هیچ
پیغه مبه ریک نه بووه که نادادی و خیانه ت بکات، هه رکه س ناحه قی و نادادی بکات له پوژی
قیامه تدا نادادی به که یه خه ی پی دهگریت و به کولی ه وه یه تی، له وه و دوا پاداشتی
هه رکه سیك به گویره ی کرده وه کانی ده دریتته وه و نه وانه سته میان لی ناکریت.

له صه حیجی موسلیمدا هاتووه له (ابو هریره) - په زای خوای لیبتت - ده لیتت؛
پیغه مبه ر ﷺ هه ستایه سه ر پی و باسی نه و شتانه ی فه رموو که خه لکی له ده سته که وتی
جه نگ ده یشارنه وه بو خوایان به کاره ساتی گه وره ناوزه ندی کردو فه رموی: با که ستان
نه بینم له دوا پیدا مه ریکی ئالاندبی له ملی و هه ر با په ی بیت یا خود نه سپیک و هه ر بحیلینیت
و به من بلیتت: نه ی پیغه مبه ری خوا فریام که وه، منیش بلیم: هیچم له ده سته نیه بو،
من پیم راگه یاندی، هه یه وشتریک به سه ر ملیه وه یه تی ده بو رینی، نه ویش ده لیتت: نه ی
پیغه مبه ری خوا فریام که وه، منیش ده لیم: هیچم له ده سته نیه بو، من کاتی خو ی پیم
راگه یاندی، هه یه کوله زیرو زیوی له گه ردندایه و ده لیتت: نه ی پیغه مبه ری خوا فریام
که وه، منیش ده لیم: هیچم له ده سته نیه بو، من کاتی خو ی پیم راگه یاندی، یا خود

مه نديك قوماش و جلو بهرگی له گه رندايه ده شكیته وه، ئه ویش ده لیئت : ئه ی پیغه مبهری خوا فریام كه وه، منیش ده لیم هیچم له ده ستدا نیه بۆت، من کاتی خوی پیم راگه یاندی^(۱)

خوای گه وره له قورئانی پیروزدا ده فه رمویت : ﴿ وَمَنْ يَغْلُلْ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ﴾. واته : مه ركه س ناحه قی و نادادی بکات له پۆژی قیامه تدا نادادییه كه ی یه خه ی پی ده گریت و به کۆلیه وه یه تی.

به هه مان شیوه پیغه مبهر ﷺ کاتیك كه (ابن اللتبية) ی نارد بۆ وه رگرتنی زه کات، كه گه رایه وه وتی : ئه وه بۆ ئیوه، ئه مه ش دیارییه دایانه به خۆم، پیغه مبهر ﷺ چوه سه رمینه بر ره سفی خوای گه وره ی کرد و دواتر فه رموی : (والله لا يأخذ أحدٌ منكم شيئاً بغير حقه إلا جاء يوم القيامة يحمله على رقبتيه، فلا أعرف رجلاً منكم لقي الله يحمله بعيراً له رغاء أو بقرة لها خوارٌ أو شاه تيعر، ثم رفع يده حتى رأينا عفرة إبطيه اللهم هل بلغت اللهم هل بلغت). واته : سویند به خوا هیچ كه س له ئیوه شتیك وه رناگریت به ناحه ق ئیلا له پۆژی دواییدا دیت به سه ر کۆلیه وه، با كه سیك له ئیوه نه بینم بچیته خزمه ت خوای گه وره و حوشتريك به سه ر کۆلیه وه ناله نالی بیئت یا مانگایه ك ببۆرینی، یا به رخیک ببارینیت (پاشان ده ستی به رز کرده وه هه تا بن بالیمان بینی ، ئینجا دووجار فه رموی : (خودایه گیان گه یاندم).

له (أبو هريرة) وه په زای خوای لی بیئت ده لیئت : کاتیك كه ده رچووین بۆ غه زای خه یبه ره له گه ل پیغه مبهر ﷺ سه ركه وتنمان به ده ست هینا، به لام هیچ ده سته كه وتیکمان به ده ست نه هینا له ئالتون و پاره، جگه له كه لوپه ل و پیویستی تر نه بیئت، پاشان به ریکه وتین هه تا گه یشتین به شیوه كه واته : (وادي القری) وه له گه ل پیغه مبهر ﷺ به نده یه كه هه بوو كه سیك به خشیبوی پیی له هۆزی (جذام) پیی ده وترا : (رفاعه) ی کوری (بزید) له عه شیره تی (بني الضبيب) بوو، کاتیك كه دابه زینه شیوه كه به نده كه هه ستا کاروانه كه ناماده بکات، به لام له لایه ن دوژمنانه وه به تیریک پیکرا و گیانی له ده ستدا،

— البخاری (۲۹۰۷) .

وتمان خوشبهختی بوئه و که پلهی شه هیدی به دست هیئا، فهرمووی: (كَلَّا وَالَّذِي نَفْسِي
 بِيَدِهِ إِنَّ الشَّمْلَةَ لَتَلْتَهُبُ عَلَيْهِ نَارًا، أَخَذَهَا مِنَ الْغَنَائِمِ لَمْ تُصِبْهَا الْمَقَاسِمُ). وته: نه خیر
 سویند به و که سهی گیانی منی به دسته، نه و جل و بهرگهی ده بیئت به ناگرو سزای پی
 دهریئت، که له دست که وته کاندا بردوویه تی به بی دابه ش کردن. وتی: خه لکه که په شزکا
 پیاوئیک که نه مهی بیست هات قه یتانیک یا دووقه یتانی هیئا، وتی: نهی پیغه مبهری خوا
 نه مه له جهنگی خه بیهرم دست که وتوه، پیغه مبهر ﷺ فهرمووی: قه یتانیک یا دو
 قه یتانیش بو دوزه خه.

دهربارهی نه م بابه ته دا فهرمووده زوره هه ندیکی له به شی سته مدا هاتوه

سته م کردن سی به شه:

یه که م: خواردنی مال به ناحه ق.

دووه م: سته م کردن له مرؤقه به کوشتن و لیدان و شکاندن و بریندار کردن.

سییه م: سته م کردنی مرؤقه به تانه و جنیودان و نه فرهت و تومهت دانه پال.

(أبو بكرة) په زای خوی لی بیئت - ده لیت: پیغه مبهر ﷺ به سهر و شتریکه وه بو

وتاری دا، یه کیك په شوهی و شتره که ی گرتبوو: فهرمووی: (نه مرؤ چ پوژیکه؟) نیمه ش

بیدهنگ بووین هه تا وا گومانمان دهرد که ناویکی تری لی بنیت جگه له ناوه که ی خوی،

فهرمووی: (نایا نه مرؤ پوژی جه زنی قوربان نیه؟) وتمان: به لی، فهرمووی: (نه مانگه چ

مانگیکه؟) نیمه ش بیدهنگ بووین هه تا وا گومانمان دهرد که ناوه که ی بگوپیت، فهرمووی:

نایا (ذو الحجة) نیه؟) وتمان: به لی، فهرمووی: (أَلَا إِنَّ دِمَاءَكُمْ وَأَمْوَالَكُمْ حَرَامٌ عَلَيْكُمْ كَحُرْمَةِ

يَوْمِكُمْ هَذَا فِي شَهْرِكُمْ هَذَا فِي بَلَدِكُمْ) ^(۱). واته: ناگاداربن، خوینتان، سامانتان، ناموستان،

له نیوانتاندا حهرامه وه کو حهرامی نه م پوژه و حهرامی نه م مانگه و حهرامی نه م

شاره (مه که)، ده با نه وهی لییره یه ناگاداری نه وانه بکاته وه که لییره نین.

^۱ - البخاری (۱۷۳۹)، و مسلم (۱۲۱۸).

تاوانی بیست و سی

دزی کردن

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿ وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جِزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴾ (المائدة: ۳۸) . واته: دهستی پیاوی دزو ئافره تی دز بپرن له پاداشتی کاری نارپه وایاندا، ئەمه ش تۆله یه که له لایه ن خواوه، خوا بالاده ست و دانایه (له بپاردانی ئەو سزایه دا، بی گومان ئەم سزایه له کۆمه لگهی ئیسلامیدا جیبه جی ده کریت ، کانتیک هه موو که سینک ژیا نی مسوگه ره و هه مووان دهستی یارمه تی بۆ یه کتر دریز ده که ن، هه روه ها له سالانی گرانی دا ده ست نابردیت .

پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی: (لَا يَزْنِي الزَّانِي حِينَ يَزْنِي وَهُوَ مُؤْمِنٌ، وَلَا يَسْرِقُ السَّارِقُ حِينَ يَسْرِقُ وَهُوَ مُؤْمِنٌ، وَلَكِنَّ التَّوْبَةَ مَعْرُوضَةٌ)^(۱) . واته: مه یخۆر له کاتی مه یخواردنه وه که یدا باوه ردار نییه، دز لوکاتی دزی دا باوه ردار نییه، به لام ته و به ش ده خریته پیش چا و بۆ هه موو که سینک.

له (ابن عمر) وه ده لیئت: پیغه مبه ر ﷺ دهستی دزی بپروه له دزینی زرینه کدا که نرخه که ی سی دره م بووه .

خاتوو(عائشة) دایکی ئیمانداران ده لیئت: پیغه مبه ر ﷺ دهستی دزی بپروه له پوبه دیناری کدا (دووسه د و په نجا فلس) به ره و سه ره وه .

پیغه مبهەر ﷺ فه رموویه تی: (لا تُقَطَّعُ يَدُ السَّارِقِ فِيمَا دُونَ ثَمَنِ الْمَجْنِّ). واته: دهستی دز نابریت، له شتی کدا که که متر بیټ له نرخه قه لغان (المجن). (که متر نه بیټ له ده دره م).

المجن: نه و زریه یه که جهنگاوهر به کاری ده هیټ له جهنگدا، گیانی خوی پی ده پاریزیت له هیرشه دوژمن.

پیغه مبهەر ﷺ فه رموویه تی: (لَعَنَ اللَّهُ السَّارِقَ الَّذِي يَسْرِقُ الْبَيْضَةَ فَتُقَطَّعُ يَدُهُ وَيَسْرِقُ الْحَبْلَ فَتُقَطَّعُ يَدُهُ). واته: نه فرته تی خوا له و دزه ی که هیلکه ده دزی و ئینجا دهستی ده بردریت، وه حه بل ده دزی و دهستی ده بردریت.

له (عائشة) وه ده لیت: ئا فره تی کی مه خزومی هه بوو شتومه کی ده برد و حاشای لی ده کرد، پیغه مبهەر ﷺ فه رمانی کرد به برینی دهستی، (أسامة) کوری (زید) هاته لای ماله وه یان قسه ی له گه لیان کرد، ئینجا هاته وه به پیغه مبهری وت، پیغه مبهر پیی فه رموو: (يا أُسَامَةَ أَلَا أَرَاكَ تُكَلِّمُنِي فِي حَدٍّ مِنْ حُدُودِ اللَّهِ تَعَالَى،) (إِنَّمَا أَهْلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ أَنَّهُمْ كَانُوا إِذَا سَرَقَ فِيمَ الشَّرِيفِ تَرَكَوهُ، وَإِذَا سَرَقَ فِيهِمُ الضَّعِيفُ أَقَامُوا عَلَيْهِ الْحَدَّ وَأَيُّمَ اللَّهِ لَوْ أَنَّ فَاطِمَةَ بِنْتَ مُحَمَّدٍ سَرَقَتْ لَقَطَعْتُ يَدَهَا). واته: نه ی ئوسامه چیه ده تبینم ده ته ویت قسه م له گه لدا بکه یت ده رباره ی سزایه ک که خودا دایناوه، پاشان هه ستاوه سه ری و فه رموی: به راستی نه ته وه کانی پیش ئیوه به هوی نه وه وه له ناو چوون، نه وان نه گهر پیاویکی خاوه ن پله و پایه دزی بکر دایه وازیان لی ده هیټا، وه نه گهر پیاویکی لاواز دزی بکر دایه سزایان به سه ردا جیبه جی ده کرد، سویند به و که سه ی گیانی منی به دهسته، نه گهر (فاطمه) ی کچی محمد دزی بکات دهستی ده بریم.

تاوانی بیست و چوار

برینی ریگا

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿ إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ، وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خَلْفٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ جِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴾ (المائدة: ۳۳). واته: بیگومان تزلزی نهوانه‌ی که ده جه‌نگین و دوژمنایه‌تی خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ده‌که‌ن و به‌گه‌رمی هورل‌ده‌ده‌ن بؤ بلاو‌کردنه‌وه‌ی فساد و به‌د‌په‌وشتی له‌زه‌ویدا هه‌رئه‌وه‌یه: (نهوانه‌یان که‌خه‌لکیان کوشتووه) ده‌بیٚت بکوژرین، (نهوانه‌ش که‌خه‌لکیان کوشتووه و جه‌رده‌بیشیان کردووه) ده‌بیٚت له‌خاچ بدرین، (نهوانه‌یان ته‌نها جه‌رده‌یی ده‌که‌ن) ده‌ست و قاچیکیان به‌پیچه‌وانه‌وه‌ بپردریت، (نهوانه‌یان که‌مه‌ترسیان لی‌ده‌کریت) نه‌وه‌ شار‌به‌در بکریت، نه‌و سزایه‌خه‌جاله‌تی و سه‌رشو‌پیه‌ بؤیان له‌دونیا‌دا، له‌قیامه‌تیشدا سزای‌سه‌خت و گه‌وره‌یان بؤ‌ه‌یه .

(الواحدی) - په‌حمه‌تی خوای لی‌بیٚت - ده‌لیٚت: واتای: ﴿ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ ﴾ واته: سه‌رپیچی ده‌که‌ن و گو‌پرایه‌لی‌ناکه‌ن، وه‌هه‌رکه‌سیک سه‌رپیچیت بکات نه‌وه‌دوژمنه، ﴿ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا ﴾ مانای: کوشتن و دزیکردن و بردنی مال و سامانه، هه‌رکه‌سیک چه‌ک هه‌لبگریت له‌سه‌ر بپرواداران، نه‌وه‌دوژمنی خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌یه‌تی، نه‌مه‌ش و ته‌ی نیمامی مالیک و نه‌وزاعی و شافعیی.

خوای گه‌وره‌ده‌فهرمویت: ﴿ أَنْ يُقَتَّلُوا ﴾ هه‌تا ﴿ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ﴾ (ابن عباس) ده‌لیٚت: (أو) بؤ‌هه‌لبژاردنه‌به‌واتای (الإباحة) دیت‌به‌ئاره‌زووی نیمام، نه‌گه‌ر نیمام

بیهوئیت دهیکوژئیت، وهئه گهر بیهوئیت ههلیده واسئیت، وهئه گهر بیهوئیت شاربه دهری دهکات، ئەمەش وتەئە (الحسن) و (سعید) کورپی (المسیب) و (مجاهد).

وه له رپوایه تی (عطیة) دا (أو) بو (اباحة) نیه، به لکو بو جیاوازی پلهی تاوانه که به، ههرکه سیك که سیك بکوژئیت و ماله که ی ببات ده کوژئیت و ههلده واسرئیت، وه ههرکه سیك مالیک تالان بکات و خاوه نه که ی نه کوژئیت، ته نه دهستی ده بردرئیت، وه ههرکه س ته نها خوینی پرشت و دهسکاری ماله که ی نه کرد ده کوژئیت، وه ههرکه سیك رپبووار بترسینئیت و نه یکوژئیت ئەوه ته نها شار به ده ر ده کرئیت، ئەمه مه زه به بی ئیمامی شافعییه (په زای خوی لی بیئ).

ئیمامی شافعی ده لئیت؛ ههرکه سیك له وانه به پیی تاوانه که ی سزا ده درئیت، ئەوه ی واجب بوو که بکوژئیت و ههلبواسرئیت، پیش ههلواسینی ده کوژئیت نه وه ک ئازاری پی بگات، وه ئەوه ی پیویست بوو ته نها بکوژئیت به بی ههلواسین، ده کوژئیت و ده درئیت وه به خاوه نه که ی بو ئەوه ی بینئین، وه ئەوه ی پیویست بوو ته نها دهستی به بردرئیت، ئەوه دهستی راستی ده برئیت و یه کلا ده کرئیت وه، ئەگه ر دووباره گه پرایه وه و دزی کرد، ئەوه قاچی چه پی ده برئیت، ئەمه (أبو بکر) و (عمر) کردویانه هاوه لان هیچ تیبینیه کیان له سه ری نه بووه، ئەمەش مانای ئەو ده قه یه ﴿مَنْ خَلَفَ﴾. وه ههروه ها ﴿أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ﴾ (ابن عباس) ده لئیت؛ ئیمام ئەگه ر نه ی توانی ده ستگیری بکات ده لئیت؛ ئەوه ی دهستی پی گه یشت بیکوژئیت، به لام ئەگه ر ده سه لاتی هه بوو به سه ریدا ئەوه زیندانی ده کات، چونکه ئەگه ر زیندانی بکرئیت ئەوه دوورکه وتۆته وه له خه لک و شار،

(ابن قتیبة) ده رباره ی زیندانیان ده لئیت؛

فلسنا من الأحياء فيها ولا الموتى
عجبنا وقلنا جاء هذا من الدنيا

خرجنا من الدنيا ونحن من أهلها
إذا جاءنا السجان يوم لحاجة

ده لئيت؛ هه ربه برپيني پيگاوترساندني پيوار تاواني گه وره ي نه جامداوه، چ جا نه گهر
مال بيا يا بريندار بکات، يا بکوژييت؟ نه وه بيگومان چهند تاوانيکي گه وره ي نه جامداوه
له گه ل نه وه شدا نه م جوړه مروخانه نويز ناکه ن و نه وه ي به ده ستي دينن به و پريگه خراپه له
مه ي وزيناو نيربازي و شته خراپه کاني تر دا به کاري ده هينن .

تاوانی بیست و پینج

سویندی به درو

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا مَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (آل عمران: ۷۷). واته: به راستی ئەوانه‌ی که په‌یمانی خواو سوینده‌کانیان به نرخیکی که م ده‌فرۆشن (له پله و پایه‌ی دونیایی، پارهو سامان، ئەلبه‌ته هه‌رچه‌نده بیته هه‌رکه‌مه) ئەوانه له دواپۆژدا هیچ به‌شیکیان نابیت (له سۆزو میهره‌بانی خوا)، هه‌روه‌ها له پۆژی قیامه‌تا خوا نایاندوینیت و ته‌ماشایان ناکات (له چلک و پیسی گونا ه) خاوینیان ناکات و سزای پرنیش و ئازاریش بۆیان ئاماده‌یه .

(الواحدی) ده‌لایت: ئەم ئایه‌ته به‌هۆی دووکه‌سه‌وه دابه‌زی که سکا‌لایان هینا بۆ لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌باره‌ی ونبوویه‌ک، ده‌بوو تاوانبار سویندی بخواردایه‌ت، به‌لام ئەم ئایه‌ته دابه‌زی تا ببیت به سزایه‌ک بۆ تاوان بارکراو له سوینده‌که‌ی، وه‌دانی به‌وه‌دا که مافی داواکاره .

له (عبد الله) وه ده‌لایت: پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: (من حَلَفَ عَلَى يَمِينٍ وَهُوَ فِيهَا فَاجِرٌ لِيَقْطَعَ بِهَا مَالَ امْرِئٍ مُسْلِمٍ لَقِيَ اللَّهَ وَهُوَ عَلَيْهِ غَضَبَانُ). واته: هه‌رکه‌س سویندیک بخوات به درۆ بۆ ئەوه‌ی مالی موسلمانیک به ناحه‌ق داگیر بکات، ئەوه کاتی ده‌گاته باره‌گای خوا زۆد لیتی په‌ست و توورپه‌یه). (الأشعث) وتی: سویند به‌خوا ئەوه له‌باره‌ی منه‌وه بوو، له نیتوانی من و جوله‌که‌یه‌کدا پارچه زه‌ویه‌ک هه‌بوو ئەو نکۆلی له‌وه‌کرد که هی من بیت. منیش بر دم بۆلای پیغه‌مبه‌ر ﷺ. پیغه‌مبه‌ری خواش ﷺ فه‌رمووی: (شایه‌تت هه‌یه) وتم: نه‌خیر، پیغه‌مبه‌ر ﷺ به جوله‌که‌که‌ی فه‌رموو (سویند بخۆ) منیش وتم: ئەی

پیغه مبهری خوا ئه و (گویی لی نیه) سویند ئه خوا و ماله که م ئه بات. خوایش له و پوووه ئه م
 ئایه تهی نارده خواره وه: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا﴾ (۲) تا کوتایی
 ئایه ته که.

له (عبد الله ای کوری (مسعود) وه ده لیت: پیغه مبهر ﷺ فه رموی: (من حلف على
 يمين وهو فيها فاجر ليقطع بها مال امرئ مسلم لقي الله وهو عليه غضبان). (عبد الله)
 ده لیت: پاشان پیغه مبهری خوا ئه م ده قهی خوینده وه ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ
 ثَمَنًا قَلِيلًا﴾.

له (أبو ذر) وه هاتوو پیغه مبهر ﷺ فه رموی ته: (قال ثلاثة لا يكلمهم الله يوم القيامة
 ولا ينظر إليهم ولا يزكهم ولهم عذاب أليم: المسبل، والمنان، والمنفق سلعته بالحلف
 الكاذب). واته: سی که س خوی گه وره له پوژی دوا پیدا نه قسه یان له گه لدا ده کات و نه
 پاکیان ده کاته وه و له پوژی دوا پیدا سزایه کی به ئیشیان بو ده بیت: ئه و که سهی که
 ده رقچه که ی دریژه، وه ئه و که سهی که منه ت ده کات به سه ر خه لکید، وه ئه و که سهی
 که لوپه لی ده فروشیت به سویندی درۆ).

پیغه مبهری خوا فه رموی ته: (الكبائر: الإشرāk بالله، وعقوق الوالدين، وقتل
 النفس، واليمين الغموس). واته: تاوانه گه وره کان: هاوه ل بوخوا بریاردان، دل ئیشانی دایک
 و باوک، کوشتنی که سیک، سویندی درۆ. له بهر ئه وه ناو تراوه به (الغموس) چونکه
 خاوه نه که ی ده خاته ناگره وه.

الغموس: ئه و سوینده یه که به درۆ ده خوریت، وه له بهر ئه وه ناو تراوه به (الغموس)،
 چونکه سویند خوره که پو ده چیت له گونا ه کردندا، وه و تراوه: پو ده چیت له ناگردا.

بەش

له سویند خواردنانه به غهیری خوی گه وره، وهك: سویند خواردن به پیغه مبهریا
كه عبه، یا فریشته یا ئاسمان یا ئاو یا ژیان یا پاسپارده له مانهش خراپتر: سویند خواردن
به گیان، یا سهر، یا دهسه لاتدار یا خۆلی فلان شوین.

له (ابن عمر) وه له پیغه مبهری خواوه فهرموویهتی: (إِنَّ اللَّهَ يَنْهَأكُمْ أَنْ تَحْلِفُوا بِآبَائِكُمْ،
فَمَنْ كَانَ حَالِفًا فَلْيَحْلِفْ بِاللَّهِ وَإِلَّا فَلْيَصْمُتْ). واته: خودای گه وره قه دهغه ی کردووه لیلتان
سویند به باو و باپیرانتان بخۆن، جا هه ركهس سویند ده خوات با سویند به خوا بخوات یا
بیدهنگ بیئت.

وه له (عبدالرحمن) ی کوری (سمرة) - په زای خوی لی بیئت - فهرمووی: پیغه مبهری
فهرموویهتی: (لَا تَحْلِفُوا بِالطُّوَاعِي وَلَا بِآبَائِكُمْ). واته: هه رگیز سویند به بته کان و باو
و باپیرانتان مه خۆن.

(الطاغوت): بریتیه له بته کان.

پیغه مبهری نازدار ﷺ فهرموویهتی: (مَنْ حَلَفَ مِنْكُمْ فَقَالَ فِي حَلْفِهِ: بِاللَّاتِ وَالْعُزَّى
نَلْبِقُ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ). واته: هه ركهس له ئیوه سویندی خوارد له سوینده كه یدا (وتی):
سویند به (اللات والعزى) ئه وه با بلیت: لا إله الا الله.

هندی جار له ناو هاوه لاند سویند به غهیری خوا دووباره ده بووه وه ئه مهش
دهگرتنه وه بو ئه وهی كه له پیش ئیسلامدا دهقیان له سهر گرتبوو، به لام پیغه مبهری
خوار ﷺ فرمانی کرد كه هه ركهسیك سویند به غهیری خوا هات به سهر زمانیدا با بلیت: لا
إله الا الله. تا ببیئت به كه فاره تی ئه و گونا هه.

تاوانی بیستا و شهش

سته م کردن

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿ رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ ﴾ (۴۱)

وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَفِيلاً عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ ﴿۴۲﴾

مُهْطِعِينَ مُقْنِعِي رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ وَأَفْئِدَتُهُمْ هَوَاءٌ ﴿۴۳﴾ وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَا أَخِّرْنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ نُجِبِ دَعْوَتَكَ وَنَتَّبِعِ الرَّسُولَ أَوْلَمَ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ مِنْ قَبْلِ مَا لَكُمْ مِنْ زَوَالٍ ﴿۴۴﴾ وَسَكَنتُمْ فِي مَسْكِنٍ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا لَكُمْ الْأَمْثَالَ ﴿۴۵﴾ (إبراهيم : ۴۲ - ۴۵) . واته:

په روه ردگارا، خووم و نه وه کانم بگیره له و که سانه ی که نه نجامده ری نویژ بین به چاکی، په روه ردگارا، دوعاو نزام گیرا بکه. نه ی پیغه مبه ر ﷺ نه ی نیماندار) وا گومان مه به که خوا بی ناگایه له و کارو کرده وه یه ی سته مکاران ده یکه ن، به پاستی خوا سزاکه یان دوا ده خات بو پوژیک که چاوه کانیا ن تیایدا نه بله ق ده بن. به په له و شپرزه ییه وه دین، سه ریان به رز کردوته وه و له ترس و سامناکی نه و روژده دا چاویان ناتروکییت، دله پراوکییانه و دل و ده روونیا ن به تاله و هیچ حالی نین. نه ی (محمد) ﷺ خه لك بترسینه و بیاداریان بکه ره وه له و پوژده ی که سزاو نازار یه خه یان پی ده گریت، جا نه وانه ی که سته میان کردو وه ده لئین؛ په روه دگارا بو ماو ده یه کی که م و نزیک مؤله تمان بده (بمانگیره وه بو دنیا) تا به دهم بانگه وازده که ته وه بچین و شوینی پیغه مبه ران بکه وین (به لام تازه کار له کار ترازووه که پانه وه نه سته مه بویه پییان ده وتریت)، مه گه ر کاتی خو ی سویندتان نه ده خوارد که دنیا به رده وامه وئیوه تیاچوونتان نابیت؟ ! ئیوه کاتی خویشی نیشته جی بوون له مال و حال و شوینی نه واندا که سته میان له خو یان کردو (رینگه ی نیمان و خواناسیان نه گرت)

بۆتان دهرکهوت که چیمان به سه رهینان و نمونه و باسی نورمان بۆ هیئاوه نه ته وه (دهرباره ی سه ره نه نجامیان).

وه خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴾ (الشوری : ۴۲) واته : بیگومان ته نها نه وانه به رپرس ده بن که سته م له خه لکی ده که ن و ده ستریزی ده که ن به ناحق له زه ویدا، ئا نه وانه سزاو نازاری به ئیشیان بۆ هه یه .

خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿ وَسِعَلُمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَى مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ﴾ (الشعراء : ۲۲۷) .

پهغه مبهری خوا ﷺ فه رمویه تی: (إِنَّ اللَّهَ لِيُمْلِي لِلظَّالِمِ حَتَّى إِذَا أَخَذَهُ لَمْ يَفْلِتْهُ) (۱) واته : خوی گه وره ماوه ی سته مکار ده دات تا کو نه و کاته ی ده یگریت، ئیتر به ری نادات. باشان نه م ده قه ی خوینده وه: ﴿ وَكَذَلِكَ أَخَذَ رَبُّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَىٰ وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخَذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ ﴾ (هود : ۱۰۲) . واته : ئا به و شیوه یه په روه ردگارت هه رکاتیک بیه ویت شار و نه یانه کان گه رسته مکار بن سزایان ده دات، سزای نه و سزایه کی پر نازار و سه خته .

پهغه مبهری خوا ﷺ فه رمویه تی: (مَنْ كَانَتْ لَهُ مَظْلَمَةٌ لِأَخِيهِ مِنْ عَرَضِهِ أَوْ شَيْءٍ لِيَتَحَلَّهُ مِنْهُ الْيَوْمَ قَبْلَ أَنْ لَا يَكُونَ دِينَارٌ وَلَا دِرْهَمٌ إِنْ كَانَ لَهُ عَمَلٌ صَالِحٌ أَخَذَ مِنْهُ بِقَدْرِ مَظْلَمَتِهِ وَإِنْ لَمْ تَكُنْ لَهُ حَسَنَاتٌ أَخَذَ مِنْ سَيِّئَاتِ صَاحِبِهِ فَحُمِلَ عَلَيْهِ) . واته : هه رکه س سته م و ناحه قییه کی به رامبه ر که سی کردوه چ دهرباره ی شه ره ف و ئابرووی بی یا هه ر شتیکی دیکه، با نه مپو گه رده ی خو ی پی نازاد بکات و پیش نه وه ی پوژیک بیته پیشه وه که سینه رو دره م نه بیته، نه گه ر کرده وه یه کی چاکیشی هه بیته به نه ندازه ی نه و ناحه قییه ی که نه و که سه کردوه یه تی لی ده سه نریته و (ده دریت به سته ملیکراوه که خو نه گه ر

چاکه یشی نه بوو له خراپه و گوناھی نه و که سه ی که سته می لی کردوو و هرده گیریت و
ده دریت به سه ریدا .

هره وها پیغه مبه ر ﷺ له خوی گه وره و هه رموویه تی: (يا عِبَادِي اِنِّي حَرَمْتُ الظُّلْمَ
عَلَى نَفْسِي وَجَعَلْتُهُ بَيْنَكُمْ مُحَرَّمًا فَلَا تَظَالَمُوا). واته: نه ی به نده کانم، من سته م له سه ر
خوم قه ده غه کردوو و له نیوان به نده کانیشمدا قه ده غه م کردوو، که واته سته م مه که ن .

پیغه مبه ری خوا ﷺ هه رموویه تی: (اَتَدْرُونَ مَا الْمُفْلِسُ) واته: (ئایه ده زانن موفلیس
کییه) وتیان: موفلیس له لای نیمه نه و که سه یه که نه دره می هیه و نه
که لوپه ل، پیغه مبه ر هه رمووی: (اِنَّ الْمُفْلِسَ مِنْ اُمَّتِي يَأْتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِصَلَاةٍ وَرِكَآةٍ
وَصِيَامٍ وَيَأْتِي قَدْ شَتَمَ هَذَا وَقَذَفَ هَذَا، وَأَكَلَ مَالَ هَذَا وَسَفَكَ دَمَ هَذَا، وَضَرَبَ هَذَا، فَيُعْطَى
هَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ وَهَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ، فَإِنْ فَنِيَتْ حَسَنَاتُهُ قَبْلَ أَنْ يُقْضَى مَا عَلَيْهِ أَخَذَ مِنْ
خَطَايَاهُمْ فَطُرِحَتْ عَلَيْهِ ثُمَّ طُرِحَ فِي النَّارِ). واته: موفلیس له ئوممه ته که م نه و که سه یه که
له پوژی دوا پیدا دیت به نوپژوه کات و پوژوه وه، دیت جنیوی به وه داوه، نه وه ی تومه تبار
کردوو، مالی نه وه ی بردوو، خوینی نه وه ی رشتوو، له وکه سه ی داوه، جا نه مه یان له
چاکه که ی وهرده گیریت و، نه ویتریان له چاکه که ی وهرده گیریت، نه گهر چاکه ی نه ما پیش
نه وه ی دادوه ری بکریت، تاوانه کانی نه وان ده دریت به کولیدا، پاشان فری ده دریتته ناو
ناگره وه .

وه له سه حیجدا هاتوو: (من أَخَذَ مِنَ الْأَرْضِ شَيْئًا بِغَيْرِ حَقِّهِ خُسِفَ بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
إِلَى سَبْعِ أَرْضِينَ) واته: هه ر که س زه وی که سیك داگیربکات، له پوژی دوا پیدا تیایدا
پوده چیت تا حوت چینی زه وی .

مه ندى له شاعيره كان ده باره ي ده لئين:

لا تظلمن إذا ما كنت مقتدرا
 تنام عينك والمظلوم منتبه
 أما والله إن الظلم شؤم
 ستعلم يا ظلوم إذا التقينا
 تروق دعا من ليس بين دعائه
 ولا تحسبن الله مطرحا له
 فقد صح أن الله قال وعزتي
 فمن لم يصدق ذا الحديث فإنه
 فالظلم يرجع عقباه إلى الندم
 يدعو عليك وعين الله لم تنم
 وما زال المسئ هو الظلوم
 غدا عند المليك من الملووم
 وبين إله العالمين حجاب
 ولا أنه يخفى عليه خطاب
 لأنصرن المظلوم وهو مثاب
 جهول وإلا عقله فمصاب

بهش

له گه وره ترين سته م دواخستنى مافى كرىكاره له لايه ن كه سيكى ده وله مه نده وه، وهك
 له فرموده ي صه حيدا هاتووه كه پيغه مبه ر عليه السلام فه رمويه تى : (مَطْلُ الْغَنِيِّ ظُلْمٌ).
 واته: دواخستنس ده وله مه ند بؤ دانه وه ي قه رز سته مه .

له رپويه تيكي تر دا هاتووه: (لِيُ الْوَاجِدِ ظُلْمٌ يُحِلُّ عَرَضَهُ وَعُقُوبَتَهُ)^(۱). واته:
 دواخستنى ده وله مه ند بؤ دانه وه ي قه رز سته مه، دروسته سكالاي لى بكرىت و سزا بدرىت
 رزىندانى بكرىت.

به شيكى تر

يه كيكي تر له سته م كردن نه وهيه كه ئافرهت مافي پيشيل بكريت له ماره يي و خه رجي
ژيان نه ويش له چوارچيوه ي نه م فه رموده دايه (لَيُّ الْوَاكِدِ ظُلْمٌ يُحِلُّ عِرْضَهُ وَعُقُوبَتُهُ).
واته: دواخستني دهوله مهند بو دانه وه ي قه رز سته مه، دروسته سكالاي لي بكريت و سزا
بديت و زينداني بكريت.

به شيكى تر

يه كيكي تر له سته م نه وهيه كه سيك كه سيكي تر به كري بگريت دوايي مافه كه ي
پينه دات، له سه حيجي بوخاريدا هاتووه پيغه مبه ر ﷺ فه رمويه تي: خواي گه وره
ده فه رمويت: (ثَلَاثَةٌ أَنَا خَصْمُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ: رَجُلٌ أُعْطِيَ بِي ثُمَّ غَدَرَ، وَرَجُلٌ بَاعَ حُرًّا فَأَكَلَ
ثَمَنَهُ، وَرَجُلٌ اسْتَأْجَرَ أَجِيرًا فَاسْتَوْفَى مِنْهُ وَلَمْ يُعْطِ أَجْرَهُ) ^(۱). واته: سي جور كه س هه ن كه
خوم سكالاکارم له سه ريان له پوژي قيامه تدا: كه سيك كه په ناي كه سيك بدات له به ر من
پاشان خيانه ت و سته مي لي بکات، به لييني نه مان بدات و نه يباته سه ر، هه روه ها كه سيك
كه سيكي نازاد بکاته به نده ي خوي و بيفروشي ت و نرخه كه شي بخوات، هه روه ها كه سيك
يه كيك به كري بگريت و ئيشه كه ي خوي پي بکات و دوايي كريكه ي نه داتي.

يه كيكي تر له و تاوانه گه ورانه نه وهيه كه كه سيك قه رزي له لا بيت و سويند به درو
بخوات، پيغه مبه ر ﷺ فه رمويه تي: (مَنْ اقْتَطَعَ حَقَّ امْرِئٍ مُسْلِمٍ بِيَمِينِهِ، فَقَدْ أُوجِبَ اللَّهُ لَهُ
النَّارَ وَحَرَّمَ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ، قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَإِنْ كَانَ شَيْئًا يَسِيرًا؟ قَالَ: وَإِنْ قَضِيًّا مِنْ أَرْكَلِ
(^۱). واته: هه ركه س به سويندي درو مافي موسلمانيك بو خوي بپريت، نه وه بيگومان ناگري
دوزه خي بو خوي واجب كردووه و، به هه شتي لي قه ده غه يه، وتيان: نه ي پيغه مبه ري خوا

^۱ - البخاري (۲۲۲۷).

^۱ - مسلم (۱۳۷).

نه گه ر شتيكي كه ميش بيټ؟ فه رموي؛ نه گه ر داريكي (اراك) يش بيټ. (اراك) نه و داره يه كه بؤ سيواك به كار ديټ.

فخف القصاص غدا إذا وفيت ما
 في موقف ما فيه إلا شاخص
 أعضاءهم فيه الشهود وسجنهم
 إن تمطل اليوم الحقوق مع الغنى
 كسبت يدك اليوم بالقسطاس
 أو مهطع أو مقنع للراس
 نار وحاكمهم شديد الباس
 فغدا تؤديها مع الإفلاس

بينه مبر عليه السلام فه رمويه تي؛ (لَتُؤَدَّنَ الْحُقُوقَ إِلَى أَهْلِهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ حَتَّى يُقَادَ لِلشَّاةِ الْجُلَاءِ مِنَ الشَّاةِ الْقَرْنَاءِ)^(۱). واته؛ ده بيټ له پوژي دواييدا مافه كان بگه ريننه وه بؤ خارنه كانيان، هه تا توله ي به راني بؤ شاخ له شاخدار ده كريته وه.

(شريح القاضي) ده ليټ؛ له داهاتوودا سته مكاران ده زانن مافي نه و كه سانه ي كه به ناحق خواردويوانه، چونكه سته مكار چاوه پرواني سزا ده كات و سته مليكراو يش چاره پرواني توله وسه ركه وتنه.

به شيكي تر

له ناگه داربوون له چوونه ناو سته مكاران و تي كه لي و پشتگيري كردنيان

خوای گه وره ده فه رمويټ؛ ﴿ وَلَا تَرْكَبُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَمَسَّكُمُ النَّارُ ﴾ (هود : ۱۱۳).
 وانه؛ نه كه ن مه لي دلټان له گه ل نه وانده دا بيټ كه سته ميان كردووه و له خوا ياخي بوون،
 چونكه نه وكاته ناگرده تانسووتينيټ .

(الركون) واته؛ مه يل بؤ شتيك و حه زو ناره زوو خوشه ويستي بؤي.

(ابن عباس) ده لیت: هه رگیز ئاره زوو خوشه ویستی و نه رم و نیانی بو سته مکار
 ده رمه بپن. خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿ أَحْسِرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَرْوَجَهُمْ وَمَا كَانُوا
 الصافات : ۲۲) . واته: خوی گه وره فه رمانده دا به فریشته کان به هه موو نه وانه ی
 سته میان کردوو کویان بکه نه وه، خویان و هاوسه رانیان، خویان و هاوشیوه یان و نه
 شتانه ش که ده یان په رست .

پیغه مبه ر ﷺ فه رموو یه تی: (انصُرْ أَخَاكَ ظَالِمًا أَوْ مَظْلُومًا) فقال: يا رَسُولَ اللَّهِ،
 أَنْصُرُهُ إِذَا كَانَ مَظْلُومًا، فَكَيْفَ أَنْصُرُهُ إِذَا كَانَ ظَالِمًا؟ قال: (تَمْنَعُهُ مِنَ الظُّلْمِ فَإِنْ ذَلِكَ
 نَصْرُهُ)^(۱) . واته: براهت سه ر بخه نه گه ر سته مکار بوو یا سته ملیکراو، وتی: نه ی
 پیغه مبه ری خوا، سه ری ده خه م نه گه ر سته ملیکراو بوو، نه ی چۆن سه ری بخه م نه گه ر
 سته مکار بوو؟ فه رموو ی: ریگری لی ده که ی تا سته م ناکات، نه وه سه رخستنی تی.

ئامۆژگاری

مردن چه ندین گیانی کیشا به بی ویستی خاوه نه که ی؟! کوا نه وکه سه ی که ده سه لاتی
 پۆژئاو او پۆژه لاتی به ده ست بوو؟!، خاوه ن باخ و باخات و خزمه تکارو دونیا بوو، نه ی کوا
 ئاواته کانی؟! داخو ئیسته چه ند جار قه له ره ش له ماله که یدا به چۆله وانی خوینایه تی؟!
 نه ی کوا هاوپی دلسۆزه کان؟! هه موویانی به جیهیشت بو خزمه تی خالق ی راسته قینه چوو.
 جیگه ی نه رم و نیانی گۆریه وه به زبری خۆل، کرم جسته ی له ت و په ت کرد وه ک چۆن
 قوماش له ت ده کریت، مایه وه له تاریکیه کی ته نگ و ناخۆشدا پاش ژیا نی خوش،
 دورکه وته وه له دۆست و هاوپی یه کان وه که نه وه ی هه رگیز نه ژیا بی.

۱ - البخاری (۲۴۴۳)، و مسلم (۲۵۸۴).

تاوانی بیست و جهوت

گومرک یا باج وهرگرتن

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ لَوْلَاكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴾ (الشوری : ۴۲) . واته : بیگومان ته نها ئه وانه به رپرس ده بن که سته م له خه لکی ده که ن و ده ستریزی ده که ن به ناحق له زه ویدا، ئا ئه وانه سزاو نازاری به نیشیان بو هه یه .

باج وهرگر: له گه وره ترین هاوکاره کانی سته مکارانه، به لکو ئه و خوئی یه کیکه له و سته مکارانه، چونکه ئه وهی وهی ده گریت حقی خوئی نیه ودهیدات به که سانیک که شایسته نین.

باج وهرگر له پوژی دوایدا چون مافی ئه و خه لکه ده گریته وه که لئی وهرگرتون، به راستی خه لکی له و پوژده دا چاکه کانی ده بن ئه گه ر خاوه ن چاکه بیت! ئه گه ر نا ئه م فهرموده یه ی پیغه مبه ر ﷺ راسته وخو دهی گریته وه: (أَتَدْرُونَ مَا الْمُفْلِسُ) واته: (ئایه ده زانن موفلیس کییه) وتیان: موفلیس له لای ئیمه ئه و که سه یه که نه دره می هه یه و نه کاپه ل، فهرمووی: (إِنَّ الْمُفْلِسَ مِنْ أُمَّتِي يَأْتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِصَلَاةٍ وَزَكَاتٍ وَصِيَامٍ وَيَأْتِي نَدْمًا مِنْ حَسَنَاتِهِ، فَإِنْ فَنِيَتْ حَسَنَاتُهُ قَبْلَ أَنْ يُقْضَى مَا عَلَيْهِ أَخَذَ مِنْ خَطَايَاهُمْ فَطُرِحَتْ عَلَيْهِ ثُمَّ طُرِحَ فِي النَّارِ) . واته: موفلیس له ئوممه ته که م ئه و که سه یه که له پوژی دوایدا نیت به نوژی زه کات و پوژوو، دیت جنیوی به وه داوه، ئه وهی تومه تبار کردوو، مالی نه وهی بردوو، خوینی ئه وهی رشتوو، له وکه سه ی داوه، جا ئه مه یان له چاکه که ی وهرده گریت، ئه ویتریان له چاکه که ی وهرده گریت، ئه گه ر چاکه ی نه ما پیش ئه وهی

دادوهری بکریت، تاوانه کانی ئەوان دەدریته به کۆلیدا، پاشان فری دەدریته ناو ئاگره وه. پیغه مبهەر ﷺ فهرموویه تی: (لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ لَحْمٌ نَبَتَ مِنْ سُحْتٍ، النَّارُ أَوْلَىٰ بِهِ)^(۲). واته: ناچیته به ههشته وه گوشتیک که به حه رام گه شه ی کردبیته، ئاگر ده بی بیسو تی نی.

(السحت) بریتیه: له هه موو مائیکی حه رام و پیس و قیزه ون خاوه نه که ی پی شه رمه زار ده بی ئەگه ر باسی بکات .

ئامۆژگاری

کوا ئەو که سانه ی که خاوه ن قه لای به رزو به هیز بوون، باخچه یان ئاوه دان کردبو وه به گول و گولزار، ته ختی به رزیان دروست کردبوو له سه ری داده نیشتن، گه یشتبوونه ئەوپه ری خو شی و له زه تی دونیا، به لام مردن هه موو له زه ته کانی له بیر بردنه وه، پووی پی کرده داها تووی به لا و چرای دونیای کوژانده وه، له تاریکیدا به جیی هیشت، جا ئاقل ئەو که سه یه که ژیا نی دونیای ده کاته قوربانی دوا پوژ .

^۲ - الترمذی (۶۱۴)، والحاكم في المستدرک ۴ \ ۴۲۲ وقال: حدیث صحیح الإسناد ولم یخرجاه، ووافقه

تاوانی بیست و ههشت

خواردنی مالی حه رام یان به کارهینانی به هه رجوری بیټ

خوای گه وره ده فهرمویت : ﴿ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ ﴾ (البقرة: ۱۸۸). واته :
نه کن مال و دارایی یه کتر له نیوانتاندا به ناحق بخون (وهکو به رتیل و سوو، یان
داگیرکردن و فروفیل...) .

هه ندیکیان مالی یه کتر ده خون به نارپهوا، ئەمهش ده بیټ به دوو به شه وه :

یه کهم : له و پوهی که به زور ده یخوات وه ک تورپیی و خیانهت و دزی .

دووهم : له پوهی قوما رکردن و کات به سه ربردن و هاوشیوهی ئەوانه .

له سه حیخی بوخاریدا هاتووه پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی : (إِنَّ رِجَالًا يَتَخَوَّضُونَ فِي
مَالِ اللَّهِ بِغَيْرِ حَقٍّ فَلَهُمُ النَّارُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ). واته : ئەوانه ی به شیوهی که کی نا ته ندروست
هه سوکوت به مالی خه لکه وه ده کهن ئەوه به شی ئەوان ئاگره له پوژی دوا پیدا .

وه له سه حیخی موسلیمدا هاتووه پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی : (إِنَّ الرَّجُلَ يُطِيلُ
السَّفَرَ أَشْعَثَ أَغْبَرَ يَمُدُّ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ، يَقُولُ: يَا رَبِّ، وَمَطْعَمُهُ حَرَامٌ، وَمَشْرَبُهُ حَرَامٌ،
وَمَلْبَسُهُ حَرَامٌ، وَغَدِي بِالْحَرَامِ، فَأَنَّى يُسْتَجَابُ لِذَلِكَ). واته : به راستی پیاویک گه شت ده کاو
رنگا ده پری (بو حه جکردن و به جیهینانی په یوه ندی خزمایه تی) سه روچاوی توژاوییه
دهستی به رز ده کاته وه بو ئاسمان، ده لیت : ئەی په روه ردگار، خواردن و خواردنه وه ی
هرامه، پوژشاککی هرامه، به هر امیش گوش کراوه، ئەی چۆن دوعا و نزی گیرا ده بی .

(ابن عباس) ده لیت : خوای گه وره نوژی که سیک قبول ناکات له هه ناویدا هر ام
هه بیټ، هه تا ته وه بی لی ده کات و ده گه ریته وه بو لای خوای گه وره .

(سفيان الثوري): ده لئيت: ههركه سيك به مالى حهرام ببه خشيت، وهك نه وه وايه جله كه ي به ميزپاك بكاته وه، بيگومان جل و بهرگ ته نها به ئاوپاك ده بيتته وه، تاوانيش به هيچ پاك نابيتته وه جگه له حه لال نه بي.

ئيمامى (عمر) ده لئيت: ئيمه له (نۆ) له (ده) ي شته حه لاله كان دوور ده كه وتينه وه له ترسى نه وه ي نه كه وينه ناو حه رامه وه.

(زيد) ي كورپى (أرقم) ده لئيت: نه بوبكر خزمه تكارىكى هه بوو خستبوويه سه رپاره و سامان، هه موو پوژيكت شتى بو ده هينا، ده يفه رموو نه مه له كوئى هيناوته؟ نه گه رپازى بكردايه ده يخوارد نه گه ر نا وازى لى ده هينا.

وتى: شه ويك خواردنى هينا بو نه بو بكر كه به پوژوو بوو، ئينجا تيكه يه كى لى خوارد به لام بىرى چوو پرسىارى لى بكات، پاشان پىي فه رموو: نه مه ت له كوئى هيناوه؟ وتى: من له كاتى نه فاميدا فالم بو خه لك ده گرته وه و باشم لى نه ده زانى، بو يه هه لى انم ده خه له تاند، نه بو بكر فه رموى: ئاخ له تو خه ريكه له ناوم ده به يت! پاشان ده ستى كرد به قورپى خويدا بو نه وه ي خوى برشينيته وه نه ده رشايه وه، پىي وترا: ده رناچيت ئيلا به ئاونه بي، پاشان ئاويان بو هينا خوارديه وه و خوى ده رشانده وه هه تا رشايه وه هه مووى له سكى ده ركرد.

پىي وترا: - په حمه تى خوات لى بيت- هه موو نه مه له بهر يه ك تيكه ي حهرام؟ فه رموى: نه گه ر به گيان ده رچوونم بوايه، گيانم له گه ليدا ده رده كرد، گويم له پينغه مبه ر ﷺ بوو ده يفه رموو: (كُلُّ جَسَدٍ نَبَتَ مِنْ سُحْتِ النَّارِ أَوْلَى بِهِ) ^(۱). واته: هه موو جه سته يه ك به حهرام گه شه ي كرد بيت، ناگرده بي بيسوتينى.

زانايان - په حمه تى خوايان لى بيت- ده لئين: نه م باسه هه موو نه مانه ده گريته وه: نه وه ي گومرك وه رده گريت، نه وه ي دزى ده كات، نه وه ي ناپاكي ده كات، نه وه كه سه ي كه

پيا ودرده گريٽ ، ئه وهى ده بيت به وه كيلي، ئه وهى په شوه (به رتيل) ودرده گريٽ،
 ئه وهى له ترازو و كيشانه دا فيل ده كات ، ئه وهى شتى ده فروشيٽ و عه يبيكي تيڊا بيت و
 باسى ناكات، ئه وهى قوما ده كات، ئه وه سيجر و فال ده گريٽه وه، ئه وهى ويټه
 ده كيشيٽ، ئه وهى زينا ده كات ، ئه وهى به سهر مردودا شيوهن ده كات، ئه وهى ده لالي
 ده كات نه گه ر حه قى خوى لى ده ربكات به بى پوخسه تى فروشياره كه، وه ئه وهى كپيار
 ده دوزينه وه و ده يخه له تيٽيٽ.

ناموژگارى

به نده كانى خوا، پوژگارو شه وه كان ئه جهل نزيك ده كه نه وه، ژيانى دونيا هه تا هه تايى
 نه، هه مو له شساغيك نه خوښ ده كه ويٽ، به لام دواى جيگير بوونى، ئه جهل هيرش
 ده هينيٽ، بيگومان ئه وپه پرى له ش ساغى ناته واوى كامل بوون درده خات، ئايه سوودتان
 ودرگرت له وه مو په ندهى كه له پوژگارى ته مه ن ده يبينن.

تاوانی بیست و نو که سیك خوی بکوژیت

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٢٩﴾ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ عُدْوَانًا وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصَلِّيهِ نَارًا وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿٣٠﴾﴾ (النساء : ٢٩ ، ٣٠).
واته: خوتان مه کوژن و یه کتر به ناحق مه کوژن، کاتیک بیزاریی و بی تاقه تی پووتان
بئده کات یان تووشی زیانیک ده بن، به راستی خوا میهره بانه. هرکه سیکیش کاری و ابکات
اسامانی خه لکی به ناحق بخوات یان خوی یان خه لک بکوژیت) به دوژمنایه تی و
سته مکردن، نه وه له ناینده دا ده یخه یینه دۆزه خه وه و به ئاگر ده یسوتینین، نه و کارهش بۆ
خواهه میشه و به رده وام ئاسانه .

(الواحدی) ده لیت: له ته فسیری نه م ده قه دا: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ﴾ واته: با یه کتری
نه کوژن چونکه هه مووتان په ییره وی یه ک نایین ده که ن، ئیوه وه ک یه ک گیان وان، نه مه
وتی (ابن عباس) و زۆریه ی زانایانه .

هه ندیکی ترله زانایان ده لیتن نه م نایه ته خو کوشتن قه ده غه ده کات.

به لگه له سه راستی نه مه نه وه یه له (عمرو) کوری (العاص) وه ده لیت: له جه نگی (ذات السلاسل) دا له شه ویکی زۆر ساردا جه نابه ت بووم، ترسام که خووم بشۆم له ناو بچم،
پاشان ته یه موم کرد و نوژی به یانیم بۆ هاوه لانه کرد، نه وه یان بۆ پیغه مبه ر ﷺ گپرایه وه،
نه رموی: (یا عمرو صلیت بأصحابک و أنت جنب) واته: نه ی عه مر پیش نوژی ت بۆ به
هاره له کانت کردو جه نابه ت بوویت؟! منیش پیم وت که چی به ربه ستی کردم له خو شۆردن،
وتی: خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ عُدْوَانًا وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصَلِّيهِ نَارًا﴾

وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿النساء: ۳۰﴾ واته: خوتان مه كوژن ، خودا به به زه بيه ، پيغه مبه ر ﷺ بيگه ني و هيچي نه فه رموو.

كه واته ئه م ئايه ته به لگه يه له سه رئه وه ي كه (عمرو) كوري (العاص) به ماناي له ناو بردني گياني خوي ته فسيري كردوو نه ك كه سيكي تر، پيغه مبه ر ﷺ ئه م ليكدانه وه ي پي ناخوش نه بوو.

(ابن عباس) ده رباره ي ماناي ئه م ده قه ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ﴾ ده لئيت: وشه ي ﴿ذَلِكَ﴾ ئاماژه يه كه ده گه پيته وه بو هه موو قه ده غه كراويك له سه ره تاي سوره ته كه وه تا ئه م شوينه .

كومه ليكي تر ده لئين: ئه م هه ره شه يه ده گه پيته وه بو خواردني مال به ساخته خورايي و كوشتني كه سيك به ناحق، وه ﴿عُدْوَانًا وَظُلْمًا﴾ واته: دزايه تي شتيك بكان كه خوي گه وره فه رماني پي كردي، ﴿وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا﴾. واته: خوي گه وره ده توانيت په يماني خوي جي به جي بكان له خستنه دوزه خه وه .

وه له (جندب) كوري (عبدالله) ده لئيت: پيغه مبه ر ﷺ فه رمويه تي: (كان فيمن كان قبلكم رجل به جرح فجزع فأخذ سكيناً فحز بها يده فما رقأ الدم حتى مات قال الله تعالى بادرني عبدي بنفسه حرمت عليه الجنة)^(۱). واته: له زه مانايكي پيش ئيوه دا كا براهه ك برينيكي لي په يدا ده بيت، خوي پي ناگيري له تاو ئازاردا، چه قويه ك ده گريت و ده ماري ده ستي خوي پي ده بريت ئيتر خوينه كه ناوه ستيته وه هه تا ده مريت. خوي گه وره ش ده فه رمويت: ئه و به نده يه م خوي كوشت!! منيش به هه شتي لي حه رام ده كه م.

وه له (ابي هريره) وه ده لئيت: پيغه مبه ر ﷺ فه رمويه تي: من تردى من جبل فقتل نفسه فهو في نار جهنم يتردى فيه خالدًا مخلدًا فيها أبداً ومن تحسى سماً فقتل نفسه

^۱ - البخاري (۲۴۶۲)، ومسلم (۱۱۳).

فَسَمُهُ فِي يَدِهِ يَتَحَسَّاهُ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدًا مَّخْلَدًا فِيهَا أَبَدًا وَمَنْ قَتَلَ نَفْسَهُ بِحَدِيدَةٍ فَحَدِيدَتُهُ فِي يَدِهِ يَجَأُ بِهَا فِي بَطْنِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدًا مَّخْلَدًا فِيهَا أَبَدًا^(۱). واته: كه سيك له كيويكه وه خوي به ريدات وه و خوي بكوژيٽ، ئه وه له ئاگري دۆزه خدا ده بي و، تيايدا به هه ميشه و به رده وام به رده بيته وه. هه ركه سيك ژه هريك بنوشي و خوي بكوژيٽ، له ئاگري دۆزه خدا ژه هه ركه به ده ستيه وه ده بي و هه ميشه و به رده وام ده ينوشي. هه ركه سيكيش به پارچه ئاسني خوي بكوژيٽ، پارچه ئاسنه كه له دۆزه خدا به ده ستيه وه ده بي و هه ميشه و به رده وام ده يكا به سكي خويدا.

له فهرمووده ي سه حيدا هاتوو هه رباره ي كه سيك كه برين زوري پي هينا به شمشيره كه ي خوي كوشت، پيغه مبهري خوا ﷺ فه رموي: (هو من اهل النار). واته: ئه و له ئه هلي دۆزه خه.

ناموژگاري

ئهي ئه و كه سه ي پشتت له ئايين كردوو، تاكه ي ئه م دلپه قيه و پشت تيكرده! ئهي بي ئاگا ده زاني گوماني تيدا نيه مردن و ته مه ن به ره و له ناوچوون! ده پوا، ئهي ئه و كه سه ي ده ته وي له خو بايي بيت له مردن و سه ره مه رگ، ئهي نازاني له ش ساغي هه موو بئذيكي ته مه ن له قرتيكه و تندايه! ئهي بي ئاگا له ئاماده كردني تويشو، خو ئاگا دار كراويته ته وه له مووي سپي دواي مووي ره ش! سه رسورمانه بو هه ركه سيك ئه م هه موو كاته ي له به رده ستيه چو ن ده توانيٽ چاوي لي بخه وي نيٽ.

^۱ - البخاري (۵۷۷۸)، ومسلم (۱۰۹).

تاوانی سی

درۆکردن له زۆربهی قسه‌کاندا

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿ثُمَّ نَبْتَهَلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَى الْكٰذِبِينَ﴾ (آل عمران: ۶۱). واته: پاشان له خوا بپارێینه‌وه و ئینجا داوا بکه‌ین نه‌فرین و له‌عنه‌تی خوا دابباریته‌ سه‌ر درۆزنه‌کان.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿قِيلَ الْخُرَّاصُونَ﴾ (الذاریات: ۱۰). واته: ده‌ك بكوژرین درۆزن و بوختانچیه‌كان.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَابٌ﴾ (غافر: ۲۸). واته: خوا هیدایه‌ت و پێنموویی که‌سیك ناکات زیاده‌په‌وه و درۆزن بیته‌.

له (ابن مسعود) وه ده‌لیت: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: ﴿إِنَّ الصِّدْقَ يَهْدِي إِلَى الْبِرِّ وَإِنَّ الْبِرَّ يَهْدِي إِلَى الْجَنَّةِ وَإِنَّ الرَّجُلَ لَيَصْدُقُ حَتَّىٰ يَكُونَ صِدِّيقًا، وَإِنَّ الْكُذْبَ يَهْدِي إِلَى الْفُجُورِ وَإِنَّ الْفُجُورَ يَهْدِي إِلَى النَّارِ وَإِنَّ الرَّجُلَ لَيَكْذِبُ حَتَّىٰ يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ كَذَّابًا﴾^(۱). واته: به‌دلنیا‌یه‌وه پاستگویی پینوینی مرۆف ده‌کات بۆ ئه‌وپه‌ری چاکه‌کاری، چاکه‌کاریش پینیشاندهره بۆ به‌هه‌شت، به‌پاستی مرۆفی واهه‌یه‌هه‌ر پاستگویی ده‌کات تا وای لی دیت لای خواوه‌ند به‌که‌سیکی پاستگۆ تۆمار ده‌کریت، هه‌روه‌ها به‌دلنیا‌یی درۆکردن پینوینی مرۆف ده‌کات بۆ لادان و ترازان و به‌دکاری، لادانیش پینیشاندهره بۆ ئاگری دۆزه‌خ.

به راستی مرقه هر درو دهكات تا وای لی دیت لای خواوند به که سیکی دروژن تومار ده کزیت.

(أبو هريرة) ده لیت: پیغه مبه رضی الله عنه فرموویه تی: (آیة المُنَافِقِ ثَلَاثٌ إِذَا حَدَّثَ كَذَبَ وَإِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ وَإِذَا أُؤْتِمِنَ خَانَ. واته: نیشانه ی دوو پوو سی شته: نه گهر قسه ی کرد درو بکات، نه گهر به لین و په یمانیک ی دا نه بیاته سهر، نه گهر نه سپارده ی له لا دانرا خیانه تی لی بکات.

(عبد الله ی کوری (عمر) ده لیت: پیغه مبه رضی الله عنه فرموویه تی: (أربعٌ من کُنَّ فیهِ کان مُنَافِقًا خَالصًا وَمَنْ کانت فیهِ خَصْلَةٌ مِنْهُنَّ کانت فیهِ خَصْلَةٌ مِنَ النِّفَاقِ حَتی یدَعَهَا: إِذَا أُؤْتِمِنَ خَانَ، وَإِذَا حَدَّثَ كَذَبَ، وَإِذَا عَاهَدَ غَدَرَ، وَإِذَا خَاصَمَ فَجَرَ) ^(۱). واته: چوار شت هه ن هرکس تیایدا بیت دوو پوو یه کی ته واوه، هه رکه سیش یه ک شت له و چواره ی تییدا بیت نه وه نیشانه یه کی دوو پوو یی تیدایه هه تا وازی لیده هیئیت: نه گهر نه مانه تیکی له لا دانرا خیانه تی تییدا بکات، نه گهر قسه ی کرد درو بکات، نه گهر په یمانیک ی دا به که سیکی بیشکینیت و نه بیاته سهر، نه گهر نا کوکیه یکی له گهل که سیکی هه بوو له حق و راستی لا بدات.

وه له فرمووده یه کی تر دا هاتووه: (إِيَّاكُمْ وَالظَّنَّ فَإِنَّ الظَّنَّ أَكْذَبُ الْحَدِيثِ). واته: خوتان پبارینن له گومان چونکه به راستی گومان دروترین باس و قسه یه.

پیغه مبه رضی الله عنه فرموویه تی: (ثَلَاثَةٌ لَا يُكَلِّمُهُمُ اللهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ: شَيْخُ زَانَ، وَمَلِكٌ كَذَّابٌ، وَعَائِلٌ مُسْتَكْبِرٌ). واته: سی تا قم هه ن خوا له بژدی دوا بیدا قسه یان له گهل ناکات و پاکیان ناکاته وه و به چاوی (په حمه ت) ته ماشایان

البخاری (۳۴)، و مسلم (۵۸).

ناکات و سزای به ئیشیان بو هه یه: پیریکی داوین پیس، دهسه لاتداریکی درۆزن، هه ژاریکی لوت بهرز.

لهوانه گه وره تر سویند خواردنه به درۆ، وهك چۆن خوای گه وره هه وائی داوه
 ده رباره ی دوو پوووه کان ده فه رمویت: ﴿وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكُذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ (المجادلة: ۱۴).
 واته: سویند له سه ر درۆ ده خوون له کاتی کدا که خوشیان ده زانن درۆیه ..

وه له فه رموده ی (سه حیدا) هاتوه که وا پیغه مبه ر ﷺ فه رمویه تی: (ثَلَاثَةٌ لَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ: رَجُلٌ حَلَفَ عَلَى سِلْعَةٍ لَقَدْ أُعْطِيَ بِهَا أَكْثَرَ مِمَّا أُعْطِيَ وَهُوَ كَاذِبٌ، وَرَجُلٌ حَلَفَ عَلَى يَمِينٍ كَاذِبَةٍ بَعْدَ الْعَصْرِ لِيَقْتَطِعَ بِهَا مَالَ رَجُلٍ مُسْلِمٍ، وَرَجُلٌ مَنَعَ فَضْلَ مَاءٍ فَيَقُولُ اللَّهُ: الْيَوْمَ أَمْنَعُكَ فَضْلِي كَمَا مَنَعْتَ فَضْلَ مَا لَمْ تَعْمَلْ بِدَاكِ)^(۱). واته:
 سی که س هه ن خوا له پۆژی قیامه تدا قسه یان له گه ل ناکات و به چاوی (په حمه ت)
 ته ماشایان ناکات: پیاویک سویند بخوات له سه ر کوتال و شت و مه کیک که گوایه زیاتری
 پیداوه له و نرخه ی که کپیار دهیداتی به درۆوه، پیاویکیش پاش عه سر سویندیکی درۆ
 بخوات بو ئه وه ی مائی پیاویکی موسلمان ی پی داگیر بکات، پیاویکیش ئاویکی زیاد له
 پیویستی خو ی هه بیّت و له خه لکی بگریته وه. (له پۆژی دوا پیدا) خوا پیی ده فه رموی:
 منیش ئه مپۆ خپرو به خششی خو مت لی ده گرمه وه وهك چۆن تو (له دونیادا) ئه و
 زیاده یه ت له خه لکی ده گرته وه که له بنه ر هتدا خو ت به دیت نه هینابوو.

که واته پیویسته له سه ر موسلمان زمانی خو ی بپاریزیت له قسه کردن، ئیلا قسه یه ک
 نه بیّت که قازانجیکی گشتی تیدا بیّت، به راستی له بیده نگیدا ئاسوده یی هه یه، وه هه یچ
 شتیك هاوتای ئاسوده یی و ناشتی نیه.

^۲ - البخاري (۲۳۵۸)، ومسلم (۱۰۸).

وه له (صه حیجی) بوخاری وموسلیمدا هاتووه له (ابو هریره) - په زای خوی لی بیت پیغه مبر ﷺ فه رموویه تی : (مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُقِلْ خَيْرًا أَوْ لِيَصْمِتْ)^(۱). واته : هه رکه س بپروای به خواو به پوژی دواپی هه یه با قسه یه کی خیر بکات یا بیده نگ بیت.

ئهم فه رمووده یه ش به لگه یه له سه ر ئه وه ی نابیت موسلمان قسه بکات ئیلا بو خیر و چاکه نه بی، ته نها ئه وه قازانجی قسه که ری تیدایه .

پیغه مبر ﷺ فه رموویه تی : (ان الرَّجُلَ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ مِنْ رِضْوَانِ اللَّهِ مَا كَانَ يَظُنُّ ان تَبْلُغَ مَا بَلَغَتْ يَكْتُبُ اللَّهُ لَهُ بِهَا رِضْوَانَهُ إِلَى يَوْمٍ يَلْقَاهُ، وَإِنَّ الرَّجُلَ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ مِنْ سَخَطِ اللَّهِ مَا كَانَ يَظُنُّ ان تَبْلُغَ مَا بَلَغَتْ يَكْتُبُ اللَّهُ لَهُ بِهَا سَخَطَهُ إِلَى يَوْمٍ يَلْقَاهُ)^(۱). واته : به پراستی که سیک قسه یه ک ده کات له په زامه ندی خوی گه وره نازانیت ئه و قسه یه چه نده پله ی به رز کردوه ته وه، خوی گه وره په زامه ندی خوی بو دهرده بری هه تا ئه و پوژهی ده گاته خزمه تی، به دلنیا بییه وه که سیک قسه یه ک ده کات خوا له خوی تورپه ده کات نازانی چه نده پنی دابه زیوه، خوی گه وره تورپه یی خوی له سه ری دهنووسیت هه تا ئه و پوژهی ده گاته خزمه تی.

فه رمووده دهر باره ی ئهم بابه ته زوره به لام ته نها ئه وه نده به سه که ئامار ه مان پیی کرد .

پرسیار له دانایه ک کرا : چه ند که موو کوپیت له نه وه کانی ئاده مدا به دی کردووه ؟ وتی : ندرتره له وه ی له ژماردن بیت، ئه وه ی که من ژمار دوومه ده گاته هه شت هه زار که مو کوپی، به لام یه ک سیفه تم بینیه ئه گه ر په پیره و بکریت هه موو عه یبه کان ده پوشیت، ئه ویش پراستنی زمانه !

^۱ - البخاری (۶۰۱۸)، ومسلم (۴۷).

^۲ - مالك في الموطأ ۲ / ۹۸۵ .

تاوانی سی و یهك

دادوهری خراب

﴿ وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴾
 خوی گه وره ده فهرمویت : واته : جا ئه وهی حوکم و دادوهری به و بهرنامه یه وه نه کات که خوا
 المائدة : ۴۴) . دایبه زاندووه، ئا ئه وانه بی باوه رین .

﴿ وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴾
 وه خوی گه وره ده فهرمویت : واته : بیگومان ئه وهی حوکم و دادوهری نه کات به و بهرنامه یه ی که
 المائدة : ۴۵) . خوا دایبه زاندووه، ئا ئه وانه سته مکارن .

﴿ وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴾
 وه خوی گه وره ده فهرمویت : واته : ئه وهی حوکم و دادوهری نه کات به و بهرنامه یه ی که خوا
 المائدة : ۴۷) . دایبه زاندووه، ئا ئه وانه ناپاک و تاوانبار و له سنوور ده رچوون .

وه له (ابو هريرة) وه ده لیت : پیغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی : (من جعل قاضياً بين
 الناس فقد دُبِحَ بِغَيْرِ سَكِينٍ) . واته : هه رکه س بکریت به دادوهر له ناو خه لکدا ئه وه
 سه رپراوه به بی چه قو .

(فضیل) ی کوری (عیاض) - په زای خوی لی بیت - ده لیت : پیویسته له سه ر دادوهر
 پوژیک دابیت بو دادوهریی و پوژیکی تر بو گریان بو خوی .

(محمد) ی کوری (واسع) - په حمه تی خوی لی بیت - ده لیت : یه که م که س که بانگ
 ده کریت بو لیپرسینه وه ، دادوهره کانه .

(مکحول) - په حمه تی خوی لی بیت - ده لیت : ئه گه ر ئازادم بکه ن له نیوان دوو شتدا ؛
 بوونم به دادوهر یا لیدان له گه ردنم ئه وه لیدان له گردنم هه لده بزیرم له بری دادوهریی ؟

(مالك) كورى (المنذر) داواي له (محمد)ى كورپى (واسع) كرد بيكات به دادوهرى
بهسره، بهلام نهيكرد، دووباره بانگى كرد و تى: دهبى دابنیشى ئه گه ر نا به قامچى لیت
دهدهم، وتى: ئه گه ر ئه وه بکهیت ئه وه تو دهسه لاتداریت، بیگومان زه لیلی دونیا باشته
له زه لیلی دواروژ.

(وهب)ى كورى (منبه) ده لیت: ئه گه ر دهسه لاتدارى ولات ویستی ستهم بکات یا
به کردار کردی، ئه وه خوای گه وره قات و قپى ده خاته ولاته که یه وه، له خوارده مه نی و
کشوکال و نازده لدارى و هه موو شتیکی تر دا، وه ئه گه ر ویستی چاکه بکات یا دادوهرى بلاو
بکاتره ئه وه خوای گه وره فه رو به ره که ت ده خاته ولاته که یه وه.

یه کیک له کاربه دهسته گانی (عمر)ى كورى (عبد العزيز) له (حمص) نامه یه کی بو
نوسی: به راستی شاری (حمص) ویران بووه و پیویستی به چاکسازی هه یه، (عمر) یش
وه لأمی دایه وه وتی: بیپاریزه به دادوهرى، ریگه و بانه که ی پاک بکه ره وه به ستهم
نه کردن. والسلام.

هه رانه دادوهر برپیار بدات له کاتی توو په بییدا، وه ئه گه ر له دادوهر دا که می زانست و
نه تی خراپ و خو په وشتی ناشیرین و که می خو پاریزی له هه رام کو بوویه وه ئه وه
زه ره مه ندو و دوپراوه، ئه وکات پیویسته خو ی ده ست له کار بکی شیتته وه و ده ست پی شخه ری
بکات له دلسوزیدا.

نامۆزگاری

ئهی ئه و که سه ی ته مه نی به رده وام له که م بوون دایه! ئهی ئه و که سه ی که بیباکه له
(ملك الموت)، ئهی ئه و که سه ی که به رز ده بیته وه له به ندایه تی هه قدا، به لام کاتیك
ده خریته به ر تاقیکردنه وه ی دونیا دوپراو ده رده چیت! کیت هه یه له پوژی هه شر و کاتیك
نامه که ت هه لده دریته وه.

تاوانی سی و دوو

بهرتیل وهرگرتن

خوای گهره ده فهرمویت : ﴿ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالِكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوا بِهَا إِلَى الْحُكْمِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴾ (البقرة: ۱۸۸).

واته : ماله کانتان به بهرتیل مه دن به دهسه لاتداران تا مافی که سیکی تر دابیرن بۆ ئیوه، خوتان نه مه باش ده زانن که حه لال نیه بۆتان.

(عبد الله ی کوری (عمرو) ده لیت : لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الرَّاشِيَّ وَالْمُرْتَشِيَّ) واته : پیغه مبهری خوا ﷺ نه فره تی له و که سه کردوو که بهرتیل ده دات و بهرتیل وهرده گریت.

ئه و که سه ی که بهرتیل ده دات نه فره ت ده یگریته وه نه گهر مه به سستی پیی نازاردانی موسلمانیک بیت یا بیه ویت مالیکی به ناحق لی وهر بگریت. به لام نه گهر بهرتیل بدات بۆ نه وه ی بگات به مافیکی راسته قینه ی خو ی، یا سته میک له خو ی دوور بخاته وه نه مه نه هره شه یه نایگریته وه، له گه ل نه وه دا گومانی تیدا نیه ده سه لاتدار به هر مه به سستیک بهرتیل وهر بگریت حه رامه.

بهش

پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی : (من شَفَعَ لِأَخِيهِ بِشَفَاعَةٍ فَأَهْدَىٰ لَهُ هَدِيَّةً عَلَيْهَا فَقَبِلَهَا فَقَدْ أَتَىٰ أَبَا عَظِيمًا مِنْ أَبْوَابِ الرَّبِّ) (۲). واته : نه وه ی تکا کاری بۆ برا که ی بکات له بری نه وه دیاری وهر بگریت، نه وه چوو ته ده رگایه کی گهره وه له ده رگا کانی پیا .

ئامۆزگارى

بهنده كانى خوا، بىر له دوارپۆژ بکه نه وه، ئاگه دارى هيىزى چاكه بن، خۆتان بپاريىزن له سزاي داها توو، بترسن له تالانى تالانكه ر، سويند به خوا ئه وهى به دواى هه رچيدا بگه پرى به ده ستي ديىنى، ئه ي كوان ئه وانه ي سه رگه ردانى خۆشبه ختى هه تا هه تايى بوون له دونيادا ؟! كه چى نه بوو به نسيبيان و به جييان هيىشت .

تاوانی سی و سی

خوشوبهاندنی نافرتهان به پیاوان و پیاوان به نافرتهان

له (صه حی) بوخاریدا هاتوو پیغه مبه ﷺ فه رموویه تی : (لَعَنَ اللَّهُ الْمُتَشَبِّهَاتِ مِنَ النِّسَاءِ بِالرِّجَالِ وَالْمُتَشَبِّهِينَ مِنَ الرِّجَالِ بِالنِّسَاءِ). واته : خوا نه فرته تی کردوو له و نافرتهانه تی که خویمان ده شوبهینن به پیاوان و نه و پیاوانه ش که خویمان ده شوبهینن به نافرتهان.

ئه گه نافرتهان جل و بهرگی پیاوانی له بهر کرد له پووی قالب و ته سک و تروسکیه وه ، نه وه خوی شوبهاندوو به پیاوان له جل و بهرگدا، نه فرته تی خوا و پیغه مبه ره که تی برده که ویت، نه گه پیاوه که تی بیده نگ بیت به رامبه ر نه و پهفتاره نه وه نه ویش بهر نه فرته تی خوا و پیغه مبه ر ده که ویت، چونکه نه و فه رمانی پیکراوه له سه ر نه وه تی ناموزگاری بکات له سه ر به ندایه تی خوی گه وره ، دوورکه وتنه وه له سه ریچی وه که ده فه رمویت : ﴿ قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ ﴾ (التحریم: ۶). واته : خوتان و که سوکارتان بیاریزن له ناگریک که سوته مه نیه که تی خه لکی و به رده .

مانای نه وه یه که په روه رده یان بکه ن و فیریان بکه ن و فه رمانیان پی بکه ن به به ندایه تی خوا و دووریان بکه نه وه له سه ریچی کردنی خوی گه وره ، وه که چون خوتانی لی دوورده خه نه وه .

پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی : (كَلُّكُمْ رَاعٍ وَكَلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ : الرَّجُلُ رَاعٍ فِي أَهْلِهِ رَاعٍ وَمَسْئُولٌ عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ). واته : هه مووتان شوانن و هه مووتان بهرپرسیارن له شوانییه که تان : پیاو بهرپرسیاره له ناو مال و مندالیدا و بهرپرسیاره لییان له پوژی دوا پیدا

پیغه مبهەر ﷺ فهرموویه تی : (صِنْفَانِ مِنَ أَهْلِ النَّارِ لَمْ أَرَهُمَا : قَوْمٌ مَعَهُمْ سِيَاطٌ كَأُدْنَابِ الْبَقَرِ يَضْرِبُونَ بِهَا النَّاسَ وَنِسَاءٌ كَاسِيَاتٌ عَارِيَاتٌ مُمِيلَاتٌ مَائِلَاتٌ رُؤُوسُهُنَّ كَأَسْنِمَةِ الْبُخْتِ الْمَائِلَةِ لَا يَدْخُلْنَ الْجَنَّةَ وَلَا يَجِدْنَ رِيحَهَا، وَإِنَّ رِيحَهَا لِيُوجَدُ مِنْ مَسِيرَةِ كَذَا وَكَذَا).
 واته : دوو کۆمهلهن له ئه هلی دۆزه خن نه مبینیون : کۆمه لیک قه مچییان پییه وهك کلکی مانگا وایه خه لکی پیی فه لاقه ده کهن ، ئا فره تانیکیش جل و بهرگیکی ته سک و ته نکیان له بهردایه وینه ی پرووتیان دهرده خات و به لارو له نجه پیده کهن (بو ئه وه ی سه رنجی خه لک به لای خۆیاندا رابکیشن) پرچیان گهوره و جوان ده کهن له پشته وه ده یبه ستن وهك کۆپاره ی حوشر، ناچنه به هه شته وه و بو نیشی نا کهن ، بیگومان بو نی له دووری ئه وه نده و ئه وه نده ده پروات .

(کاسیات) واته : دوورن له نیعمه تی خوا ، ((عاریات)) دوورن له سوپاسکردنی خوا .
 وتراوه : بریتیه له و جل و بهرگه ته نک و ته سک هی که وینه ی ئا فره ته که به پروتی نشان ده دات .

((مائلات)) وتراوه : لایان داوه له به ندایه تی خوا . ((ممیلات)) واته : خه لکی تر فی ر کاری خراپ ده کهن ، وتراوه : له پیکردندا خۆیان با ئه دهن به ملاو ئه ولادا ، خه لکیش فی ری ئه و پیکردنه خراپه ده کهن .

((رؤوسهن کأسنمه البخت)) واته : پرچیان گهوره و جوان ده کهن و له پشتی سه ریانه وه گریی ده دهن وهك کۆپاره ی حوشر .

ئهو کرداران هی که ئا فره تان به هۆیه وه نه فره تیان لی ده کریت :

دهرخستنی جوانی مرواری و زیڕ و زیو و بو ن خو شکردن به میسک و عه نبه رو عه تر نه گه ر له مال دهر بچیت ، وه بو یه کردنی دهم و چاو و خه نه کردنی ده ست و پیکان و له بهر کردنی ئاو ریشم و جلی ته سک و کورت له کاتی دهر چووندا .

هموو ئەمانه بهو خو جوانکردنه وه و خو پازاندن ئەژمار ده کرین که خوی گه وره
خه شم وقینی ده پیزیت به سهر بکه ره کهیدا له دنیاو دواپوژدا، ئەم کرداره له ناو زۆربهی
ئافره تاندا باوه، پیغه مبهری خوا ﷺ ده باره یان ده فهرمویت: (اَطَّلَعْتُ فِي النَّارِ فَرَأَيْتُ
أَكْثَرَ أَهْلِهَا النِّسَاءَ). واته: دۆزه خم پینیشان درا بینیم زۆربهی خه لکه کهی له ئافره تان.

وه پیغه مبهر ﷺ فه رموویه تی: (مَا تَرَكْتُ بَعْدِي فِتْنَةً أَضَرَّ عَلَى الرَّجَالِ مِنَ النِّسَاءِ).
واته: دوی خوّم تاقیکارییم بو پیاوان جی نه هیشتوووه زیانی هه بیّت له ئافره تان زیاتر.

ئامۆژگاری

ئهی نه وهی ئادهم و ابزانه له ناکاودا مردیت، گه یشیت به کاروانی مردووان ،
گواسترایته وه بو مالی ته نهایی و تاریکی ناو گۆر، تا کهی چاکه کانت و انامینیت و
خراپه کانت تازه ده بیته وه، تاکه ی سوود وهر ناگریت له ئامۆژگاری؟! ئهی نازانیت پوژیکت
له پیشه که زمان ده وه ستیت و ئەندامه کانی جهسته ت لیت دهن به شایه ت.

تاوانی سی و چوار

بی نابروو نه وکه سه یه که خه لکی بانگ ده کاته لای خیزانی و
نه وکه سه یه دو وکه س ده گه یه نیّت به یه کتر بو داوین پیسی

خوای گه وره ده فهرمویت : ﴿الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحُرْمٌ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ (النور: ۳) . واته : پیاوی زیناکه رته نها ئافرته تی زیناکه ر یا خود موشریک ماره ده کات، ئافرته تی زیناکه ریش ته نها پیاوی زیناکه ر یا خود موشریک ماره ی ده کات، (هاوسه ریّتی پیاوان و ئافرته تانیک که به رده وامن له سه ر زینا)، نه وه له سه ر ئیمانداران چه رامه .

وه له (عبدالله بن عمر) - په زای خوای لیبیت - له پیغه مبه ره وه فهرموویه تی : (ثَلَاثَةٌ لَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ : الْعَاقُ لِوَالِدَيْهِ، وَالدِّيُوثُ، وَرَجُلَةٌ النَّسَاءُ)^(۱) . واته : سی تا قم ناچنه به هشته وه : که سیك سه ریچی دایک و باوکی بکات، بی نابروو، وه نه و ئافرته ته ی خوای ده شو به نیّت به پیاوان .

هر که سیك بزانیّت خیزانه که ی داوین پیسی ده کات و بیده نگ بیّت له ئاستیدا، جا نه گه ر له بهر خو شه ویستی بیّت، یا له بهر نه وه ی قه رزاری نه وه و ناتوانیّت قه رزه که ی بداته وه، یا له بهر نه وه یه که ماره ییه که ی زور قورسه له توانیدا نیه، یا له بهر نه وه ی مندالی لئی هه یه ناتوانیّت به ره لستی لی بکات، به راستی نه وه ده سه لمی نیّت که نه و پیاوه هیه خیریکی تییدا نیه .

تبقى عليك — رارة التبعات
لو أنهم سبقوا إلى الجنات
ستر العيوب لا كثروا الحسرات

تمضى حلاوة ما أخفيت وبعدها
يا حسرة العاصين يوم معادهم
أولم يكن إلا الحياء من الذي

۱ - أحمد ۱ / ۱۳۴، والحاكم في المستدرک ۱ / ۷۲ وصححه .

تاوانی سی و پینج

حه لال کهر و حه لال بو کراو (ماره به جاش)

له (عبد الله) ی کوری (مسعود) وه ده لیت: (لَعَنَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمُحِلَّ وَالْمُحَلَّلَ لَهُ). واته: پیغه مبهری خوا عليه السلام نه فره تی کردوو له حه لال کهر و حه لال بو کراو.

ئیمامی (الترمذی) ده لیت: کارکردن له سهر ئه م فه رمووده یه لای هه ندیک له ئه هلی عیلم له وانه (عمر) ی کوری (الخطاب) و (عثمان) ی کوری (عفان) و (عبدالله) ی کوری (عمر)، ئه مه بوچوونی زوریک له زانایانی تابعینه، له (عقبة بن عامر) ه وه ده لیت: پیغه مبهری خوا عليه السلام فه رموی: (أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِالتَّيْسِ الْمُسْتَعَارِ قَالُوا بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ هُوَ الْمُحَلَّلُ لَعَنَ اللَّهُ الْمُحَلَّلَ وَالْمُحَلَّلَ لَهُ). واته: (ئایا ئاگادارتان بکه مه وه له دروزنیکی ساخته چی) وتیان به لی ئه ی پیغه مبهری خوا. فه رموی: ئه وه حه لال کهره، نه فره تی خوا له حه لال کهر و حه لال بو کراو، به لام ئه وه ی که به جیماوه له به سه رهاتی هاوه لان و شوینکه وتوانیان، پرسیار کرا له ئیمامی عومه ر ده رباره ی حه لال کردنی ئافرهت بو پیاوه که ی فه رموی: به راستی ئه وزینایه.

له (ابن عباس) وه پیاویک پرسیاری لیکرد وتی: برازا که م خیزانه که ی سی به سی ته لاق داوه و ئیستا په شیمان، فه رموی: برازا کهت له فه رمانی خوا ده رچوو ه ئه ویش په شیمانی کرده وه، گوپرایه لی شهیتانی کردوو هیچ ریگایه کی نه هیشته وه بو ده ربار بوون، وتی: ئه ی چی ده لی ده رباره ی پیاویک بو حه لال بکات، فه رموی: ئه وه ی بیه ویت خوا بخه له تینیت ئه وه خوا به تووندی توله ی لی ده سینیتته وه. (سعید بن مسیب) پیشه وای تابعین ده رباره ی پیاویک که ئافره تیکی خواستوو وه ده یه ویت حه لالی بکات بو

پياوى يه كه م، وتى : حه لال ناييت . ئيسماعيلى كورى سه عيد ده لاييت : پرسيارم له ئيمامى
ئه حمه د كرد دهر باره ي پياويك كه ئافره تيک ده خوازيت له نيه تى دايه حه لايى بکاته وه بو
پياوى يه كه م ئافره ته كه ش له وه بيئاگايه ؟ فه رموى : ئه وه حه لال كره وه ئه گه ر بيه وييت
به وشيوه يه حه لايى بکات ئه وه نه فره ت ليكراوه .

مه زه به بي ئيمامى شافعى - په حمه تى خواى ليبي - ئه گه ر مه رجى حه لال كردن له ناو
ماره برينه كه دا ديارى كرا ئه وه پوچ ده بيته وه، له بهر ئه وه ماره برينيكه به مه رجىكى
بپراوه به بي ديارى كردنى ئامانج ئه مه ش پوچه و دانامه زريت وهك زه واجى (المتعة)،
ئه گه ر مه رجىك به ديكر پيش ماره برين بوچوونى ته واو ئه وه يه كه دروسته، ئه گه ر له
ماره برينه كه دا مه رجى تيدا نه بوو نه له ناو ماره برينه كه داو نه له پيش ماره برينه كه ئه وا
فاسد ناييت، وه ئه گه ر گواستيه وه له سه ر ئه وه ي كه ئه گه ر حه لايى بکات ئه وه ته لايى
ده دات، زانايان دوو بوچوونيان هه يه : پاسترينيان ئه وه يه كه دانامه زريت :

لايه نى يه كه م : به تالبوونه وه : ئه وه مه رجىكه به ره له ستي ده كات له به رده و امبوونى
زه واج، بويه ده شووبه يته ديارى كردنى كات له زه واجدا ئه مه ش بوچوونى ته واوه له لاي
(الرافعى) .

لايه نى دووه م : ئه وه مه رجىكى فاسيده له گريبه ست ده چييت بويه هه لئاوه شيته وه
وهك چون ئافره تيک بخوازي به و مه رجى كه ژنى به سه ردا نه هيئييت و له گه لى سه فه ر
نه كات، والله اعلم .

ناموزگارى

خوشبه ختى بو ئه و خه لكه ي وازيان له دونيا هيئاوه پيش ئه وه ي دونيا وازلى
بهينن (بمرن)، وه دلان له تاريكى ئه و دهر هيئاوه و ده ستيان گرتووه به پوزگارى خيرو
چاكه وه و چيژيان له وته ي په روه رديگاريان وه رگرتوو و خويان داوه تى ده ستي .

تاوانی سی و شهش

خوپاکنه کردنه وه له میز که نه وهش دروشمی گاوره کانه

خوای گه وره ده فه رمویت: ﴿وَيَا بَكَ فَطَهَّرْ﴾ (المدثر: ۴) . واته: پوشاكت (دل و دهروونت، په فتارت، هه رهه مووی) خاوین بکه (خۆت و شوینکه وتوانت).

وه له (ابن عباس) - په زای خوای لیبی - ده لیت: (مَرَّ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِقَبْرَيْنِ فَقَالَ إِنَّهُمَا لَيُعَذَّبَانِ وَمَا يُعَذَّبَانِ فِي كَبِيرٍ، أَمَا أَحَدُهُمَا فَكَانَ لَا يَسْتَتِرُ مِنَ الْبَوْلِ، وَأَمَّا الْآخَرُ فَكَانَ يَمْشِي بِالنَّمِيمَةِ) . واته: پیغه مبهه ﷺ به لای دوو گوږدا تیپه پی و فه رموی: نه و دووانه سزا ده درین و له بهر تاوانی گه وره سزا نادرین، به لکو یه که میان خوی پاک نه ده کرده وه له میز، وه دووه میان له ناو خه لکیدا قسه ی ده هیئاو ده برد.

بیگومان نه گه ر که سیك جهسته وجلی له میز پاک نه کاته وه نه وه نویره که ی دروست نیه.

نأموژگاری

ئه ی بهنده کان بیر له و که سانه بکه نه وه که دونیا یان به جیهیشت، وه قول بوونه ته وه له داهاتوو یان نازانن بو کوی ده چن، بزنانن نه وانه بهش بهش بوون و له یه کتر جیا بوونه وه، به لام نه هلی خیره چاکه له خوشبه ختیدان، نه هلی خراپه کار له زهره ر مه ندی دان .

أین الملوك ملوك الناس والسوق
قد كان قبلهم عيش ومرتفق
كانهم لم يكونوا قبلها خلقوا
إن اغترارا بظل زائل حمق

أقول والنفس تدعوني لزخرفها
أين الذين إلى لذاتها جنحوا
أمت مساكنتهم قفرا معطلة
يا اهل لذة دار لا بقاء لها

تاوانی سی و جهوت

ریایی

خوای گهوره ده رباره ی مونافیه کان ده فهرمویت: ﴿يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (النساء: ۱۴۲). واته: ئەوانه ریایی بو خه لکی ده کهن، زور که م یادی خوا ده کهن.

خوای گهوره ده فهرمویت: ﴿فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ﴾ (۴) الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ﴿۵﴾ الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ ﴿۶﴾ وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ﴾ (الماعون: ۴-۷). واته: جا هاوارو واوهیلی بو نوێژکه رانیك... ئەو نوێژکه رانه ی گوێ نادهن به نوێژهکانیان و کاریگه ری نیه له سه ریان و دلی نادهنی و لیبی غافلن.... ئەوانه ی که ریابازن به پووکهش نوێژ ده کهن و ده یانه ویت خوێان ده ربخه ن و (ئیمانداران بخه له تینن). (هه میشه هه ول ده دهن بو) قه دهغه کردنی هه مووچا که و یارمه تی و کۆمه کی و هاوکاریه ک.

خوای گهوره ده فهرمویت: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا بُطْلُوهَا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِئَاءَ النَّاسِ﴾ (البقرة: ۲۶۴). واته: ئەه ی ئەوانه ی باوه رتان هیناوه، نه کهن خیرو پاداشتی چا که کانتان پووچ بکه نه وه به منه ت کردن و دل ئازاردانی (هه ژارن)، وه کو ئەو که سه ی مال و سامانی خو ی له بهر چاوی خه لکی ببه خشیت بو ریایی و خو نواندن.

خوای گهوره ده فهرمویت: ﴿فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾ (الكهف: ۱۱۰). واته: جا ئەوه ی ده یه ویت به دیداری په روه ردگاری شاد ببیت، با کارو کرده وه ی چاک و دروست ئەنجام بدات و به هیچ شیوه یه ک له په رستنیدا هیچ که سیک نه کاته هاوه ل و شه ریک بو ی.

له (ابو هريرة) - په زای خوی لیبی - فه رموی : پیغه مبر عليه السلام فه رمویه تی: (إن أول الناس يُقضى يوم القيامة عليه رجلٌ استشهد فأتى به فعرفه نعمه فعرفها قال فما عملت فيها قال قاتلتُ فيك حتى استشهدتُ قال كذبتُ ولكنك قاتلتُ لأن يُقال جريءٌ فقد قيل ثم أمر به فسحب على وجهه حتى ألقي في النارِ ورجلٌ تعلم العلم وعلمه وقرأ القرآن فأتى به فعرفه نعمه فعرفها قال فما عملتُ فيها قال تعلمتُ العلم وعلمته وقرأتُ فيك القرآن قال كذبتُ ولكنك تعلمتُ العلم ليقال عالمٌ وقرأتُ القرآن ليقال هو قارئٌ فقد قيل ثم أمر به فسحب على وجهه حتى ألقي في النارِ ورجلٌ وسع الله عليه وأعطاه من أصناف المالِ كله فأتى به فعرفه نعمه فعرفها قال فما عملتُ فيها قال ما تركتُ من سبيلٍ أحبُّ أن يُنقَ فيها إلا أنفقْتُ فيها لك قال كذبتُ ولكنك فعلتُ ليقال هو جوادٌ فقد قيل ثم أمر به فسحب على وجهه ثم ألقي في النارِ ^(۱) . واته : به پاستی یه که م که س که دادوهری ده کریت له پوژی دوایدا پیاویکه شهید بووه ده یهینن و نیعمه ته کانی پی دهناسینن نه ویش دهناسیته وه، ده لیت: چون کردارت پیان کرد، ده لیت: له پیناوی تودا شهرم کرد. ده لیت: دروت کرد به لکو کوشتارت کرد له بهر نه وهی بلین نازاو بویره، بیگومان پیته و ترا: پاشان فه رمانی پیده کریت له سهر نیوچاوانی رایده کیشن هه تا فرپی ده دهنه ناو ناگره وه. وه پیاویکی تر که فیری زانست بووه و خه لکی فیر کردووه و قورئانی خویندووه، نینجا ده یهینن و نیعمه ته کانی پی دهناسینن نه ویش دهناسیته وه، ده لیت: چون کردارت پیان کرد، ده لیت: فیری زانست بووم و خه لکیشم فیر کرد و له بهر توش قورئانم خویند، ده لیت: دروت کرد، به لکو فیر بووی له بهر نه وهی پیته بلین زانایه، وه قورئانت خویند له بهر نه وهی پیته بلین نه و قورئان خوینه، بیگومان پیته و ترا، پاشان فه رمانی پیده کریت له سهر نیوچاوانی رایده کیشن هه تا فرپی ده دهنه ناو ناگره وه. وه پیاویک خوی گوره مالیکی نوری پیبه خشیوه و له هه مو جوړه کان به هر مه ندی کردووه، نینجا ده یهینن و نیعمه ته کانی پی دهناسینن نه ویش دهناسیته وه، ده لیت: چون کردارت پیان کرد،

ده لئیت: هیچ ریگه یه کم به جی نه هیشتووه که چه ز بکهیت له و ریگه دا به خشین نه نجام بدریت ئیلا له و ریگه وه به خشیومه له پیئاو تودا، ده لئیت: دروت کرد، به لکو نه و کردارهت کردوه له بهر نه وهی پیت بلین به خشندهیه، بیگومان پیت و ترا: پاشان فه رمانی پیده کریت له سه ر نیوچاوانی رایده کیشن هه تا فری ده دهنه ناو ئاگره وه.

پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی: (انْ أَخَوْفَ مَا أَخَافُ عَلَيْكُمُ الشَّرْكَ الْأَصْغَرُ قَالُوا وَمَا الشَّرْكَ الْأَصْغَرُ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ الرِّيَاءُ يَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ لَمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِذَا جُزِيَ النَّاسُ بِأَعْمَالِهِمْ أَذْهَبُوا إِلَى الَّذِينَ كُنْتُمْ تَرَاوُونَ فِي الدُّنْيَا فَاَنْظُرُوا هَلْ تَجِدُونَ عِنْدَهُمْ جَزَاءً). واته: ((به راستی ترسناکترین شت که لئی ده ترسم دووچاری ببن، شیرکی بچوکه)) و ترا: نه وه چیه نه ی پیغه مبه ری خوا ﷺ؟ فه رمووی: ریایی کردنه، خوی گه وره کاتیک که پاداشتی بنده کانی ده داته وه به کرداره کانیان ده فرمووی: برون بو لای نه و که سانه ی که ئیوه ریاییتان بو ده کردن به کرده وه کانتان ئینجا ببینن ئایا پاداشت ده بینن لای نه وان ((

وه و تراوه ده رباره ی نه وه ده قه ی خوی گه وره که ده فه رموویت: ﴿وَبَدَأَهُمْ مِنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ﴾ (الزمر: ۴۷). واته: له لایه ن خواوه سزاو نازار و نه شکه نه جی وایان بو درده که ویت که هه رگیز به ته مای نه بوون.

نه وان کرده وه یان نه نجام ده دا له دونیادا به و مه به سته ی که به چاکه بو یان هه ژمار بکریت به لام نه یان ده زانی به تاوان بو یان ده نووسریت. هه ندیک له زانایانی سه له ف کاتی نه م ئایه ته یان ده خوینده وه ده یان فه رموو: وای بو نه و که سانه ی که ریایی ده که ن.

نامۆژگاری

بنده کانی خوا، به راستی پۆژگار هه کانتان که مه، با نه وه ی که له ته مه ندایه نامۆژگاری نه و که سه بکات که له خوی له خوارتره، وه با بی ئاگا هه ستیت له خوی غه فله ت پیش نه وه ی کاروان به ری که ویت.

تاوانی سی و ههشت

فیربوون بو دنیاو شارده وهی زانست

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ ﴾ (فاطر: ۲۸). واته: له ناو به بنده کانی خودادا هر زانایان له خوا نه ترسن، زانای خواناس، (ابن عباس) ده لیت: مه بهستی نه و زانایانه یه که دروستکراوه کانم به من ده ترسین له زانست و گه وره یی و عیزت و ده سه لاتم.

(مجاهد والشعبي) ده لیت: زانا نه و که سه یه که له خوا بترسیت.

وه (الربیع) ی کوری (أنس) ده لیت: نه وهی له خوا نه ترسیت نه وه زانا نیه. خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿ إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّعِينُونَ ﴾ (البقرة: ۱۵۹). واته: به پاستی نه وانیه که به رنامه و رینمووییه ناشکرا ره وانیه کراوی نیمه ده شارنه وه که نار دوومانه، دوا ی نه وهی بو خه لکیمان بوون کردوته وه له کتیبه کاندایا، تا نه وانیه خوا نه فرینیان لی ده کات و نه فرین کارانیش نه فره تیان لیده که ن.

نه م نایته ده ربارهی زانایانی جوله که دابه زی، مه به ست له وشه ی (البینات) ره جم و سنوره کان و یاسا و ریساکانی نیسلام ده گریته وه، وه (الهدی) فه رمانی پیغه مبه ر و سیفته به رزه کانی ده گریته وه.

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿ وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَأَشْرَوْا بِهِ مِمَّا قَلِيلًا فَمَا يَشْتَرُونَ ﴾ (آل عمران: ۱۸۷). واته: (یاد بینه ره وه) کاتیک خوا په یمانی وه رگرت له وانیه کتیبیان پی به خشر او ه که

پوونی بکه نه وه بو خه لکی و مه رانه کانی باس بکه ن و نه یشار نه وه، که چی خستیانه پشت خویان و به نرخیکی هه رزان فرۆشتیان (نه گه ره موو دونیاش بیته، دینی بو بفرۆشی هه رزان فرۆشراوه و زهره ریکی بی سنوره) نای که شتیکی بی نرخیان کپیوه و ده ستیان که وتوو.

پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی: (من تَعَلَّمَ عِلْمًا مِمَّا يَبْتَغِي بِهِ وَجْهَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ لَا يَتَعَلَّمُهُ إِلَّا لِيُصِيبَ بِهِ عَرَضًا مِنَ الدُّنْيَا لَمْ يَجِدْ عَرَفَ الْجَنَّةِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَعْنِي رِيحَهَا)^(۱). واته: هه رکه س فیری زانستیکی بیته مه به سته پی ره زامه ندی خوی گوره بیته، فیری نه بیته ته نه له بهر نه وه نه بیته له و ریگه یه وه شتیکی له دونیادا ده ست بکه ویته، هه رگیز بوینی به هشت ناکات له پۆژی دواییدا.

وه یه کیکی له دوعا کانی پیغه مبه ری خوا: (أَعُوذُ بِكَ مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ)^(۲). واته: خویا به نا نه گرم به تو له زانستیکی که سوودی نه بیته.

له (أسامة) وه - په زای خوی لی بیته - ده لیت: گویم لی بوو پیغه مبه ر ﷺ ده یه رموو: (يُجَاءُ بِالرَّجُلِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَيُلْقَى فِي النَّارِ فَيَتَنَدَّقُ أَقْتَابُهُ فِي النَّارِ فَيَدُورُ كَمَا يَدُورُ الْحِمَارُ بِرَحَاهُ فَيَجْتَمِعُ أَهْلُ النَّارِ عَلَيْهِ فَيَقُولُونَ أَيُّ فُلَانٍ مَا شَأْنُكَ أَلَيْسَ كُنْتَ تَأْمُرُنَا بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَانَا عَنِ الْمُنْكَرِ قَالَ كُنْتُ أَمُرُكُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَلَا آتِيهِ وَأَنْهَأُكُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَآتِيهِ)^(۳). واته: پیایوی وا ده هیتریت و فری ده دریتته ناو ناگری دۆزه خه وه، ورگ و ریخۆله ی دیتته ده ره وه له نیویدا ده سوپریتته وه وه ک چۆن گویدریتته به ده وری به رداشدا ده سوپریتته وه، دۆزه خییان به ده وریدا کۆده بنه وه و پیی ده لیتن: ئی فلان نه وه تو بو لیتره یته و لیت قه و ماوه؟ مه گه ر تو فه رمانی چاکه ت پی نه ده داین، قه ده غه ی گونا ه و خراپه ت لی

۱- أبو داود (۳۶۶۴)، وصحه الشيخ الألباني.

۲- مسلم (۲۷۲۲).

۳- البخاري (۳۲۶۷)، ومسلم (۲۹۸۹).

نەدەکردین؟ ئەویش دەلیت: من فەرمانی چاکەم پێدەدان و خۆم نەمدەکرد، قەدەغەیی
 گوناھو خراپەشم لێ دەکردن بەلام خۆم دەمکرد!!

ئامۆژگاری

ئەي نەوہی ئادەم کەي بێر لە ئاکامی خۆت دەکەیتەوہ، کەي کاتی بەجیھێشتنی ئەو
 کۆشکانە دیت؟! تا کەي بەدەوری پارە و ساماندا دەسورپیتەوہ؟!، کوا ئەو کەسانەي
 پێش ئیوہ لەناو کۆشک و تەلارەکاندا بوون؟! .

کل ما فیها غرور

فیہ السماء تمور

إنما الدنيا متاع

فتذکر هول الیوم

تاوانی سی و نو ناپاکی (الخیانة)

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا لَا تَخُوْنُوْا اللّٰهَ وَالرَّسُوْلَ وَتَخُوْنُوْا اٰمَنٰتِكُمْ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ﴾ (الأنفال: ۲۷). واته: ئەى ئەوانه‌ی باوه‌پرتان هیناوه؛ خیانهت مه‌که‌ن له خواو له پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ (به‌وه‌ی که‌م ته‌رخه‌میتان له فه‌رمانبه‌رداریاندا)، هه‌روه‌ها خیانه‌تیش مه‌که‌ن له ئە‌مانه‌ت و پاسپارده‌کانتان که‌ پیتان ده‌سپێردریت، له کاتی‌کدا که ئیوه‌ده‌زانن (ئە‌و‌کاره‌تان خیانه‌ته‌).

(الواحدی) - په‌حمه‌تی خوای لی‌بی‌ت - ده‌لێت (۱: ئە‌م ئایه‌ته‌ ده‌رباره‌ی (أبو لبابة) دابه‌زی کاتیک که‌ ناردی بو (بنی قریظة) ئە‌و‌کاته‌ی که‌ گه‌ماروی دابوون، مال و منداله‌کانی له‌ ناو ئە‌واندا بوو، وتیان ئە‌ی (أبو لبابة) چی ده‌لێت ئە‌گه‌ر ئیمه‌ پازی بین به‌ دادوه‌ری (سعد) له‌ نێوانمان؟ (أبو لبابة) ده‌ستی برد بو‌ ملی ئاماژه‌ی پی‌کرد، به‌مانای سه‌ربرین کاری‌وانه‌که‌ن، ئە‌وه‌ خیانه‌تیک بوو له‌ لایه‌ن ئە‌وه‌وه‌ له‌ خواو پیغه‌مبه‌ره‌ ﷺ.

(أبو لبابة) ده‌لێت: قاچه‌کانم له‌ جی‌گه‌ی خو‌ی نه‌ده‌جولا کاتی‌ زانیم که‌ خیانه‌تم له‌ خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ کردوه‌.

مانای ﴿وَتَخُوْنُوْا اٰمَنٰتِكُمْ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ﴾ واته: خیانه‌ت له‌ ئە‌مانه‌ته‌کانتان مه‌که‌ن.

(ابن عباس) ده‌لێت: پاسپارده‌کان ئە‌و‌کرده‌وانه‌ن که‌ خوای گه‌وره‌ فه‌رمانی کردوه‌ جیبه‌جی‌بکه‌ن، مه‌به‌ستی نو‌یژه‌کانه‌، ده‌لێت: پشت‌گویی نه‌خه‌ن.

وه‌ ﴿وَاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ﴾ واته: خو‌تان ده‌زانن ئە‌وه‌ ئە‌مانه‌تیکه‌ له‌ گه‌ردنتان به‌بی‌گومان.

پيغهمبەر ﷺ فەرموویه تی: آيَةُ الْمُنَافِقِ ثَلَاثٌ إِذَا حَدَّثَ كَذَبَ، وَإِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ، وَإِذَا
أُوتِمِنَ خَانَ^(٢). واته: نيشانه ی دوو پوو سی شته: ئەگەر قسه ی کرد درۆ بکات، وه ئەگەر
به ئین و په یمانیکی دا نه بیاته سهر، ئەگەر ئە سپارده ی له لا دانرا خیانه تی لی بکات.

خیانهت له هه موو شتی کدا ناشرینه، هه ندیکی له وی تر خراپتره، ئە وه ی خیانهتت لی
ده کات له سه رووت و ساماندا وه ک ئە وه نیه که خیانهتت لی بکات له مال خیزانتدا

وه له پیغهمبهر وه ﷺ فەرموویه تی: (أَدِّ الْأَمَانَةَ إِلَىٰ مَنْ ائْتَمَنَكَ وَلَا تَخُنْ مِنْ
خَانَكَ)^(٢). واته: پاسپارده و ئەمانهت بده وه ئە وه که سه ی لای تو ی دانا وه، خیانه تیش له
که سینک مه که که خیانه تی لی کردوی.

(ابن مسعود) ده لیت: نوێژ ئەمانه ته، ده ست نوێژیش ئەمانه ته و غوسلایش ئەمانه ته،
کیشانه و پیوانه ئەمانه ته، گه وره تر له وانه ئە سپه رده کانه.

نَامُوزْگَارِي

به نده کانی خوا، چی له کات گرن گتره ئیوه به فیرو تان داوه! نه فس و ئاره زوو چه ند
خراپه ئیوه به گوئی ده که ن، پرسیا ری ورد له ئیوه ده کریت ئە و ماله چون کو تان
کردوه ته وه!، نامه کان پاریزرا وه به کرده وه کان پر کرا وه ته وه بیر بکه نه وه چیتان
به جیه یشتو وه.

^٢ - البخاري (٢٦٨٢)، ومسلم (٥٩).

^٢ - أبو داود (٣٥٣٤)، والترمذي (١٢٦٤)، والدارمي (٢٥٩٧)، والحاكم في المستدرک (٢ / ٤٦).

تاوانی چل

منه ت کردن

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا بُطْلُوهَا صَدَقَتِكُمْ بِالْمَنِّ﴾ (البقرة: ۲۶۴). واته: ئەى ئەوانه ی باوه رپتان هیناوه، نه کهن خیرو پاداشتی چاکه کانتان پووچ بکه نه وه به منه ت نان و دل نازاردانی (هه ژاران).

(الواحدی) ده لیت: مه به سستی ئەوکه سه یه کاتیک که چاکه یه ک ده کات منه ت ده کات به سه ریدا، له فهرمووده ی (سه حییدا) هاتوه که پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: (قال ثَلَاثَةٌ لَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ: الْمُسْبِلُ، وَالْمَنَّانُ، وَالْمُنْفِقُ سَلَعْتَهُ بِالْحَلْفِ الْكَاذِبِ) ^(۱). واته: سی که س خوای گه وره له پوژی دوا پیدا نه قسه یان له گه لدا ده کات و نه پاکیان ده کات وه له پوژی دوا پیدا سزایه کی به ئیشیان بو ده بیت: ئەوکه سه ی که ده رقچه که ی دریزه، ئەوکه سه ی که منه ت ده کات به سه ر خه لکیدا، ئەوکه سه ی ماله که ی زیاد ده کات به سویندی درۆ).

(الْمُسْبِلُ) : ئەوکه سه یه که ده رپی دریز ده کات هه تا ده گاته خوار قاپه ره قه ی، له به ره وه پیغه مبهر ﷺ فهرموویه تی: (ما أَسْفَلَ مِنَ الْكُعْبَيْنِ مِنَ الْإِزَارِ فِي النَّارِ) ^(۱). واته: هه ر به رگی له به ر مرقدا له دوو قوله پی دابه زئ ئەوه ده که ویته ناگری دوزه خه وه ^(۲).

^۱ - مسلم (۱۷۱)

^۱ - البخاری (۵۷۸۷).

^۲ - مه به ست له م فهرمووده یه ئەوه یه که له به رکردنی پوشاکی دریز بو فیزو خو به زلزانی به زه ویدا بخشێ قه ده غه کراوه. واتای فهرمووده که ی سه ره وه به چه ند فهرمووده یه کی تری (صحیح) ته و او ده بی، یه کیکیان ئەوه یه که ده فهرمووی: (من جر ثوبه خيلاء لم ينظر الله إليه يوم القيامة) واته: هه رکه س جل و به رگی شو پبی و به سه ر زه ویدا له به ر فیزو له خو بایی بوون بکشی، خوا له پوژی دوا پیدا سه یری ناکات. لیره دا (أبو بكر) وتی: ئەى پیغه مبهری خوا (من لایه کی لیباسو جله که م

(ابن سیرین) گوئی له پیاویک بوو به که سیکی تری دهوت؛ ئەی چاکه م بۆت نه کرد
 ئەی ئەوهو ئەوه م بۆت نه کرد، (ابن سیرین) پیی وت؛ بیده نگبه هیچ خیریک له چاکه
 کردندا نامینی ئەگه ر خاوه نه که ی باسی بکات.

بأن یمنوا علیک منه	لا تحملن من الأنام
و اصبر فإن الصبر جنه	واختر لنفسک حظها
أشد من وقع الأسنان	من الرجال علی القلوب

نموژگاری

ئەی ئەو که سه ی دهستی شخه ری ده که ی به تاوان چه نده نه فامییت، تا که ی سه ریچی
 فه رمانه کان ده که ی ت، کوا ئەو که سه ی که به رز بوه وه له نازو و نیعمه تدا ژیا؛ سویند به خوا
 ئەستی ره ی گه شی ناوا بوو، ئەی کوا سته مکارو لووت به رزه کان؛ که سیکی تر بووبه خاوه ن
 داری ماله کانیا ن .

شۆر ده بیته وه، مه گه ره مه میسه ناگام لی بییت؟ پیغه مبه ر () فه رموی : (إِنَّكَ لَسْتَ تَصْنَعُ ذَلِكَ خِيَلًا). واته: تو له بهر فیز و خۆبه زل زانین ئەوه نا که ی ت... ئەمه به لگه یه کی پوونه که مه به ست له درێژ کردنه وه ئەوه یه که له بهر فیز بی و خاوه نه که ی له خۆبایی بوونی پیوه دیار بییت .

تاوانی چل و یهك

به درؤخستنه وهی قه دهر (التكذيب بالقدر)

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿إِنَّا كُلُّ شَيْءٍ خَلَقْتَهُ بِقَدْرِ﴾ (القمر: ۴۹). واته: بیگومان ئیمه
هه مووشتیکمان به ئه ندازه و نه خشه ی دیاریکراو دروست کردوه.

(ابن الجوزي) له ته فسیره کهیدا له هوکاری دابه زینی ئه م ئایه ته دا ده لیت: دوو
بوچوون هه یه:

یه که م: بتپه رسته کانی مه که هاتن مشت و مپی قه دهریان له گه ل پیغه مبه ردا ﷺ
ده کرد ئه م ئایه ته دابه زییه خواره وه.

دووه م: (أسقف نجران) هاته خزمه ت پیغه مبه ر ﷺ وتی: ئه ی (محمد) بروات وایه که
تاوان به قه زاو قه دهره و به وشیه یه ش نیه، پیغه مبه ر ﷺ فه رمووی: (أَنْتُمْ خُصَمَاءُ اللَّهِ)
واته: ئیوه دوژمنی خوای گه وره ن. دواتر ئه م ئایه ته دابه زی: ﴿إِنَّ الْمَجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعْرٍ﴾
(۴۷) ﴿يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ﴾ (۴۸) ﴿إِنَّا كُلُّ شَيْءٍ خَلَقْتَهُ بِقَدْرِ﴾ (القمر: ۴۷-۴۹)
(واته: به راستی تاوانبارو تاوانکاران له گو مپایی و شیتیه کی زوردا بوچوون. پوژیک دیت
که له سه رپوویان راده کیشرین له ناو ئاگری دوزه خدا، پییان ده وتریت: ده بجیژن تالوی
دوزه خ. بیگومان ئیمه هه مووشتیکمان به ئه ندازه و نه خشه ی دیاریکراو دروست کردوه.

ئیمامی موسلیم له (صه حیحه) کهیدا هیئاوویه تی له (ابن عمر) وه پیغه مبه ر ﷺ
فه رمووی: (كُلُّ شَيْءٍ بِقَدْرِ حَتَّى الْعَجْزِ وَالْكَيْسِ) (۲). واته: هه مووشتیک به قه زاو قه دهره
ته نانه ت لاوازی و بی هیزی و ژیری و زیره کیش.

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾ (الصافات: ۹۶).

(ابن جریر) ده لیت: دوو مانای هه یه:

یه که م: ده بیټ به واتای (المصدر) هاتبیټ، ئەوکات ماناکه ی به م شیوه ی لی دیت،

﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾ واته: خوای گه وره ئیوه و کرده وه کانتانی دروست کردوه.

دووه م: یا ده بیټ به مانای (الذي) هاتبیټ، ئەوکات ماناکه ی به م شیوه ی لی دیت، (والله الذي خلقكم وخلق الذي تعملونه بأيديكم من الأصنام) واته: ئەو خوایه ی که دروستی کردون و ئەو کرداره ی که ده یکه ن له دروست کردنی بته کاندای هه ر ئەو دروستی کردوه. که واته ئەم ده قه به لگه یه له سه ر ئەوه ی که کرداری مرۆقه کان خوای گه وره دروستی کردوه.

خوای گه وره ده فه رمویتی: ﴿فَالْمَهَا جُورَهَا وَتَقْوَنَهَا﴾ (الشمس: ۸) . واته: توانای خراپه و چاکه و خواناسی تیدا دابین کردوه.

(إلهام) سروش: دروست بوونی شتیکه له دلدای، (ابن زید) ده لیت: خوای گه وره به یارمه تی خۆی ئەو دلای فه راهه م هیناوه بو ته قوای خوا، هه ر به یارمه تی خۆی فه راهه می هیناوه بو خراپه کاری. والله أعلم.

له فه رموده که ی (جبریل) دا هاتوه پرسپاری کرد له پیغه مبه ر ﷺ: ئیمان چیه؟ فه رموی: (أَنْ تُوْمِنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَتُؤْمِنَ بِالْقَدْرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ) (۲). واته: ئەوه یه که بپروا به ینیت به خواو فریشته کان و کتیبه ئاسمانیه کان و پیغه مبه ران و پوژی دواپی و بپروا به ینیت به قه زاو قه ده ر به خیر و شه ری.

(أَنْ تُوْمِنَ بِاللَّهِ): بپروا هینان به خوا بریتیه له: دانپیدانان به وه ی که خوای گه وره بوونی هه یه و وه سف کراوه به سیفاتی گه وره یی و مه زنی و ته واو، دووره له سیفاتی ناته واوی،

۲ - مسلم (۸)، وأبو داود (۴۶۹۵)، والترمذی (۲۶۱۰).

خوای گه وره تاکه، بی نیازه، دروستکهری هه موو بوونه وهره کانه، هه رچی بیه ویت ده یکت.

برواهیئان به فریشته کان (الملائكة) بریتیه له: دانپیدانانی به ندایه تی ئه وان بو خوای

گه وره: ﴿ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحٰنَهُۥٓ بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمٰتٌ ﴿٢٦﴾ لَا یَسْبِقُوْنَهُۥٓ بِالْقَوْلِ وَّهُمْ

بِأَمْرِہٖ یَعْمَلُوْنَ ﴿٢٧﴾ یَعْلَمُ مَا بَیْنَ أَيْدِیْہِمۡ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا یَشْفَعُوْنَ اِلَّا لِمَنِ اَرْضٰی وَّهُمْ مِّنۡ

خَشِیَّتِہٖ مُّشْفِقُوْنَ ﴿الانبیاء : ۲۶ - ۲۸﴾. واته: خوانه ناسان ده یانوت: خوای میهره بان

کوری بو خوای بریارداوه (فریشته کان پۆله ی ئه ون)، پاکی و بیگه ردی بو ئه و زاته یه،

به لکو ئه وانه به نده ی پرێرداری ئه ون. (ئه و فریشتانه ئه و نده ره وشت به رزن) هه رگیز (

نافه رمانی ناکه ن) قسه له قسه یدا ناکه ن و له گوفتاردا پیئشی ناکه ون، ئه وانه به فه رمانی

ئه و ده جولینه وه و فه رمانی ئه و جیبه جی ده کهن. هه ر خوا ده زانیت ئه و خه لکه له

پا بردودا چیان ئه نجامداوه و له داها تووشدا چی ئه نجام ده دن (دنیا و قیامه ت، پا بردوو

داها توو، بو ئه و زاته چوونیه که)، فریشته کانیش تکا کار نابن ته نها بو ئه و که سانه نه بیئت

خوا پیی پازییه و ئه و فریشتانه له ترسی ئه و زاته ناویرن هیچ سه ریچییه که ئه نجام به دن.

برواهیئان به پیغه مبه ران بریتیه له: دانپیدانان به وه ی که به راستی ئه وان راستگۆن له

هیئانی په یامه که یان له لایه ن خواوه، خوای گه وره یارمه تیداون به موعجیزات که له توانای

مروفتا نیه، به لگه یه له سه ر راستی ئه وان، به راستی ئه وه ی له ئه ستویاندا بوو له گه یاندنی

په یامه کانی خوای گه وره و ئه وه ی فه رمانی پی کردوون گه یان دیان به بی که م و کوری، هه ر

بۆیه پیویسته ریژی ته واویان لی بگیریت و جیاوازی له نیوانیاندا نه کریت.

بروا هیئان به پۆژی دوایی: بریتیه له باوه ری ته واو به پۆژی دوایی و گه رانه وه ی مروفته کان

بو لیپرسینه وه دوای مردنیان، بروا هیئان به: زیندو بوونه وه و کۆبوونه وه له گۆره پانی

لیپرسینه وه دا، ته رازوو پردی (صراط)، به هه شت و دۆزه خ، ئه وی جیگه ی پا داشت و سزایه بو

چا که خوازان و خراپه کاران و وه موو ئه وانیه که به ده قی فه رمووده سه لمیئراوه.

بپروا هیئان به (القدر) بریتیه له: دانپیدانان به وانه ی که پیشتر باسمان کرد، به لگه ی
 مه موئه وانه خوی گه وره ده فه رموئیت: ﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾ (الصافات: ۹۶).

مه روه ها ئیه تی: ﴿إِنَّا كُلُّ شَيْءٍ خَلَقْتَهُ بِقَدْرِ﴾ (القمر: ۴۷-۴۹).

وه له و باره شه وه پیغه مبه ر ﷺ فه رموئیه تی: (وَأَعْلَمَ أَنَّ الْأُمَّةَ لَوِ اجْتَمَعَتْ عَلَىٰ أَنْ
 يَنْفَعُوكَ بِشَيْءٍ لَّمْ يَنْفَعُوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ لَكَ وَلَوْ اجْتَمَعُوا عَلَىٰ أَنْ يَضُرُّوكَ بِشَيْءٍ لَّمْ
 يَضُرُّوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَيْكَ رُفِعَتِ الْأَقْلَامُ وَجَفَّتِ الصُّحُفُ). واته: بزانه به راستی
 مه مو مروقاییه تی نه گه ر کو ببنه وه له سه ر نه وه ی سوودت پی بگه یه نن به شتیك ناتوانن
 سوودت پی بگه یه نن ئیلا به شتی نه بی که خوا له چاره تی نووسی بی، وه نه گه ر مه مو
 مروقاییه تی کو ببنه وه له سه ر نه وه ی زیانت پی بگه یه نن ناتوانن زهره رت لی بدن مه گه ر
 به شتی نه بی که خوا له چاره تی نووسی بی، قه له م به رزکرایه وه و مه ره که بی په راوشك بوو.

بوچوونی زانایانی کون و تازه (السلف والخلف) به گشتی نه وه یه که هه رکه سیك له ناخی
 دلیه وه بپروای ته واوی به وانه هه بیئت که باسمان کرد به بی گومان و دوودلی، نه وه نه و که سه
 بپرواداره، جا نه گه ر له ریگه ی به لگه ی سه لمینراوه وه بیئت یا باوه ری ته واو. والله أعلم.

به شیک

یه ک دهنگ بوونی هه فتا پیاو له پیشه وایانی موسلمانان له تابعین و سه له ف و زانایانی
 تر له سه ر نه وه ی نه و سوننه ته ی که پیغه مبه ری ئیسلام له سه ری کوچی دوابی کرد
 یه که میان: پازی بوون بووه به قه زاو قه دهر، خو دانه دهستی فه رمانه کانی خوی گه وره،
 نارام گرتن له سه ر جیبه جی کردنی فه رزه کان، بپروا هیئان به قه زاو قه دهر خیر و شه ری،
 وازه ئینان له دوو پوویی و مشت و مپی بی مانا و دوژمنایه تی کردن له دیندا، (مسح) کردن له
 سه ر (خوف)، جیهاد کردن له گه ل هه موو خه لیفه یه کدا باش بیئت یان خراپ، نویژ کردن
 له سه ر هه موو مردوویه کی له نه هلی قیبله (موسلمان).

كه لك و سوود

مه نديك له وته كانى خه لك كوفره زانايان به پوونى ئاماژه يان پى كردوو

له وانه :

ئه گهر گائته به ناويكى پيروزى خودا يا فه رمانيكى خودا يا په يمانيكى خودا بكا ،

كافر ده بيت

▪ ئه گهر بلى : ئه گهر خوا فه رمانيكم پى بكات به عه قلمه وه نه چى نايكه م، (كافر ده بيت).

▪ يا بلى : ئه گهر قيبله له و پوو هى تره وه بو ايه پووم تى نه ده كرد، (كافر ده بيت).

▪ ئه گهر پى بوتريت : واز له نويز مه هينه دوايى خوا لىت توپه ده بيت، ده لىت :
ئه گهر سزام بدات له سهر ئه م نه خو شى و نار ه حه تيه ئه وه سته م لى ده كات،
(كافر ده بيت).

▪ ئه گهر بلى : ئه گهر پيغه مبه ران و فريشته كانيش شايه تى بدن هر پروا ناكه م، (كافر ده بيت).

▪ ئه گهر پى بوتريت : نينوكت بكه چونكه سوننه ته، ده لىت : ئه گهر سونه تيش بيت نايكه م، (كافر ده بيت).

▪ ئه گهر بلىت : فلان كه س له به رچاوم وه ك جوله كه يه، كافر ده بيت.

▪ ئه گهر بلىت : خواي گه وره بو ئه وه دانيشتوو به ويژدان بيت، يا بو ئه وه هه ستاوه كه به ويژدان بيت. (كافر ده بيت).

▪ كه سيك به موسلمانيك بلىت : خواي گه وره ئاخيره تت به خير نه گيريت، يا ئيمان لى بسه نييت. (كافر ده بيت).

▪ يا كه سيك بيه وييت تو مه تباريك سويند بدات، ئه ويش بيه وييت سويند به خوا بخوات، پى بلىت : نه خير ده بى سويند به ته لاقت بخوى. (كافر ده بيت).

- جیاوازیان ههیه له وهی که که سیك بلیت؛ بینینی تو به لامه وه وهک بینینی مردن وایه، هه ندیکیان ده لئین. (کافر ده بیئت).
- ئەگەر بلیت؛ ئەگەر فلان کهس پیغه مبه ر بیئت ئیمانی پی ناهینم، (کافر ده بیئت).
- ئەگەر بلیت؛ ئەگەر ئەوهی که پیغه مبه ر ﷺ وتبییتی راست بی، ئەوه پزگارمان بووه. (کافر ده بیئت).
- ئەگەر به بی دهستنوێژ نوێژ بکات به گالته جارپی، یا به حه لالی بزانیئت، (کافر ده بیئت).
- ئەگەر دوو کهس دوو به ره کی که وته نیوانیان وه یه کیکیان وتی؛ لاهول ولا قوه الا بالله، ئەوی تریان وتی؛ لاهول ولا قوه الا بالله، تینویتی ناشکینی یا تیرمان ناکات (کافر ده بیئت).
- ئەگەر گوپی له دهنگی بانگده ر بوو بلیت ئەوه درۆ ده کات! (کافر ده بیئت).
- ئەگەر بلیت؛ له قیامهت ناترسم. (کافر ده بیئت).
- ئەگەر باره کهی دابنات و بلیت؛ ئەوه دام به دهست خوی گه وره، که سیك پی بلیت؛ داته به دهست که سیکه وه ناتوانیئت شوینی دز بکه ویئت. (کافر ده بیئت).
- ئەگەر که سیك بچیتته شوینیکی به رزو خوی بشوبهینییت به وتارییژ، هاورپییه کانی به گالته جارپه وه پی پیبکه نن و پرسپاری لی بکه ن و یه کیکیان بلیت؛ قاپیکی نان تیگوشه له خویندن باشتره. (کافر ده بیئت).
- ئەگەر که سیك تووشی به لاهو موسیبهت بیئت بلیت؛ مال و مندالمت له ناودا ئیتر چی ده کهی ! (کافر ده بیئت).
- ئەگەر بدات له منداله کهی و که سیك پی بلیت؛ بو وائه کهی موسلمان نیت تو؟ بلیت؛ نه خیر. (کافر ده بیئت).
- ئەگەر ئاوات بخوازیت که خوا زیناو سته م و کوشتنی قه دهغه نه کردایه. (کافر ده بیئت).

- ئەگەر حەبلىك بىه ستييت به ناوقه ديه وه، كه سيك بلييت؛ ئەوه چيت به ستووه به ناو قەدته وه؟ بلييت؛ ئەمه (زنار) (۱). زۆربه ي زانا يان ده ليين؛ (كافر ده بييت).
- ئەگەر مامۆستايه ك بلييت؛ جوله كه له موسلمان باشته، له بهر ئەوه ي موچه ي باش ده دن به مامۆستا كانيا ن. (كافر ده بييت).
- ئەگەر بلييت؛ نه صرانيه ك له ئاگرپه رستي ك باشته. (كافر ده بييت).
- ئەگەر به كه سيك بوترييت؛ ئيمان چيه؟ بلييت؛ نازانم. (كافر ده بييت).
- ههروه ها ئەو وشانه ش كه خراپ و نامۆن وهك؛ ئايينت نيه، ئيمان ت نيه، يه قين ت نيه، تۆ خراپه كاريت، تۆ دوورپوو ي ت، تۆ زه نديقي ت، تۆ فاسقي ت، وه ئەوه ي هاوشيوه ي ئەمانه يه ده كر ي ت ئەو كه سه به هۆ ي به كار هينان ي ئەو وشانه وه ئيمان ي له ده ست بدات و بچي ته دۆزه خ.

۱- زنار: ئەو حەبلىه كە ئاظر ته رست و نه صرانيه كان ده يبه ستن به ناو قەديانه وه.

تاوانی چل و دوو

گوی گرتن له خه لکی وئه وهی که دهیشارنه وه

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَلَا تَجَسَّسُوا﴾ (الحجرات: ۱۲). واته: سیخوری مه که ن.

(ابن جوزي) ده لیت: (أبو زيد) و (الحسن) و (الضحاک) و (ابن سیرین) ئەم ده قه یان به (الحاء) خویندوه ته وه.

(أبو عبیده) ده لیت: (التجسس والتجسس) یه ک مانایان هه یه - ئەویش بریتیه له گه پان - وه ک سیخوری کردن.

(یحیی بن ابی کثیر) ده لیت: (التجسس) بریتیه له گه پان به دوا ی عه یب و عاری خه لکدا. وه (التجسس) بریتیه له گوی گرتن له قسه ی خه لک.

زانایانی ته فسیر ده لیت: (التجسس) بریتیه له گه پان به دوا ی عه یب و عار و ناموسی موسلماناندا. واته: با هه یچ که س له ئیوه چاودییری عه یب و عاری براکه ی نه کات تا پیی بزانت ئە گه رخوا بوی پۆشیوه.

پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی: (وَمَنْ اسْتَمَعَ إِلَى حَدِيثِ قَوْمٍ وَهُمْ لَهُ كَارِهُونَ أَوْ يَفْرُونَ مِنْهُ صَبَّ فِي أُذُنِهِ الْأُنْكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ). واته: هه رکه س گوی له قسه ی نهینی خه لک بگریت که پییان ناخوش بیت له قیامه تدا قورقوشمی تواوه ده که نه گوئیانه وه.

نامۆژگاری

ئهی بهنده کانی خوا مردن نزیک بووه ته وه، وه ک گیانیکی بارمه ناماده و ماندوو بووه، ئهی ئەوجه سته ی که ناماده ییت بیگومان دلش بی ناگایه، ئایا پازیت خیرو چاکه ت دهست نه که ویت.

تاوانی چل و سی

دوو زمانی کردن و، قسه هیئان و بردن (النمام)

مه به ست نه و که سه یه که قسه له ناو خه لکدا ده هیئت و ده بات بو نه وهی دووبه ره کی و ناکوکی بخاته نیوانیان.

نه مه له پرووی شهرعه وه قه ده غه یه به یه کده نگی زانایان، به لگه ی زور له سر قه ده غه کردنی هاتوو له قورئان و سوننه تدا، خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿ وَلَا تُطَعُّ كُلَّ حَلَّافٍ مَّهِينٍ ﴿۱۰﴾ هَمَّازٍ مَشَّاءٍ بِنَمِيمٍ ﴿۱۱﴾ (القلم: ۱۰، ۱۱). واته: به قسه ی نه وانه مه که که زور سویند ده خون و زور سووک و پیسوان نه وانه ی که به شوین عه یب و عاردا ده گه رین و دوو زمانی ده که ن و فیتنه ده گیرن و حه زیان له ناشووبه.

پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی: (لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ نَمَّامٌ). واته: ناچیته به هه شته وه که سیک قسه به هیئت و قسه بیات.

وه له (ابن عباس) - په زای خوی لیبی - ده لیت: ((مَرَّ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِقَبْرَيْنِ فَقَالَ إِنَّهُمَا لَيُعَذَّبَانِ وَمَا يُعَذَّبَانِ فِي كَبِيرٍ، أَمَّا أَحَدُهُمَا فَكَانَ لَا يَسْتَتِرُ مِنَ الْبَوْلِ، وَأَمَّا الْآخَرُ فَكَانَ يَمْشِي بِالنَّمِيمَةِ ثُمَّ أَخَذَ جَرِيدَةً رَطْبَةً فَشَقَّهَا نِصْفَيْنِ فَغَرَزَ فِي كُلِّ قَبْرٍ وَاحِدَةً قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ لِمَ فَعَلْتَ هَذَا قَالَ لَعَلَّهُ يُخَفَّفُ عَنْهُمَا مَا لَمْ يَبْسَبَا. واته: پیغه مبه ر ﷺ به لای دوو گوپردا تیپه ری و فه رمووی: نه و دووانه سزا ده درین، به لام له بهر تاوانی گه وره سزا نادرین، به لکو یه که میان خوی پاک نه ده کرده وه له میز کردن، وه دووه میان له ناو خه لکیدا قسه ی ده هیئاو ده برد، پاشان لقیکی ته ری دارخورمای هه لگرت و کردی به دوو

له ته وه له سه ره هر قه بريكيان دانه يه كي چه قاند و فه رموي: به لكو سزايان له سه ره سووك ده بيت هه تا وشك نه بيته وه.

وه (وما يُعَذِّبانِ في كَبِيرٍ) واته: نه كردني قورس نه بووه به سه ريانه وه، يا له بوچوونياندا نه كردني نه وه نده گه وره نيه، له (أبو هريرة) وه - په زاي خوي لي بيت - ده ليت: پينغه مبه ر عليه السلام فه رمويه تي: (تَجِدُونَ شَرَّ النَّاسِ ذَا الْوَجْهِينِ الَّذِي يَأْتِي هَوْلَاءَ بَوَجْهِ وَيَأْتِي هَوْلَاءَ بَوَجْهِ)^(۱). واته: خراپترين خه لك دوپووه كانن، دين بو لاي هه نديك به پوويه كه وه، بو لاي هه نديكي تريش به پوويه كي تره وه.

ئيمامي (أبو حامد الغزالي) ده ليت: زور جار (نميمة) به وه ده وتريت كه قسه ي كه سي به كه م بو كه سي دووه م ده بات، وه كه ده ليت: فلان كه س ده ربارهي تو واده ليت.

دووزماني ته نها بريتي نيه له وه به لكو سنووري ئاشكرا كردني شتيكه كه سي به رامبه ر پيي ناخوش بيت، جا به كسانه نه مه به وه بيت يا به نووسين، يا به هيما يا به ئاماژه يا هاوشيوه ي نه مانه، به كسانه نه مه ش پسه يا كردار بيت يا كاريكي شووره يي يا هيتر بيت.

حه قيقه تي دووزماني: ئاشكرا كردني نه يني و ئابروو بردني تي، پيوسته له سه ره مروؤ بیدهنگ بيت له سه ره هر شتيك ده يبينيت كه په يوه ندي به ژياني تاكه كاني خه لكه وه هيه، مه گه ره باسكردنيدا سووديكي گشتي هه بيت بو موسلمانان.

هه موو كه سينك دووزمانيه ك بدري ته پالي و پيي بو تريت: فلان كه س ئاواو ئاواي پي وتويت، پيوسته شه ش حاله ت په چاوبكات:

يه كه م: باوه پي پي نه كات، چونكه دووزمان فاسيقه و برواي پي ناكريت.

دووه م: ده بيت به ره له ستي له و كاره قيزه ونه بكات، ئاموژگاري بكات به دووباره نه كردنه وه ي نه و كرداره ناشرينه.

^۱ - البخاري (۳۴۹۴)، ومسلم (۲۵۲۶).

سییه م: له بهر خوا بیبوغزینیت و رقی لی بیت، چونکه ئەو که سه لای خوی گه وره بوغزینراوه، بق لیبونه وهش له بهر خوا ئەرکه و واجبه.

چواره م: نابیت گومانی خراب بو ئەو که سه بیات که دو زمانی به ده مه وه کراوه، چونکه خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَجْتَبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّكُ بَعْضَ الظَّنِّ إِنَّكُ﴾ (الحجرات: ۱۲). واته: ئەى ئەو که سانهى باوه پرتان هیناوه، خوتان بیاریزن له زۆر گومانی خراب، له راستیدا هندی له و گومانانه گوناھو تاوان.

پینجه م: نابیت ئەمه وای لی بکات بو ئەوهى بگات به حه قیقه تی قسه که، هه ستیت به جاسوسی کردن به سه ر خه لکه وه، خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿وَلَا تَجَسَّسُوا﴾

شه شه م: چون بو خوی پی ناخوشه دو زمانی به سه ره وه بکریت، به هه مان شیوهش بو خه لکی پی ناخوش بیت.

پیاویک هات بو لای (عمری کوری (عبد العزیز) - په زای خوی لیی - باسی که سیکی تری بوی کرد، ئەویش وتی: ئەگه ر ته ماشای قسه که ت بکه ین، ده بینین: ئەگه ر درۆ بکه ی ت ئەوه له م کۆمه له ی که خوی گه وره باسیان ده کات: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن جَاءَكُمُ فَاسِقُ بِنِيٍّ فَتَبَيَّنُوا﴾ (الحجرات: ۶). واته: ئەى ئەوانه ی باوه پرتان هیناوه ئەگه ر که سیکی متمانه پی نه کراو هه والیکی گرنگی بو هینان، خیرا بپوای پی مه که ن، به لکو سه رنج بده ن، لیی بکۆلنه وه تا بۆتان پوون ده بیته وه.

وه ئەگه ر راست بکه ی ت ئەوا له م کۆمه له ی که خوی گه وره باسی ده کات ﴿هَمَّازٍ مَّشَاءٍ بِنِيمٍ﴾ (القلم: ۱۱). واته: عه یب له خه لک ئەگرئ و قسه دینی و ده بات و له ناو خه لکا فیتنه ده نیتته وه. ئەگه ر حه ز ده که ی ت لیت خوش ده بین، وتی: لیخوش بوون ئەى ئەمیری بپواداران، هه رگیز جاریکی تر ناگه ر پیمه وه بو ئەم کاره.

نامۆزگاری

ئەي ئەو كەسەي كە ديلي ھەواو ئارەزوي خۆتيت و ناتوانيت پزگارت بيت! ئەي بي
ئاگا لە مردن، ئەي لە خۆبايي بوو بە لەش ساغی، ئايا نازانيت لە بۆسەي مردندايت، بەم
حالەوہ بېر لە بەجی هيشتني دنيا بکەرەوہ لەسەر ئەو بارودۆخەت، ئەگەر نەگرياييت خۆت
بگريئە.

تاوانی چل و چوار

نه فره تکار

پیغه مبهری خوا رضی الله عنه فهرموویه تی: (سَبَابُ الْمُسْلِمِ فُسُوقٌ وَقِتَالُهُ كُفْرٌ^(۱)). واته: قسه و تن به موسلمان فیسقه دهرچوونه له گوپرایه لی خوا و پیغه مبهر رضی الله عنه شهر دژی موسلمان) کوفر کافر بیون نیه، به لکو گه وره یی تاوانه که دهرده خات).

پیغه مبهر رضی الله عنه فهرموویه تی: (لَعْنُ الْمُؤْمِنِ كَقْتَلِهِ^(۲)). واته: نه فره ت له بیوادار وه کوشتنی وایه.

وه له (صه حیجی) موسلیمدا هاتووه که وا پیغه مبهر رضی الله عنه فهرموویه تی: (لَا يَكُونُ اللَّعَانُونَ شَفَعَاءَ وَلَا شُهَدَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ^(۳)). واته: نه فرین که ران نابن به تکار و شاهید له پژی دوا پیدا.

وه پیغه مبهر رضی الله عنه فهرموویه تی: (لَا يَنْبَغِي لِصَدِيقٍ أَنْ يَكُونَ لَعَانًا^(۴)). واته: پاستگو نابیت نه فرین بکات.

بیگومان پیغه مبهری خوا رضی الله عنه سزای نه و که سه ی داوه که نه فره ت له حوشتره که ی دهکات، (عمران بن حصین) ده لیت: پیغه مبهر رضی الله عنه له هندی له گه شته کانیدا بوو، نافرته تیک له (الأنصار) له سه ر حوشتره که ی بوو، حوشتره که بیزاری کرد، نه ویش نه فره تی

^۱ - البخاري (۴۸)، ومسلم (۶۴).

^۲ - البخاري (۶۰۴۷).

^۳ - مسلم (۲۵۹۸).

^۴ - مسلم (۲۵۹۷).

لی کرد، پیغه مبهراً گوی لی بوو فره رموی : (خُدُوا مَا عَلَيْهَا وَدَعُوهَا فَإِنَّهَا مَلْعُونَةٌ) (۱) .
 نه و حوشتره لی وه ربگر نه وه و بهر له لای بکن چونکه نه وه نه فره تی لی کراوه . (عمران)
 ده لیت : نه و حوشتره له ناو خه لکیدا ده هات و ده چوو که س نزیکی نه ده که وته وه .

بهش

دروسته به گشتی نه فره ت کردن به بی دیار یکردن و تاییه ت کردن .

خوای گه وره ده فره رمویت : ﴿أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ﴾ (هود : ۱۸) . واته :

ئاگه دارین ! نه فره تی خوا له سه رسته مکارانه .

خوای گه وره ده فره رمویت : ﴿ثُمَّ نَبْتَهْلُ فَنَجْعَلُ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَى الْكٰذِبِينَ﴾ (آل

عمران : ۶۱) . واته : پاشان له خوا بپار پیینه وه و ئینجا داوا بکه ین نه فرین و له عنه تی خوا

داباریته سه ر درؤز نه کان .

له (جابر) وه ده لیت : (لَعْنَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَكَلَ الرَّبَّاءَ وَمَوْلَهُ وَكَاتِبَهُ

وَشَاهِدِيهِ، وَقَالَ: هُمْ سَوَاءٌ) . واته : پیغه مبهری خوا ﷺ نه فره تی کردووه له بخوری ریا و

وه کیله که و شایه ته که و نووسه ره که ش، وه فره رموی : هه موویان وه ک یه ک وان .

هه روها فره رمویه تی : (لَعْنِ اللَّهِ الْوَاصِلَةَ وَالْمُسْتَوْصِلَةَ وَالْوَأَشِمَةَ وَالْمُسْتَوْشِمَةَ

وَالنَّامِصَةَ وَالْمُتَنَمِّصَةَ) . واته :

(الواصله) نه و نافرته یه قژ له سه ر قژی داده نییت

(المستوصله) : نه و نافرته یه بوی نه نجام ده دات

(والنامصة) : نه و نافرته یه مووی برؤکانی درده هی نییت .

(والمتمنصة): ئەو ئافره ته يه كه بۆي لاده بات.

ههروهها پيغه مبه ر ﷺ نه فره تي كر دووه له (الصالقة والحالقة والشاقة).

(الصالقة): ئەو ئافره ته يه له كاتي به لاو موسي به تدا دهنگي به رز ده كاته وه.

(والحالقة): ئەو ئافره ته يه له كاتي به لاو موسي به تدا قزى ده برپيت.

(والشاقة): ئەو ئافره ته يه له كاتي به لاو موسي به تدا جل و بهرگ له بهر خۆي ده درپيت.

وههروهها نه فره تي كر دووه له و كه سه ي كه سنووري زه وي ده گورپيت^(۱).

وه نه فره تي كر دووه له و كه سه ي كه له پينا و جگه له خوادا قورباني ده كات^(۲).

وه نه فره تي كر دووه له دز^(۳).

وه نه فره تي كر دووه له و پياوه ي وهك ئافره ت هه لسوكه وت ده كات ، ئەو ئافره ته ش

وهك پياو هه لسوكه وت ده كات.

ههروهها نه فره تي كر دووه له و كه سه ي به رامبه ر برا كه ي ده ست ده دات به ئاسن^(۱).

وه نه فره تي كر دووه له و كه سه ي كه نيوچاواني ئازهل داخ ده كات^(۱).

وه نه فره تي كر دووه له و ئافره ته ي كه سه رجيني پياوه كه ي جي ده هيليت هه تا

ده گه رپته وه.

ههروهها نه فره تي كر دووه له ده سه لاتداريك هه تا كه به زه يي به ژي رده سه ته كه يدا

نايه ته وه.

۱ - مسلم (۲۹۷۸).

۲ - مسلم (۲۹۷۸).

۳ - البخاري (۶۷۹۹)، و مسلم (۱۶۸۷).

بهش

ئامۆژگاری

بزانه نه فرهت كردن له موسلمان به يه كدهنگي زانايان قه ده غه يه، به لام دروسته نه فرهت كردن له و كه سانه ي به گشتي ئه و سيفه تانه يان تيدا هه يه، وهك؛ نه فرهتي خوال سته مكاران، نه فرهتي خواله بي باوه پان، نه فرهتي خواله جوله كه و گاورد، نه فرهتي خواله فاسيقه كان، نه فرهتي خواله ويته گران (په يكه ري بت)، وه هاوشيوه ي ئه مانه ش.

به لام نه فرهت كردني موسلماننيك به تاك ئه گه ر تاوانبار كرابييت به تاواننيك، وهك؛ جوله كه، يا گاورد، يا زالم، يا داوين پيس، يا دن، يا ريبا خوور، فه رمووده كان له پووكه ش واده ر ده خه ن كه ئه وه قه ده غه نيه. ئيمامي غه زالي ئاماره ي به وه كردوو كه قه ده غه به ئيللا بو كه سيك نه بييت كه بزانيه ئه و كه سه له سه ر كو فرو بي باوه پي مردوو ه. وهك (ابي لهب) و (ابي جهل) و (فرعون) و (هامان) و هاوشيوه كان، ده لييت؛ چونكه نه فرهت كردن بريتيه له دوورخستنه وه ي ئه و كه سه له په حمه تي خوا، نازانيه ئه و كه سه له سه ر فاسيق بوون ده مرپت يا كافريوون.

ئه وه ي كه نزيكه له نه فرهت كردن دوعا كردنه له كه سيك به شه رو خراپه له كه سي زالم، وهك؛ خواله شي ساغت نه كات، هه روه ها نه فرهت كردن له ئاره ل و بي گيانه كان ئه مانه هه مووي باش نيه.

هه ندي له زانايان ده ليين؛ ئه گه ر كه سيك به ده ميدها هات و نه فرهتي كرد له كه سيك كه شايه ني ئه وه نيه، ئه وه با بلييت مه گه ر شايه ني ئه وه نه بييت.

به شيكى تر

دروسته بو ئه و كه سهى فه رمان به چا كه ده كات و پيگري له خراپه ده كات كاتيگ كه
 قسه له گه ل كه سيك ده كات بليت :هاوار بو تو، يا ئه ل لاواز، يا كورتبين ، يائه ل سته مكار
 له خوت يا هاوشيوه ل ئه مانه ، به هيچ شيوه يه ك نابيت بگاته ده سته واژه ل دروكردن .

نابيت به ئاشكرا به شيوه يه ك جنيو بدات يا تو مه تباري بكات كه ئه و هه ست به
 خو به كه مزاني بكات، ته نانه ت ئه گه ر ئه و تو مه تانه ش راست بيت، به لام ده بيت به دانايي
 بيت، چونكه ئامانج له وه دا ته ميكردن و دوورخستنه وه يه ، وه ده بيت قسه كه كاريگه ري
 هه بيت له سه ر ئه و كه سه .

ئاموژگاري

ئه ل ئه و كه سه ل تويشوي كه مت ئاماده كر دووه و پيگه ت دووره ! ئه ل ئه و كه سه ل
 پووده كاته خراپه ، پشت ده كات له وه ل كه سوود و قازانج بوي هه يه ، ئايا نازاني ئه و
 شته ل كه باشه ليت ون بووه ! تا كه ل زه مانه له بير ده كه يت و ئه ويش كاته كانت بو
 ده ژميريت!

تاوانی چل و پینج

ناپاکی و به لئین نه بردنه سهر

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا﴾ (الإسراء: ۳۴). واته: به وه فا بن بو به لئین و په یمان، چونکه به پراستی به پرسیارن له به رامبر به لئین و په یمانه کانتان.

(الزجاج) ده لئیت: هه موو ته وهی که خوا فهرمانی پی کردوو و پیگری لیکردوو هه به لئینه.

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ﴾ (المائدة: ۱).

(العقد) بریتیه له شتانهی که خوای گه وره فهرزی کردوو له سه رمان، وه (مقاتل بن حیان) ده ربارهی ده لئیت: ﴿أَوْفُوا بِالْعُقُودِ﴾ واته: مه به ست له و به لئینه یه که خوای گه وره له قورئاندا داویه تی، ته وهی که فهرمانی پی کردوون به چاکه و پیگری لی کردوون له خرابه، وه هه روه ها ته و په یمانه ی که له نیوان نیوه و بتپه رسته کاندا هه یه، و ته وهی له نیوان تاکه کانی خه لکدا هه یه. والله أعلم.

پیغه مبه ری خوا فهرموویه تی: (لِكُلِّ غَادِرٍ لَوَاءٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُقَالُ هَذِهِ غَدْرَةُ فُلَانٍ) (۱). واته: بو هه موو سته مکاریک په یداخیک هه یه له پوژی دواپییدا، پیی ده وتریت ته وه ناپاکی فلان که سه.

له (صه حیجی) بوخاریدا هاتوو پیغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی: خوای گه وره ده فهرمویت: (يقول الله تعالى: ثلاثة أنا خصمهم يوم القيامة: رجل أعطى بي ثم غدر، ورجل باع حرا فأكل

^۱ - البخاري (۳۱۸۸)، ومسلم (۱۷۳۵).

شمنه، ورجل استأجر أجيرو فاستوفى منه ولم يعطه أجره). واته: سى جور كه س هه ن كه خوم سكالاکارم له سهريان له پوژى قيامه تدا: كه سيك كه په ناي كه سيك بدات له بهر من، پاشان خيانهت و ستمى لى بكات، به ليني ئەمان بدات و نه يياته سهر، هه روه ها كه سيك كه سيكى نازاد بكات به ندهى خووى و بيفروشييت و نرخه كه شى بخوات، هه روه ها كه سيك به كيك به كرى بگريت و ئيشه كهى خووى پى بكات و دوايى كريكهى نه داتى.

پيغه مبهرى خوا فهرموويه تى: (من خَلَعَ يَدًا مِنْ طَاعَةٍ لَقِيَ اللَّهَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا حُجَّةَ لَهُ وَمَنْ مَاتَ وَلَيْسَ فِي عُنُقِهِ بَيْعَةٌ مَاتَ مِيتَةً جَاهِلِيَّةً)^(۱). واته: هه ركه سيك ده سته بردارى گوپرايه لى خه ليفهى موسلمانان بيت ده گاته لاي خواى گه وره هيچ به لگه يه كى پى نيه، وه هه ركه سيك بمريت، له گه ردنيدا به يعهت نه بيت ئەوه به مردنيكى نه فامانه ده مريت.

پيغه مبهرى نازدار ﷺ فهرموويه تى: (مَنْ أَحَبَّ أَنْ يُزْحَرَ عَنِ النَّارِ وَيُدْخَلَ الْجَنَّةَ فَلْتَأْتِهِ مَنِيَّتُهُ وَهُوَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَيَأْتِ إِلَى النَّاسِ الَّذِي يُحِبُّ أَنْ يُؤْتَى إِلَيْهِ وَمَنْ بَايَعَ إِمَامًا فَأَعْطَاهُ صَفْقَةً يَدِهِ وَثَمْرَةَ قَلْبِهِ فَلْيُطِعْهُ إِنْ اسْتَطَاعَ فَإِنْ جَاءَ آخِرُ يُنَازِعُهُ فَأَضْرِبُوا عُنُقَ الْآخِرِ)^(۱). واته: هه ركه س حهز ده كات دوور بخريته وه له ناگر و بچيته به هه شت ئەوه با له كاتى مردندا برى به خواو پوژى دوايى هه بى، وه با بچيت بو لاي خه لكى چون حهز ده كات خه لكى بچن بو لاي ئەوه، وه ئەوهى په يمان به پيشه وايه ك ديدات و ده ستي ده خاته ناو ده ستي و دلى ده داتى، ئەوه با گوپرايه لى بكات، ئەهه ر كه سيكى ترهات به ربه ره كاني له گه لدا بكات بدن له گه ردى.

- مسلم (۱۸۵۱).

- مسلم (۱۸۴۴).

تاوانی چل و شهش

بهراست دانانی جادو و گهروه نه ستیره ناس

خوای گهوره فهرموویه تی: ﴿ وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ﴾ (الإسراء: ۳۶). واته: (نهی مروقه) له شتیك مه دوی و شوینی شتیك مه كه وه كه زانست و زانیاریت ده رباره ی نیه، چونكه بهراستی كوئه ندامی بیستن و بینین و تیگه یشتن هه ره مووی، بهرپرسیاره له بهرامبهریه وه.

(الوابلی) له (ابن عباس) وه ده لیت: خوای گهوره پرسیار له مروقه کان ده کات له وهی كه کردویانه، نه مهش نه وه ده رده خات كه ته ماشاگردنی نامه حه ره م قه ده غه کراوه، هه روه ها گو یگرتن له وه یشی كه درووست نیه.

خوای گهوره ده فهرمویت: ﴿ عَلِيمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا ۖ ﴿۳۶﴾ إِلَّا مَن أَرَادَ مِن رَّبِّهِ ۗ أَلَمْ يَكُن لَّهُ الْبَصِيرُ ﴾ (الجن ۲۶ - ۲۷). واته: نه وزاته زانای نهینی و شاراوه کانه، كه سیش له نهینی و شاراوه کانی ناگادار ناکات. مه گه ر بو پیغه مبهریك خوا خوئی رازی بیت (به وهی هندی نهینی بزانیت).

(ابن جوزی) ده لیت: ﴿ عَلِيمُ الْغَيْبِ ﴾ مه بهست خوای گهوره یه تاك و ته نهاییه و هاوه لی نیه له مولکیدا، ﴿ فَلَا يُظْهِرُ ﴾ واته: كه س ناتوانیت له نادیاره کانی بزانیت نیلا مه گه ر خوئی به پیغه مبهریکی و تبیت، چونكه یه کیك له نیشانه راستییه کانی پیغه مبهران هه والدانی هندی له غه یب و نادیاره کانه.

واته: ئه وهی که خوی گه وره هه لیبژاردبوو بۆ پیغه مبه رایه تی هه ندی له غیب و نادیا ری پی ئاشنا ده کات، ئه مه ش به لگه یه له سه ر ئه وه ی که هه رکه س بپوای وابیت که ئه ستیره کان به لگه ن له سه ر غیب ئه وه کافرو بیباوه ره .

پیغه مبه ری خوا عَلَيْهِ السَّلَام فه رموویه تی: (من أتى عَرَفًا أَوْ كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ فَقَدْ كَفَرَ مِمَّا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ). واته: هه رکه س بچیته لای جادووگه ریک، یا فالچی هک، به پراستی بزانی ت له وه ی که ده لیت، ئه وه بی باوه ر بووه به رامبه ر به و په یامه ی که دابه زیووه بۆ سه ر (محمد).

له (زیدی کوری (خالدی (الجهنی) وه ده لیت: پیغه مبه ری خوا عَلَيْهِ السَّلَام فه رموویه تی: (هل تَدْرُونَ مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ؟) قالوا: الله وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ. قال: (أَصْبَحَ مِنْ عِبَادِي مُؤْمِنٌ بِي وَكَافِرٌ، فَأَمَّا مَنْ قَالَ: مُطِرْنَا بِفَضْلِ اللَّهِ وَرَحْمَتِهِ فَذَلِكَ مُؤْمِنٌ بِي وَكَافِرٌ بِالْكَوْكَبِ، وَأَمَّا مَنْ قَالَ: بِنَوْءٍ كَذَا وَكَذَا فَذَلِكَ كَافِرٌ بِي وَمُؤْمِنٌ بِالْكَوْكَبِ) ^(۱). واته: ئایا ده زانن په روه دگارتان چی ده لیت؟ وتیان خواو پیغه مبه ره که ی ده زانن. فه رمووی: به شیخ له به نده کان بپوادار بوو به شیکی تریش بی باوه ر، به لام ئه وه ی که بلیت: به فه زل و په حمه تی خوا باران باری ئه وه بپواداره به من و بی باوه ره به ئه ستیره کان، وه ئه وه ی که بلیت: به هوی ئه وه و ئه وه وه باریوه ئه وه بی باوه ر بووه به من و بپوادار بووه به ئه ستیره کان.

زانایان ده لین: نه گه ر موسلمانیک بلیت: باران باری به (نوء کذا) مه به ست له (نوء) ئه وه یه که ئه و باران ده بارینیت و باران دروست ده کات جگه له خوی گه وره، ئه وه کافر ده بیت و به هه لگه راوه ته ماشا ده کریت.

به لام نه گه ر بلیت: ئه وه نیشانه ی باران بارینه له کاتی ئه و نیشانه دا باران ده باریت و بارینیشی هه ر به ویستی خوی گه وره یه، ئه وه بی باوه ر نابیت، زانایان پراو بۆچوونی

١ - البخاری (۸۶۶)، و مسلم (۷۱).

جياوازيان ههيه له سهر به كارهيئاني ئەم دهسته واژيه كه ئاساييه يا باش نيه، باشتروايه به كار نه هيئرئيت، چونكه ئەو وتانه وتهى بئى باوه پرانه.

پيغه مبه رﷺ فه رموويه تى: (من أتى عرافاً فسأله عن شيءٍ لم تقبل له صلاةً أربعين ليلةً^(۱)). واته: ههركه س بچيئه لاي جادووگه ريك و پرسيارى لى بكات ده ربارهى شتيك ئەوه چل شه و نوئى لى وه رناگيرئيت.

له (عائشة) وه ده لئيت: گويم لى بوو پيغه مبه رﷺ ده يفه رموو: (إِنَّ الْمَلَائِكَةَ تَنْزِلُ فِي الْعَنَانَ وَهُوَ السَّحَابُ فَتَذَكُرُ الْأَمْرَ قُضِيَ فِي السَّمَاءِ فَتَسْتَرِقُ الشَّيَاطِينُ السَّمْعَ فَتَسْمَعُهُ فَنُوحِيهِ إِلَى الْكُهَّانِ فَيَكْذِبُونَ مَعَهَا مِائَةً كَذِبَةٍ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ). واته: فريشته كان له به رزى يه وه له نيو هه وره وه نازل دهن و له وه فرمانه ي خواى گه وره ده دوين كه له ئاسماندا برپارى له سهر داوه، جا شه يتانه كان گوئ هه لده خه ن و ئەو باسه ده قوزنه وه و نيگا بو ئەو كه سانه ده كه ن كه گوايه له نهينى و شاراوه كان شاره زان، ئەوانيش سه د دروى له لايه ن خويانه وه تيكه ل ده كه ن!!

ناموزگارى

ئەى به نده كانى خوا، بير له رابردووتان بكه نه وه پيش ئەوه ي له ناو بچن، ته ماشاي كرداره كانتان بكه ن پيش ئەوه ي بخرينه ناو گوپه كانتان، خوتان سازو ناماده بكه ن بو به جيهيشتن پيش ئەوه ي به زور په لكيش بكرين.

^۱ - مسلم (۲۲۳۰).

تاوانی چل و جهوت

یاخی بوونی ژن له میړده که ی

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَاللّٰی تَخَافُونَ نُشُوزَهُمْ فَعِظُوهُمْ وَأَهْجُرُوهُمْ فِی الْمَضَاجِعِ وَاصْرَبُوهُمْ فَإِنِ اطَّعْنَكُمْ فَلَا نَبِّغُوا عَلَیْهِمْ سَبِيْلًا اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيْمًا كَبِيْرًا﴾ (النساء: ۳۴). واته: نه و ئافره تانه ش ئیوه لییان ده ترسن سهرکه شی و سه ریچی بکه ن سهره تا ناموژگاریان بکه ن، (نه گه ر سوودی نه بوو) له ناو جیدا پشتیان تی بکه ن، (نه گه ر نه وه ش سوودی نه بوو) لییان بده ن (به مه رجیک لیدانه که له دهم و چاو نه بیټ و ئاسه وار به جینه هیلیت)، نه گه ر به م هو یانه له لادان و یاخی بوون وازیان هینا، نه وه ئیتر سته میان لی مه کن و ریگه ی تر مه گر نه بهر (بو ئازاردانیان) بیگومان خوا به رزو بلندو گه وره یه، (نه گه ر سته میان لی بکه ن توله تان لیده سینیت) .

(الواحدی) ده لیټ: (النشون): واته: سه ریچی کردنی پیاو نه ویش نه وه یه که خوی له پیاوه که ی به گه وره تر بزانیټ .

﴿فَعِظُوهُمْ﴾ به قورئانی پیروژ ناموژگاری بکه و نه وه ی که نه و فهرمانی پی کردوه، ﴿وَأَهْجُرُوهُمْ فِی الْمَضَاجِعِ﴾، (ابن عباس) ده لیټ: نه وه یه که له سه رجی پشتی تی بکات و نسی له گه ل نه کات، (الشعبی) و (مجاهد) ده لیټ: سه رجی چول بکه له گه لیدامه خه وه، ﴿وَاصْرَبُوهُمْ﴾ واته: لیدانیک که برینداری ئازاری نه دات بو نمونه به دار سیواک .

(ابن عباس) ده لیټ: لیدانه که بو ته می کردن بیټ، وه ک مشته کوله ی بی ئازاردان، پیوسته پیاو خوی بیاریزیت له یاخی بوونی ژنه که ی به وه ی که خوای گه وره فهرمانی پی

کردوو له م ده قه دا ﴿ فَإِنْ أَطَعَنَكُم ﴾ نه گه ر گوی پرایه لیتان بکه ن له وهی که په یوه ندی به
نه وانه وه هه یه، ﴿ فَلَا بُعْوًا ﴾ له خو تانه وه تاوانباریان مه که ن.

پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی: (إِذَا دَعَا الرَّجُلُ امْرَأَتَهُ إِلَى فِرَاشِهِ فَلَمْ تَأْتِهِ فَبَاتَ غَضْبَانَ
عَلَيْهَا لَعْنَتُهَا الْمَلَائِكَةُ حَتَّى تُصْبِحَ). واته: نه گه ر پیاو بانگی خیزانه که ی بکات بو سه رجیئی
و به ده میه وه نه هات نه وه فریشته کان نه فره تی لی ده که ن هه تا پوژ ده بیته وه.

هه روه ها پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی: (إِذَا بَاتَتِ الْمَرْأَةُ هَاجِرَةً فِرَاشَ زَوْجِهَا لَعْنَتُهَا
الْمَلَائِكَةُ حَتَّى تَرْجِعَ)^(۱). واته: نه گه ر ئا فره ت شه و بکاته وه سه رجیئی پیاوه که ی
به جیه یشتی، فریشته کان نه فره تی لی ده که ن هه تا ده گه ریته وه.

هه روه ها پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی: (لَا يَحِلُّ لِلْمَرْأَةِ أَنْ تَصُومَ وَزَوْجُهَا شَاهِدٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ،
وَلَا تَأْتِيَنَّ فِي بَيْتِهِ إِلَّا بِإِذْنِهِ)^(۲). واته: دروست نیه بو ئا فره ت پوژوو (سونه ت) بگریت و
پیاوه که ی حازر بیته ئیلا به پرسى نه و نه بیته، نابیت که س به ینیتته ماله وه ئیلا به پرسى
پیاوه که ی نه بیته.

پیویسته له سه ر ژن ره زامه ندى پیاوه که ی به ده ست به ینیت و خو ی دوور بگریت
له وه ی که ئازاری بدات، هه رکات داوای سه رجیئی لی کرد ده بیته به ده میه وه بچیت، له به ر
فه رموده ی پیغه مبه ر ﷺ: (إِذَا الرَّجُلُ دَعَا زَوْجَتَهُ لِحَاجَتِهِ فَلْتَأْتِهِ وَإِنْ كَانَتْ عَلَى
التَّنَوُّنِ)^(۳). واته: نه گه ر پیاویك بانگی ژنه که ی بکات بو پیویستیه ك با به ده میه وه بچیت
نه گه ر له سه ر ته نوریش بیته.

زانایان ده فه رموون: مه گه ر بیانوویه کی هه بیته وه ك سووری مانگانه (حیض) یا
خوینی دواى مندال بوون (النفاس) نه وه دروست نیه به ده میه وه بچیت، به هه مان شیوه بو

۱ - مسلم (۱۴۳۶).

۲ - البخاري (۵۱۹۵).

۳ - الترمذي (۱۱۶۰)، وصحه الشيخ الألباني.

پياويش دروست نيه داواي ئه وه بكات له كاتي سوورپي مانگانه و خويني دواي مندال بوون و نابيت له گه ليدا جووت بيت ئيلا دواي پاك بوونه وه نه بيت، چونكه خواي گه وره ده فهرمويت: ﴿فَاعْتَرِلُوا النِّسَاءَ فِي المَحِيضِ وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهُرْنَ﴾ (البقرة: ۲۲۲).
 واته: خوتان به دوور بگرن له هاوسه ره كانتان كه له حاله تي (عاده ي مانگانه دا بوون)
 نزكيان مه كه ون تا پاك ده بنه وه .

پيوسته ئافره ت ههست به وه بكات كه له ژير دهستي پياوه كه يدايه، بوي نيه به ئاره زوي خوي هه لسو كه وت به ماله كه ي بكات ئيلا به پرسى ئه و نه بي، هه ول بدات مافي پيش بخات به سهر مافه كانى خويه وه، مافي خزمه كانى به سهر مافي خزمه كانى خويه وه، ده بيت ناماده بيت به رده وام گرنگى بدات به لايه ني پاك و خاوينى و شانازى نه كات به جوانيه وه، بريندارى نه كات به وته ي ناشرين ئه گه ر كه م و كورپيه كي تيدا به دي كرد.

به هه مان شيوه پيوسته له سهر ئافره ت شهرم له پياوه كه ي بكات و گوپرايه لي له فه رمانه كانى بكات، له كاتي قسه كردندا له ئاستيدا بيده نگ بيت، له كاتي هاتنه وه ي بو ماله وه له به ري هه ستيت، دوور بكه ويته وه له هه موو ئه وانه ي كه توورپه ي ده كات، له كاتي ده رچوونيدا له گه ليدا هه ستيت، له كاتي خه ودا خوي جوان و بو ن خو ش بكات، به هه موو شيوه يه ك دوور بكه ويته وه له نا پاكي كردن له سه رجيبي بيت يا له ماله كه ي، وه به رده وام خوي بو ن خو ش بكات، گرنگى بدات به پاكي ده م و دداني به سيواك و به بو ني خو ش، به نه يني باسي نه كات و، ريز له كه سو كاري بگري ت، ئه وه ي كه مه ئه و به زوري بزاني ت.

بهش

فه زلا و چا كه ي ئه و ئافره ته ي كه گوپرايه لي پياوه كه ي ده كات، وه قورسي سزاي ئه و

ئافره ته ي كه سه رپيچي پياوه كه ي ده كات

پيوسته له سهر ئه و ئافره ته ي كه له خوا ده ترسي ت كو شش بكات بو گوپرايه لي خواي گه وره و پاشان گوپرايه لي پياوه كه ي، هه ول بدات پياوه كه ي له خوي رازي بكات، چونكه

ئەو بەهەشت و دۆزەخىتى، پيغەمبەر ﷺ فەرموويه تى: (اطَّلَعْتُ فِي النَّارِ فَرَأَيْتُ أَكْثَرَ أَهْلِهَا
النِّسَاءَ) ^(۴). واتە: دۆزەخم پيڭنيشان درا بينيم زۆر بەي خەلكە كەي ئافره تانن.

ئەمەش بەهۆي گوپرايه لى نە كردنى خواو پيغەمبەرە كەي و پياوھ كانيانە و نۆرى خۆ
دەرخستنيانە، (التبرج) خۆدەرخستن ئەو يە كە كاتيك بيه ویت دەربچیت جوانترين
پۆشاك لەبەر بكات و خۆي جوان بكات، خەلكيش بەهۆي ئەو وە تووشى فيتنە و
كارەساتە بن، خۆ ئەگەر ئەو بۆ خۆي ئاسايى بيت بۆ خەلك ئاسايى نيە !.

بەھەمان شيۆه پيويستە لەسەر پياو خۆي بپاريژيت، بەھەمان شيۆهش بۆ ئافره تان
دەبيت خۆيان بپاريژن، ئەگەر ناچار بو، دەربچیت بۆ سەردانى مالى باوكى يا خزم و كەس
و كارى يا بۆ حەمام و هاوشيوه ي ئەمانە كە ناچارە ھەر بپوات، با بە پرسى پياوھ كەي
دەربچیت و خۆدەرنە خات و نە بيتە مايەي فيتنە.

لە كاتى پيكرندنا چاوى بپاريژيت، تەماشاي بەر پيى خۆي بكات نەك بە پاست و چە پدا
تە ماشا بكات، ئەگەر ئەمەي ئە نجام نەدا ئەو سەريپچى كردووھ.

لە (معاذى كورپى (جبل) وە دەليت: پيغەمبەر ﷺ فەرمووى: (لَا تُؤْذِي امْرَأَةً زَوْجَهَا
فِي الدُّنْيَا إِلَّا قَالَتْ زَوْجَتُهُ مِنَ الْحُورِ الْعِينِ لَا تُؤْذِيهِ قَاتَلَكِ اللَّهُ فَإِنَّمَا هُوَ عِنْدَكَ دَخِيلٌ يُوشِكُ
أَنْ يُفَارِقَكَ إِلَيْنَا) ^(۳). واتە: ھيچ ئافره تيك ئازارى پياوھ كەي نادات لە دنيا دا، ئيلا لە
خۆريانەي بەھەشت بەژنە كەي دەلین: ئازارى مەدە خوا بتكوژيت بيگومان ئەو لای تو
ميوانە لەو يە تو جيبيھيلايت و بيت بۆ لای ئيمە.

^۴ - البخاري (۵۱۹۸)، ومسلم (۲۷۳۸).

^۳ - الترمذي (۱۱۷۴)، وابن ماجه (۲۰۱۴)، وصححه الشيخ الألباني.

به شیکي تر

نه گه ر ئافره ت فه رمانی پیکراوه گوپراه لئی پیاوه که ی بکات و به هه مان شیوه ش پیاو
 فه رمانی پیکراوه نه رم و نیان و به خشنده بیت له گه لیاندا، ئارام بگریت له که م و
 کورپیه کانیا ن ، به ته واوی پیوستییه ئابورییه کانیا ن جیبه جی بکات و به خوورپه وشتی
 جوان مامه له یان له گه ل بکات، وه ک چۆن خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿وَعَاشِرُوهُنَّ
 بِالْمَعْرُوفِ﴾ (النساء: ۱۹). واته: بیگومان پیغه مبه ری خوا ﷺ زۆر نه رم و نیان بووه
 به رامبه ر ئافره تان.

تاوانی چل و ههشت

وینه له سهر جل و بهرگ و دیوار و بهرد و پارو هه موو شته کانی تر، یه کسانه نه گهر
له مؤم بیته یا هه ویر یا ناسن یا مس یا خوری یا هه رشتیکی تر، فه رمان نه وهیه که

لابیریت

خوای گه وره ده فه رمویته: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُهِينًا﴾ (الأحزاب: ۵۷). واته: بیگومان نه وانیه نازاری خواو پیغه مبه ره که ی
ده دن (مه به ست نازاردانی پیغه مبه ره ﷺ) یان نه وانیه که هاو هل بو خوا بپریار ده دن و
کوفر ده که ن و جنیوی پیده ده ن) خوا نه فرینی لی کردوون له دنیا و قیامه تدا سزایه کی زور
خه جالته و سه رشور که ریشی بو تاماده کردوون.

پیغه مبه ره ﷺ فه رمویته: ﴿إِنَّ أَصْحَابَ هَذِهِ الصُّورِ يُعَذَّبُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيُقَالُ لَهُمْ: أَحْيُوا مَا خَلَقْتُمْ﴾^(۱). واته: به پراستی خاوه نی نه م په یکه رانه سزا ده درین له پوژی دوا بیداو
پیان ده وتریت: نه وهی که دروستان کردووه پوچ بکه ن به به ریدا.

له (عائشة) وه ده لیت: قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ سَفَرٍ وَقَدْ سَتَرْتُ بِقِرَامٍ
لِي عَلَى سَهْوَةٍ لِي فِيهَا تَمَائِيلٌ فَلَمَّا رَأَاهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هَتَّكَهُ وَقَالَ: أَشَدُّ
النَّاسِ عَذَابًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ الَّذِينَ يُضَاهُونَ بِخَلْقِ اللَّهِ قَالَتْ: فَجَعَلْنَا هُ وِسَادَةً أَوْ وِسَادَتَيْنِ^(۲).
واته: پیغه مبه ری خوا له گه شتیک گه رایه وه منیش په رده یه که م دابوو به په نجره که دا
وینه و په یکه ری تیدا بوو کاتیک که پیغه مبه ر بینی لای برد و فه رموی: : به پراستی نه وانیه
نه م وینانه دروست ده که ن له پاشه پوژدا سزا ده درین پیان ده گوتریت: نا دهی نه وانیه
زیندوو بکه نه وه. وتی: دوا بی کردمان به بهرگه سه رینیک یا دوو بهرگه سه رین.

^۱ - البخاری (۵۹۵۱)، و مسلم (۲۱۰۸).

^۲ - البخاری (۵۹۵۴)، و مسلم (۲۱۰۷).

له (ابن عباس) وه ده لئیت: له پیغه مبهرم ﷺ بیست ده یفه رموو: (كُلُّ مُصَوِّرٍ فِي النَّارِ يَجْعَلُ لَهُ بِكُلِّ صُورَةٍ صَوْرَهَا نَفْسًا فَتُعَذِّبُهُ فِي جَهَنَّمَ) (۳). واته: هه موو وینه گریک (درووستکهری بت) له دۆزه خدایه هه روینه یه که که کیشاویه تی ده بی به گیانیک و سزای ده دات له دۆزه خدا.

له (ابن عباس) وه ده لئیت: له پیغه مبهرم ﷺ بیست ده یفه رموو: (من صَوَّرَ صُورَةً فِي الدُّنْيَا كَلَّفَ أَنْ يَنْفُخَ فِيهَا الرُّوحَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَيْسَ بِنَافِخٍ أَبَدًا) (۳). واته: هه رکه س په یکه ریک دروست بکات له دونیادا داوای لی ده کریت پووح بکات به به ریدا له پوژی دوا پیدا، وه به هیچ شیوه یه که ناتوانیت.

(أبو هريرة) ده لئیت: له پیغه مبهرم ﷺ بیست ده یفه رموو: خوای گه وره ده فهرمویت: (وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذَهَبَ يَخْلُقُ كَخَلْقِي فَلْيَخْلُقُوا حَبَّةً وَلْيَخْلُقُوا ذَرَّةً) (۳). واته: کی هه یه سته مکارتر له و که سه ی ده چی شتی دروست ده کا وه کو نه وه ی من دروستم کردوه؟ ده با ده نکه دانه ویله یه که دروست بکات، یا گه ردیله یه که دروست بکات.

پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: (لَا تَدْخُلُ الْمَلَائِكَةُ بَيْتًا فِيهِ كَلْبٌ وَلَا صُورَةٌ) (۴). واته: فریشته کان ناچنه مالیکه وه سه گ و، وینه (په یکه ری تیدا بیت).

نه مه نه گه سه گ به خپو بکات به مه به سته کشتوکالی و پراو کردن نه بیت، به لام نه گه ر ناچار بوو به خپوی بکات بو پاسه وانی ماله که ی، نه وه ئاسایی یه و هیچ گرفتیکه تیدانیه.

۲ - البخاري (۲۲۲۵)، ومسلم (۲۱۱۰).

۳ - البخاري (۷۰۴۲)، ومسلم (۲۱۰۶).

۳ - البخاري (۵۹۵۳)، ومسلم (۲۱۱۱).

۴ - مسلم (۹۶۹).

به لآم وینه هموو ئه وانه ده گریته وه که پۆح له بهرن، یه کسانه ئه گهر وینه ی ئاسایی
 بیت یا هه لکولراو یا له جل و بهرگدا نه خش کرابوو یا هه رشیویه کی تر چونکه فه رموده که
 به گشتی هیناویه تی، با خۆی به دوور بگریت.

له (حیان) ی کورپی (حصین) وه ده لیت: (علي) ی کورپی (أبي طالب) په زای خوای
 لیبت پی و تم: ئایا فه رمانت پی بکه م به وه ی که پیغه مبه ر ﷺ فه رمانی پی کردووم؟ هه ر
 په یکه ری بتیکت بینی بیشکیته و، هه رقه بریک که به رزبوو پیکی ئه رزه که ی بکه ره وه.

تاوانی چل و نو

لیدان و شیوهن و درینی جل و بهرگ و تاشینی قژ و هه لکه ندنی و نزا کردن به
داد و هاوار له کاتی به لاو موسیبه تدا

(عبد الله) ی کوپی (مسعود) ده لیت: پیغه مبهری عليه السلام فه رموویه تی: (لیس منّا من لطم
الْخُدُودَ وَشَقَّ الْجُيُوبَ وَدَعَا بِدَعْوَى الْجَاهِلِيَّةِ). واته: له ئیمه نیه که سیك به پوومه تیا
بکیشی و یه خه ی خوی دادپری و شین و شه پۆر و هات و هاواری سه رده می نه فامی بکات.

(أم عطية) ده لیت: پیغه مبهری خوا عليه السلام په یمانی لی و هرگرتین له به یعه تدا که هات و
هاوار به سه ر مردوودا نه که یین.

له (نعمان) ی کوپی (بشیر) وه ده لیت: (عبد الله) ی کوپی (رواحه) له هوش خوی
چوو، له و کاته دا خوشکه که ی هاواری ده کرد به سه ریدا ده یوت: و ابراکه م، و ابراکه م، کاتیک
که به خه به ر هاته وه فه رمووی: هه رچیت وت ئیلا پیم و ترا تو وایت و تو وایت^(۲).

پیغه مبهری خوا عليه السلام فه رموویه تی: (الْمَيِّتُ يُعَذَّبُ فِي قَبْرِهِ بِمَا نِيحَ عَلَيْهِ). واته: مردوو
له ناوگوردا نازاری پی ده گات به وه ی که هات و هاوای به سه ره وه ده که ن.

هه روه ها فه رموویه تی: (النَّائِحَةُ إِذَا لَمْ تَتُبْ قَبْلَ مَوْتِهَا تُقَامُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَعَلَيْهَا سِرْبَالٌ
مِنْ قَطْرَانٍ وَدِرْعٌ مِنْ جَرَبٍ)^(۱). واته: نه وه ی که هات و هاوار ده کات به سه ر مردوودا نه گه ر
داوای لیخوشبوون نه کات پیش مردنی له پۆژی دوا ییدا زیندوو ده کریتته وه، کراسیکی له
قه تران و زنی یه کی له به ردا یه به نه خوشی پیسته (گروو) هه موو له شی داده پۆشی.

^۲ - البخاري (۴۲۶۷).

^۱ - مسلم (۹۳۴).

له (الأوزاعي) وه ده لئيت: (عمرى كورپى) (الخطاب) - په زای خواى لیبیت - گوئی له
 دهنگى گریان بوو، چهند هاوه لانیكى له گه لدا بوو، پووى تییان کرد و ته مه شای کرد
 ئافره تیک هات و هاوار دهکات دهستی بهرز کرده وه و لئی دا هه تا سه ریوشه که ی که و ته
 خواره وه، فه رمووی؛ لئی دهدهم چونکه هات و هاوار دهکات و هیچ حورمه تیکى نیه، نه وه
 له بهر ئیوه بوی ناگری، به لکو فرمیسک ده ریژیت بو سه روهت و سامانه که تان، ئا نه وه
 مردووه کانتان سزا ده دات له گورپه کانیاندا، وه زیندووه کانیشتان له ماله کانى خویندا،
 چونکه ئارامگرتنتان لی قه دهغه دهکات که خوا فه رمانى پی کردووه، تووشی نا ئارامیتان
 دهکات که خواى گه وره قه دهغه ی کردووه.

زانایان ده فه رموون؛ قه دهغه یه دهنگ بهرز کرده وه له کاتى گریاندا، به لام گریان
 له سه ر مردووه بی هاوار و فیغان قه دهغه نیه.

له (عبد الله) ی کورپى (عمر) - په زای خواى لیبیت - ده لئيت: اشتكى سعد بن عبادة
 شكوى له فاتاه النبي صلى الله عليه وسلم يعوده مع عبد الرحمن بن عوف وسعد بن
 ابي وقاص وعبد الله بن مسعود رضي الله عنهم فلما دخل عليه فوجده في غاشية امله
 فقال قد قضى قالوا لا يا رسول الله فبكى النبي صلى الله عليه وسلم فلما رأى القوم
 بكاء النبي صلى الله عليه وسلم بكوا فقال ألا تسمعون إن الله لا يعذب بدمع العين ولا
 بحزن القلب ولكن يعذب بهذا وأشار إلى لسانه أو يرحم وإن الميت يعذب ببكاء أهله عليه.
 واته: (سعدى كورپى) (عبادة) نه خووش كهوت پیغه مبه ریش ﷺ هات بو سه ردانى. له گه ل
 (عبد الرحمن) ی کورپى (عوف) و (سعدى كورپى) (أبو وقاص) - په زای خوايان لیبیت -
 و (عبد الله) ی کورپى (مسعود) کاتى چوووه ژووره وه بو لای بینى وا له ناو کوومه لیک له که س و
 کاریدا ده وریان داوه. فه رمووی: (چى یه ته واو بوو) وتیان: نه خیر نه ی پیغه مبه رى خوا.
 ئیتر پیغه مبه ر دهستی کرد به گریان. کاتى خه لکی گریان پیغه مبه رى خوايان بینى ﷺ
 نه وانیش ده ستیان کرد به گریان. فه رمووی: (ئهرى گوی ناگرن) له راستیدا خوا به
 فرمیسکی چاو سزای هیچ که سیک نادات هه روه ها به خه فهت و بی تاقه تی دل، به لکو سزا

تهادات بهمه - ئاماژهی بۆ زمانی کرد - یا خود په حمیش ئەکات. بیگومان مردوو به گریانی کهس و کاری ئازاری پی دهگات.

له (أسامة بن زيد) هوه دهلیت: (أرسلت ابنة النبي صلى الله عليه وسلم إليه إن ابناً لي قبض فائتنا فأرسل يقريء السلام ويقول إن لله ما أخذ وله ما أعطى وكل عنده بأجل مسمى فلتصبر ولتحتسب فأرسلت إليه تقسم عليه ليأتينها فقام ومعه سعد بن عبادة ومعاً بن جبل وأبي بن كعب وزيد بن ثابت ورجال فرغ إلى رسول الله صلى الله عليه وسلم الصبي ونفسه تتقعقع قال حسبته أنه قال كأنها شن ففاضت عيناه فقال سعد يا رسول الله ما هذا فقال هذه رحمة جعلها الله في قلوب عباده وإنما يرحم الله من عباده الرحماء^(۲). واته: كچه كهی پیغه مبهه ﷺ كورپکی مردبوو، ناردی به دوایدا با بیته بۆ لامان. پیغه مبهه ریش ﷺ زه لامیکی نارد که سهلامی پی بگه یه نیته و پی ی بلیت: خوا چی بویت هی خویه تی و چیشی وه رگرتیه وه هر هی خویه تی هه موو کهس لای خوا ئاکام و نه جه لیکی دیاری کراوی هه یه، پی بلی با ئارام بگریته و به ته مای پاداشتی خوا بیته) به لام کچه کهی ناردی به دوایدا و سویندی خواردوو هه ر ده بیته بیته بۆ سهردانی.

ئیدی پیغه مبهه هه ستاو (سعد) ی کورپی (عبادة) و (معاذ) ی کورپی جبل) و (ابی) ی کورپی کعب) و (زید) ی کورپی ثابت) وه چه ند پیاویکی تریش له خزمه تیدا هه ستان مندا له که یان هی نایه خزمه ت پیغه مبهه ﷺ هه ناسه سوار بوو خرپی سنگی دههات چاره کانی فرمیسکی لی هاته خواره وه، (سعد) وتی: ئەمه چیه ئەه ی پیغه مبهه ری خوا؟ فه رموی: ئەمه په رحم و به زه ییه که خوای گه وره خستوو یه تییه نیو دلی به نده کانیه وه، بیگومان خواله نیو به نده کانییدا ته نها به زه یی به وانه یاندا دیته وه که به په رحم و میهره بانن.

(أنس) دهلیت: (دخّلنا مع رسول الله صلى الله عليه وسلم على أبي سيف القين وكان ظنراً لإبراهيم عليه السلام فأخذ رسول الله صلى الله عليه وسلم إبراهيم فقبله

^۲ - البخاري (۱۲۸۴)، ومسلم (۹۲۳).

وَسَمَهُ ثُمَّ دَخَلْنَا عَلَيْهِ بَعْدَ ذَلِكَ وَإِبْرَاهِيمُ يَجُودُ بِنَفْسِهِ فَجَعَلَتْ عَيْنَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَذَرِفَانِ فَقَالَ لَهُ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَوْفٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَأَنْتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَقَالَ يَا بَنَ عَوْفٍ إِنَّهَا رَحْمَةٌ ثُمَّ أَتْبَعَهَا بِأُخْرَى فَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّ الْعَيْنَ تَدْمَعُ وَالْقَلْبَ يَحْزَنُ وَلَا نَقُولُ إِلَّا مَا يَرْضَى رَبُّنَا وَإِنَّا بِفِرَاقِكَ يَا إِبْرَاهِيمَ لَمَحْزُونُونَ^(۱). واته: له خزمه تی

پیغمبر ﷺ دا چووین بو لای (ابو سیف)ی ناسنگر که میردی دایه نه که ی (ابراهیم)ی کوری پیغمبر ﷺ بوو. پیغمبری خوا (ابراهیم)ی هه لگرت و ماچی کردوو بوئی کرد. له پاشان دواى ئه وه جاریکی تر چووینه وه بو لای و بینیمان (ابراهیم) هه ناسه ی دیت و ده چیت و له گیاندانایه، ئیتر پیغمبر ﷺ چاوه کانی فرمیسکیان لی هاته خواره وه (عبد الرحمن)ی کورپی (عوف) - رهزای خواى لیبی - وتی: تویش ئه ی پیغمبری خوا؛ فرمووی: (ئه ی کورپی عوف ئه مه په رحم و به زهیی یه) له پاشان فرمووی: (به پاستی چاو فرمیسک ئه ریژیت و دل خه مبار ده بیت و هر ئه وه ش ئه لیین: که په روه ردگارمان پیی رازی یه، به پاستی ئه ی (ابراهیم) ئیمه به کوچی تو خه مبارین.

به لام فرمووده (سه حیحه کان) که هاتون دهر باره ی: (وَإِنَّ الْمَيِّتَ يُعَذَّبُ بِبُكَاءِ أَهْلِهِ عَلَيْهِ)^(۱). واته: بیگومان مردوو به گریانی که س و کاری سزا ئه دریت. ئه مه له سه ر پرووی دهر وه ی فرمووده که نیه به لکو لیكدانه وه ی بو کراوه.

زانایان پای جیاوازیان هه یه له لیكدانه وه ی ئه م فرمووده یه له سه ر چه ند وته یه ک دیارترینیان: به و مانایه یه که که سی مردوو هوکاربی له و گریانه دا، یا پیشتروه سیه تی کردبی که بو ی بگرین یا هاوشیوه ی ئه وانه.

^۱ - البخاری (۱۳۰۳)، و مسلم (۲۳۱۵).

^۱ - البخاری (۱۳۰۳)، و مسلم (۲۳۱۵).

ئیمامی شافعی و هاوه لانی پییان وایه : که باش نیه دوای مردن بۆ مردوو بگریت، گریانیش حهرام نیه وه دروسته پیش مردن و دوای مردن بۆی بگریت، به لام باشتر وایه پیش مردن بۆی بگریت.

بهش

ئایا بۆچی ئه و کهسه ی هات وهاوار دهکات ئه و نه فرهت و سزا سه خته ی بۆ دیاری کراوه؟ له بهر ئه وه یه مرؤف تووشی نائارامی دهکات و بهرگری لیدهکات له ئارام گرتن، له گه ل ئه وه شدا خوی گه وره و پیغه مبه ره که ی فه رمانیان کردوو به ئارام گرتن و پریگریان کردوو له نائارامی و تورپه بوون، خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ (البقرة: ۱۵۳). واته : ئه ی ئه وانه ی ئیمان و باوه پرتان میناوه داوای کۆمه ک و یارمه تی له خوا بکه ن به هۆی ئارامگرتن و نویژ کردنه وه، دلنیا بن که خوا یارو یاره ی خۆراگرو ئارامگرانه .

له (عائشة) وه په زای خودای لی بیته ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموی : (ما من مُصِيبَةٍ يُصَابُ بِهَا الْمُسْلِمُ إِلَّا كُفِّرَ بِهَا عَنْهُ حَتَّى الشُّوْكَهَ يُشَاكُهَا)^(۱). واته : (هیچ موسیبه تیک نیه که تووشی موسلمان ببی، ئیلا ئه و موسیبه ته ده بیته که فاره تی گونا هه کانی، ته نانه ت ئه گه رد پکینکیش بچه قی به له شیدا).

به شیک ده رباره ی پرسه (التعزیه)

په حمه تی خوات لی بیته باش بزانه که له راستیدا پرسه بریتییه له ئارام گرتن، باسکردنی شتیک که خاوه ن مردوو هه که گویت لی بگری خه م و په ژاره ی بره ویته وه و به لاو موسیبه ته که ی له لا سووک بگریت، ئه مه کاریکی باشه چونکه به گشتی فه رمان کردنه به چاکه و دوورکه و تنه وه یه له خراپه وه له چوارچیوه ی ئه م ده قه دا کۆ ده بیته وه که خوی

گه وره ده فهرمویت: ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَىٰ الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ﴾ (المائدة: ۲). ئەمە باشترین بەلگه یه
دهرباره ی پرسه .

باش بزانه به پراستی پرسه بریتیه له فهران کردن به ئارام گرتن، ئاساییه پیش ناشتن
و دواى ناشتن، هاوه لانی ئیمامی شافعی ده لاین : پرسه له و کاته دست پیده کات که
مردووه که ده مریت و ده نیژریت هه تا ماوه ی سی پۆژ، هاوه لانی ئیمه ش ده لاین باش نیه
پرسه دواى سی پۆژ، چونکه پرسه دلی خاوه ن مردوو ئارام ده کات، به شیوه یه کی گشتی
دواى سی پۆژ خاوه ن پرسه دلی به ره و ئارام بوون ده چیت، بویه باشتر وایه دووباره
نه خریته وه بیرى . ئەمە ش بۆچوونی زۆریه ی زانایانی مه زه به ی ئیمه یه .

باش نیه دانیشتن له پرسه دا، واته مالى مردووه که له مالى که سی کدا کۆ بینه وه
به مه به ستی پرسه، بیگومان باشترین پرسه ئەوه یه که له (اسامة) ی کورپی (زید) وه
ده لیت : یه کیک له کچه کانی پیغه مبه ر ﷺ بانگه یشتی پیغه مبه ری خواى کرد که مندالیکى
کۆچی کردووه، پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی : وَيَقُولُ إِنَّ لِلَّهِ مَا أَخَذَ وَلَهُ مَا أُعْطِيَ وَكُلُّ عِنْدَهُ
بِأَجَلٍ مُّسَمًّى فَلْتَصْبِرْ وَلْتَحْتَسِبْ) (۲). واته : ئەوه ی خوا بردی هی خۆیه تی و چیشی
وه رگرته وه هر هی خۆیه تی هه موو شتی کیش لای خوا ئاکام و ئەجه لیکی دیاری کراوی
هه یه، پتی بلی با ئارام بگریت و به ته مای پاداشتی خوا بییت.

ئیمامی نه وه وی ده فهرمویت ئەم فهرمووده یه له گه وره ترین بنه ماکانی ئیسلامه که
شتی نۆر گرنگ ده گریته وه له بنه ماکانی ئاین ولقه کانی و ئاداب و ئارامگرتن له سه ر
موسیبه ته کان به گشتی و خه م و په ژاره و نه خوشی، جگه له وانه ش چه ندین شتی تر .

له (ابو هریره) وه ده لیت : پیغه مبه ر ﷺ ده رچوو بۆ گۆرستانی به قیغ، ئافره تیکی
بینی له سه ر گۆرپیک ده گریا، فهرمووی : (اتَّقِي اللَّهَ وَاصْبِرِي) واته : له خوا بترسه و ئارام
بگره ؛ وتی : ئەى بهنده ی خوا ئەگه ر تۆش تووشی به لا ببوایه ی ریگریت نه ده کردم!

۲ - البخاری (۱۲۸۴)، و مسلم (۹۲۳).

فهرمووی: (أَنْقِي اللَّهُ وَأَصْبِرِي) واته: له خوا بترسه و ئارام بگره؟ وتی: ئەهی بهندهی خوا
 گریم لیتته وازم لی بهینه. پیغه مبهری خواش ﷺ لئی دوورکه و ته وه، پیاویکی موسلمان
 ئەمەیی بینی هات بۆ لای ژنه که وتی: ئەو پیاوه چی پییت وتی؟ ئەویش ئەوهی پوویدا بۆی
 باس کرد، پیاوه که وتی: ئایا دهیناسیت؟ وتی: نه به خوا؟ وتی: وای بۆ تۆ! ئەوه
 پیغه مبهری خوا بوو. ئافره ته که به په له پۆشت هه تا گه یشته خزمه تی پیغه مبهری خوا ﷺ
 وتی: ئەهی پیغه مبهری خوا من ئارام ده گرم، فهرمووی: (إِنَّمَا الصَّبْرُ عِنْدَ الصَّدْمَةِ
 الْأُولَى) ^(۱). واته: ئارامگرتن له کوۆست که وتنی به که مدایه.

له (صه حیجی) موسلیمدا هاتووه: کورپیکی (أبو طلحة) کوچی کرد که له (أم سلیم)
 بوو، به منداله کانی وت: ئەم هه واله لای باوکتان باس مه کهن هه تا خوۆم بۆی باس ده که م،
 (أبو طلحة) هاتووه خیزانه که ی وه ک پۆژه کانی تر چیشتی بۆی دانا و ئەویش له سه ر خو
 نانی خوارد، پاشان کاری سه ر جیگه یان بۆکرد، کاتیک خیزانی بینی پیاوه که ی نانی
 خوارد و ئیسراحه تی کرد، وتی: ئەهی (أبو طلحة) ئەگه ر که سانیک ئەسه پرده یه کی له لای
 مالیکه وه هه بییت ئەگه ر داوای بکه ن ده توانی بلییت نایده مه وه؟ وتی: نه خیر، (أم سلیم)
 وتی: ده وازانه ئەوه کورپه که ی تویه. وتی: ((أبو طلحة)) تووره بوو، وتی: وازت لیم هیئا
 هه تا غوسلم که وته سه ر، ئینجا هه والی مردنی کورپمت پی دا، ناتوانیت زالم بکه یت به سه ر
 ئارامگرتندا، له مال ده رچوو هه تا گه یشته خزمه ت پیغه مبه ر ﷺ هه والی پیدا به وه ی که
 پلوی داوه، پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرمووی: خوای گه وره ئەو شه وه تان لی پیروز بکات!
 هه رده ها پیغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی (ما أُعْطِيَ أَحَدٌ عَطَاءً خَيْرًا وَأَوْسَعَ مِنَ الصَّبْرِ) ^(۲).
 واته: هیچ به خششیک به که س نه به خشر او ه باشت ر بییت له ئارامگرتن.

هه وال درا به ئیمامی شافعی که (عبد الرحمن) ی کورپی (مهدي) مندالیک کی کوچی
 لوابی کردووه، زۆر خه مبار و بییقا هت بووه، ئیمام شافعی نامه یه کی بۆ نارد ده لییت:

^۱ - البخاري (۱۲۵۲)، ومسلم (۶۲۶).
^۲ - البخاري (۱۴۷۰).

براکه م سهره خوۆشی له خوۆت بکه چۆن سهره خوۆشی له خه لک ده کهیت، ئه وهی حز
 ناکهیت خه لک بیکات خوۆتیش مه یکه، بزانه موسیبهت کوۆتایی دیت به لام دواى ئه وه یان
 ده بیئت به خاوهن چاکه یا خراپه، که واته هه ولّ بده له پاداشندا به شت هه بیئت، له
 موسیبه ته دا خواى گه وره ئارامی ببه خشیئت به ئیمه وو به ئیوه ش، له پاشا ئه م شیعره ی
 نووسی:

إني معزيك على أني على طمع من الخلود ولكن سنة الدين
 فما المعزى بباق بعد صاحبه ولا المعزي ولو عاشا إلى حين

له (عبد الله بن عمر) هوه: کوپکی کوچی کرد له کاتی ناشتندا له لیواری گۆره که
 دانیشتبوو پاشان بزه یه کی پیکه نینی کرد، پیی و ترا: ئه وه چیه له لیواری گۆره که دا
 پیده که نیت؟ وتی: ده مه ویئت شه یتان په ست بکه م.

له (حسن البصری) هوه: پیاویک زۆر بیتاقه تی کوپه که ی بوو سکا لای هینا بو لای
 (حسن البصری)، ئه ویش فه رمووی: منداله که ت لیت دابراوه ؟ وتی: به لای دابراوه که ی
 زۆرتره له ئاماده بوونه که ی، فه رمووی: وازی لی بهینه با به و شیوه بیت چونکه هه موو
 دابراویکی ده بیته مایه ی خیرو پاداشت بو تو: وتی: ئه ی (أبو سعید) دلّمت ئارام کرده وه.

(عمری کوپی) (عبد العزيز) چوو بو لای کوپه که ی له کاتی نه خوۆشیدا، وتی: کوپه که م
 وه زعت چۆنه ؟ وتی: له حه قدا ده مبینی . وتی: کوپه که م ئه گه ر تو له ته رازووی مندابی
 پیم باشته من له ته رازووی تو دا بم له پۆژی دوا ییدا . وتی: ئه ی باوکه ئه وه ی تو پیت
 خوۆشه پیم خوۆشته له وه ی که خوۆم پیم خوۆشه .

یه کیک له پییه کانی (عروة) نه خوۆشی خورکه لیی دا ، له لاقه وه برپه وه ، له کاتی
 برپه وه که س نه یگرت له گه لّ ئه وه شدا وازی له زیکرو ویرده کانی ئه و شه وه نه هینا ته نها
 ئه وه نه بی که وتی: ﴿لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا﴾ (الكهف: ۶۲). واته : به راستی له و
 سه فه ره ماندا زۆر ماندوو بووین ، پاشان ئه م دیره شعرانه ی خوینده وه :

لعمري ما أهويت كفي لريبة
ولا قادني سمعي ولا بصري لها
وأعلم أني لم تصبني مصيبة
ولا حملتني نحو فاحشة رجلي
ولا دلني رأيي عليها ولا عقلي
من الدهر إلا قد أصابت فتى قبلي

ئینجا فہرموی : خویہ ئه گہر تو بہ لات بہ سہردا هیناوم ئهوا چاکت کردمہ وہ، ئه گہر
بہ شیک له جهسته مت برد چه ندین بہشت بؤم هیشتہ وہ، ئه گہر مندالیکت برده وہ بؤلای
خوت چه ندین مندالت بؤ بہ جیہیشتم .

له ئیمامی موسلیم له (ابو حسان) هوه ده لیت : به (ابو هريرة) هم وت : قسه یه کمان
بؤ بکه که دهروونمان ئارام بکات له مردووہ کانمان، وتی : به لی، منداله کان په پوله ی
به هشتن هریهک له وانه دهگات به باوک و دایکی جله که ی راده کیشی یا دهستی دهگری
وازی لی ناهینی ههتا دهیخاته به هه شته وه^(۱).

کهواته بپروانه بؤ به ره که تی مندال کور بی یان کچ ئه گہر به مندالی بمرن ئه وه له دوا
پژدا سوودو قازانج ده به خشن به باوک و دایکیان، به مهرجیک ئه گہر ئارامگربن و بلین)
الحمد لله إنا لله وإنا إليه راجعون (ئه و پادا داشته یان دست ده که ویت که خوی گه وره
په یمانی پیداون، وهک ده فہرمویت : ﴿ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴾
(البقرة: ۱۵۶). واته : که ئه وانه ن هه رکاتیک تووشی به لاو ناخوشیهک ده بن ده لین : ئیمه
مولکی خواین و هه رچی هه مانه به خششی خویه، سه ر ئه نجامیش ته نها هه ر بؤ لای ئه و
زانه یه گه رانه وه مان.

له (ام سلمة) هوه ره زای خودای لی بیت ده لیت گویم له پیغه مبه ری خوا بوو
ده بیه رموو : (ما من مسلمٍ تُصِيبُهُ مُصِيبَةٌ فيقول ما أمره الله ﴿ إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴾
اللهم أجزني في مصيبتِي وأخلف لي خيراً منها إلا أخلف الله له خيراً منها)^(۱). واته : هیه

- مسلم (۲۶۳۵).

- مسلم (۹۱۸).

موسلمانیک نیه تووشی به لاو موسیبه تیک بیت و دواى ئەوه بلیت که خوی گه وره فه رمانی پیکردوه ﴿إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ خودایه پاداشتم بده وه له و موسیبه ته ی که تووشم بووه و له دواى ئەوه خیر و چاکه م بو بینه پری، ئیلا له جیگه ی ئەوه خوا خیر و چاکه ی بو دهنوسیت، دواتر باشتری بو ده کا.

کاتیك که (أبو سلمة) کۆچی دوايي کرد، وتم کی له موسلمانان له (أبو سلمة) باشتره، دواتر شووم به پیغه مبه ری خوا عليه السلام کرد، که واته خوی گه وره پیغه مبه ره که ی خسته جیگه ی ئەو بو من.

ئه گه ر خاوه ن موسیبه ته که توورپه یی و بیزاری دهرپری و داد و هاواری کرد، یا دهیدا به پوو خساری خۆیداو شیوه نی کرد، یا جل و بهرگی له بهر خۆی داده پنی، یا قژی خۆی هه لده که نی، ئەوه توورپه یی و نه فرینی خوی به سه ردا ده باریت.

تاوانی په نجا

له سنوور دهرچوون و دهست دريژي کردن و خو به زل زانين (البغي)

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿إِنَّمَا السَّيْلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْعُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ أُزْلِقَكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (الشوری: ۴۲). واته: بیگومان ته نها ئه وانه به رپرس دهن که ستم له خه لکی ده کهن و ده ستريژي ده کهن به ناحق له زه ویدا، ئا ئه وانه سزاو نازاری به نیشیان بو هه یه.

پیغه مبهری خوا فهرموویه تی: (وَإِنَّ اللَّهَ أَوْحَى إِلَيَّ أَنْ تَوَاضَعُوا حَتَّى لَا يَفْخَرَ أَحَدٌ عَلَى أَحَدٍ وَلَا يَبْتَغِ أَحَدٌ عَلَى أَحَدٍ)^(۱). واته: به راستی خوای گه وره فهرمانی کردوه که خوتان به که م بزنان و خاکی بن، هه تا هیچ که س شانازی نه کات به سه ریه که وه، هیچ که س خوی له که سیکی تر به گه وره تر نه زانی.

هروه ها پیغه مبهری خوا فهرموویه تی: (ما من ذنبٍ أجدُرُ أن يُعَجَّلَ اللهُ تَعَالَى لِصَاحِبِهِ الْعُقُوبَةَ فِي الدُّنْيَا مَعَ مَا يَدَّخِرُ لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِثْلُ الْبَغْيِ وَقَطِيعَةِ الرَّحِمِ)^(۲). واته: خدا خیرا توله ی گونا می ستم وهاموشونه کردنی خزمان هه ر له دنیا ده کاته وه خوای گه وره قاروونی برد به ناخی زه ویدا کاتیک که خوی به گه وره تر زانی له نه ته وه که ی، خوای گه وره دهر باره ی هه والی داوه و ده فهرمویت: ﴿إِنَّ قُرُونًا كَانَتْ مِنْ قَوْمِ مُوسَى فَبَغَى عَلَيْهِمْ وَءَاتَيْنَاهُمْ مِنَ الْكُنُوزِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوتُوا بِالْعِصْبَةِ أُولَى الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ

۱ - مسلم (۲۸۶۵).

۲ - أبو داود (۴۹۰۲)، والترمذي (۲۵۱۱)، وقال: حديث حسن صحيح، وابن ماجه (۴۲۱۱) وصححه الشيخ الألباني.

الْفَرِحِينَ ﴿٧٦﴾ وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنَ كَمَا
 أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٧٧﴾ قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي
 أَوْلَمْ يَعْلَمِ أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمْعًا وَلَا يُسْئَلُ عَنْ
 ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٧٨﴾ فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا يَا لَيْتَ لَنَا مِثْلَ
 مَا أُوتِيَ قَارُونُ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٧٩﴾ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلَكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِمَنْ
 ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلْقَاهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ ﴿٨٠﴾ فَخَسَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ
 يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنْتَصِرِينَ ﴿٨١﴾ (القصص: ٧٦ - ٨١). واته: بيگومان قاروون
 له قهوم و خویشانی موسی بوو که چی (به هوی مال و سامانه وه) خوئی گیف ده کرده وه
 به سه ریاند او فیزی به سه ردا ده کردن، نه وه نده مال و سامان و داراییمان پیبه خشی بوو،
 که به پراستی کللی گه نجینه و قاسه کانی به چند که سیکی به هیژ و به گرانی هه لده گیران،
 (له کاتی لووت به رزیه که یدا) هه ندیک ئیماندارانی خزم و که سی خوئی پییان وت: که شخه
 مه که و له خوئیایی مه به به م سامانه، چونکه بیگومان خوا نه و که سانه ی خویش ناویت که
 که شخه ده که ن به پاره و سامانیانه وه و له خوئیایی ده بن. هه ول بده به و مال و سامانه ی
 خوا پیی به خشیووی مالی قیامت و به هه شتی به رینی پی بکره و به شی خویشت له
 دنیادا به حه لالی فه راموش مه که، چاکه له گه ل به نده کانی خوادا بکه هه روه ک خوا چاکه ی
 هیئاو ته ریئت، نه که ی هه ولی فه ساد و گونا هو تاوان بده ی له زه ویدا، چونکه به پراستی
 خوا نه و که سانه ی خویش ناویت که تووی خراپه ده چیین. قاروون وتی: بیگومان نه م سامان
 و دارییه م هه ر به هوی زانست و زانیاری و نه خشی خومه وه پیم دراوه، باشه مه گه ر
 قاروون نه یده زانی به پراستی خوا پیش نه م چه نده ها گه ل و هوز و قهومی له ناو بردووه که
 له و زیاتر به ده سه لاترو ده وله مه ندر بوون؟ تاوانباران پرسیاریان لی ناکریت ده رباره ی
 گونا هه کانیا ن (چونکه تو ماره لای خوا و ناشکرایه). ئینجا پوژیک قاروون خوئی سازداو به
 پاراوه بییه وه چوو ده ره وه بو ناو قهومه که ی بو که شخه کردن و خوئواندن، نه وانه ی که
 ناواتیان ژیا نی دونیایه، وتیان: خوژگه ئیمه ش وه کو قاروون، سامان و ده سه لاتمان

مه بوايه، به پاستی خاوه نی به ختیکی گه وره یه! (به لام) نه وانه ی که زانست و زانیاری پاستیان پیبه خسراوه (ده رباره ی حال و حرام و نرخ دونه دوزانن) وتیان: هاوار بو ئیوه، بو تینافکرن پاداشتی خویی زور چاکتره بو نه و که سه ی باوه پری دامه زراوی هیئاوه کارو کرده وه ی چاکی نه نجام داوه، نه و زانست و باوه پو کرده وه یه به که س نادریت، ته نها به خورپاگری و ئارامگران نه بیئت. نه وسا (که بینیمان قاپوون به ته وای له سنوور ده رچووه) کوتوپر خوی و مال و سامانیان برد به ناخی زه ویدا، هیچ ده سته و گرۆیه کی نه بو فریای بکه ویئت و له ده ست خه شم و قینی خوا ده رباری بکات، بیگومان له و که سانه ش نه بوو که بتوانیئت خوی پزگاری بیئت.

(ابن الجوزي) ده لیئت: وشه ی (بغی) (ده رچوون و سته م) له مه سه له ی قاپوون دا به م مانایانه هاتووه:

یه که م: له سنوور ده رچوونه که ی قاپوون له وه دا بوو که به پاره قه ناعه تی به ژنیک کرد (موسی) (علیه السلام) تۆمه تبار بکات به داوین پیسی، نه ویش نه وه ی کرد، (موسی) سویندی دا له سه ر نه و بوه تانه، ئینجا هه وایی نه وه ی دا که له گه ل قاپووندا نه و پلانیه یان داناوه.

دووه م: له سنوور ده رچوونی به هوی بیباوه پ بوونیه وه بوو به خوی گه وره، نه مه وته ی (الضحاک) ه .

سییه م: به خۆبه زل زانین، نه مه وته ی (قتاده) یه .

چواره م: قاپوون جله که ی یه ک بست دریژ تر کردووه، نه مه وته ی (عطاء الخراسانی).
پینجه م: قاپوون خزمه تکاری فیرعون بووه و سته می له (بني اسرائيل) کردووه، (الموردی) گێرايه تیه وه .

﴿ غَسَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ ﴾ کاتیک که قاپوون فه رمانی کرد به و ئافره ته (موسی) تۆمه تبار بکات، (ابن عباس) ده لیئت: خوی گه وره پوی کرد به ناخی زه ویدا.

﴿فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ واته : هیچ کومه ل و دهسته یه ک نه بوو
پزگاری بکات له سزای خوا، ﴿وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنتَصِرِينَ﴾ یه کیك بوو له وانه ی که پازی نه بوو
به وه ی که خوی گه وره دایبه زاندووه .

تاوانی په نجاویهك

خو به گه وره زانین به رامبه ربه بی نه وایان و خزمه تکاران و ژیردهسته و ناژهدا

خوای گه وره فه رموویه تی: ﴿وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي
الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ وَابْنِ
السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا﴾ (النساء: ۳۶). واته: ()
ئهی خه لکینه) ته نها خوا بپه رستن و هیچ جوړه شه ریک و هاوه لیکي بو بپیار مه دهن و
چاکه کار بن له گهل دایک و باوکتان و خزمان و هه تیووان و هه ژاران و دراوسی پی و خزم و
دراوسی بیگانه و هاوه لی کارو سه فه رو پیبوارو ژیر دهسته کانتاندا، به راستی خوا ئه وانهی
خوش ناویت که خو ده نوینن و فیزده کهن و فه خرده فروشن به سه ر خه لکیدا.

(الواحدی) ده لیت: له راقهی ئه م ده قه دا: ﴿وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ﴾ (معان) ی
کړی (جبل) ده لیت: (كنت ردف النبي صلى الله عليه وسلم على حمارٍ يُقال له عُفَيْرٌ
فقال يا معاذُ، هل تدري حقَّ الله على عباده وما حقُّ العباد على الله؟ قلت: الله ورسوله
أعلم، قال: فإن حقَّ الله على العباد أن يعبدوه ولا يشركوا به شيئاً، وحقُّ العباد على الله
أن لا يعذب من لا يشرك به شيئاً)^(۱). واته: له پشتی پیغه مبه ره وه ﷺ به سه ر گویدر یژکه وه
بوم پیی ده و ترا (عُفَيْرٌ) فه رمووی: موعاز ده زانی مافی خوای گه وره چیه له سه ر
به نده کانی؟، مافی به نده کانیش چیه له سه ر خوای گه وره ؟ وتم: خواو پیغه مبه ره که ی
باشتر ده یزانن، فه رمووی: له راستیدا مافی خوای گه وره له سه ر به نده کانی وه ئه وه یه که
بپه رستن و هیچ جوړه شه ریک و هاوه لیکي بو په یدا نه کهن، مافی به نده کانیش له سه ر
خوای گه وره ئه وه یه که سزای ئه و که سه نه دات که شه ریک و هاوه لی بو په یدا ناکات.

۱ - البخاری (۵۹۶۷)، و مسلم (۳۰).

له (عائشة) هوه ده لیت: پیغه مبهری خوا فه رموی: (ما زال جبریل یوصینی بالجار حتی ظننت أنه سیورته)^(۱). واته: جبریل هینده رایسپاردم که له گهل دراوسی چاک بم، تا وا گومانم برد که دراوسی میرات له دراوسی که ی ده بات.

له (أسامة) هوه ده لیت: گویم لی بوو پیغه مبهری خوا ده یفه رموو: (من جر ثوبه خیلاء لم ينظر الله إليه يوم القيامة)^(۲). واته: هه رکه س جل و بهرگی شوپبی و به سه ر زه ویدا له بهر فیزو له خو بایی بوون بکشی، خوا له پوژی دوا ییدا سه یری ناکات.

(أبو مسعود) ده لیت: به قامچی له کو یله که م ده دا گویم له ده نگیک بوو له پشتمه وه وتی: بزانه (أبو مسعود) خوی گه وره توانای له وه زیاتر که تو له ی نه و منداله ت لی بکاته وه. وتی: وتم: ئیتر له ژیاندا نازاری هیچ کو یله یه کم ناده م، له ریوایه تیکی تر دا ده لی: له هه بیه تی پیغه مبهری خوادا عليه السلام قه مچی که له ده ستم که وته خواره وه، له ریوایه تیکی تر دا: وتم: نه وه له بهر خوا نازاد م کرد، وتی: به لام نه گه ر نه وه نه که ی ناگر ده تسوتینیت^(۳).

له (ابن عمر) وه ده لیت: پیغه مبهری خوا عليه السلام فه رموی: (من ضرب غلاماً له حداً لم يأتِه أو لطمه فإن كفارته أن يعتقه)^(۱). واته: هه رکه سینک دارکاری خزمه تکاره که ی بکات له سه ر تاوانیک که نه یکرد بییت یا مستیکی لی دا، قه ره بووه که ی نازاد کردینیه تی.

له (حکیم) ی کوری (حزام) وه ده لیت: پیغه مبهری خوا عليه السلام فه رمویه تی: (إن الله يعذب الذين يعذبون في الدنيا)^(۲). واته: خوی گه وره سزای نه وکه سانه ده ده ات که سزای خه لکی ده دن له دونیادا.

^۱ - البخاري (۵۹۶۷)، ومسلم (۳۰).

^۲ - البخاري (۶۰۱۴)، ومسلم (۲۶۲۴).

^۳ - مسلم (۱۶۵۹).

^۱ - مسلم (۱۶۵۷).

له (صه حیجی) بوخاری و موسلیمدا هاتووه پیغه مبهری خوا ﷺ فه رموویه تی: (من قَذَفَ مَمْلُوكَهُ بِالزَّنَى يُقَامُ عَلَيْهِ الْحَدُّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَّا أَنْ يَكُونَ كَمَا قَالَ) ^(۲). واته: هه ركه سیك كزیله كه ی تۆمه تبار بکات به زینا کردن ئه ویش بی تاوان بیّت له و تۆمه ته، له پوژی قیامه تدا دارکاری ده کریت ئیلا مه گه ر ئه وه ی وتبیّتی راست بیّت. له فه رمووده یه کی تر دا هاتووه: (لِلْمَمْلُوكِ طَعَامُهُ وَكِسْوَتُهُ وَلَا يُكَلَّفُ مِنَ الْعَمَلِ إِلَّا مَا يُطِيقُ) ^(۴). واته: ده بیّت خزمه تکار خواردن و جل و بهرگی باشی بو دابین بکریّت، شتیك نه دریت به سه ریدا که له توانایدا نه بیّت.

بهش

له گه وره ترین بی ریزی به رامبه ر به خزمه تکارو ژیردهسته جیاکردنه وه یه له نیوان ئه وو منداله که یدا، یا ئه وو برا که یدا.

وه یه کیکی تر له و تاوانه گه ورانه ئه وه یه که خزمه تکارو ژیردهسته و ئه و ئازده له ی له ژیردهستی دایه به برسیّتی بیانھیلیّته وه. پیغه مبهری خوا فه رموویه تی: (كَفَى بِالْمَرْءِ إِثْمًا أَنْ يَحْبِسَ عَمَّنْ يَمْلِكُ قُوَّتَهُ) ^(۱). واته: به سه که سیك به تاوانبار دابنریّت که ریگری بکات له وه ی له ژیردهستی دایه له خواردن و خواردنه وه.

وه یه کیکی تر له و تاوانه گه ورانه ئه وه یه که بدات له ئازده له که ی به لیّدانیکی تووند یا زیندانی بکات و خواردن و خواردنه وه ی نه داتی یا باریک بخاته سه ر شانی که له توانایدا نه بیّت، له راستیدا له ته فسیری ئه م ده قه دا هاتووه: ﴿وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَلُكُمْ﴾ (الأنعام: ۳۸). واته: هیچ زینده وه ر و گیانله به ریك نیه به سه ر

^۲ - مسلم (۲۶۱۳).

^۲ - البخاري (۶۸۵۸)، و مسلم (۱۶۶۰).

^۱ - مسلم (۱۶۶۲).

^۱ - مسلم (۹۹۶).

زه ويدا بروت و هيچ بالنده يه ك به باله كانى بفریت و ئه وانیش ئوممهت و گه ليك نه بن وهك
ئيوه. و ترا: هه موو گيانداره كان ده هينن له پوژى دوايدا، ئينجا له پيش چاوى خه لك
دادگايى ده كريت له نيوانياندا، هه تا مافى به رانيكى بيشاخ له به رانيكى شاخدار
وهرده گيريت، هه تا توله ي توسقاليك به توسقاليك ده كريتته وه، پاشان پيشان ده وتریت بين
به خول، له و كاته دا كافرو بى باوه رده ليت: خوزگه منيش خول ببوايه م^(۱).

ئهمه يه كيكه له و به لگانه ي كه دادگايى له نيوان سه رجه م ئازله كاندا ده كرى و به
هه مان شيوهش له نيوان نه وه كانى ئاده مدا، هه تا ئه گه ر كه سيك به ناحق داركارى
ئازله كه ي بكات يان به برسيتى و تينوئى بيهيئته وه، يا بارىك بخاته سه ر پشتى و له
توانايدا نه بيت، ئه وه له پوژى دوايدا توله ي ليده كريتته وه به پى ئه و سته مه ي كه
كردوويه تى له ئازله كه ي، له (صه حى) بوخارى و موسليما هاتووه (عُذِبَتْ امْرَأَةٌ فِي
هَرَّةٍ سَجَنَتْهَا حَتَّى مَاتَتْ فَدَخَلَتْ فِيهَا النَّارَ لَأَ هِيَ أَطْعَمَتْهَا وَلَا سَقَتْهَا إِذْ حَبَسَتْهَا وَلَا هِيَ
تَرَكَتْهَا تَأْكُلُ مِنْ خَشَاشِ الْأَرْضِ)^(۲). واته: خودا ئه و ژنه ده خاته دوزه غ به هوئى ئه وه ي
پشيله يه كى به ندر كرى بيته وه ي خواردن و خواردنه وه ي پى بدات تا له برسار مردار بوو.

به هه مان شيوه له (صه حيدا) هاتووه كه پيغه مبه رى خوا ئافره تىكى به هه لواسراوى
بينيوه له دوزه خدا و پشيله يه كيش چرنووكى ده دا به ناوچاوان و سنگيدا، سزاي ده دا وهك
چون ئه و له دونيادا سزاي ئه وي ده دا به برسيتى وزينداني كردن.

ئهم فهرمووده يه گشتيه بو سه رجه م ئازله كان، به هه مان شيوهش ئه گه ر بارىك
بخاته سه ركولى و له توانايدا نه بى ئه وه توله ي ليده كريتته وه له پوژى دوايدا وهك چون له
(صه حى) بوخارى و موسليما هاتووه كه له راستيدا پيغه مبه رى خوا فهرموويه تى:
(بَيْنَا رَجُلٌ يَسُوقُ بَقْرَةً إِذْ رَكِبَهَا فَضْرِبَهَا فَقَالَتْ إِنَّا لَمْ نُخْلَقْ لِهَذَا إِنَّمَا خُلِقْنَا لِلْحَرْثِ)^(۳). واته:

۱ - مسلم (۲۵۸۲).

۲ - البخاري (۳۳۱۸)، و مسلم (۲۲۴۲).

۳ - البخاري (۷۴).

له كاتيكدا پياويك مانگايه كي به پيگادا ده برد سواري بوو ئينجا لي تي دا، مانگا كه وتي: بو
نه مه دروست نه كراوين به لكو بو كيلان دروست كراوين.

نه مه نه و مانگايه يه كه خوي گه وره هينايه قسه كردن بوئه وه ي به رگري له خوي بكات
له دونيادا، چونكه نه و بو نه وه دروست نه كراوه نازار بدريت وباريكي قورس بدريت به
كوليدا، هر كه سيك نه وه بكات يان داركاري بكات نه وه له پوژي دوايدا، به گويره ي نه وه
توله ي ليده كرسته وه .

هروه ها پيغه مبه ر ﷺ قه ده غه ي كردوه نازه ل زينداني بكرت تا مردار ده بيته وه،
(^۲) ته نانه ت نه گه ر نه و گياندارانه ش بيت كه شهرع ريگه ي داوه به كوشتنيان وه ك مارو
مشك و دوو پشك هروه ها سه گي هار ده بيت به يه كه م ليدان بكورزين و سزا نه درين چونكه
پيغه مبه ر ﷺ فه رمويه تي: (فَإِذَا قَتَلْتُمْ فَأَحْسِنُوا الْقِتْلَةَ وَإِذَا نَبَحْتُمْ فَأَحْسِنُوا الذَّبْحَ وَلْيُحِدِّ
أُحْدَكُمْ شَفْرَتَهُ فليُرِحْ ذَبِيحَتَهُ) (^۱). واته: نه گه ر كوشتتان به باشي بيكوژن وه نه گه ر سه رتان
بپي به باشي سه ري بپرن با يه كيك له ئيوه چه قوكه ي تيزبكا و به بي نازارداني به ناساني
سه ري بپري .

به هه مان شيوه نابي به ناگر بسوتينريت، چونكه له فه رموده ي (سه حيدا) هاتوه
كه پيغه مبه ري خوا فه رمويه تي: (إِنِّي أَمَرْتُكُمْ أَنْ تُحْرِقُوا فُلَانًا وَفُلَانًا وَإِنَّ النَّارَ لَا يُعَذِّبُ
بِهَا إِلَّا اللَّهَ فَإِنْ وَجَدْتُمُوهُمَا فَاقْتُلُوهُمَا) (^۱). واته: من فه رمانم پيكردن كه فلان و فلانكه س به
ناگر بسوتينن، له راستيدا ناگر كه س ناتوانيت سزاي پي بدات جگه له خوي گه وره نه بي،
نه گه ر دوزيانتانه وه بيانكوژن.

^۲ - البخاري (۵۵۱۳)، ومسلم (۱۹۵۶).

^۱ - مسلم (۱۹۵۵).

^۱ - البخاري (۲۹۵۴).

به شيكى تر

باش نيه ئازهل به گالته بكوژييت، بهه مان شيوه باش نيه بالنده پراو بكريت له و
كاتهى كه كر ده كه وييت به سهر هيلكه دا يا بيچووى هه بييت، هه روه ها باش نيه ئازهل
له به رچارى دايكه كه يدا سه ر بپري!

به شيكى تر

ده ر باره ي ئازاد كردنى كويله

(ابو هريرة) ده لييت : پيغه مبهري خوا ﷺ فه رمويه تي : (من أعتق رَقَبَةً مُسْلِمَةً أَعْتَقَ
اللَّهُ بِكُلِّ عَضْوٍ مِنْهُ عَضْوًا مِنَ النَّارِ حَتَّى فَرَجَهُ بِفَرَجِهِ)^(۲). واته : هه ركه سيك كويله يه ك ئازاد
بكات خواي گه وره به هه ر ئه نداميكي ئه نداميكي ئه و له ئاگر ده پاريزييت، ته نانه ت
داويني شي به داويني ده پاريزييت له ئاگرى دوزه خ.

^۲ - البخاري (۶۷۱۵)، ومسلم (۱۵۰۹).

تاوانی په نجاو دوو

نازاردانی دراوسی

له (صه حیجی) بوخاری و موسلیمدا هاتووه پیغهمبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: (والله لا یؤمن بالله لا یؤمن، والله لا یؤمن، قیل: وَمَنْ یَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قال: الذی لا یأمن جارُهُ بوائقه)^(۱). واته: سویند به خوا ئیمان و برپوای نیه. (سی جار دووباره ی کرده وه)، عه رزیان کرد: کی ئه ی پیغهمبهری خوا؟ فهرمووی ئه و که سه ی که دراوسی که ی له شه پرو به دره فتاریه کانی ئه مین و بی خه م نیه.

پیاویک به پیغهمبهری خوا ی وت: چی تاوانیک لای خوا ی گه وره زور گه وره یه؟ ئه ویش فهرمووی: (أَنْ تَجْعَلَ لِلَّهِ نِدَاءً وَهُوَ خَلَقَكَ) ^(۱) له گه ل خوا دا شتیك هاوتا بکه یته وه له په رستندا له گه ل ئه وه دا خوا ی گه وره دروستی کردووی). وتی: پاشان چی تر؟ فهرمووی: (وَأَنْ تَقْتُلَ وَلَدَكَ تَخَافُ أَنْ يَطْعَمَ مَعَكَ) مندالله که ت بکوژیت له ترسی ئه وه ی نانت له گه ل بخوات ((وتی: پاشان چی تر؟ فهرمووی: (أَنْ تُزَانِيَ حَلِيلَةَ جَارِكَ) زینا له گه ل ئا فره تی دراوسی که تدا بکه ی ت)).

هه روه ها له فهرمووده یه کی تر دا هاتووه: (من كان یؤمن بالله والیوم الآخر فلا یؤذ جارُهُ)^(۲). واته: هه رکه س برپوای به خوا و پوژی دوایی هه یه با نازاری دراوسی که ی نه دا.

^۱ - البخاری (۶۰۱۶).

^۱ - البخاری (۴۴۷۷)، و مسلم (۸۶).

^۲ - البخاری (۶۰۱۸)، و مسلم (۴۷).

پیویسته دراوسی توانای نه وهی هه بی که نازاری دراوسی که ی هه لبریت، نه مهش
یه کیکه له و چاکانه ی که له گه ل دراوسی دا ده کریت.

(أبو هريرة) ده لیت؛ پیاویک هاته خزمه تی پیغه مبه ری خوا رضی الله عنه سکالای له دراوسی که ی
ده کرد پی فمموو: ((برۆ نارام بگره))، بو جاری دووه م یا سییه م گه پرایه وه خزمه تی
ئینجا فممووی: ((برۆ که لوپه لی ماله که ت فری بدهره سه رپرگا که)) نه ویش نه مه ی کرد،
هه رکه س تیپه ر ده بوو به لایدا پرسیری لیده کرد بو حالت به م شیوه یه یه؟ نه ویش هه والی
دراوسی که ی پیده دان که له گه لی خراپه، نه وانیش یه که به یه که نه فره تیان لی ده کرد و
ده یان وت: ده ک خوا واو وای لی بکات نزای خراپیان لیده کرد، ئینجا دراوسی که ی هات بو
لای وتی: براهه م بگره پیره وه ماله که ی خوت، هه رگیز نه وشته نابینیت نازارت بدات (۱).

تاوانی په نجاوسی

جنيو پيدان و نازاردانی موسلمانان.

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغْيٍ مَا أَكْتَسَبُوا فَذَرُوا أَحْتَمَلُوا بِهِتَنَّا وَإِنَّمَا مِثْلُنَا ﴾ (الأحزاب: ۵۸). واته: ئەوانهش که نازاری پیاوان و نافرته تانی ئیماندار ده دهن بی ئەوهی تاوانیکیان ئەنجام دابیت، ئەوه به پرستی بوختان و گوناوو تاوانیکی ئاشکرا ده گرنه ئەستۆ (بیگومان به سه ریانه وه ناچیت توله یان لی ده سه نریت).

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَسْخَرُونَ مِنْ قَوْمٍ عَسَىٰ أَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا نِسَاءً مِنْ نِسَاءِ عَسَىٰ أَنْ يَكُنَّ خَيْرًا مِنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوا أَنفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَرُوا بِالْأَلْقَابِ بِئْسَ الْأَسْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ وَمَنْ لَمْ يَتُبْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴾ (الحجرات: ۱۱). واته: ئەهی ئەوانه ی باوه پرتان هیناوه! هیچ کهس و هیچ هوزیک گالته به کهس و هوزیکی تر نه کات و زه لیلی نه کات، چونکه له وانه یه ئەوان چاکتر بن له مان، ژنانیش با گالته به یه کتر نه کهن و یه کتر زه لیل نه کهن، چونکه له وانه یه ئەمان له وان چاکتر بن ... سووکایه تی به خوتان مه کهن و یه کتری عه بیدار مه کهن (چونکه سووکایه تی به یه کتر سووکایه تییه به خوتان) ههروه ها ناوو ناتۆره ی ناشیرین بو یه کتر دامه تاشن، ئای که چه ند ناشیرینه ناوو ناتۆره ی خراب له دوا ی باوه پرتان و موسلمان بوون، ئەوه که سه ته و به ی نه کرد بیت و په شیمان نه بووبیته وه له گوناوه کانی، ئا ئە و جوړه که سانه هه رسته مکارن.

ههروه ها خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَب بَّعْضُكُم بَعْضًا ﴾ (الحجرات: ۱۲). واته: سیخوپی مه کهن و له پاش مله باسی یه کتری و ناوی یه کتری به خراب مه به ن.

پیغهمبهری خوا ﷺ فرموویه‌تی: (إِنَّ شَرَّ النَّاسِ مَنْزِلَةً عِنْدَ اللَّهِ مِنْ تَرْكِهِ أَوْ وَدَعَهُ النَّاسَ اتِّقَاءَ فَحْشِهِ)^(۱). واته: له راستیدا خراپترین کهس له لای خوی گه‌وره نه‌ویه که خه‌لکی وازی لی بهینن یا به‌رپی کهن له بهر خراپه‌کاری و زمان پیسی .

هه‌روه‌ها ﷺ فرموویه‌تی: (الْمُسْلِمُ عَلَى الْمُسْلِمِ حَرَامٌ دَمُهُ وَمَالُهُ وَعَرِضُهُ)^(۲). واته: خوین و مال و ناموسی موسلمان له‌سه‌ر موسلمان قه‌ده‌غه‌یه .

وه له فرمووده‌یه‌کی ترده فرموویه‌تی: (الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ لَا يَظْلِمُهُ وَلَا يَخْذُلُهُ وَلَا يَحْقِرُهُ التَّقْوَىٰ هَا هُنَا وَيُشِيرُ إِلَىٰ صَدْرِهِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ بِحَسْبِ أَمْرٍ مِنَ الشَّرِّ أَنْ يَحْقِرَ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ)^(۱). واته: موسلمان برای موسلمانه سته‌می لی ناکاو سه‌رشوپی ناکاو به‌که‌می نازانی، پاشان ئاماژه‌ی بؤ سینگگی کرد، سی جار فرمووی: ته‌قواو له خواترسان لی‌ره‌دایه، مروّف چه‌ندبیریزی به‌رامبه‌ر براکه‌ی نه‌نجام بدات نه‌ونده تاوانی ده‌گات .

هه‌روه‌ها له فرمووده‌ی (صه‌حیحا) هاتووه: (سَبَابُ الْمُسْلِمِ فُسُوقٌ وَقِتَالُهُ كُفْرٌ)^(۱). واته: جنیودان به موسلمان فاسق بوونه و کوشتنیشی بی باوه‌ر بوونه .

(ابو هريرة) ده‌لئیت: وتیان نه‌ی پیغهمبهری خوا، فلان ئافرته به شه‌و شه‌و نوپژ ده‌کاو به پوژ به پوژوو ده‌بی، کاری چاکه ده‌کاو به زمانی دراوسیکه‌ی ئازار ده‌دات، فرمووی: هیچ خیریک له و ئافرته‌دانیه، نه‌وه له نه‌هلی دوژه‌خه^(۲) .

^۱ - البخاری (۵۶۰)، و مسلم (۲۵۹۱) .

^۲ - مسلم (۲۵۶۴) .

^۱ - البخاری (۲۴۴۲)، و لیس فیه (ولا یحقره... إلى نهاية الحديث)، و مسلم (۲۵۶۴) .

^۱ - البخاری (۴۸)، و مسلم (۶۴) . و

^۲ - الجاکم فی المستدرک ۱/۱۶۶، و صححه و وافقه الذهبی .

پیغه مبهری خوا ده فه رمویت : (وَمَنْ دَعَا رَجُلًا بِالْكَفْرِ أَوْ قَالَ عَدُوَّ اللَّهِ وَلَيْسَ كَذَلِكَ إِلَّا حَارَّ عَلَيْهِ)^(۳). واته : هه رکه سی بانگی که سیک بکات به کافر یا بلیت ئه ی دوزمنی خوا ئه و که سه ش به و شیوه نه بییت ، بیگومان ده گه ریته وه بو خوی .

بهش

دهرباره ی ترساندن و تیگدان وهاندان له نیوان موسلماناندا بوشه رو فیتنه وهه روه ها له نیوان نازه ل و گیاندارانی شدا

پیغه مبهر ﷺ فه رمویه تی : (إِنَّ الشَّيْطَانَ قَدْ أُسِيَ أَنْ يَعْبُدَهُ الْمُصَلُّونَ فِي جَزِيرَةِ الْعَرَبِ وَلَكِنْ فِي التَّحْرِيشِ بَيْنَهُمْ)^(۴). واته : له راستیدا شهیتان بی هیوا بووه له وهی که نویژخوینه کان له دوورگه ی عه ره بیدا به ندایه تی بکه ن ، ته نیا ده توانی له هاندانی شه رو فیتنه له نیوان یه کتریدا .

هه رکه س هانی دوو که س بدات له نه وه کانی ئاده م ، قسه ی خراپ له نیوانیاندا بهینی و بیات ئه وه دوو زمانه و له حزبی شهیتانه و له خراپترینی مروقه کانه .

له فه رمووده ی (صه حیجدا) هاتوو ه که پیغه مبهر ﷺ فه رمویه تی : (لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ نَمَامٌ)^(۱). واته : (دوو زمان) ناچیته به هه شته وه که سیک قسه بهینیت و قسه بیات .

وه (النمام) : ئه و که سه یه که قسه ی خراپ له نیوان خه لکیدا ده هینی و ده بات بو نمونه لای که سیک ده لیت : فلان که س ئاوا و ئاوا های پیت وت یا ئه وه و ئه وه ی ده کرد .

۲ - مسلم (۶۱) .

۳ - مسلم (۲۸۱۲) .

۴ - البخاری (۶۰۵۶) ، و مسلم (۱۰۵) .

هاندانی ئازهل و گیاندارو بالنده بو به شه پهنانیان له گهل یه کتر حه پامه وقه ده غه یه وه کو به شه پر دادانی که له شیر یان به ران یان سه گ یا هاوشیوهی ئەمانه ، به پاستی ئەم کردارانه پیغه مبهری خوا قه ده غه ی کردوه .

به شیکی تر

دهرباره ی هاندان بو چاکه کردن له نیوان خه لکیدا

خوای گه وره ده فه رمویتی: ﴿لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّن نَّجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ (النساء: ۱۱۴). واته: له زۆریه ی چپه و سرته و قسه نهینییه کانیاندا هیچ خیریکی به دی ناکریتی و تیایدا نیه، مه گهر چپه ی ئەو که سه ی که فه رمان بدات به به خشینیک یان چاکه یه ک، یان ریکخستن و چاکسازی و ئاشتبوونه وه یه کی نیوان خه لکی، جا ئە وه ی (ئەو شیوازه چاکه یه) ئە نجام بدات و مه به سستی ته نها ده سته که وتنی په زامه ندی خوا بییت، ئە وه له ئاینده دا پاداشتی زۆرو بی سنوورو گه وره ی پیده به خشین.

له فه رموده دا هاتوه: (ليس الكذابُ الذي يُصلحُ بين الناسِ فينمي خيراً أو يقول خيراً)^(۱). واته: درۆزن به و که سه ناوتریتی که ئاشته وایی ئە کات و نیوانی خه لکی چاک ئە کات، قسه کانی به شیوه یه ک ئە کات که خیر بداته وه یا خود چاک ئە لیت.

(أم کلثوم) - ره زای خوای لیبیت - ده لیت: گویم لی نه بووه پیغه مبه ر ﷺ ریگه به هیچ شتیکی بدات له وه ی که خه لکی ده یلین ئیلا له سی شتدا نه بی: له جه نگدا، له ئاشته وایی له نیوان خه لکدا، قسه کردنی پیاو بو ژنه که ی، یا ژن بو پیاوه که ی.

(سهل ای کوری) (الساعدي) ده لیت: هه والّ درا به پیغه مبهری خوا ﷺ که نه وه کانی
 (عمرو ای کوری) (عوف)، شه پرو ئاژاوه له نیوانیاندا دروست بووه، پیغه مبهری خوا ﷺ له
 گه لّ کۆمه لیک له هاوه لانی ده رچوو بو ئه وهی ئاشته وایی بخاته نیوانیانه وه ^(۲).

۲ - البخاری (۲۶۹۰).

تاوانی په نجاو چوار

نازاردانی به ندهکانی خوی گهوره و دستدریژیکردنه سهریان

خوی گهوره ده فهرمویت: ﴿ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا فَقَدِ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا ﴾ (الأحزاب: ۵۸). واته: نهوانه ش که نازاری پیاوانی ئیماندارو نافرتهانی ئیماندار ددهن بی نهوهی تاوانیکیان نهجامدایت، نهوه به پراستی بوختان و گوناوو تاوانیکی ناشکرا دهگرنه نهستو(بیگومان به سهریانهوه ناچیت و توله یان لی دهسینریت).

خوی گهوره ده فهرمویت: ﴿ وَأَخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴾ (الشعراء ۲۱۵). واته: بالی به زهیی و میهره بانی خوت نهوی بکه بو نهو ئیماندارانهی که شوینت که وتوون. (أبو هريرة) ده لیت: پیغه مبهری خوا فهرمووی: خوی گهوره ده فهرمویت: (من عادی لی ولیا فقد أدنته بالحرب)^(۳). واته: ههرکه س دوژمنایه تی دوست و (ولی) یه کی من بکات، نهوه جهنگ له دژی به رپا ده که م.

له راستیدا (أبو سفیان) هات بو لای (سلمان) و (صهیب) و (بلال) له گه ل چه ند که سیکدا وتیان: شمشیری خوات وهرگرتوو له دوژمنی خوا و مافت پیی نه داوه، أبو بکر وتی: نایا چون نهوه ده لین به رانه ر گه وره و پیشه وای قورپه یش؟ ئینجا هاته خزمه تی پیغه مبهر ﷺ بوی گپراوه، پیغه مبهری خوا فهرمووی: (یا أبا بکر لعنک أغضبتهم لئن کنت أغضبتهم لقد أغضبت ربک). واته: نهی (أبو بکر) له وه نه چی توپه یانت کردبی، نه گه رتو نه وانت توپه کردبی نهوه خوی گه وره ت توپه کردوو. پاشان (أبو بکر) هات بو لایان وتی: نهی براکانم و ابزانم توپه تانم کرد؟ وتیان: نه خیر، خوی گه وره له توو له ئیمه ش خوش بیت.

بەش

دەربارەى ئەم ئایەتەى که خۆى گە وره دە فەر مویت: ﴿وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدْوَةِ وَالْعِشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ، وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ (الكهف: ۲۸). واتە: ئارام بگره و خۆت پابگره له گەل ئەو که سانه دا که خوا پەرستی دە که ن و یادی پەروردگاریان و یردی سەرزاریانە له بەره به یان و دەمه و ئیواراندا، مەبهستیانە و دەیانە و یت که ئەو زاتە له خۆیان پازی بکن، پوو له وان وەر مە گیره و (پوومه که دونیایه رستان و دەوله مەندان) له کاتی کدا تو زینەت و پازاوه یی ژیا نی دونیات بویت.

ئەم ئایەتانه دەربارەى هە ژاران دابه زیوه، هۆى دابه زینی ئە وه یه که: پیغه مبه ر ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقْوَاهُ ۖ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ (البقره: ۱۷۷). یه که م که س که باوه پى پى هینا هە ژار بوو، به هەمان شیوه هەر پیغه مبه ریک که نێردرابیت یه که م که س هە ژار باوه پى پى هیناوه، پیغه مبه رى خوا بە رده وام له گەل هە ژارانی نه ته وه که ی خۆیدا داده نیشیت، وه ک (سلمان) و (صهیب) و (بلال) و (عمار ای کورى) یاسر، موشریک و بتپه رسته کان و یستیان هە ژاره کانی لى دووربخه نه وه، چونکه دە یانزانی نیشانه ی پیغه مبه ران ئە وه یه که یه که م شوینکه وته یان هە ژارانه.

هە ندی له پیاو ماقوولانی موشریکه کان وتیان: ئە ی (محمد) هە ژاره کان له خۆت دووربخه ره وه، چونکه نه فسوو ئاره زوومان پێگه مان نادات له گە لیاندا دابنیشی، ئە گەر له خۆت دووریان بخه یته وه ئە وه پیاو ماقوولان بپوات پى ده هینن، پاشان ئە م ده قه دابه زیه خواره وه: ﴿وَلَا تَطْرُقُ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدْوَةِ وَالْعِشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ﴾ (الأنعام: ۵۲). واتە: ئە ی محمد ئە ی ئیماندار) نه که یته وه وانه دە ربه که یته (له مزگه وت و کۆری خواناسین) که له به یانیان و ئیواراندا له پەروردگاریان دە پارێنه وه و (دە پیه رستن) مەبه سستیشیان ته نها ره زامه ندی ئە وه.

کاتی که نا ئومید بوون له دوورخستنه وه ی هە ژاره کان وتیان: ئە گەر دووریان ناخه یته وه پۆژیک بو ئیمه دیاری بکه و پۆژیکیش بو ئە وان، پاشان ئە م ده قه دابه زی: ﴿وَلَا تَطْرُقُ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدْوَةِ وَالْعِشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ﴾ (الأنعام: ۵۲).

وَأَمِيرٌ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ، وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ
 زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ﴿ (الكهف: ۲۸). واته: (ئارام بگره و خوٚت پابگره له گهل ئه و كه سانه دا
 كه خواپه رستی ده كهن و یادی په روه ردگاریان ویردی سه رزاریانه له بهره به بیان و دهمه و
 ئیواراندا، مه بهستیانه و دهیانه ویت كه ئه و زاته له خوٚیان پازی بكن، پوو له وان
 ورمه گپره تو زینه ت و پازاوه یی ژیانی دنیات بوٚیت .) سته میان لی مه كه و به جیاواز
 ته ماشایان مه كه و شوینی ئاره زوومه ندانی دنیا مه كه وه: ﴿ وَقُلِ الْحَقُّ مِن رَّبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ
 فَلْيُؤْمِرْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفِرْ ﴾ (الكهف: ۲۹). واته: پییان بلی: حه ق هر ئه وه یه كه له لایه ن
 په روه ردگارتانه وه بوٚتان په وانه كراوه، جا ئه وه ی دهیه ویت با باوه پ بهینیت و ئه وه ی
 دهیه ویت با كافرو بی باوه پ بیٚت. پاشان نمونه ی هه ژارو دهوله مهندي هیناوه ته وه، وه ك
 ده فهرمویت: ﴿ وَأَضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا رَّجُلَيْنِ ﴾ (الكهف: ۳۲). واته: ئه ی محمد ﷺ نمونه یان بوٚ
 بهینه ره وه به دووپیاو. ﴿ وَأَضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ﴾ (الكهف: ۴۵). واته: ئه ی محمد ﷺ
 نمونه یان بوٚ بهینه ره وه ده رباره ی ژیانی دنیا . به پاستی پیغه مبه ری خوا ﷺ پیزی
 ته وای له هه ژاران ده گرت .

كاتیک پیغه مبه ری ئیسلام ﷺ كوچی كرد بو مه دینه هه ژاره كان له گه لیدا كوچیان
 كرد، ئه وان له سووچی مزگه و تیکدا ده مانه وه بوٚیه ناو نزان به هاوه لانی (الصفة)، ئه م
 ناوه دراوه پال ئه و كوچكردوه هه ژارانه هه تا زور بوون .

ئه وانه چیژی ئیمان و باوه پریان وهرگرت كه خوی گه وره خه لاتی كردبوون، چونكه
 ئه وان دلایان به هیچی تره وه نه به ستبوو له م دونیا یه دا، به لكو دهیان وت: ته نها تو
 ده په رستین و ملكه چی تو ده بین و سوژده بوٚ تو ده بهین و داوای پینمایه هر له تو
 ده كهین و، ته نها پشت به تو ده به ستین و، به یادی تو دلخوش ده بین و، ته نها له بهر
 په زامه ندی تو كرده وه ی چاكه ده كهین، هه رگیز له ده رگای تو دوور ناكه وینه وه، له بهر
 ئه وه یه پیگه یان بوٚ خوٚش كراو خوی گه وره به پیغه مبه ره كه ی فهرموو: ﴿ وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ

يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدْوَةِ ﴿(الأنعام: ۵۲). مانای نه وه یه: کومه لیک دورمه خه ره وه که به شه و له مالی خوادا به پوژیش له دهرگای خوادا ده پارینه وه، خه لکیک دورمه خه ره وه که مزگه وت په ناگه یانه و خوای گه وره مه به سستیانه، خواردنیان ته نها برسیتی و شه ونخوونیه، هه ژاری و نه داری دروشمیانه، شهرم و شکو به رنامه یانه نه سپی سووربونیان له بهر دهرگای په روه ردگاریاندا به ستوه ته وه، پارانه وه و پرووگه یان دوعایه، هه ژاری دوو جوړه: گشتی و تایبه تی، گشتی: بریتیه له و پیا هه لدانه ی که هه موو دروستکراوه کان له باوه پردارو بی باوه پ پیویستیان به خودا هه یه نه مه ش مانای نه و ده قه یه که خودای گه وره ده فه رمویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿(فاطر: ۱۵). واته: نه ی خه لکینه ئیوه هه ژارو نه دارن و هه همیشه موحتاجی خوان، (له هه موو کات و شوینیکدا و بو هه موو شتیک) هه رته نها خویه بی نیازه و شایانی سوپاسه. وه تایبه تی: پیا هه لدانیکه بو دوست و خوشه ویسته کانی خوا که ده سستیان هه لگرتووه له دونیا و دلایان لای نه ماوه ته نها سه رقالیان کردووه به به ندایه تی و خوشه ویستی خوای گه وره وه وه بیرکردنه وه له دروستکراوه کانی .

تاوانی په نجاو پینج

دریژکردنی جل و بهرگ و شهروال به مه بهستی شانازی و

له خوبایی بوون و لووت بهرزی

پینغمبهری خوا عليه السلام فرموویه تی: (ما أسفل من الكعبين من الإزار في النار)^(۱).
 واته: مه بهرگی له بهر مړوځدا له دوو قوله پی دابه زی نه وه ده که ویتته ناگری دوزخه وه.
 وه پینغمبهر عليه السلام فرموویه تی: (لا ينظرُ الله يوم القيامةِ إلى من جرَّ إزارَهُ بطراً)عليه السلام.
 واته: خوی گوره له پوژنی قیامه تدا ته ماشای که سیک ناکات ده رقاچه ی دریژ بیت به
 مه بهستی له خوبایی بوون.

له (أبو ذر) هوه پینغمبهر عليه السلام فرموویه تی: (قال ثلثَةٌ لا يكلمُهُمُ اللهُ يومَ القيامةِ ولا ينظرُ إليهمُ ولا يزكِّيهمُ ولَهُمُ عَذَابٌ أَلِيمٌ: الْمُسْبِلُ، وَالْمَنَانُ، وَالْمُنْفِقُ سَلَعَتُهُ بِالْحَلْفِ الْكَاذِبِ).
 واته: سی که س خوی گوره له پوژنی دوايیدا نه قسه یان له گه لدا ده کات و نه پاکیان
 ده کاته وه و له پوژنی دوايیدا سزایه کی به نیثیان بو ده بیت: نه وکه سه ی که ده رقاچه که ی
 دریژه، نه وکه سه ی که منته ده کات به سهر خه لکیدا، نه وکه سه ی کالاکه ی ده فروشیته
 به لام به سویندی درو).

پینغمبهری خوا عليه السلام فرموویه تی: (بَيْنَمَا رَجُلٌ يَمْشِي فِي حُلَّةٍ تَعْجِبُهُ نَفْسُهُ مَرَجَلٌ
 جُمْتُهُ إِذْ خَسَفَ اللهُ بِهِ فَهُوَ يَتَجَلَّجَلُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ)عليه السلام. واته: له کاتیکدا پیاویک به ریگه دا
 ده پوشت جلیکی دریژی له بهر دا بوو، شانازی به خوی هوه ده کرد و ملی بهر ز کرد بوو، خوی
 گوره بردی به ناخی زه ویدا هه تا پوژنی دوايی.

۱- البخاري (۵۷۸۷).

ئەو فەرموودەیه گشتیه دەربارەهێ له پێکردنی شه‌پووال و جل و بەرگ و جوبەو

هاوشیۆه‌کانی.

کاتیك كه فەرمووی: (من جرَّ ثوبَهُ خِيَلَاءَ لَمْ يَنْظُرُ اللهُ إِلَيْهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) واته: هه‌رکەس

جل و بەرگی شو‌ربیی و بەسەر زه‌ویدا له‌بەر فیزو له‌ خۆبایی بوون بکشی، خوا له‌ پۆژی

دوایدا سه‌یری ناکات. لی‌ره‌دا (أبو بکر) وتی: ئەه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ من لایه‌کی

دشداشه‌که‌م شو‌ر ده‌بیته‌وه‌، مه‌گه‌ر هه‌میشه‌ ناگام لی‌ بی؟ پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ فەرمووی: (إِنَّكَ

لَسْتَ تَصْنَعُ ذَلِكَ خِيَلَاءَ). واته: تۆ له‌بەر فیزو و خۆبه‌زل زانین ئەوه‌ ناکه‌یت^(۲).

۲ - البخاري(۶۰۱۴)، ومسلم(۲۶۲۴).

تاوانی په نجاوشه ش

پوشینی ئاوریشم و ئالتون بؤ پیاوان

پیغمبر ﷺ فرمویه تی: (لَا يُلْبَسُ الْحَرِيرُ فِي الدُّنْيَا إِلَّا لِمَ يُلْبَسُ مِنْهُ شَيْءٌ فِي الْآخِرَةِ)^(۱). واته: هه رکه س ئاوریشم له دنیا دا بپوشیت ئه و له قیامه تدا ناپوشیت،

له (حذیفة ای کوری) (یمان) هه ده لیت: پیغمبر ﷺ قه ده غه ی کردوه له ده فری زینو زیودا ئو بخوینه وه، یا خَوْرَاكِ بَخْوَيْنِ. هه روه ها له بهر کردنی جلوه رگی ئاوریشم و دیباجی لی قه غه کردووین، هه روه ها دانیشتنی له سه ر ئه و شتانه لی قه ده غه کردووین^(۲)

هه رکه سی بلی ئاوریشم چه لاله کافر ده بییت، ته نیا بؤ نه خوشی خروشت و گپویه تی پئی پیدراوه، هه روه ها بوجه نگاهه ری موسلمان له کاتی شه پردا.

به لام له بهر کردنی ئاوریشم بؤ جوانی له پیاوان قه ده غه یه به کؤ دهنگی زانایان. وه به هه مان شیوه ئه گه ر ئه و جل و بهرگه زۆریه ی ئاوریشم بوو ئه وه چه رامه، به هه مان شیوه پوشینی ئالتون بؤ پیاوان چه رامه، ئه گه ر ئه نگوستیله بی یا قایش یان ده سکی شمشیر. پیغمبری خواجه ﷺ له دهستی پیاویکدا ئه نگوستیله یه کی ئالتونی بینی له دهستی داکه ندو فرموی: (يَعْمَدُ أَحَدَكُمْ إِلَى جَمْرَةٍ مِنْ نَارٍ فَيَجْعَلُهَا فِي يَدِهِ)^(۳). واته: که سیك له ئیوه به ئه نقه ست په نا ده با بؤ خه لووزیکی ئاگری ئینجا ده یکاته دهستی.

زانایان پاو بؤچوونی جیاوازیان هه یه ده رباره ی پوشینی ئاوریشم و ئالتون بؤ مندال (کوپ)، هه ندیکیان ریگه یان پی داوه و هه ندیکی تر ریگه ی پی نه داوه.

۱- البخاري (۱۵۳۲)، ومسلم (۲۰۶۹).

۲- البخاري (۱۵۳۷).

۳- مسلم (۲۰۹۰).

تاوانی په نجاو جهوت

ياخيپوونی کویله

پیغه مبهري خواجه عليه السلام فرموويه تی: (إِذَا أَبَقَ الْعَبْدُ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ)^(۱). واته: نه گهر کویله یه ک یاخی ببی نویری لی وهر ناگیریت.

هه روه هاپیغه مبهري عليه السلام فرموويه تی: (أَيُّمَا عَبْدٍ أَبَقَ فَقَدْ بَرَّئْتُ مِنْهُ الذِّمَّةُ)^(۲). واته: هه کویله یه ک یاخی ببی نه وه هیچ زه مانه تیکی بو نیه.

له (فضالة) ی کوری (عبید) هوه به (مرفوع) ی هاتووه: (لَا تَسْأَلْ عَنْهُمْ رَجُلٌ فَارَقَ الْجَمَاعَةَ وَعَصَى أَمَامَهُ وَمَاتَ عَاصِيًا وَأُمَّةً أَوْ عَبْدٌ أَبَقَ فَمَاتَ وَأَمْرًا غَابَ عَنْهَا زَوْجُهَا قَدْ كَفَّهَا مُؤَنَّةَ الدُّنْيَا فَتَبَرَّجَتْ بَعْدَهُ)^(۳). واته: سی که س پرسیاریان لی نا کریت: که سیک له کومه لی موسلمانان جیا بیته وه وسه ریچی پیشه واکه ی بکات و به وسه ریچی ش کچی دوا ی بکات، وه کویله یه کی یاخی بوو و ئا فره تیک پیا وه که ی دیار نه بی یا له سه فه ر بیت و پید او یستیه کانی بو ی به جیهیشتی ئینجا نه و خوی جوان بکات یا خوی پرا زینیته وه.

^۱ - مسلم (۷۰).

^۲ - مسلم (۶۹).

^۳ - مسند أحمد بن حنبل ج ۶/ص ۱۹، والحاكم ۱/۱۱۹، وإسناده حسن كما في المسند.

تاوانی په نجاو هه شت

سه برپړین له پیناو غه یری خوی گه وره دا

خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿ وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذَكَّرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ ﴾ (الأنعام: ۱۲۱).
واته: له و نازه له سه برپړاوانه ش مه خون که له کاتی سه برپړیناندا ناوی خوی له سه ر
نه براره، ئیبن عه باس ده لی: مه به ست له م نایه ته ، مرداره وه بوو خنکی تراو .

﴿ وَإِنَّهُ لَفَسْقٌ ﴾ (الأنعام: ۱۲۱). واته: به پراستی نه وه لادان و گوناوه: ﴿ وَإِنَّ
الشَّيْطَانَ لِيُوحِيَ إِلَىٰ أَوْلِيَآئِهِمْ لِيُجَدِّدُوا لَكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ ﴾ (الأنعام:
۱۲۱). واته: دنیا بن که شهیتانه کان شت ده خه نه دلی لایه نگره کانیا نه وه تا موجداده له تان
له گال بکن (به رگری له به تالیان بکن) جا نه گهر ئیوه فرمانبه رداری نه و هاوه لگه رو
شهیتانانه بن ، نه وه بیگومان مانای وایه ئیوه ش موشریک و هاوه لگه رن (موشریک).

(الزجاج) ده لیت: نه م نایه ته به لگه یه له سه ر نه وه ی که هر موسلمانیک شتی که حرام
بکات که خوی گه وره چه لالی کردووه ، یان شتی که چه لال بکات که خوی گه وره چه رامی
کردووه نه وه موشریکه .

نه گهر بوتریت: چون سه برپړاوی موسلمان چه لاله که ناوی خوی گه وره ی تییدا
نه هینا بییت، نایه ته که یش وه ک ده قی که له سه ر نه وه ؟

ده لیم: موفه سیرین و پرافه زانانی قورئان نایه تی: ﴿ وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذَكَّرِ اسْمُ اللَّهِ
عَلَيْهِ ﴾ به مرداره وه بوو پرافه یان کردووه ، وه هیچ زانایه که له سه ر نه وه پرافه ی نه کردووه که
موسلمان له کاتی نازه ل و بالنده سه برپړیندا ناوی خوی گه وره ی نه هینا بییت، له
ده فکه شدا به لگه ی زوره یه که مه به ستی مرداره وه بوو بووه .

لهوانه دهقی: ﴿وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ﴾. تاوانبار نابیت که سیک که له گوشتی ئازهلای سهربرپاوی
موسلمانیک بخواست که ناوی خوی له سهر نه هیئاوه.

وههروهها دهقی: ﴿وَإِنَّ الشَّيْطَانَ إِلَىٰ أَوْلِيَآئِهِمْ لِيُجَدِّ لَكُمْ﴾ لیرهدا مه بهست له
مردارهوه بووه به یهک دهنگی راقهزانان نهک له سهربرپاوی موسلمانان که ناوی خوی
گه وره ی له سهر نه هاتبی.

ههروهها دهقی: ﴿وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ﴾ شیرک له چه لال کردنی مردارهوه بووه
نهک چه لال کردنی سهربرپاویک ناوی خوی له سهر نه هیئرابیت.

له (عائشة) رهزای خودای لیبیت ده لیت: خه لکیک وتیان ئه ی پیغه مبهری خوا رضی الله عنها،
خه لکانیک گوشتمان بو ده هیئن نازانین ئایا ناوی خوی له سهر هیئراوه یان نا؟ پیغه مبهری
خوا رضی الله عنها فه رموی: ئیوه ناوی خوی له سهر بهیئن و بیخون^(۱).

^۱ - البخاری (۲۰۵۷).

تاوانی په نجاونو

دهرباره ی که سیک به ناو جگه له باوکی خوږه وه بانگ بکړیت و خو ی بزانیټ

پیغه مبهري عليه السلام فه رموويه تی: (من ادعی إلى غیرِ ابيه وهو یعلمُ فالجنّةُ علیه حرامٌ) ^(۱).
واته: نه وهی خو ی به کور ی غه یری باوکی بنا سینی، له کاتی کدا بزانیټ وانییه، نه وه
به هه شت له سه ری قه ده غه یه.

له (أبو هريرة) وه پیغه مبهري عليه السلام فه رموويه تی: (لَا تَرَعْبُوا عَنْ آبَائِكُمْ فَمَنْ رَغِبَ عَنْ أَبِيهِ
فَهُوَ كُفْرٌ) ^(۲). واته: پشت مه که نه باو با پیرانتان، چونکه هر که س پشت هه لکات له باوکی و
حاشای لی بکات، به وه کافر ده بیټ.

پیغه مبهري نازدار عليه السلام فه رموويه تی: (وَمَنْ ادَّعَى إِلَى غَيْرِ أَبِيهِ أَوْ انْتَمَى إِلَى غَيْرِ مَوَالِيهِ
فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ) ^(۳). واته: نه وهی خو ی به کور ی غه یری باوکی
بنا سینی، یا خو ی بداته پال جگه له هوزه که ی خو ی، نه وه نه فرینی خواو فریشته کان و
هه موو خه لکی لی بیټ.

هه روه ها پیغه مبهري عليه السلام فه رموويه تی: (الْمَدِينَةُ حَرَامٌ مَا بَيْنَ عَائِرٍ إِلَى كَذَا فَمَنْ أَحْدَثَ
حَدَثًا أَوْ آوَى مُحْدِثًا فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ لَا يُقْبَلُ مِنْهُ عَدْلٌ وَلَا صَرْفٌ
وَذِمَّةُ الْمُسْلِمِينَ وَاحِدَةٌ يَسْعَى بِهَا أَدْنَاهُمْ فَمَنْ أَخْفَرَ مُسْلِمًا فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ
أَجْمَعِينَ لَا يُقْبَلُ مِنْهُ صَرْفٌ وَلَا عَدْلٌ وَمَنْ وَالِيَ قَوْمًا بِغَيْرِ إِذْنِ مَوَالِيهِ فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ

۱ - البخاري (۶۷۶۶).

۲ - البخاري (۶۷۶۷).

۳ - مسلم (۱۲۷۰).

وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ لَا يُقْبَلُ مِنْهُ صَرْفٌ وَلَا عَدْلٌ^(۴). واته : مه دینه حه رام وقه ده غه یه له فلان شوینه وه بو فلان شوین، هه رکه سیك خراپه کاریه کی تیډا بکات یان په نای خراپه کاری تیډا بدات، ئه وه نه فرینی خواو فریشته کان و هه موو خه لکی لی بیټ خوا هیچ په رستش و عباده تیکی نه فه رزونه سووننه تی لی وهرناگریټ .

هه روه ها فه رموو یه تی : ئه ستوی موسلمانان هه مووی وه کویه که (واتا موسلمانان به بی جیاوازی هه ریه که یان ئه توانی په نای که سی بیگانه بدات با بی باوه پش بیټ که سیکیش که موسلمانیک په نای دا ئیتر نابیت که س ده ستریزی بکاته سه ر) هه رکه سیکیش موسلمانیک پووبه پووی مه ترسی بکاته وه وغه دری لی بکات و به لینی خوی له گه لدا نه باته سه ر ئه وه نه فرینی خواو فریشته کان و هه موو خه لکی لی بیټ، نه په رستن و نه عباده تی فه رزونه سووننه تی لی وهرناگریټ. هه رکه سیکیش خوی بداته پال هوزیک جگه له هوزه که ی خوی وه پشتیوانیان لی بکات ئه وه نه فرینی خواو فریشته کان و هه موو خه لکی لی بیټ، خوا هیچ په رستش و عباده تیکی لی وهرناگریټ نه فه رزونه سووننه ت.

۴ - البخاری (۳۱۷۹).

تاوانی شهست

دهمه قری و مشت و مروو دژایه تی کردن

خوای گه وره دهفه رمویت: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَى مَا فِي قَلْبِهِ ۖ وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ ﴿٢٠٤﴾ وَإِذَا تَوَلَّى سَعَىٰ فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ ۗ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ﴾ (البقرة: ۲۰۴، ۲۰۵). واته: ههندی که س قسه و گوفتارو و دم پاراویان له باره ی ژیانی ئەم دونیایه وه سه رسامت دهکات، خوایش به شایهت ده گریت و ده لیت: دل و زمانم یه کسانن، له کاتی کدا ئەو سه رسه ختترین که سه له هه موو جوړه دوژمنایه تیه کدا. هه رکاتی ک ئەو جوړه که سه پشتی هه لکردو ده سه لاتی په یدا کرد، هه ول و کوشش ده دات له زه ویدا تا ئاشوب به رپا بکات و خراپه برپوینیت و کشتو کال له ناو ببات و پاکتاو کردنی په گزی ئە نجام بدات، بیگومان خوا فه سادو خراپه و تاوانی خویش ناویت.

ئیمامی غه زالی ده رباره ی مانای (المراء) ده لیت: تانه دانه له قسه ی که سی به رامبه ر به ده رهینانی خه وش و نه نگیه ک له قسه کانیدا، به بی ئە وه ی هیچ مه به سستی کی هه بیت جگه له وه نه بی که که سی به رامبه ری پی که م بکاته وه.

وه (الجدال): دهسته واژه یه که بو فرمانیک په یوه ندی هه یه به ده رختنی راو بوچوونه وه.

وه (الخصومة): سووربوون و پیداگرتنه له قسه یه کدا مه به ست پی پی به ده ست هینانی مالیکه یا مافیکی په وا، ئە وه ش جاریک به سه ره تا ده ست پیده کات، یا په خنه گرتن و به هانه هینانه وه.

ئیمامی (النوی) ده لیت: بزانه هندی جار (الجدال) حهق و راسته و، هندی جار به تال و ناراسته.

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا ءَامَنَّا بِالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْنَا وَأَنْزَلَ إِلَيْكُمْ وَإِلَهُنَا وَإِلَهُكُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾ (العنکبوت: ۴۶). واته: گفتوگو (مجادلة) مه کهن له گهل خاوه نی کتیبه ئاسمانیه کانداه مه گه ربه جوانترین شیوه نه بیته، جگه له وانه یان که سته میان کردووه (ئه وه ره ففارتان له به رامبه ریانه وه ده بیته جیاواز بیته) پیشیان بلین: ئیمه باوه پرمان هیناوه به وهی بو ئیمه و ئیوه دابه زینراوه، خوای ئیمه و خوای ئیوه ته نها یه کیکه، ئیمه فهرمانبه رداری ئه وزاته یین.

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَحَدِّلْهُمْ بِالتِّي هِيَ أَحْسَنُ﴾ (النحل: ۱۲۵). واته: (ئه ی پیغه مبه ﷺ) ئه ی ئیماندار گفتوگو و موجداه له به جوانترین شیوه بکه (له گهل هندی کی تردا به تایبته خاوه ن کتیبه کان).

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿مَا يُجَادِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا يَغْرُرَكَ تَقَلُّبُهُمْ فِي الْأَلْبَانِ﴾ (غافر: ۴). واته: هیچ کهس له به رامبه ری نایته و فهرمانه کانی خواوه موجداه له و ده مه ده می ناکات، جگه له وانه ی که بی پروا و خاوه ناس بوون، ئه ی پیغه مبه ﷺ که واته ده سه لات و سه رمایه و فریوت نه دات.

پاشان ده لیت: ئه گه ر مشتوو مپ (الجدال) بو وه ستان له سه ر حهق و راستی بیته، ئه وه کاریکی باش و په سه نده، وه ئه گه ر بو پیگرتن له ده ر خستنی راستی یا به بی زانست ئه وه سه رزه نشت کراوه، که واته له سه ر ئه م تیرو ته سه لیه نایه ته کان که هاتوون جاریک به سه رزه نشت کردن، جاریکی تر به ئاسایی و به بی سه رزه نشت کردن.

هه روه ها ده چپته ناو سه رزه نشت کردنه وه ئه گه ر که سیك داوای مافی خوئی بکات، له ریگه ی درو کردن و نازاردان و سه رزه نشت کردنی که سی به رامبه ر به شیوه یه کی نا ته ندروست.

به هه مان شیوه ئازاردانی نه یار به به کار هیئانی وته ی زبرو ناشیرین و قیزه ون.

به هه مان شیوه له کاتی مشتومر کردندا به کار هیئانی سه رکیشی و یاخی بوون بو ناچار کردنی نه یار نه مهش سه رزه نشت کراوه.

به لام سته م لی کراو نه گه ر مشتومری کرد له پینگه یه کی شهرعی و به بی وته ی زبرو سوور بوون و ئازاردان و هتد، و مافی خوی به ده ست هیئا، نه وه حه رام نیه، به لام واباشتره تا نه توانیت خوی به دوور بگریت له مشتومری نه گه ر پینگه یه کی باشتری به دی کرد، چونکه پاراستنی زمان نه رکه و واجبه له به رام به ر نه یاردا ته نانه ت نه گه ر به میانر ه ویش بی ت!

عاجز بوون و تور ه یی وای لی دیت رق و قینه دروست بی ت، هه ردوولا حه ز به ئازاردان و ناخوشی نه ویتر ده کات

جا که مترینی پاشماوه ی مشتومر وا له دل ده کات که له کاتی نویژ کردنیشدا بیر له ده نه نجامی نه و کاره بکاته وه، بو یه ناتوانیت به رده وام بی ت له سه ر نه و دوخه چونکه نه یاری کردن خراپترین ریبازه، به هه مان شیوه مشتومری کردن و ده مه قالی، بو یه پیویسته له سه ر مرو ف ده رگای مشتومر دابخات به سه ر خوید، مه گه ر بو پیویستی یه کی زور گرنه نه بی ت.

بهش

له کاتی قسه کردندا باش نیه زور له خو کردن به به کار هیئانی وشه ی بریق باق و ده م پانه وه کردن و پرسته ی ره وان بیژی و زمان سوپردان، وه ک چون هه ندی له ره وان بیژان کردوویانه به پیشه، نه مانه هه مووی سه رزه نشت کراوه، به لکو و پیویسته له کاتی قسه کردندا مرو ف به خاکی بدویت و وشه یه ک به کار به یئیت که پوون و ره وان بی ت تا هه موو چین و توویژیک لی تی بگه ن.

پیغمبهری خواجه علیه السلام فرمویه تی: (إِنَّ اللَّهَ يَبْغِضُ الْبَلِيغَ مِنَ الرِّجَالِ الَّذِي يَتَخَلَّلُ
بِلِسَانِهِ كَمَا تَتَخَلَّلُ الْبَقْرَةُ)^(۱). واته: به پراستی خوی گه وره رقی له و په وان بیژانه یه له
پیاوان که له کاتی قسه کردندا زمانی با ده دات وهک چۆن مانگا زمانی با ده دات.

بزانه باش قسه کردن و ده رختنی پیته کان به جوانی بو و تار بیژ و بانگ خواز ناچیته
چوار چپوهی سه رزه نشت کردنه وه نه گهر پوچوون و سه رنج پراکیشی تیدا نه بیت، مه گهر
بو نه وه نه بی ته نها مه بهستی پراکیشانی سه رنجی خه لک بی بو لای خوی گه وره،
به خوشبه ختییه وه له مه دا شوینه واریکی باش به دی ده کریت.

^۱ - الترمذی (۳۲۵۳)، وصحه الشیخ الالبانی .

تاوانی شهست ویهك

پیگری کردن له ناوی زیاده

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَّعِينٍ ﴾ (الملك: ۳۰).
 . واته: پییان بلی؛ هه والم بدهنی باشه نه گه رئاوه که تان پوچوو، کی ده توانیت ناوی
 سازگاروپه وانتان بو به دهست بهینیت؟! (جگه له خوای میهره بان).

پیغه مبه رﷺ فه رموویه تی: (لَا يُمْنَعُ فَضْلُ الْمَاءِ لِيُمنَعَ بِهِ فَضْلُ الْكَلْبِ)^(۱). واته: ناوی
 زیاده نابیت له که س قه دهغه بکریت، نه بادا به و بیانوو هه له له وه پرگاش قه دهغه بکریت.

پیغه مبه رﷺ فه رموویه تی: (ثَلَاثَةٌ لَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ: رَجُلٌ
 حَلَفَ عَلَى سِلْعَةٍ لَقَدْ أُعْطِيَ بِهَا أَكْثَرَ مِمَّا أُعْطِيَ وَهُوَ كَاذِبٌ، وَرَجُلٌ حَلَفَ عَلَى يَمِينٍ كَاذِبَةٍ
 بَعْدَ الْعَصْرِ لِيَقْتَطِعَ بِهَا مَالَ رَجُلٍ مُسْلِمٍ، وَرَجُلٌ مَنَعَ فَضْلَ مَاءٍ فَيَقُولُ اللَّهُ الْيَوْمَ أَمْنَعَكَ
 فَضْلِي كَمَا مَنَعْتَ فَضْلَ مَا لَمْ تَعْمَلْ يَدَاكَ)^(۲). واته: سی که س هه ن خوا له پوژی قیامه تدا
 قسه یان له گه ل ناکات و به چاوی (په حمهت) ته ماشایان ناکات. پیاویک سویند بخوات
 له سه رکوتال و شمه کی که گوايه زیاتری پیداوه له ونرخه ی که کریار دهیداتی به دروو،
 پیاویکیش پاش عه سر سویندیکی درو بخوات بو نه وه ی مالی پیاویکی موسلمان ی پی داگیر
 بکات. پیاویکیش ناویکی زیاد له پیویستی خو ی هه بیت و له خه لکی بگریته وه. (له پوژی
 دوایدا) خوا ده فهرمو ی پی: منیش نه مرؤ خیرو به خششی خو مت لی ده گرمه وه وه ک
 چون تو (له دنیا دا) نه و زیاده یهت له خه لکی ده گرت هه که له بنه په تدا خو ت به دیت
 نه هینابوو.

^۱ - البخاري (۶۹۶۲)، ومسلم (۱۵۶۶).

^۲ - البخاري (۲۳۵۸)، ومسلم (۱۰۸).

تاوانی شهست و دوو

تهرازوو بازی و کهم کردن له پیوانه و هاوشیوهی نهوانه

خوای گهوره دهفه رمویت: ﴿وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ ۝۱﴾ الَّذِينَ إِذَا أَكَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ﴿۲﴾ وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ﴿۳﴾ أَلَا يَظُنُّ أُولَٰئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ ﴿المطففين: ۱، ۴﴾. واته: هاوارو ئاهو ناله بو تهرازوبازهکان، بو نهوانه کی که له کیشان و پیواندا له کرین و فروشتندا تهرازوبازی و فیل دهکن (یان له ههسهنگاندنی خه لکیدا راست نالین). نهوانه کی کاتیک شت له خه لکی دهکرین به تهواوی، به زیاده وه لییان وهرده گرن. به لام کاتیک شتیان بو دهپیون یان دهکیشن لیی ده دزنه وه که میان دهدهنی و فیلی لیده کهن. ئایه نهوانه گومان نابهن که به راستی زیندوو دهکرینه وه (تا سه ره نهجامی خیانهت و فیلیان وهر بگرن).

(السدي) ده لیت: پیغه مبهری خوا کاتیک که هاته مه دینه پیاویکی لی بوو پیی ده و ترا : (أبو جهينة) دوو پیوانه ی هه بوو کیشانه ی به یه کیکیان ده کرد و به وی تریان زهره ری ده دا له خه لک خوای گهوره نه م ئایه ته ی داگرته خواره وه ﴿أَلَا يَظُنُّ أُولَٰئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ﴾.

(الزجاج) ده لیت: واته: نه گه ر بزنان زیندوو ده کرینه وه هه رگیز فیل ناکه ن له کیشانه و پیوانه دا. ﴿لِيَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ ﴿يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ﴾ له گوره کانیاندا ﴿لِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (المطففين: ۴-۶). له فه رمانی خوای گهوره و پاداشتی و لیپرسینه وه ی، هه موویان بو یه کلا کردنه وه ی که یسه کانیان له خزمه تی خوای گهوره دا ده وهستن.

(المطفف): ئەكەسەيە كە لە كيشانە و پيوانە دا دادپەرەري ناكات و لىي كەم دەكات،
 ھەر لەبەر ئەوەيە بە و شيۆە ناو نراوہ چونكە دزى دەكات تەنانەت كە مېش بىت، ئەوہش
 جۆرىكى ترە لە دزى و خيانەت و خواردنى مالى حەرام و قەدەغە كراو.

پاشان خواي گەورە پەيمانى داوہ بە و كەسەي كە ئەو كارە ئەنجام دەدات بە
 سزايەكى قورس و بەئيش، يا بە شيويكى دۆزەخ ئەگەر ھەموو كيۆەكانى دونيا بترازيتە
 ناويەوہ، بە ھۆي گەرمييەوہ دەتويتەوہ.

(نافع) دەلئيت: (ابن عمر) كاتيك كە بە لاي فرۆشيارىكدا تيدەپەرى دەيفەرموو: لە خوا
 بترسە و دادپەرەر بە لە پيوانە و كيشانە دا، چونكە تەرازوو بازان دەوہستينرين، ھەتا
 ئارەق تا گويچكەيان دادەپۆشى، بە ھەمان شيۆە ئەو بازرگانەي كە لە كاتى فرۆشتندا
 دەستى توند دەگرئيت و لە كاتى كريندا شل دەگرئيت.

ھەندى لە زانايانى پيشين وتويانە: واى بو ئەو كەسەي كە شتئيك دەكرئيت و بە
 ناتەواوى ديفرۆشئيت، قور بەسەر ئەو كەسەي دۆزەخ دەكرئيت بە دەنكە گەنميك كاتيك
 زيادەي لەسەر و ھەردەگرئيت.

تاوانی شهست و سی

بی باک بوون له سزاو توورپیی خوی گه وره

خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَهُمْ بَغْتَةً﴾ (الأنعام: ۴۴). واته: هتا کاتیک که دلخوش و شادمان بوون به وهی که پییان درا، ئیتر له ناکاو گرتمانن و هه موویانمان سه رگه ردان و پرسیواکرد.

پیغه مبه رضی الله عنه فهرموویه تی: (وَإِنَّ أَحَدَكُمْ لَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ حَتَّىٰ مَا يَكُونُ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ إِلَّا ذِرَاعٌ فَأَتَىٰ عَلَيْهِ الْكِتَابُ فَيَعْمَلُ عَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ فَيَدْخُلُهَا)^(۱). واته: له راستیدا که سی واتان هه یه به لای خه لکه وه وایه که کرداری خه لکی دۆزه خ ده کات، هتا نیوانی نه وو دۆزه خ ته نها گه زیکی ده مینیت، ئینجا کتیبه که ی پیش ده که ویت و کرداری خه لکی به هه شت ده کات و ده چیته به هه شته وه.

وه پیغه مبه رضی الله عنه فهرموویه تی: (إِنَّ الْعَبْدَ لَيَعْمَلُ عَمَلِ أَهْلِ النَّارِ وَإِنَّهُ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَيَعْمَلُ عَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَإِنَّهُ مِنْ أَهْلِ النَّارِ الْأَعْمَالُ بِالْخَوَاتِيمِ)^(۲). واته: له راستیدا که سی واتان هه یه به لای خه لکه وه وایه که کرداری خه لکی دۆزه خ ده کات، به لام نه وه له خه لکی به هه شته، وه هی واتان هه یه به لای خه لکه وه وایه که کرداری خه لکی به هه شت ده کات، بیگومان له خه لکی دۆزه خه، کرداره کان به سه رنجام و کوتایی یه.

۱ - البخاری (۳۲۰۸)، و مسلم (۲۶۴۳).

۲ - البخاری (۶۴۹۳)، و مسلم (۲۶۵۱).

له (سالم) ی کورپی (عبد الله) هوه ده لئیت: زۆر جار پیغه مبهری خوا ﷺ دوعای ده کرد ده یفه رموو (لَا وَمُقَلَّبِ الْقُلُوبِ) ^(۳). واته: ئەي ئەوزاتەي دلّه كان ئەم دیو و ئەودیو ده کات و وهریان ده گێریت.

له قورئاندا هاتووە خواي گه وره ده فه رمویت: ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَٰهٌ مُّحْتَشَرُونَ﴾ (الأنفال: ۲۴). واته: چاک بزانی به پاستی خوا (زۆر به ئاسانی) ده توانیت بکه ویته نێوان ئاده میزاد و ئاواتی (دلیه وه) به گۆرینیان ، (بیرتان نه چیت) به پاستی هه ربۆ لای ئەویش کۆ ده کرینه وه .

ئیمامی (الطبري) ده لئیت: ئەم ئایه ته به لگه یه له سه ره ئەوه ی که دلی به نده كان به ده ستی خواي گه وره یه ، به ویستی خۆیه تی و ده سه لاتی هه یه به سه ره دلّه كانه وه ئەگه ر بیه ویت ، هه تا هه یچ دلّیک هه ست به هه یچ نه کات به بی ویستی خۆی .

جا ئەگه ر هیدایه ت و پینومای ناسراو بوو ، پا به ندبوون له سه ره ویستی خواي گه وره بوو ، داها تووش نادیار و خواسته كان له ژیر فه رمانی خواي گه وره بوو ، که واته هه یچ مه نازه به ئیمان و کرده وه و نوێژو پۆژوو هه موو کاره چاکه کانته وه ، ته نانه ت ئەگه ر به کۆششی خۆتیش بیت ، چونکه ئەوه فه زلی خواي گه وره یه له دونیا یه دا له سه ره تۆ .

هه رکات که شانازی بکه یت به وشتانه وه ، ئەوه به شتی جگه له هی خۆت شانازیت کردوو ، له وه یه لیت وه ریگریته وه ، پاشان بگه رپیته وه بۆ دۆخی جاران که دلّت بۆش و به تال بیت .

ئامۆژگاری

ئەي نه وه ی ئاده م ، قه له مه كان به سه رته وه تیپه ر ده بن ، به لام تۆ له بی ئاگاییدای ! ئەي نه وه ی ئاده م ، واز بینه له گۆرانی و سه ما و ، کۆشک و ته لار ، هه تا بتوانیت ئەوه ی ده یکه یت که لکی لی وه ریگریت .

^۳ - البخاري (۶۶۲۸).

تاوانی شه ست و چوار

نائومیډی و بی هیوایی له ره حمه تی خوی گه وره

خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿إِنَّهُ لَا يَأْتِسُّ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْفَوْمُ الْكَافِرُونَ﴾ (یوسف: ۸۷). واته: به پاستی کهس نائومیډ نابیت له سۆزو میهره بانی خوا جگه له کهسانی خوانه ناس و بی باوهر.

ههروه ها خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا﴾ (الشوری: ۲۸). واته: خوا نه و زاته یه که باران ده بارینیت و دهیگه یه نیتته فریایان دوی نه وهی که نائومیډ بوون.

وه خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿قُلْ يَاعِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ﴾ (الزمر: ۵۳). واته: نهی پیغه مبهر ﷺ پییان بلی: خوا ده فهرمویت: نهی به بنده کانم... نه وانه ی که خوتان گونا هبار کردووه و هه له تان زوره، نائومیډ مه بن له ره حمه تی خوا. پیغه مبهری خوا فهرموویه تی: ﴿لَا يَمُوتَنَّ أَحَدُكُمْ إِلَّا وَهُوَ يُحْسِنُ بِاللَّهِ الظَّنَّ﴾^(۱). واته: با که سیک له نیوه نه مریت نیلا گومانی چاکی هه بیت به خوی گه وره.

ناموژگاری

خوایه گیان نه گه ر خوشه ویستیت بو لیخوش بوون نه بوایه، ریگه ت نه نه دا تاوانبار به سه ره ویدا بگه ریټ، نه گه ر لیخوش بوون و سۆزت نه بوایه باخچه کانی به هه شت که سی تیدا نیشته جی نه ده بوو.

^۱ - مسلم (۲۸۷۷).

خوایه گیان تۆ لیخۆشبوو و میهره بانیت چهزت له لیخۆش بوونه لیّم خۆش به .

خوایه گیان به چاوی په حمهت ته ماشامان بکهو، له خه لکی پاک و پاراو بمان ژمیږه،

وه دوورمان بکه ره وه له تاوان و گوناھ .

تاوانی شهست و پینج

وازهینان له نویژ به کومه ل و نه نجامدانی به تهنه به بی بیانوو

له (أبو هريرة) وه ده لیت: پیغه مبه ر رضی اللہ عنہ به کومه لیکی فهرموو که نه ده هاتن بو نویژی به کومه ل: (وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَمُرَ بِحَطْبٍ فَيُحَطَّبَ ثُمَّ أَمُرَ بِالصَّلَاةِ فَيُؤَدَّنَ لَهَا ثُمَّ أَمُرُ رَجُلًا فَيُؤَمُّ النَّاسَ ثُمَّ أَخَالَفَ إِلَى رِجَالٍ فَأُحْرَقَ عَلَيْهِمْ بِيُوتَهُمْ)^(۱). واته: سویند به و زاته ی گیانی منی به دهسته، له خوليامدا بوو فهرمان بکه م دارم بو بهینن، ئینجا فهرمان بکه م بانگ بدریت بو نویژ، ئینجا فهرمان بکه م به پیاویک پیشنوویژی بکات، ئینجا له گه ل چه ند پیاویکدا برۆین مالی ئه وانه بسوتینم به سه ریاندا (که نایه ن بو مزگه وت بو نویژی جه ماعت).

وه پیغه مبه ر رضی اللہ عنہ فهرموویه تی: (لَيَنْتَهَيْنَ أَقْوَامٌ عَن وَدْعِهِمُ الْجُمُعَاتِ أَوْ لَيَخْتَمَنَّ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ ثُمَّ لَيَكُونَنَّ مِنَ الْعَافِلِينَ)^(۲). واته: ئه و خه لکانه ی واز له کردنی نویژی ههینی ده هینن یا خوای گه وره مؤر بدات به سه ر دله کانیاندا، پاشان ببن به وکه سانه ی که بی ناگان.

له (حفصة) وه ده لیت: پیغه مبه ر رضی اللہ عنہ فهرموویه تی: (رَوَّاحُ الْجُمُعَةِ وَاجِبٌ عَلَى كُلِّ مُحْتَلِمٍ)^(۳). واته: پویشتن بو نویژی ههینی ئه رکه و واجبه له سه ر هه موو که سیکی پینگه یشتوو.

^۱ - البخاری (۶۴۴)، و مسلم (۶۵۱).

^۲ - مسلم (۸۶۵).

^۳ - أبو داود (۳۴۲)، و صححه الشيخ الألباني.

تاوانی شهست و شهش

به رده وام بوون له سه ر وازهینان له نویژی به کومه ل به بی بیانوو

خوای گه وره ده فه رمویت: ﴿يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ﴾ (۴۲) خَشِيعَةً
 أَبْصَرُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَلِيمُونَ ﴿الْقلم: ۴۲ - ۴۳﴾. واته: پوژیک دیت په رده
 له سه ر هه موو شتیک لاده بریت و لاق ده رده که ویت، خوا نه ناسه کان بانگ ده کرین بو
 سوژده بردن، به لام ناتوانن. نه وانه، نه و پوژه چاویان شوپه و زه لیل و خه جاله تی به ته وای
 دایان ده گریت، چونکه کاتی خوای بانگ نه کران بو نویژ کردن و سوژده بردن له کاتی کدا له و
 په پی ته ندروستی و سه ربه ستیدا بوون (به لام گالته یان پی ده هات).

(کعب الأحبار) ده لیت: ئەم ئایه ته دانه به زیوه ئیلا ده رباره ی نه وانه نه بیت که له
 نویژه به کومه له کان دوا ده که وتن.

(سعید) ی کوری (المسیب) ده لیت: مه به سستی نه وکه سانه یه کاتیک گوئیان له (حي
 على الصلاة، حي على الفلاح) ده بوو وه لامیان نه نه دایه وه به هاتنیان بو نویژی به کومه ل
 له کاتی کدا له شیان ساغ و سه لامه ت بوون.

پیغه مبه ر ﷺ فه رمویه تی: لقد هممت أن امر بالصلاة فتقام، ثم امر رجلاً فيصلي
 بالناس، ثم أنطلق برجال معهم حزم من حطب إلى قوم لا يشهدون الصلاة في جماعة
 فأحرق بيوتهم عليهم بالنار^(۱).

واته: له خووليامدا بوو فه رمان بکه م به دابه ستنی نویژ، پاشان فه رمان بکه م
 به که سیک پیش نویژی بکات، ئینجا له گه ل چه ند پیاوی کدا برۆین به چارۆکه داره وه بو لای

^۱ - البخاري (۶۴۴)، ومسلم (۶۵۱).

ئەو كەسانە كە ئامادەى نوپىزى بە كۆمەل نابن، مالە كانيان بسوتىنن بە سەرياندا (كەنايەن بۆ مزگەوت).

لە رپوايەتى موسلىمدا لە (أبو هريرة) وه به م شيوه هاتووه: (لقد هممتُ أن أمرَ فتَيَانِي أَنْ يَسْتَعِدُّوا لِي بِحُرْمٍ مِنْ حَطْبٍ ثُمَّ أَمَرَ رَجُلًا يُصَلِّي بِالنَّاسِ ثُمَّ تَحَرَّقُ بُيُوتَ عَلِيٍّ مِنْ فِيهَا). واتە: لە خووليامدا بوو فەرمان بکەم بە گەنجەکان کە چارۆکە دارم بۆ ئامادە بکەن، پاشان فەرمان بکەم بە کەسێک پيشنوپیژی بۆ خەلک بکات، پاشان مالە کان بسوتینریت بە سەرئەو کەسەى كە تىدايه.

لەم فەرموودەى و ئایەتە کەى پيشودا ئاماژە بە هەر پەشەیه کى توند دەکات بۆ ئەو کەسەى كە واز لە نوپىزى بە كۆمەل دەهينيت بەبى هیچ پاساو و بيانوويه ك.

ئىمامى موسلىم رپوايەتى کردووه كە پياويكى كوپر هاته خزمەتى پيغه مبه رﷺ وتى: ئەى پيغه مبه رى خوا كە سىكم نيه بمهينيت بۆ مزگەوت، ئايە دەتوانم لە مالە وه نوپزه كەم ئە نجام بدەم؟ رپگەى پيدا، كاتيك كە پشتى تىكرد بانگى كرد و فەرمووى: (هل تسمع النداء بالصلاة؟ فقال: نعم، قال: فأجب^١). واتە: ئايە گویت لە بانگ دەبيت؟ وتى: بەلى، فەرمووى: كە واتە دەبى بچيت بە دەميه وه.

(ابن مسعود) دەلييت: ئەوهى حەز دەكات بگات بە خواى گه وره بە موسلمانى با پاريزگارى لە پينج فەرزەى نوپز بگات كاتيك كە بانگ دەدریت بۆ نوپزى جەماعەت، چونكە خواى گه وره داي ناوه بۆ پيغه مبه رە كە مان. جا ئەگەر ئيوه لە مالە وه نوپزه كانتان بکەن، ئەوه وازتان لە رپگەى پيغه مبه ر هيناوه، ئەگەر واز لە رپگەى ئەو بهينن، ئەوه گومرا دەبن، ئەوهى لە سەردەمى ئيمه دا نە دەهات بۆ نوپزى بە كۆمەل ئيلا دوو پوووى پاستە قينه يا نە خوش بوو، كەسى وا هەبوو نە يە دەتوانى بيت دوو كەس دەچوونە ژير بالى تا

تامادهی نویژی به کومه ل بیت، نه مهش به هوی سور بوونیه وه بوو له سه ر پاداشته که ی و ترسان له سزای وازهینان له نویژی جه ماعت بوو^(۱).

بهش

فه زلی نویژی به کومه ل گه وره یه وه که له پافه ی نه م ده قه ی قورئاندا هاتووه: ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ﴾ (الأنبياء ۱۰۵). واته: سویند به خوا به راستی ئیمه له کتیبی زه بووردا دوی ته ورات برپارمان داوه که: بیگومان بهنده شیاو و چاکه کانم ده بنه خاوه نی زه وی.

له راستیدا نه وانه نه وه که سانه ن که پینج فه رزه که به کومه ل نویژ ده که ن.

هه روه ها خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَءَاثَرَهُمْ﴾ (یس: ۱۲).

واته: هه رچی کردوو یانه و ده یکه ن تو ماری ده که یه ن له گه ل ناسه واره کانیشیاندا.

پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی: (من تَطَهَّرَ فِي بَيْتِهِ ثُمَّ مَشَى إِلَى بَيْتٍ مِنْ بُيُوتِ اللَّهِ لِيُقْضَىٰ فِيهِ مِنْ فَرَائِضِ اللَّهِ كَانَتْ خَطْوَتَاهُ إِحْدَاهُمَا تَحُطُّ خَطِيئَةً وَالْأُخْرَى تَرْفَعُ دَرَجَةً)^(۱). واته: هه رکه سیك خوی بشوریت له ماله وه پاشان بچیت بو مالیک له ماله کانی خوی گه وره بو به جیهینانی فه رزیک له فه رزه کانی په روه ردگار، نه وه هه ر دوو هه نگاوی یه که میان که ده ینیت تاوانیکی له سه ر ده سپرته وه، هه نگاوه که ی تری پله یه که به رزه بیته وه.

هه روه ها پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی: (أَلَا أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَا يَمْحُو اللَّهُ بِهِ الْخَطَايَا وَيَرْفَعُ بِهِ الدَّرَجَاتِ؟ قَالُوا: بَلَىٰ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: إِسْبَاغُ الْوُضُوءِ عَلَى الْمَكَارِهِ، وَكَثْرَةُ الْخُطَا إِلَى الْمَسَاجِدِ وَأَنْتَظَرُ الصَّلَاةَ بَعْدَ الصَّلَاةِ فَذَلِكُمُ الرِّبَاطُ)^(۲). واته: ئایا هه والتان پیبده م که چی

۱ - مسلم (۶۵۴ / ۲۵۷).

۱ - البخاری (۶۴۷)، و مسلم (۶۶۶).

۲ - مسلم (۲۵۱).

شتیک هه له کان ده سرپیتته وهو، پله بهرز ده کاته وه ؟ وتیان: به لئی ئه ی پیغه مبهری خوا،
فهرمووی: ده ستنوویژ به ته واوی له وکاته ی که دونیا زۆر سارده، زۆر ههنگاونان بۆ
مزگهوت، چاوه پوانی نوویژ دوا ی نوویژ به پاستی ئه وه وهک پاسه وانی وایه له سهنگه ردا له
پینا و خوی گه وره دا.

تاوانی شهست و جهوت

زیان گه یانندن له وهسیه تدا

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا أَوْ دَيْنٍ غَيْرِ مُضَارٍّ وَصِيَّةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴾ (النساء: ۱۲). واته: ئەمانهش دواى جیبه جیکردنى وهسیه تی ئیوه و دانه وهی قهرزتان ، به بی ئه وهی بچیته چوارچیوهی زهره ران له میرات، وهك ئه وهی وهسیه تیك بکات به دانی قهرزیک که قهرزار نیه، مه بهستی ئه وه بیت زهره رادات له میراتگره که، خوای گه وره ئەمه ی قه دهغه کردوه. (ابن عباس) ده باره ی: ﴿ وَصِيَّةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴾. ده لیت: مه بهستی ئه وهیه که خوای گه وره حه لالی کردوه له فه رائزدا له مالی به جیماوو میرات. ﴿ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ ﴾ له دابهش کردنى میراتی دا ﴿ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿۱۳﴾ وَمَنْ يَعِصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴾ (النساء: ۱۳ - ۱۴). واته: جا ئه وکه سه ی فرمانبه رداری خواو پیغه مبه ره که ی بکات، ئه وه خوا ده یخاته ناو باخه کانی به هه شته وه که چنده ها پووبار به ژیر دره خته کانیدا ده پوات، هاوپی له گه ل ژیانی نه براوه تیایدا، بیگومان هه ر ئه وه شه سه رفرازی گه وره وه ده سکه وتی بی سنوور. (به لام) ئه وه ی یاخی بیت له خواو پیغه مبه ره که ی و ده رچیت له سنووره کانی، ئه وه خوا ده یخاته ناو ناگریکه وه که بو هه میشه تیایدا ده مینیتته وه و سزایه کی سه رشوړکه ر و ریسواکه ری بو هه یه.

موجاهید ده لئیت: مه به ست ئه وه یه که خوای گه وره فه رزی کردووه له میراتدا.

(عکرمه) له (ابن عباس) وه ده لئیت: ئه وه ی پازی نه بییت به دابه شکردنی خوای گه وره و سنور ببه زینئیت ده یخاته دۆزه خه وه.

(الکلبی) ده لئیت: واته: بی باوه پری بکات به رامبه ر دابه شکردنی خوای گه وره له میراتدا، سنور ببه زینئیت و حه لالی بکات بو خوی، ئه وه ده یخاته دۆزه خه وه و سزای به ئیشی ده دات.

پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی: (إِنَّ اللَّهَ قَدْ أَعْطَى كُلَّ نَبِيٍّ حَقَّ حَقِّهِ فَلَا وَصِيَّةَ لِرِثَةٍ)^(۱)
واته: به پراستی خوای گه وره مافی هه موو خاوه ن حه قیقی داوه، که واته میراتگر بو ی نیه وه سیه ت بکات.

^۱ - أبو داود (۳۵۶۵)، والترمذی (۲۱۲۰)، وقال: ((حدیث حسن صحیح))، وصححه الشیخ الألبانی.

تاوانی شهست و ههشت

فیل کردن

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ﴾ (فاطر: ۴۳). واته: پیلانی شه پوتوان ته نها به سهرئه وانه دا ده شکیته وه که نه خشه ی بو ده کیشن.

خوای گه وره ده ربارهی دوو پوووه کان ده فهرمویت: ﴿يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ﴾ (النساء: ۱۴۲). واته: به راستی دوو پوووه کان (واده زانن) فیل له خوا ده کهن (له کاتی کدا) نه وزاته فیله کانیا ن پووچ ده کاته وه.

(الواحدی) ده لیت: به شیوه یه ک کردار ده کهن وه ک که سیک که بیه ویت خوای گه وره بخه له تینیت، به و شیوه یه نوورو پووناکیان پیّ ده دریت وه ک چون موسلمانان نوور و پووناکیان پیّ ده دریت، به لام هه رکه ده که ونه سهر پردی (الصراط)، رووناکییه که یان ده کوریته وه وه له تاریکیدا ده میننه وه.

پیغه مبه ری خواته ﷺ فه رموویه تی: (وَأَهْلُ النَّارِ خَمْسَةٌ) و ذکر منهم (وَرَجُلٌ لَّا يُصْبِحُ وَلَا يُمْسِي إِلَّا وَهُوَ يُخَادِعُكَ عَنْ أهلكَ وَمَالِكَ). واته: نه هلی ئاگر پینج تا قمن، ((له وانه)) پیاویکه پوژوو شه و ناکاته وه ئیلا فیلت لیده کات له سامان و مال و مندالتدا.

تاوانی شهست و نو

نه و که سهی سیخوپی به سه ر موسلمانان هوه دهکات و

به دوای عهیب و عاریاندا ده گه پریت

فهرموده ی (حاطب بن ابي بلتعۃ) ده رباره ی نه وه هاتووه ^(۱).

ئیمامی (عمر) ویستی له سه ر نه و کرداره ی بیکوژیت، به لام پیغه مبهری خوا ﷺ
به ره لستی لی کرد چونکه نه و به شداری جهنگی به دری کردووه.

نه گه ر سیخوپی کردنه که ی بوو به هوی لاواز کردنی ئیسلام و موسلمانان و کوشتار و
تالانی به دوای خویدا هیئا، نه وه فه سادی له سه ر زه ویدا درووست کردووه، هر بویه
ده بیت بکوژیت سزای له سه ر جیبه جی ده کریت.

جا نه گه ر قسه هاوردن و بردن (النمیمة) له تاوانه گه وره کان بیت، نه و سیخوپی
وجاسوسی کردن زور له وه گه وره تره.

^۱ - البخاری (۳۰۰۷)، و مسلم (۲۴۹۴).

تاوانی جه فتا

جنيو و تانه دان به هاوه له کانی پیغه مبهري

(أبو هريرة) ده لیت: پیغه مبهري خوا فه رمویی: خوی گه وره ده فه رمویت: (من عادی لي ولياً فقد أدنته بالحرب)^(۳). واته: هه رکه س دوزمنایه تی دوست و (ولي) یه کی من بکات، ئەوه جهنگ له دژی به رپا ده که م.

پیغه مبهري ﷺ فه رمویی تی: (لَا تَسُبُّوا أَصْحَابِي فَلَوْ أَنَّ أَحَدَكُمْ أَنْفَقَ مِثْلَ أُحُدٍ ذَهَبًا مَا بَلَغَ مَدُّ أَحَدِهِمْ وَلَا نَصِيفَهُ)^(۴). واته: جنيو به هاوه له کانم مه دن، له راستیدا ئەگه رکه سيك له ئیوه به قه د کيوی (أحد) ئالتون ببه خشی نه ده گاته مشتی یه کيکیان و نه ده گاته نیوهی.

پیغه مبهري ﷺ فه رمویی تی: (آيَةُ الْإِيمَانِ حُبُّ الْأَنْصَارِ وَآيَةُ النِّفَاقِ بُغْضُ الْأَنْصَارِ)^(۵). واته: نیشانه ی ئیمان خوشویستنی پشتیوانانه، نیشانه ی دوورپویش (نیفاق) رقبونه لیان ئەمهش به هوی ئەوه وه بووه که له پیشینه وه له خزمهت پیغه مبهري خوادا بوون و جهادیان کردوه.

که سيك فهزل و ریزی هاوه لان ده زانیت که به جوانی له ژيانی ئەوان تیگه یشتبی، له خزمهتی پیغه مبهري خوادا ﷺ بی و دوی مردنیشی: له کيپرکيکردندا بوون له ئیمان و

۳ - البخاري (۶۰۲).

۴ - البخاري (۳۶۷۳)، ومسلم (۴۰۲۵).

۵ - البخاري (۳۷۸۴)، ومسلم (۷۸).

باوه پدا و، دزايه تي بيباوه پان، بلاوكردنه وهى ئايين و، دهرخستنى دروشمى ئيسلام، بهرز راگرتنى وتهى خواو پيغه مبه ره كهى و، فيرپوونى بنه ماو سووننه ته كانى.

ئه گهر ئه وان نه بوونايه ئه وه نه بناغه ي (اصل) ئاييني ئيسلامان ده زانى، نه لق وبه شه كانى (فرع) ونه فهرز سووننه تمان ده زانى.

هه ركه سيك تانه و جنيويان پى بدات، ئه وه له دين دهرده چييت و، له ميلله تي ئيسلام بهرى ده بى، چونكه تانه دان ته نها له عه قيده و بيرو باوه پو رقيكى دوژمنكارانه وه سه رچاوه ده گريت، وه ئينكارى له وه ده كات كه خواى گه وره وه سفى كردون، به هه مان شيوه پيغه مبه ريش ﷺ باس له فزل و پيژى ئه وان ده كات و خوشياني ده وييت، چونكه ئه وان باشتري هؤ بوون له گيرانه وه دا، باشتري گه يه نهر بوون له له په يامه كه دا، بويه تانه دان له گه يه نهر تانه دانه له گه يه نراو، رق ليبونه وه و گالته پى كردن به گه يه نهر، رق ليبونه وه و گالته پى كردنه به گه يه نراو، ئه مه گوماني تيدا نيه بو كه سيك كه بيه وييت بير بكا ته وه و تيرابميينى و، بيگرد بيت له نيفاق و زنده قه و گومرايى و بى برپوايى له بيرو باوه ره كه يدا.

پتويسته له سه رموسلمان خواى گه وره و پيغه مبه ره كهى خوش بويت، ئه و په يامه يش كه له لايين ئه وه وه هاتووه، ئه وهى كه هه لده ستي به جيبه جيكردى و كار به سووننه ته كهى ده كات، وه خوشه ويستى هاوه له كانى و پيغه مبه رو خيزان و منداله كانى و خزمه تكاره كانى، هه روه ها خوشويستنى ئه وهى كه خوشياني ده وييت، رق ليبوون له وهى كه رقى لييان ده بيت.

(ايوبى) (السختياني) ده لاييت: ئه وهى (ابوبكرى) خوش بويت ئه وه رپوناكى دينى راگرتووه، وه ئه وهى ئيمامى (عمرى) خوش بويت ئه وه رپيگه ي دينى دوزيوه ته وه، ئه وهى ئيمامى (عثمان) خوش بويت ئه وه سوودى له نوورى خوا وه رگرتووه، و ئه وهى ئيمامى

(علي) خوش بویت ئه وه دهستی گرتووه به قورئانی پیروزه وه، وه ئه وهی وتهی باش بلیت دهربارهی هاوه لانی پیغه مبه رﷺ ئه وه به ته واوی دووره له نیفاق و دوو پووی.

بهش

چاکه و فه زل و پیزی هاوه لان له وه زۆرتره که باس بکریت، زانایانی سوننه یه کده ننگ له سه ر ئه وهی که باشتین هاوه لان ده هاوه له مژده پیدراوه که یه (العشرة المبشرة) وه باشتینی ئه وه ده هاوه له: (ابو بکر الصديق)، پاشان (عمر) ی کورپی (الخطاب) پاشان (عثمان) ی کورپی (عفان)، پاشان (علي) ی کورپی (أبي طالب)، - په زای خوا له هه موویان بیت -، که س گومانی له مه دا نیه ئیللا داهینه ریکی دوو پووی پیس نه بیت.

(الخلفاء الراشدين) بریتین له: (ابو بکر، عمر، عثمان، علي)، - په زای خوا له هه موویان بیت -، خوی گه وره دهربارهی فه زلی (ابو بکر) چه ندین ئایه تی دابه زاندووه، خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿وَلَا يَأْتَلِ أُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولِي الْقُرْبَىٰ وَالْمَسْكِينِ﴾ (النور: ۲۲). واته: ئه وانه ی که خاوه ن سامان و به خشنده یین له ئیوه با سویند نه خون که یارمه تی خزمان و هه ژاران له پیناوی خوا دا نه دن.

جیاوازی له نیوان زانایاندا نیه که دهربارهی (ابو بکر) دابه زیووه، بویه به (فضل) وه سفی کردووه، خوی گه وره فه رموویه تی: ﴿ثَانِيًا أَتَيْنَ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ﴾ (التوبة: ۴۰). واته: یه کیك بوو له و دوو که سه کاتیك هه ردووکیان له ناو ئه شکه وته که دا بوون.

به هه مان شیوه جیاوازی نیه له نیوان زانایاندا که ئه م ده قهش له سه ر (ابو بکر) دابه زیوه، خوی گه وره شایه تی له سه ر هاو پیه تی پیغه مبه ر داوه و مژده ی ئارامی پیداووه.

ئیمامی (عمر) ده لئیت: کی له (ابو بکر) فه زلی زیاتره که خوی گه وره به (ثانی اثنین) وه سفی کردووه و خوی گه وره سییه میانه؟

خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿ وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ ۖ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴾ (الزمر: ۳۳). واته: ئه وکه سه ش راستی و حه قیقه تی هیئاوه و باوه پرسی پییه تی، ته نها ئا ئه وانن خواناس و دینداران.

(جعفر الصادق) ده لئیت: گومان و جیاوازی له نیوان زانایاندا نیه ئه وه که هاتووه به راستی ﴿ جَاءَ بِالصِّدْقِ ﴾ پیغه مبه ری خویه وه ئه وه ی به راستی زانیوه ﴿ وَصَدَّقَ بِهِ ﴾ ئه وه (ابو بکر) ه - په زای خوی لی بیّت -، چی له مه باشترو په وان بیژتیره ده رباره ی هاوه لان - په زای خویان لی بیّت -.

ته واو بو به پشتیوانی خوی گه وره